

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 76

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

61. évfolyam

2018. február 28.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. május 9–12-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 211., 2017.6.30.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. május 25–26-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 217., 2017.7.6.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2016. május 10., kedd

2018/C 076/01	Az Európai Parlament 2016. május 10-i állásfoglalása az új területfejlesztési eszközökről a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politikában: Integrált területi beruházás (ITI) és Közösségvezérelt helyi fejlesztés (CLLD) (2015/2224(INI))	2
---------------	---	---

2018/C 076/02	Az Európai Parlament 2016. május 10-i állásfoglalása a kohéziós politikáról az EU hegyvidéki régióiban (2015/2279(INI))	11
---------------	---	----

2016. május 11., szerda

2018/C 076/03	Az Európai Parlament 2016. május 11-i állásfoglalása a kohéziós politika végrehajtásának meggyorsításáról (2016/2550(RSP))	23
---------------	--	----

2016. május 12., csütörtök

2018/C 076/04	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a krími tatárokról (2016/2692(RSP))	27
---------------	--	----

2018/C 076/05	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása Gambiáról (2016/2693(RSP))	31
---------------	---	----

HU

2018/C 076/06	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása Dzsubutiról (2016/2694(RSP))	35
2018/C 076/07	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a halászati és akvakultúra-termékeknek a vendéglátásban és a kiskereskedelemben való nyomkövethetőségéről (2016/2532(RSP))	40
2018/C 076/08	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása Kína piaczgazdasági státuszáról (2016/2667(RSP))	43
2018/C 076/09	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a 2030-as menetrend nyomon követéséről és felülvizsgálatáról (2016/2696(RSP))	45
2018/C 076/10	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a származási ország vagy az eredet helyének kötelező feltüntetetéséről bizonyos élelmiszerek esetében (2016/2583(RSP))	49
2018/C 076/11	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelv alkalmazásáról (2015/2097(INI))	54
2018/C 076/12	Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelv nemi szempontokat figyelembe vevő végrehajtásáról (2015/2118(INI))	61
2016. május 26., szerda		
2018/C 076/13	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a virtuális fizetőszközökről (2016/2007(INI))	76
2018/C 076/14	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a transzatlanti adatáramlásokról HU (2016/2727(RSP))	82
2018/C 076/15	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az „Új irányvonal az energiafogyasztók számára” című bizottsági közleményről (2015/2323(INI))	86
2018/C 076/16	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a szegénységről: a nemek közötti egyenlőség szempontjai (2015/2228(INI))	93
2018/C 076/17	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a nem vámjellegű akadályokról az egységes piacon (2015/2346(INI))	105
2018/C 076/18	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az egységes piacra vonatkozó stratégiáról (2015/2354(INI))	112

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2016. május 26., szerda

2018/C 076/19	Az Európai Parlament 2016. május 26-i határozata a Gianluca Buonanno mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2016/2003(IMM))	128
---------------	---	-----

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2016. május 10., kedd

2018/C 076/20	Az Európai Parlament határozata a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendeletet helyesbítő, 2016. április 8-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2016)2002 – 2016/2656(DEA))	130
2018/C 076/21	P8_TA(2016)0206 Az EU-ban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelem ***I Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2014)0660 – C8-0229/2014 – 2014/0305(COD)) P8_TC1-COD(2014)0305 Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2016. május 10-én került elfogadásra az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről (kodifikált szöveg) szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	132
2018/C 076/22	P8_TA(2016)0207 Az EU-ban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelem ***I Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2014)0667 – C8-0232/2014 – 2014/0309(COD)) P8_TC1-COD(2014)0309 Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2016. május 10-én került elfogadásra az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről (kodifikált szöveg) szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	133
2018/C 076/23	Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Libériai Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (I 3015/2015 – C8-0402/2015 – 2015/0224(NLE))	134
2018/C 076/24	Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között érvényben lévő halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás négyéves időszakra történő megállapításáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő aláírásáról szóló tanácsi határozattervezetről (I 2773/2015 – C8-0354/2015 – 2015/0229(NLE))	135

2018/C 076/25	Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság közötti, a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (05977/2016 – C8-0116/2016 – 2015/0265(NLE))	136
---------------	---	-----

2018/C 076/26	P8_TA(2016)0212 A fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a közvetlen külföldi befektetésekkel kapcsolatos statisztikák ***I Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a közvetlen külföldi befektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról szóló 184/2005/EK rendeletnek bizonyos intézkedések elfogadása érdekében a Bizottságra ruházandó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörök tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0379 – C8-0038/2014 – 2014/0194(COD)) P8_TC1-COD(2014)0194 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. május 10-én került elfogadásra a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a külföldi közvetlen tőkebefektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról szóló 184/2005/EK rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	137
---------------	--	-----

2016. május 11., szerda

2018/C 076/27	P8_TA(2016)0214 Az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek ***I Az Európai Parlament 2016. május 11-i jogalkotási állásfoglalása az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek tekintetében az 575/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0648 – C8-0403/2015 – 2015/0295(COD)) P8_TC1-COD(2015)0295 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. május 11-én került elfogadásra az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek tekintetében az 575/2013/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel . . .	138
---------------	--	-----

2018/C 076/28	Az Európai Parlament 2016. május 11-i jogalkotási állásfoglalása a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (14957/2/2015 – C8-0130/2016 – 2013/0091(COD))	139
---------------	--	-----

2018/C 076/29	Az Európai Parlament 2016. május 11-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (átdolgozás) (14958/2/2015 – C8-0131/2016 – 2013/0081(COD))	141
---------------	---	-----

2016. május 12., csütörtök

2018/C 076/30	Az Európai Parlament 2016. május 12-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2016)0025 – C8-0030/2016 – 2016/0010(CNS))	143
---------------	--	-----

2016. május 26., szerda

2018/C 076/31	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Franciaország kérelme: EGF/2015/010 FR/MoryGlobal) (COM(2016)0185 – C8-0136/2016 – 2016/2043(BUD)) . .	158
2018/C 076/32	Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Görögország kérelme – EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa) (COM(2016)0210 – C8-0149/2016 – 2016/2050(BUD))	162
2018/C 076/33	Az Európai Parlament 2016. május 26-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2015/1523 tanácsi határozat 9. cikkével, valamint az (EU) 2015/1601 tanácsi határozat 9. cikkével összhangban a nemzetközi védelem területén Svédország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2015)0677 – C8-0017/2016 – 2015/0314(NLE))	166

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ***■*** jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. május 9–12-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 211., 2017.6.30.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. május 25–26-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 217., 2017.7.6.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. május 10., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0211

A 2014–2020-as kohéziós politika új területi fejlesztési eszközei

Az Európai Parlament 2016. május 10-i állásfoglalása az új területfejlesztési eszközökről a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politikában: Integrált területi beruházás (ITI) és Közösségvezérelt helyi fejlesztés (CLLD) (2015/2224(INI))

(2018/C 076/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak XVIII. címére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a közös rendelkezésekről szóló rendelet),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a „Beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe” célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendeletek és az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. május 15-i 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 289. o.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

⁽⁴⁾ HL L 149., 2014.5.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 259. o.

2016. május 10., kedd

- tekintettel az Unió 2020-ig szóló területfejlesztési menetrendjére, amelyet a területrendezésért és területfejlesztésért felelős miniszterek 2011. május 19-i gödöllői nem hivatalos miniszteri értekezletén fogadtak el,
- tekintettel a Régiók Bizottságának a közösségek szintjén irányított helyi fejlesztésről szóló, 2012. november 29-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Európai Bizottságának a partnerségi megállapodásokról és az operatív programokról folyó tárgyalások kimeneteléről szóló, 2015. július 9-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a közösségek szintjén irányított helyi fejlesztés mint a helyi, vidékfejlesztési, városi és városkörnyéki fejlesztést célzó 2014–2020 közötti kohéziós politika egyik eszközéről szóló, 2014. december 11-i véleményére (feltáró vélemény az Unió Tanácsának görög elnöksége felkérésére) ⁽³⁾,
- tekintettel a demográfiai változásokról és az EU jövőbeli kohéziós politikájára gyakorolt hatásaikról szóló, 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a kohéziós politikában a területi fejlesztés szerepének optimalizálásáról szóló, 2013. január 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió tagállamainak a kohéziós politika új programozási időszakának hatékony és időbeni elindítására való felkészültségéről szóló, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „A 2014–2020-as időszakra szóló kohéziós politika egyszerűsítése és teljesítményorientáltsága felé” című, 2015. november 26-i ajánlására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Parlament Unió Belső Politikák Főigazgatósága B. Tematikus Főosztályának (Strukturális és Kohéziós Politikai Igazgatóság) a „Kohéziós politika területi és városi dimenziójának támogatására szolgáló eszközök: Integrált területi beruházás és Közösségvezérelt helyi fejlesztés” című, 2015. októberi beszámolójára,
- tekintettel az Európai Parlament Unió Belső Politikák Főigazgatósága B. Tematikus Főosztályának (Strukturális és Kohéziós Politikai Igazgatóság) a területi kormányzásról és a kohéziós politikáról szóló 2015. júliusi tanulmányára,
- tekintettel az Európai Parlament Unió Belső Politikák Főigazgatósága B. Tematikus Főosztályának (Strukturális és Kohéziós Politikai Igazgatóság) „A kohéziós politika stratégiai egységessége: a 2007–2013-as és a 2014–2020-as programozási időszakok összehasonlítása” című, 2015. februári tanulmányára,
- tekintettel a Bizottság 2014. júliusi hatodik jelentésére a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról: a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások – A fejlődés és a jó kormányzás előmozdítása az EU régiókban és városaiban,
- tekintettel az „Európai Unió 2020-ig szóló területi menetrendje a gyakorlatba átültetve – A kohéziós politika hatékonyságának és eredményességének javítása a helyi adottságokból kiinduló megközelítés révén” című tanulmányra, II. kötet – esettanulmányok, Európai Bizottság, 2015. május,
- tekintettel a „Hogyan erősíthető meg az Európa 2020 területi dimenziója és az Unió kohéziós politikája a 2020-ig szóló területi menetrend alapján?” című, az Európai Unió Tanácsa lengyel elnökségének kérésére készült, 2011. szeptemberi jelentésre,

⁽¹⁾ HL C 17., 2013.1.19., 18. o.

⁽²⁾ HL C 313., 2015.9.22., 31. o.

⁽³⁾ HL C 230., 2015.7.14., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 9. o.

⁽⁵⁾ HL C 440., 2015.12.30., 6. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0015.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0419.

2016. május 10., kedd

- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „Munkahelyteremtés és helyi gazdasági fejlődést” című, 2014. novemberi jelentésére,
 - tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „Helyi gazdasági vezető szerep” című, 2015. évi jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0032/2016),
- A. mivel a területi kohézió az Unió egyik alapvető célkitűzése, amelyet a Lisszaboni Szerződés tartalmaz;
- B. mivel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó kohéziós politika a gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdítása érdekében integrált és helyi szükségleteket figyelembe vevő megközelítésekről rendelkezik és ösztönzi ezeket, ugyanakkor előmozdítja a területi kormányzást is;
- C. mivel az integrált és helyi szükségleteket figyelembe vevő megközelítéseknek az a rendeltetésük, hogy javítsák az állami beavatkozás teljesítményét és hatékonyságát azáltal, hogy figyelembe veszik a konkrét helyi szükségleteket és hozzájárulnak a területek vonzerejének növeléséhez;
- D. mivel a Községvezérelt helyi fejlesztés (CLLD) és az Integrált területi beruházás (ITI) a kohéziós politika olyan innovatív eszközei, amelyeket egyes tagállamok ebben a formában első ízben fognak végrehajtani, és amelyek jelentős mértékben hozzájárulhatnak a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megvalósításához, a minőségi munkahelyek létrehozásához, a fenntartható fejlődéshez és az Európa 2020 célkitűzések megvalósításához;
- E. mivel az ITI-vel és a CLLD-vel kapcsolatos új kezdeményezések fokozatos változást hoznak a helyi érdekelt felek arra vonatkozó képességében, hogy összevonják a finanszírozási forrásokat és megfelelően célzott helyi kezdeményezéseket tervezzenek;
- F. mivel a gazdasági, társadalmi és területi kohéziós szakpolitika teljes körű megvalósításához alapvető fontosságú a regionális és helyi struktúrák felhatalmazása; mivel a helyi problémák helyi megoldásokkal történő kezeléséhez szükséges helyi ismereteket előnyben részesítő innovatív megközelítések világszerte egyre nagyobb jelentőséget nyernek; mivel a részvételen alapuló kormányzás, például az érdekeltek bevonásával történő költségvetés-készítés, rendelkezik a szükséges eszközökkel a nyilvános részvételhez, amelynek célja, hogy a helyi közösségi szintet döntési felelősséggel ruházza fel;
- G. mivel a CLLD a LEADER, az URBAN és az EQUAL program korábbi finanszírozási időszakokban való végrehajtásához kapcsolódó tapasztalatokon alapul, és főként a LEADER megközelítésre épül, amely 1991-es elindulása óta a helyi akciócsoportok számának exponenciális növekedését eredményezte, és különösen a vidéki területeken jelentős mértékben hozzájárult a lakosság életszínvonalának növeléséhez;
- H. mivel a CLLD csak az EMVA esetében kötelező, míg az ERFA, az ESZA és az ETHA esetében választható;
- I. mivel ez a két új eszköz fontos szerepet tölthet be a demográfiai változásokhoz való igazodásban és a régiók közötti fejlesztési egyensúlyhiányok visszafordításában;
- J. mivel a CLLD esetében alulról építkező megközelítést alkalmaznak a nemzeti szintű célok meghatározása helyett a helyi közösségek szükségleteihez kapcsolódó célok és projektek előmozdítása, illetve finanszírozása céljából;
- K. mivel az ITI olyan eszköz, amely fenntartható városfejlesztésre irányuló integrált fellépések megvalósítására használható az 1301/2013/EU rendelet 7. cikkének megfelelően;
- L. mivel szintbeli különbségek vannak a tagállamok között az alulról felfelé szerveződő fejlesztési kezdeményezések irányítási struktúráiban és az ezzel kapcsolatos tapasztalatokban;
- M. mivel a regionális és helyi szereplők kapacitása és bevonása – az egyes szervezetekre meghatározott hatáskörökre tekintet nélkül – alapvetően szükséges ezen eszközök sikeréhez;

2016. május 10., kedd

- N. mivel a helyi és regionális önkormányzatokat felkérlik a saját fejlődésüket érintő döntéshozatalban való részvételre és az állami és a magánszektor közötti szinergiák olyan alapvető útmutatás formájában történő előmozdítására, amely képes biztosítani a projektek eredményes irányítását és igazgatását, valamint szavatolni a megtett kötelezettségvállalások szilárdságát;
- O. mivel a helyi és a regionális hatóságok számára a saját fejlődésüket érintő határozatok esetében alapvető fontosságú az eszközeik és stratégiai előnyek közösségtől érkező információk alapján történő megfelelő meghatározása és az ezek alapján történő építkezés regionális és helyi fejlesztési stratégiáik kidolgozásakor, ami a közösség által tett erőfeszítésekkel együtt javítaná a polgárok életminőségét azáltal, hogy a polgárokkal együtt tisztázzák a problémákat, határozzák meg a prioritásokat és körvonalazzák a fenntartható megoldásokat;
- P. mivel az 1301/2013/EU rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi területi elhelyezkedésére figyelemmel mindegyik tagállam „elvetek határoz meg azon városi területek kiválasztási kritériumai tekintetében, amelyek esetében a fenntartható városfejlesztés érdekében integrált intézkedéseket kell végrehajtani, és meghatározza az ezekre a nemzeti szintű intézkedésekre elkülönített indikatív összegeket is”;
- Q. mivel a vidéki és városi térségek közötti együttműködésre irányuló RURBAN kezdeményezés hozzájárul a regionális versenyképesség erősítéséhez és a fejlesztéshez szükséges partnerségek kialakításához;
- R. mivel uniós szinten kívánatos a teljesítményen alapuló költségvetés bevezetése, ezért az ITI és a CLLD keretében kiosztott forrásokat hatékonyan kell felhasználni a politikai célkitűzések és a megállapított prioritások megvalósítása révén annak érdekében, hogy a kitűzött célokat a legnagyobb hozzáadott értéket lehessen elérni, és mivel az eredményeket a lehető legkisebb költségráfordítás mellett kell megvalósítani;

Általános megfontolások

1. megjegyzi, hogy a helyi szereplők kezdetektől történő, tényleges bevonása, a területfejlesztési stratégiák iránti elkötelezettségük és felelősségvállalásuk, valamint a feladatkörök és erőforrások alsóbb döntéshozatali szintekre történő delegálása létfontosságú az alulról építkező megközelítés sikere szempontjából; úgy véli, hogy a partnerek bevonása megerősítheti az integrált és helyszínelapú megközelítést, különösen ott, ahol a közösségvezérelt helyi fejlesztések és az integrált területi beruházások nem elterjedtek; hangsúlyozza azonban, hogy a helyi szereplőknek technikai és pénzügyi támogatásra van szükségük regionális, nemzeti és uniós szintről, különösen a megvalósítási folyamat korai szakaszaiban;
2. stratégiák meghatározását kéri a regionális és helyi szereplőkkel együttműködésben történő végrehajtási folyamat kezdeti szakaszaiban, különösen a szakképzés és a szakosított képzés, valamint a technikai és pénzügyi támogatás szintjén, a régiók, a tagállamok és az EU közötti eredményes partnerséggel összefüggésben;
3. úgy véli, hogy a hatáskörök átruházását továbbra is elő kell mozdítani és az európai strukturális és beruházási alapok keretében növelni kell az erőforrásokat, valamint hogy az irányító hatóságok ezzel kapcsolatos vonakodása behatárolhatja a két eszközben rejlő lehetőségeket; felhívja a tagállamokat, hogy álljanak ki az alulról építkező megközelítés mellett, felelősséget ruházva a helyi csoportokra; kéri a Bizottságot, hogy – teljes mértékben hatáskörein belül maradván – tegyen ajánlásokat és szolgáljon átfogó iránymutatásokkal a tagállamoknak arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet megoldani a CLLD és az ITI végrehajtásához kapcsolódó különböző igazgatási kormányzati szintek közötti bizalomhiány és adminisztratív akadályok problémáját;
4. kiemeli, hogy helyi szinten a több ágazatra kiterjedő, magas színvonalú, integrált innovatív stratégiák kidolgozása kihívást jelent, különösen, ha azt a részvétel biztosításával kell megvalósítani;
5. felhívja a figyelmet arra, hogy az ezen eszközök keretében megvalósított fellépéseknek figyelembe kell venniük a helyi szereplők prioritásait, és összhangban kell állniuk az operatív programok átfogó céljaival, valamint más uniós, nemzeti, regionális és helyi fejlesztési stratégiákkal és intelligens szakosodási stratégiákkal, rugalmassági mozgásteret biztosítva;
6. emlékeztet arra, hogy nemcsak az uniós programok esetében van szükség nagyobb rugalmasságra és jobb integrálásra, hanem az általánosan érvényesített nemzeti és regionális politikák tekintetében is; hangsúlyozza, hogy a kormányzási reform általánosabb felfogásának garantálásával biztosítható, hogy az uniós forrásokat egy „párhuzamos” rendszeren belül ne a nemzeti és regionális politikákhoz irányítsák, hanem inkább egy szélesebb körű törekvésbe beágyazva fenntartható gazdasági eredmények elérésére fordítsák;

2016. május 10., kedd

7. úgy véli, hogy az ifjúsági munkanélküliség a legégetőbb probléma a tagállamok számára, a kkv-kat érintő forráshiánnyal egyetemben; hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális fejlesztési stratégiáknak e kérdéseket kiemelten kell kezelniük; felhívja a helyi és regionális hatóságokat, hogy biztosítsanak adóügyi és egyéb ösztönzőket a fiatalok foglalkoztatása és a régió belüli ifjúsági mobilitás előmozdítása, valamint a képzési intézményekkel partnerségben a szakképzés előnyben részesítése érdekében,

8. javasolja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fordítsanak különös figyelmet azokra a projektekre, amelyek célja, hogy a települések és a régiók igazodjanak az új demográfiai helyzethez, valamint ellensúlyozzák az abból adódó egyensúlyhiányokat, különösen az alábbiak révén: 1. a szociális és a mobilitási infrastruktúra hozzáigazítása a demográfiai változásokhoz és a migrációs áramláshoz; 2. az idősebb lakosság számára célzott javak és szolgáltatások létrehozása; 3. az idősebbek, a nők és a migránsok társadalmi integrációt elősegítő foglalkoztatási lehetőségeinek támogatása; 4. a digitális összeköttetések megerősítése és olyan platformok létrehozása, amelyek lehetővé teszik és ösztönzik az elszigetelt régiókban élő lakosság részvételét és a különböző közigazgatási, szociális és politikai szolgáltatásokkal való interakcióját valamennyi (helyi, regionális, nemzeti és európai) szinten;

9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak további támogatást, képzést és iránymutatást a korlátozottabb erőforrásokkal és kapacitásokkal rendelkező kisebb és kevésbé fejlett önkormányzatoknak, amelyek számára a tervezés és a végrehajtás idején nehézséget okozhat az ezen eszközökhöz kapcsolódó adminisztratív terhek és összetett feladatok vállalása; emlékeztet arra, hogy a területi kohézió alulról építkezik, és ki kell terjednie a kisebb igazgatási egységekre is anélkül, hogy kizárná vagy hátrányosan megkülönböztetné azokat az ITI és a CLLD eszközökhöz való hozzáférés tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé a bevált gyakorlatokat minden tagállamban, és javasolja azok megosztását egy olyan online hálózat révén, amely azonos feltételek mellett teszi lehetővé e szervezetek számára az eszközökhöz való hozzáférést; szorgalmazza, hogy a nemzeti és a regionális hatóságok javasoljanak olyan megoldásokat, amelyek célja a kis igazgatási egységek csoportba szervezése, figyelembe véve a területi dimenziót és az egyedi fejlesztési igényeket;

10. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a hatékonyabb regionális és helyi fejlesztési stratégiák kidolgozása érdekében határozzanak meg stratégiát a CLLD és az ITI több alapról való finanszírozás általi fokozott alkalmazására vonatkozóan az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikkében hivatkozott térségekben; felszólítja a tagállamokat, hogy adott esetben használják ki a közös rendelkezésekről szóló rendelet 33. cikkének (6) bekezdésében biztosított rugalmasságot arra, hogy e régiók sajátosságaihoz jobban illeszkedő választ adjanak; egyedi intézkedéseket szorgalmaz az e területek igazgatási szerveinek nyújtandó technikai támogatás nyújtása és a kapacitásépítés érdekében, tekintettel az elszigeteltségükre és részleges versenyhátrányukra;

11. hangsúlyozza, hogy a több alapról történő finanszírozás továbbra is kihívást jelent az érdekeltek számára, különösen a CLLD-vel és az ITI-vel összefüggésben; úgy véli, hogy egyszerűsítési erőfeszítésekre van szükség az ezen eszközök végrehajtásához szükséges feltételek megteremtéséhez; ezért üdvözlí az európai strukturális és beruházási alapok kedvezményezettjei számára való egyszerűsítésének nyomán követéséért felelős, független szakértőkből álló magas szintű munkacsoportot és a Bizottságnak a szabályozás javítása területén tett erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy közös európai keret kialakítására van szükség az ajánlások megfogalmazásakor;

12. felhívja a figyelmet különösen azon túlszabályozási gyakorlatok problémájának kezelésére, amelyek keretében további követelményeket és akadályokat hoznak létre nemzeti, regionális és helyi szinten; megjegyzi, hogy gyakori a többszintű ellenőrzés, ami növeli a kedvezményezettnek pénzügyi és adminisztratív terheit; kitarthat emellett, hogy az adminisztratív feladatok terén kerülni kell az átfedéseket, és hangsúlyozza a beruházásokra és a köz- és magánszféra partnerségeire vonatkozó feltételek meghatározásának fontosságát; javasolja, hogy az ellenőrzési tevékenységeket egyszerűsítsék, és hogy az ellenőrzés a folyamatra és a teljesítmény értékelésére összpontosítson, egyszersmind megőrizve az ellenőrzés hatékonyságát;

13. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre a CLLD-re és ITI-re összpontosuló célzott képzési tevékenységeket a regionális és a helyi szereplők számára, és felkéri a Bizottságot, hogy fordítson figyelmet a helyi kedvezményezettkehez igazított képzési programokra; létfontosságúnak tartja a társadalom valamennyi érintett csoportjának e tevékenységekbe történő bevonását és képviselétét; hangsúlyozza a technikai segítségnyújtás hatékony és eredményes felhasználásának fontosságát ezen eszközök támogatásában, a struktúrák megkettőzése nélkül;

14. üdvözlí, hogy a Bizottság azokra az eredményekre és következményekre összpontosít, amelyek segíthetnek a helyi szakpolitikai döntéshozóknak eltérni attól a gyakorlattól, hogy túlzott figyelmet fordítsanak a forrásfelhasználásra és a végrehajtási folyamatok számbavételére, és e helyett valódi és ésszerű célokat határozzanak meg, amelyek kézzelfogható változást hoznak a helyi vállalkozások és lakosok részére;

2016. május 10., kedd

15. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nincs megfelelő kommunikáció különböző érdekelt felek között; ösztönzi az információk megosztásának javítását célzó kezdeményezéseket; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve fokozza a CLLD-re és az ITI-re vonatkozó információk koordinációját és terjesztését; kitart amellett, hogy a CLLD-nek és az ITI-nek a döntéshozatalba való közvetlen bevonás révén fokoznia kell a polgárok részvételét a helyi és a regionális kormányzásban a döntések elszámoltathatóságának növelése érdekében, és kéri a helyi és a regionális hatóságokat, hogy vessenek be megfelelő módszereket a polgárok nyilvános konzultációkba való bevonása érdekében azáltal, hogy ösztönzik a magasabb szintű tanácskozási és együttműködési kultúrát;

16. arra ösztönzi a Bizottságot, a tagállamokat és a régiókat, hogy szükséges esetben biztosítsák egyrészt a megfelelő mechanizmusok bevezetését az irányító hatóságok és az egyedi társulások közötti problémák elkerüléséhez, másrészt nyújtsanak megfelelő tájékoztatást és védelmet a potenciális kedvezményezetteknek e mechanizmusokkal kapcsolatban; tudomásul veszi a kifogásemelést követő vitarendezés által okozott késedelmeket, és kitart amellett, hogy be kell vezetni egy sor konkrét szabályt a panasztételi eljárások meghatározására és a közbeszerzésekkel kapcsolatos gyors vitarendezés vonatkozásában;

17. sürgeti a Bizottságot, és különösen a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóságot, hogy hozzon létre együttműködési keretet a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel (OECD) annak érdekében, hogy felhasználhassa a szervezet helyi gazdaság- és foglalkoztatás-fejlesztési programjának (LEED) működtetésével kapcsolatos sokéves tapasztalatait, és hogy szinergiákat tárhasson fel az eszközök között, különös tekintettel a helyi szereplők végrehajtási kapacitásainak fokozására;

18. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a tagállamok és a Bizottság egyaránt nagyobb erőfeszítéseket tegyen az új eszközök európai területi együttműködés keretében való felhasználásának kiterjesztésére; hangsúlyozza, hogy a határok által elválasztott szomszédos területek gyakran hasonló kihívásokkal szembesülnek, amelyek közösen, helyi szinten könnyebben kezelhetők;

19. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Unió számos tagállamában és régiójában magas a munkanélküliek aránya; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy használják ezeket az eszközöket a kkv-k számára minőségi munkahelyek és lehetőségek létrehozására, a beruházások, a fenntartható és inkluzív növekedés és a szociális beruházások előmozdítására, valamint a szegénység csökkentéséhez és a társadalmi befogadáshoz való hozzájárulásra, különösen az erre legjobban rászoruló régiókban és alrégiókban; ezzel összefüggésben rámutat az integrált finanszírozás, különösen az ESZA és az ERFA kombinálásának jelentőségére; rámutat, hogy a teljesítményorientált tevékenységek terén a helyi adók egy részének újbóli befektetésében komoly lehetőségek rejlenek; felszólítja a Bizottságot, hogy a szociális beruházási csomaggal összhangban dolgozzon ki egy különleges beruházási tervet, amely a legmagasabb munkanélküliségi rátával rendelkező régiókat szolgálja;

20. hangsúlyozza, hogy a közösségvezérelt helyi fejlesztések alulról építkező megközelítése lehetőségeket rejt magában a helyi fejlesztési stratégiák támogatása, a munkahely-teremtés és a kiegyensúlyozott vidékfejlesztés ösztönzése tekintetében; úgy véli, hogy az integrált területi beruházásban és a közösségvezérelt helyi fejlesztésben benne rejlik a lehetőség, hogy közvetlenül, célirányosabban és megfelelőbb módon reagáljon a helyi szükségletekre és kihívásokra, ragaszkodik a városi területek e mechanizmusba történő, fokozottabb bevonásához, és felszólítja a Bizottságot, hogy aktívan törekedjen e stratégia alkalmazására; megállapítja, hogy az integrált területi beruházás az integrált városrehabilitációs és városfejlesztési tervek hatékony végrehajtási mechanizmusának tekinthető; sürgeti a Bizottságot, hogy a szinergiák megerősítése érdekében hajtsa végre azokat a rendelkezéseket, amelyek a közösségvezérelt helyi fejlesztések és az integrált területi beruházások európai strukturális és beruházási alapokból történő finanszírozásával foglalkoznak;

21. felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzései felé történő határozott haladás érdekében a stratégia és a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során jobban szem előtt kell tartani a regionális és helyi körülményeket, valamint az érintett területek konkrét sajátosságait;

Közösségvezérelt helyi fejlesztés (CLLD)

22. üdvözli az új CLLD eszköz létrehozását, amely túlmutat a LEADER kezdeményezésen a helyi közösségek felelősségvállalása tekintetében és konkrét helyi megoldásokat biztosít nemcsak az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapon (EMVA), hanem az európai strukturális és beruházási alapokon keresztül is;

23. rámutat arra, hogy a CLLD a városi és városkörnyéki térségeknek is lehetőségeket kínál és azt a tágabb városfejlesztési stratégiák fontos részévé kell tenni, többek között a határokon átnyúló együttműködés révén; emlékeztet arra, hogy a területfejlesztési stratégiák megfelelő hatékonyságának biztosítása érdekében a városi térségek fejlesztését fenntartható módon és a környező, a városkörnyéki és a vidéki területek fejlesztésével összhangban kell folytatni;

2016. május 10., kedd

24. sajnálatosnak tartja, hogy több tagállamban a CLLD bevezetése az egyetlen alapból történő finanszírozás megközelítésével történik, ami elvesztegetett lehetőségekhez vezethet hatékonyabb helyi fejlesztési stratégiák létrehozása tekintetében; emlékeztet az integrált megközelítés fontosságára és arra, hogy a lehető legtöbb helyi civil társadalmi érdekelt fél bevonására van szükség;

25. üdvözli a partnerségekkel foglalkozó horizontális munkacsoport Regionális és Várospolitikai Főigazgatóságának (DG REGIO) köszönhető létrehozását;

26. a partnerségi magatartási kódex következetes betartását szorgalmazza, különösen a partnerség elvének az ITI és a CLLD végrehajtása során történő alkalmazását illetően;

27. szorgalmazza a kapacitásépítést, a figyelemfelkeltést és az aktív részvételt a szociális és gazdasági partnerek, valamint a civil társadalmi szereplők körében annak érdekében, hogy minél több partner javasolhasson közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiákat az e célra kijelölt időszak vége (2017. december 31.) előtt;

28. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egyes tagállamokban a közösségvezérelt helyi fejlesztések inkább csak egy rubrika kipipálását jelentik, nem pedig egy valódi, alulról építkező megközelítést; ezzel összefüggésben kitarthat amellett, hogy a helyi szereplőknek valódi döntéshozatali jogkör jár;

29. sürgeti a Bizottságot, hogy a sikeres projektekkel kapcsolatos európai szintű tájékoztatási stratégiák alapján a tagállamokkal együtt ösztönözze a helyi akciócsoportokat érintő bevált gyakorlatok európai szintű megosztását, ugyanakkor használja a jelenleg meglévő eszközöket és platformokat, mint a TAIEX REGIO PEER 2 PEER, az URBACT és a városfejlesztési hálózat;

30. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a CLLD kezdeményezéseket, és biztosítsanak nagyobb rugalmasságot az operatív programokban és a regionális, nemzeti és uniós politikai keretekkel összefüggésben annak érdekében, hogy jobban figyelembe vegyék a CLLD-stratégiák prioritásait; elismeri a helyi akciócsoportok projektirányítással kapcsolatos sikereit, és kéri, hogy nyújtsanak számukra szélesebb körű finanszírozást, továbbá vegyék fontolóra hatókörük kiterjesztését; sajnálatosnak tartja, hogy néhány tagállamban a nemzeti hatóságok a CLLD-t kizárólag egyetlen konkrét szakpolitikai célkitűzésre korlátozzák; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy szolgáljon iránymutatással a tagállamok számára a CLLD több alapból való finanszírozására vonatkozó megközelítést és a finanszírozási eszközök felhasználásának ösztönzését illetően;

31. emlékeztet arra, hogy az ESZA-rendelet a 9. tematikus célkitűzés keretében különleges beruházási prioritásról rendelkezik a „közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák” tekintetében, és bátorítja a tagállamokat, hogy ezt építsék be operatív programjaikba; rámutat arra, hogy az alap regionális és helyi szinten létfontosságú támogatást nyújthat a területi foglalkoztatási paktum, a városfejlesztési stratégiák és az intézményi kapacitásépítés számára, és kéri a Bizottságot, hogy nyújtson további támogatást a tagállamok számára e konkrét beruházási prioritások végrehajtása tekintetében, és éves tevékenységi jelentéseiben nyújtson tájékoztatást e végrehajtás hatóköréről; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye igénybe a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatát az eszközök alkalmazásával kapcsolatosan már megállapított nehézségek kezelésére, és találjon fenntartható megoldásokat;

32. úgy véli, hogy az érdekeltek bevonásával történő költségvetés-készítéshez hasonló eszközöket be kell építeni a CLLD-stratégiába, mivel ez egy olyan demokratikus gyakorlat, amely hozzájárul a szociális és gazdasági partnerek nagyobb mértékű bevonásához, amelynek célja, hogy helyi szinten megerősítsék a társadalmi kohéziót és javítsák a közkiadások hatékonyságát;

33. felhívja a figyelmet a megkülönböztetésmentes és átlátható megközelítés és a lehetséges összeférhetlenség minimálisra csökkentésének fontosságára az állami és magánszereplők közötti együttműködés keretében, oly módon, hogy megvalósuljon a hatékonyság, az egyszerűsítés és az átláthatóság közötti egyensúly; üdvözli továbbá a partnerek széles skálájának részvételét a helyi akciócsoportokban; megfelelőnek tartja azt a rendelkezést, melynek értelmében – a jelenleg hatályos jogi keret szerint – sem az állami hatóságok, sem valamely érdekcsoport nem rendelkezhet a szavazati jogok több mint 49 %-ával a helyi akciócsoportokban, ami hozzájárulhat az adminisztratív megközelítésről az eredményorientált és innovatív megközelítés felé való elmozduláshoz; felkéri a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel és értékelje e rendelkezés végrehajtását, ideértve a kivételek engedélyezésének körülményeit is, valamint hogy biztosítson célzott kapacitásépítést és nyújtson technikai segítséget;

2016. május 10., kedd

Integrált területi beruházás

34. megjegyzi, hogy az integrált területi beruházások végrehajtásában eltérő kormányzati megközelítések lehetségesek; alapvetően fontosnak tartja azonban, hogy a helyi partnerek kulcsszerepet töltsenek be az integrált területi beruházások területfejlesztési stratégiájának előkészítésében és szintén teljes körűen részt vegyenek annak irányításában, figyelemmel kísérésében és ellenőrzési feladataiban, ezáltal elősegítve az integrált területi beruházások keretében megvalósuló fellépésekkel kapcsolatos valódi helyi felelősségvállalást;

35. hangsúlyozza, hogy az ITI-t nem szabad kizárólag városi területekre korlátozni, hanem érinthet városi környezeteket, nagyvárosi területeket, városi-vidéki, szubregionális és határokon átnyúló térségeket is; hangsúlyozza, hogy az ITI a legalkalmasabb arra, hogy területi hatályának rugalmasabb meghatározása révén figyelembe vegyék a sajátos területi igényeket, ennél fogva valóban a helyi adottságokból kiinduló megközelítést kövessenek; úgy véli, hogy az ITI egyben megfelelő keretet kínál ahhoz, hogy foglalkozzanak a szolgáttatásokhoz kellő hozzáféréssel nem rendelkező, valamint az elszigetelt és hátrányos helyzetű közösségekkel rendelkező területekkel; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy optimalizálják az emberi és technikai erőforrásait, és a határokon átnyúló együttműködések terén jobban használják ki az integrált területi beruházásokat;

36. hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi hatóságok és az érdekelt felek – többek között a civil társadalom – korai szakaszban történő, az alulról építkező megközelítésnek megfelelő bevonása a területfejlesztési stratégiába, illetve a felelősségi körök rájuk való, nagyobb mértékű átruházása kulcsfontosságú a későbbiekben helyi és ágazatközi szinten végrehajtásra kerülő integrált területi stratégiával kapcsolatos jövőbeli felelősségvállalás, az abban való részvétel és annak sikere szempontjából; ragaszkodik ahhoz, hogy saját fejlesztési lehetőségeik kiaknázási kapacitását a helyi sajátosságokkal összhangban növelni kell;

37. nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy az integrált területi beruházások megvalósításakor válasszák a több alapból való finanszírozást az adott területet célzó alapok közötti szinergiák megvalósítása és a kihívások átfogóbb módon történő megoldása érdekében; hangsúlyozza, hogy célzott kapacitásépítésre van szükség a különböző forrásokból származó pénzeszközök összevonásának elősegítéséhez;

38. hangsúlyozza, hogy az ITI-eszközök alkalmazásával kapcsolatban nemzeti szinten késve meghozott döntések rávilágítottak arra, hogy jelentős akadályba ütközik a területi stratégia megfelelő keretének meghatározása, a koordinációs struktúra kialakítása, a költségvetés meghatározása és az ITI nemzeti jogi alapjának kidolgozása;

39. üdvözli a Bizottság erőfeszítéseit, amelyeket a területi kohézióval és városi kérdésekkel foglalkozó szakértői csoporttal együtt az ITI-forгатókönyvek előkészítése során tesz; osztja azt az álláspontot, hogy az effajta iránymutatásnak a programozási folyamat korábbi szakaszában meg kell jelennie; szükségesnek tartja az iránymutatások valódi példákkal, valamint a már megvalósult integrált területi beruházásokból levont tanulságokkal történő naprakész tételét;

40. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Régiók Bizottsága által 2015-ben végzett felmérés eredményeit annak érdekében, hogy javuljon az ITI-eszközök felhasználásának hatékonysága és csökkenjen a papírmunka, rugalmasabb szabályok kerüljenek bevezetésre a forrásokból alig részesülő országok/régiók tekintetében, javuljanak a tagállami társfinanszírozási mechanizmusok, valamint több képzést biztosítsanak a pénzeszközök kezeléséért és felhasználásáért felelős személyek, többek között a megválasztott politikusok számára;

Ajánlások a jövőre nézve

41. úgy véli, hogy a CLLD-nek és az ITI-nek még fontosabb szerepet kell játszania a jövőbeli kohéziós politikában; felhívja a Bizottságot, hogy az ezen eszközökkel kapcsolatos 2020 utáni lehetséges forгатókönyvekről szóló új jogalkotási javaslat elkészítése előtt készítsen jelentést, amelyben bemutatja e két eszköz alkalmazásának hiányosságait, erősségeit, lehetőségeit és veszélyeit (SWOT-analízis);

42. kéri, hogy az említett jelentés elemezze a CLLD és az ITI hatásait és eredményességét, illetve hogy az ezen eszközökre vonatkozó, 2020 utáni kohéziós politikával kapcsolatos szabályozásban olyan kötelező megközelítés lenne-e kívánatos, amely az operatív programokban a források elkülönítését írja elő ezen eszközök tekintetében; javasolja, hogy értékeljék a tagállamokat a CLLD és az ITI megvalósítására sarkalló konkrét ösztönzők kialakítását azon potenciális eszközökkel együtt, amelyek nagyobb összhangot biztosítanak az operatív programok, illetve a CLLD és az ITI között; hangsúlyozza, hogy ezt az elemzést megfelelő mutatókra kell alapozni, amelyek mind minőségi, mind mennyiségi elemekre vonatkoznak;

43. kéri, hogy az integrált területi beruházás terén az alulról építkező megközelítés kapjon hivatalos formát a kohéziós politika következő generációjában mind a programozási, mind pedig a végrehajtási szakaszban;

2016. május 10., kedd

44. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az illetékes helyi hatóságokkal együttműködve kövessék nyomon az ITI-források felhasználását, amelyek – összevonásuk miatt – a korábbiakhoz képest jóval jelentősebb összegűek; hangsúlyozza, hogy ez a korrupció lehetőségének tagállamokon belüli csökkentése szempontjából fontos;

45. ismételten hangsúlyozza, hogy kettős megközelítés szükséges – különösen az iránymutatások tekintetében – először azon tagállamok esetében, amelyek csak nemzeti operatív programokkal rendelkeznek, másodszor azon tagállamoknál, amelyek regionális operatív programokkal is rendelkeznek;

46. ragaszkodik a Bizottság, a tagállamok és a régiók közötti együttműködés javításához az ezen eszközökre vonatkozó iránymutatások tekintetében; javasolja, hogy az iránymutatásokat a 2020 utáni időszakra vonatkozó kohéziós politikával kapcsolatos új szabályozással egy időben dolgozzák ki, és utólag frissítsék; hangsúlyozza, hogy ez lehetővé tenné az iránymutatói dokumentumok megfelelő időben történő átadását, valamennyi fél számára növelné a jogbiztonságot, és egyértelművé tenné, hogy a javasolt rendelkezések végrehajtására hogyan kerülne sor a gyakorlatban;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a regionális és a nemzeti parlamenteknek.

2016. május 10., kedd

P8_TA(2016)0213

Kohéziós politika az EU hegyvidéki régiókban**Az Európai Parlament 2016. május 10-i állásfoglalása a kohéziós politikáról az EU hegyvidéki régiókban (2015/2279(INI))**

(2018/C 076/02)

Az Európai Parlament

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének III. címére, különösen a mezőgazdaság vonatkozásában,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a közös rendelkezésekről szóló rendelet),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a „Beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe” célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a belső piacon és harmadik országokban megvalósított, mezőgazdasági termékekre vonatkozó tájékoztatásnyújtási és promóciós intézkedésekről, és a 3/20081/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. október 22-i 1144/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 289. o.⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 470. o.⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 487. o.⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 608. o.⁽⁶⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽⁷⁾ HL L 317., 2014.11.4., 56. o.⁽⁸⁾ HL L 347., 2013.12.20., 259. o.

2016. május 10., kedd

- tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 1082/2006/EK rendeletnek a csoportosulások létrehozásának és működésének egyértelművé tétele, egyszerűsítése és javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. december 17-i 1302/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap” című, 2015. június 25-i 2015/1017/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a „Közösség általános erdészeti ágazati új stratégiájáról: az erdőkért és az erdészeti ágazatért” című, 2015. április 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a hegyvidéki régiók, szigetek és gyéren lakott területek gazdasági és társadalmi fejlődésére irányuló európai stratégiáról szóló, 2010. szeptember 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a tejtermelés hegyvidéki térségekben, hátrányos helyzetű területeken és legkülső régiókban történő, a tejkvótarendszer megszűnését követő fenntartásáról szóló, 2013. december 11-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiáról szóló, 2013. május 23-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló közleményére (COM(2015)0366), valamint a közleményt kísérő cselekvési tervre,
- tekintettel a Régiók Bizottságának „Az Európai Unió Alpokra vonatkozó makroregionális stratégiája” című, 2014. december 3-i véleményére ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Duna régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Duna régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2010. január 21-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Duna régióra vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2011. április 13-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, az Európai Unió Duna régióra vonatkozó stratégiájáról szóló jelentésre (COM(2013)0181),
- tekintettel a Bizottságnak „Az Európai Unió Duna régióra vonatkozó stratégiája” című közleményére (COM(2010)0715) és a közleményt kísérő indikatív cselekvési tervre (SEC(2010)1489),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A Bizottság közleménye – Az Európai Unió Duna régióra vonatkozó stratégiája” című, 2011. június 16-i véleményére ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 303. o.

⁽²⁾ HL L 169., 2015.7.1., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0109.

⁽⁴⁾ HL C 50. E, 2012.2.21., 55. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0577.

⁽⁶⁾ HL C 55., 2016.2.12., 117. o.

⁽⁷⁾ HL C 19., 2015.1.21., 32. o.

⁽⁸⁾ HL C 188. E, 2012.6.28., 30. o.

⁽⁹⁾ HL C 305. E, 2010.11.11., 14. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 248., 2011.8.25., 81. o.

2016. május 10., kedd

- tekintettel a Régiók Bizottságának „A Duna régióra vonatkozó stratégia” című, 2011. március 31-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, a makroregionális stratégiák hozzáadott értékéről szóló jelentésre (COM(2013)0468) és a Tanács 2013. október 22-i vonatkozó következtetéseire,
 - tekintettel a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésre (COM(2014)0473),
 - tekintettel az Alpesi Egyezményre, azon belül is az Alpesi Egyezmény jegyzőkönyveire,
 - tekintettel az Euromontana által készített „A Mountains 2020 kezdeményezés felé: 1. lépés – az Euromontana munkájának hasznosítása a programozás segítése céljából” című, 2013. február 28-i tanulmányra,
 - tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatósága („B” Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politika) „Tanulmány a REGI bizottság számára – Kohézió az EU hegyvidéki régiókban” című, 2016. februári tanulmányára,
 - tekintettel az Interreg Alphei térség 2001–2006 program keretein belül megvalósított „Nők–Alpnet” projektre: Helyi intézmények és női erőforrásközpontok hálózata: A nők részvételének előmozdítása az alpesi térség fenntartható fejlesztésében,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A8-0074/2016),
- A. mivel a hegyvidéki régiók az EU területének jelentős részét (mintegy 30 %-át) teszik ki, és mivel az EU egésze függ e térségek ökoszisztéma-szolgáltatásaitól;
- B. mivel az uniós regionális politika nem határozza meg konkrétan a hegyvidéki régiókat, és mivel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapnál (EMVA) használt fogalom meghatározás a kohéziós politika esetében nem megfelelő, és így módon nem használható a kohéziós politika eredményes irányításához;
- C. mivel e régiók a szélsőséges körülmények és távoli fekvésük miatt jelentős mértékű strukturális hátrányban vannak, olyannyira, hogy számos hegyvidéki régió elnéptelenedéssel és a lakosság elöregedésével néz szembe, ami felboríthatja a nemzedékek természetes ciklusát, a társadalmi jólét és az életszínvonal csökkenését eredményezve; mivel ez gyakran a munkanélküliség, a társadalmi kirekesztés és a városokba történő elvándorlás fokozódásához vezet;
- D. mivel a hegyvidéki régiók számos lehetőséget kínálnak a foglalkoztatással, a kohézióval és a környezet védelmével kapcsolatos uniós célok elérésére természeti erőforrásaik fenntartható felhasználásán keresztül;
- E. mivel jelentős különbségek vannak az egyes hegyvidéki régiók között, és ezért szükség van a politikák és az ágazatok koordinációjára, mind a különféle hegyvidéki régiók között (horizontálisan), mind pedig az egyes hegyvidéki régiókon belül (vertikálisan);
- F. mivel az EU különféle eszközeiből, például az EMVA-ból és az európai strukturális és beruházási alapokból (esbá-alapokból) a hegyvidéki régióknak nyújtott támogatásoknak kiegészítő jellegűeknek kell lenniük a jobb és inkluzívabb fejlődés elérését lehetővé tevő szinergiák létrehozása érdekében;
- G. mivel a hegyvidéki régiók fontos szerepet töltenek be a tagállamok gazdasági, társadalmi és fenntartható fejlődésében és számos ökoszisztéma-szolgáltatásról gondoskodnak; mivel a nemek közti egyenlőségnek jelentős befolyása van az európai gazdasági, társadalmi és területi kohézióra; mivel a hegyvidéki, határokon átnyúló együttműködés fenntartható lehetőséget kínál a hegyvidéki régiók gazdasági és társadalmi fejlődésének elősegítéséhez;

⁽¹⁾ HL C 166., 2011.6.7., 23. o.

2016. május 10., kedd

- H. mivel sajátosságai, különösen a megújuló erőforrások bősége és sokfélesége, valamint az erőforrás- és energia-hatékonyságtól való függőségük miatt a hegyvidéki régiók hozzájárulhatnak az új technológiák fejlesztéséhez és általában az innovációhoz;
- I. mivel a hegyvidéki területek pozitív módon járulnak hozzá a fenntartható fejlődéshez, az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, valamint a regionális ökoszisztémák és a biológiai sokféleség megőrzéséhez és védelméhez; mivel a hegyvidéki területek nagy részét a Natura 2000 ökológiai hálózat és más típusú természetvédelmi rendelkezések révén védik, ami egyrészt korlátozza a gazdasági tevékenységet, ugyanakkor elősegíti a gazdálkodás fenntarthatóbb formáinak megerősítését és más gazdasági tevékenységekkel való szorosabb összekapcsolását; mivel a hegyvidéki területeken folyó gazdálkodás és területgazdálkodás nagyon fontos e területek hidrogeológiai stabilitása szempontjából;
- J. mivel a hegyvidéki régiók súlyos kihívásokkal szembesülnek a társadalmi és gazdasági fejlődés, az éghajlatváltozás, a közlekedés és a demográfia terén, amelyeket a városi és alföldi térségekkel való megfelelő összeköttetés kialakításával és a digitális szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosításával kell kezelni;
- K. mivel a hegyvidéki régiók megőrzött ökoszisztémájukkal és ökoszisztéma-szolgáltatásaikkal sok gazdasági tevékenységhez alapot biztosíthatnak ezen területek kulturális és természeti örökségének figyelembevételével, a mezőgazdaságra, az erdészetre, a turizmusra és az energiatermelésre helyezett hangsúllyal és a gazdaságok diverzifikálásával; mivel ez összehangolt fellépésekkel és/vagy határokon átnyúló együttműködéssel elősegíthető, és mivel a hegyvidéki területek továbbra is egyedülálló adottságokkal bírnak és hagyományos szakmai ismereteket őriznek, továbbá kiváló lehetőséget kínálnak a minőségi mezőgazdasági rendszerekre való átálláshoz;
- L. mivel a gleccserek jellemzőek az európai hegységekre és központi szerepet töltenek be a hegységek ökoszisztémájában és vízrendszereiben, mivel a 19. század közepe óta a tömegük és kiterjedésük csökkenése aggasztó szintet ért el, és mivel számos európai gleccser tűnt már el vagy áll fenn a veszélye annak, hogy 2050-re eltűnik;
- M. mivel a hegyvidéki területek gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődését nehezítik az éghajlati és topográfiai körülményekkel, a távoli elhelyezkedéssel és nehéz megközelíthetőséggel összefüggő többletköltségek; mivel a hegyvidéki területeken a megfelelő infrastruktúra – többek között a széles sávú lefedettség és beruházások – hiánya hozzájárul a hegyvidék és más régiók közötti növekvő szakadékhoz; mivel a mezőgazdasági termelés fenntartása mellett ezeken az uniós hegyvidéki területeken súlyt kell fektetni a fizikai és digitális elérhetőségre, az infrastruktúrára, valamint e régiók lakosságának a közszolgáltatásokhoz és az olyan általános érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésére, mint az oktatás, a szociális és egészségügyi ellátások, a közlekedés és a postai szolgáltatások;
- N. mivel különböző típusú hegyvidéki régiók vannak Európában, amelyeket összeköt az, hogy számos közös kihívással küszködnek, mint például a rossz megközelíthetőség, a kevés foglalkoztatási lehetőség, az elöregedő népesség, az összeköttetések hiánya, az éghajlatváltozással és az emberi termelői tevékenységek fokozódásával összefüggő hatások; mivel aktív intézkedéseket kell tenni e szempontok kezelésére;
- O. mivel a bizonytalan piaci helyzet és az ingadozó árak, a növekvő előállítási költségek, a megnövekedett verseny, a tejkvóták megszűnése és a környezeti kihívások tükrében alapvetően fontos e régiókban az élelmiszertermelés és a mezőgazdaság többfunkciós szerepének biztosítása a hegyvidéki területek hozzáadott értékének megőrzése, a fenntartható foglalkoztatás előmozdítása, valamint más bevételi forrásokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében;
- P. mivel az Unió külső határainak részeit képező hegyvidéki régiókban további nehézségek is tapasztalhatók és nagyobb mértékben ki vannak téve az összes hegyvidéki régiót érintő közös negatív hatásoknak;

2016. május 10., kedd

- Q. mivel Európában vannak olyan hegyláncok, amelyek több tagállamon átívelnek és átnyúlnak az Európai Unión kívüli országokba is, ilyen például a Kárpátok, amely az Unió utolsó bővítése óta az EU keleti határává vált, és ma rendkívül fontos geopolitikai terület, ahol az Unió stabilitásával kapcsolatban rendkívül fontos stratégiai politikai érdekek találkoznak;
- R. mivel sok hegyvidéki régióban hiányzik az alapvető infrastruktúra, a közszolgáltatások, és nincs folyamatos hozzáférés biztosítva az általános érdekű szolgáltatásokhoz, különösen az idénymunkával jellemezhető övezetekben;
- S. mivel a hegyvidéki mezőgazdaság nagyon fontos a hegyvidéki régiók identitása és kultúrája szempontjából, és továbbra is hozzájárul a foglalkoztatáshoz és a gazdaság egyes ágazataihoz ezekben a régiókban, mint például az erdei erőforrásokhoz és az idegenforgalomhoz, miközben folyamatban van gazdaságuk és a foglalkoztatás további diverzifikációja, és szerves szerepet játszanak a körforgásos gazdaságban;
- T. mivel egyes legkülső régiók egyben vulkanikus eredetű – elsüllyedt és vízből kiemelkedő részekkel is rendelkező – hegyvidéki régiók is (működő vagy alvó vulkánok, vulkanikus hegyek vagy hegyláncok és vulkanikus szigetek), és mivel e régióknak a terület topológiájából adódó nehézségekkel kell szembenézniük;
- U. mivel a hegyvidéki – különösen a hátrányos helyzetű – régiókban élő nők számára gyakran nehézséget jelent a magasabb szintű oktatáshoz, és így a jó álláslehetőségekhez való hozzájutás;
- V. mivel megoldást kell találni az elnéptelenedés, az éghajlatváltozás hatása, a hasznosítható termőföldek hiánya, az elhagyott termőföldek, valamint cserjék és fák ezt követő megjelenése és a hegyvidéki legelők megőrzésének szükségessége által támasztott különféle kihívásokra;
- W. mivel az állattenyésztés (a tejükért és a húrukért tartott állatok) jelentős szerepet játszik több uniós ország hegyvidéki területein; mivel a nehéz piaci feltételeknek és a súlyos költséghátrányoknak jelentős hatásuk van e területek kisüzemi gazdaságaira;
- X. mivel az EUMSZ 174. cikkének (3) bekezdése kifejezetten megemlíti, hogy különös figyelmet kell fordítani többek között a hegyvidéki régiókra; mivel számos olyan uniós politika, program és stratégia létezik, amely közvetett hatást gyakorol a hegyvidéki régiókra;

Összehangolt megközelítés és általános megfontolások

1. felhívja a Bizottságot a funkcionális hegyvidéki régiókra vonatkozó operatív meghatározás kidolgozására irányuló folyamat megkezdésére a kohéziós politika keretében, amely kiegészíti az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) vonatkozásában a hegyvidéki területekre használt meghatározást az érintett politikák és intézkedések összehangolásának javítása céljából; úgy véli, hogy e fogalom meghatározásnak széles körűnek és inkluzívnak kell lennie, és figyelembe kell vennie a különböző tényezőket, például a magasságot, a megközelíthetőséget és a lejtést; felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el olyan átfogó meghatározást, amely kiterjed a szigetekre és a legkülső régiókban található vulkanikus régiókra is, valamint az olyan területekre, amelyek nem hegyvidéki jellegűek, de nagymértékben összefonódnak a hegyvidéki területekkel; ebben az összefüggésben jó kezdeményezésnek tartja azt az Alpok-regióra vonatkozó európai uniós stratégiában megfogalmazott ötletet, hogy a nem hegyvidéki régiókat is bevonják a stratégiába;
2. úgy véli, hogy az uniós szakpolitikáknak sajátos megközelítést kell alkalmazniuk a hegyvidéki régiókkal kapcsolatban, mivel ezek egyértelműen strukturális hátrányban vannak; ezeknek a régióknak további támogatásra van szükségük az éghajlatváltozás kihívásainak leküzdéséhez, továbbá ahhoz, hogy képesek legyenek biztosítani az idénymunka helyett az egész éves foglalkoztatást, a gazdasági fejlődést, a természeti katasztrófák megelőzését és kezelését és a környezet védelmét, és segítsenek elérni az EU megújuló energiára vonatkozó céljait; úgy véli, hogy a hegyvidéki régiók kérdését általánosan kell érvényesíteni az uniós politikák valamennyi dimenziójában, a kohéziós politikát is beleértve, egy területi hatásvizsgálat bevezetésével;
3. elismeri, hogy az EU-nak nincs külön politikája a hegyvidéki régiókra vonatkozóan, és rámutat arra, hogy azok a már meglévő politikák, programok és stratégiák, amelyek közvetett hatást gyakorolnak ezekre a térségekre, megteremtik az alapját „az uniós hegyvidéki régiókra vonatkozó menetrendnek”, amelynek a hegyvidéki régiók és az azoktól függő térségek hosszú távú fejlődésének elérésére irányuló uniós stratégia alapját kell képeznie;

2016. május 10., kedd

4. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozza ki az uniós hegyvidéki régiókra vonatkozó menetrendet, amely egy olyan keretül szolgál, amely támogatja a transznacionális, határokon átnyúló és régióközi politikákat; úgy véli, hogy a jövőbeli menetrendnek meg kell határoznia e régiók fejlesztési prioritásait, hogy az ágazati politikákat jobban ki lehessen igazítani és az uniós forrásokon keresztül finanszírozási lehetőségeket biztosíthassanak ezek megvalósítására, és hogy ezáltal hosszú távú fenntartható integrációs politikákat lehessen kialakítani;
5. felszólítja a Bizottságot, hogy e programmal összefüggésben hozzon létre egy egyedi és átfogó programot a 2050-re várhatóan eltűnő európai gleccserek védelmére;
6. szorgalmazza a hegyvidéki térségekre közvetett hatást gyakorló uniós politikák, stratégiák és programok, például a Horizont 2020, a COSME, a LIFE, a Natura 2000, az uniós széles sávú stratégia, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló uniós stratégia, az uniós környezetvédelmi cselekvési terv, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, az európai területi együttműködés, az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) összehangolásával a szinergia fokozását, valamint a makroregionális stratégiákra vonatkozó kezdeményezéseket; felkéri a Bizottságot, hogy mérlegelje e programok hegyvidéki régiókra szabott alkalmazását és működtetését;
7. hangsúlyozza a politikák, az eszközök és az ágazatok közötti szinergia kialakításának fontosságát, amihez integrált megközelítési módot kell alkalmazni; kiemeli a gazdasági, szociális és környezetvédelmi érdekeket összehangoló Alpesi Egyezmény végrehajtása során megszerzett értékes tapasztalatokat;
8. rámutat arra, hogy szűkösen áll rendelkezésre hasznosítható földterület a hegyvidéki régiókban, ami konfliktusokat rejt magában a föld besorolásával és hasznosításával kapcsolatos ellentétes vagy egymást átfedő érdekek miatt; ezért felszólítja a tagállamokat arra, hogy dolgozzanak ki és alkalmazzanak területrendezési eszközöket, amelyek a területfejlesztésben megkönnyítik a koordinációt és a lakosság részvételét; úgy véli, hogy az Alpesi Egyezményhez csatolt, területrendezésről és a fenntartható fejlődésről szóló jegyzőkönyv fontos példa a további felhasználásra nézve;
9. kéri, hogy az egy vagy több másik állammal közös határral rendelkező tagállamok nemzeti parkjai dolgozzanak ki a parkok kezelésére, fejlesztésre és védelmére vonatkozó közös megközelítéseket;
10. megállapítja, hogy a közös agrárpolitika (KAP) és a régiós politika közelmúltban lezajlott reformja lehetővé teszi az európai kohéziós finanszírozás irányításának regionális szintre helyezését;
11. sürgeti, hogy az irányító hatóságok a kevésbé fejlett hegyvidéki régiók támogatására vegyék fontolóra az európai strukturális és beruházási alapokból származó források nemzeti szinten történő növelését, lehetőség szerint egy több ágazatot átfogó megközelítést alkalmazva; felkéri a tagállamokat, hogy ösztönözzék a hegyvidéki régiókba irányuló beruházásokat azzal, hogy előnyben részesítik az ilyen régiókra vonatkozó operatív programok forrásait;
12. hangsúlyozza, hogy a területfejlesztésre irányuló célzott kezdeményezéseken és az európai szintű területi együttműködéshez nyújtott további támogatásokon keresztül elsőbbséget kell biztosítani a kohéziós politika területi dimenziójának;
13. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak és a régióknak megvan a vidékfejlesztési rendelet által biztosított azon lehetőségük, hogy a hegyvidéki területek igényeire összpontosító olyan tematikus alprogramokat hozzanak létre, amelyek magasabb összegű állami finanszírozásban részesülhetnek; arra bátorítja a tagállamokat és a régiókat, hogy használják ki ezt a lehetőséget; megállapítja, hogy ez idáig egyetlen illetékes hatóság sem élt ezzel a lehetőséggel; véleménye szerint azonban ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy nem merült fel célzott támogatások igénybevétele e régiók javára;
14. ösztönzi a tagállamokat, hogy a potenciális és specifikus fejlesztési célok támogatásának biztosítására a hegyvidéki régiók fejlődésének támogatása során használjanak fel olyan eszközöket, mint az integrált területi beruházás és a közösségvezérelt helyi fejlesztés; a közösségvezérelt helyi fejlesztés vonatkozásában ösztönzi a helyi akciócsoportok támogatását a nemzetközi hálózatok és a kooperatív munkamódszerek elősegítése érdekében;
15. hangsúlyozza az EU hegyvidéki régióinak fenntartható fejlődésére irányuló jelenlegi és jövőbeli makroregionális stratégiák fontosságát és a bennük rejlő potenciált, amelyek adott esetben erőteljes határokon átnyúló együttműködési dimenzióval rendelkeznek; felszólít arra, hogy vegyék figyelembe a más uniós makrogazdasági stratégiák végrehajtása során megszerzett tapasztalatokat;

2016. május 10., kedd

16. üdvözli a Duna régióra vonatkozó uniós stratégia Kárpátokra vonatkozó jelenlegi kezdeményezéseit és az Alpokra vonatkozó makroregionális uniós stratégia terén tett előrelépéseket; megállapítja, hogy ez utóbbi jó példa a területfejlesztés integrált megközelítésére, mivel figyelembe veszi a hegyvidéki régiókat és az azokkal összeolvadt térségeket;

17. úgy véli, hogy az európai területi együttműködés eszköze kiváló lehetőséget kínál a bevált gyakorlatok és ismeretek sok esetben országhatárokon elhelyezkedő hegyvidéki régiók közötti megosztására, és sürgeti, hogy a jövőbeli európai területi együttműködésbe építsék be a hegyvidéki régiók sajátos szempontjait; üdvözli az olyan kezdeményezéseket – például „a hegyvidéki régiók elnéptelenedése elleni szakpolitikákat” (PADIMA) –, amelyek célja a hegyvidéki régiók által tapasztalt sajátos problémák kezelése; hangsúlyozza az INTERREG-programok és egyéb együttműködési kezdeményezések, mint például az európai területi együttműködési csoportosulások és az európai gazdasági egyesülések jelentőségét abban, hogy a határokon átnyúló hegyvidéki területeket magukban foglaló régiókban átfogó és összehangolt módon közös területeket és hegyvidékeket hozzanak létre;

18. felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy közleményt, amely tartalmazza az uniós hegyvidéki régiókra vonatkozó menetrendet, ezt követően pedig a bevált gyakorlatokra alapozva és a helyi, regionális és nemzeti hatóságokat, valamint más érdekelt szereplőket, köztük a gazdasági és szociális partnereket és a civil társadalom képviselőit bevonva készítsen fehér könyvet a hegyvidéki régiók fejlesztéséről;

19. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és más érdekelt felek alaposan és rendszeresen értékeljék az uniós hegyvidéki régiók állapotát és elemezzék az adatokat, például a kohéziós politika operatív programjai végrehajtásának eredményeit és az életminőség változásának, valamint a demográfiai változásoknak a mutatóit annak érdekében, hogy helyesen határozzák meg az uniós finanszírozás és a szakpolitika végrehajtásának irányát;

20. kiemeli, hogy megbízható lebontott statisztikai adatoknak kell rendelkezésre állniuk, amelyekre szakpolitikai kezdeményezéseket lehet alapozni;

21. a hegyvidéki régiókra vonatkozó politika végrehajtása érdekében szorgalmazza a nem uniós európai országokkal, valamint a regionális és helyi önkormányzatokkal való együttműködést;

22. felszólítja a Bizottságot, hogy konkrét eredmények elérése érdekében ösztönözze a pénzügyi eszközök igénybevételét;

23. üdvözli a kohéziós politika egyszerűsítéséről folyó vitát; reméli, hogy az egyszerűbb keretrendszer és az érdekelt felek és a kedvezményezettek számára egyszerűbben használható eszközök rendelkezésre állása hozzájárul az uniós hegyvidéki régiók fejlődéséhez; kiemelt figyelem fordítását kéri az egyszerűsítésre és a hegyvidéki térségekben végrehajtott beruházások megkönnyítésére;

24. felkéri az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő a szigetek és hegységek európai évére vonatkozó javaslatot;

Munkahelyteremtés és gazdasági növekedés a hegyvidéki régiókban

25. megjegyzi, hogy a hegyvidéki térségekben működő kkv-k súlyos nehézségekkel küzdenek a rossz megközelíthetőség, valamint az infrastruktúra, az összeköttetések és a humán erőforrások hiánya miatt; felkéri a Bizottságot, hogy fordítson kiemelt figyelmet a hegyvidéki régiókban működő kkv-k fejlődésére, különösen a természeti és az éghajlatváltozás miatt súlyosbodott katasztrófákkal, felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsanak elsőbbséget az infrastrukturális és szolgáltatási beruházásoknak a hegyvidéki régiókban; szinergiákat szorgalmaz az európai strukturális és beruházási alapok és más, uniós támogatást élvező programok és kezdeményezések összekovácsolására, hogy holisztikus és hatékony politikai megközelítést alkossanak, amely maximalizálja a kkv-knak nyújtott támogatások eredményeit; kiemeli, hogy integrált, az adott helyszín adottságaira épülő stratégiákat kell kidolgozni a hegyvidéki régiókra nézve a különleges fejlesztési lehetőségek azonosítása céljából, és ezekbe bele kell építeni a helyi kkv-k kapcsolatainak fokozására irányuló intézkedéseket, valamint az ágazaton belüli és az ágazatok közötti kapcsolatokat és koordinációt;

26. hangsúlyozza a sokoldalú mezőgazdasági termelés fejlesztésének fontosságát az idegenforgalom és a környezetvédelem javításával együtt, valamint a hegyvidéki régiókban az élelmiszerlánc megszervezésének fontosságát, akár termelői szervezetek társulásain belül, amelyek erősítik a gazdálkodók tárgyalási pozícióit, akár helyi piacok vagy rövid ellátási láncok felállításával; hangsúlyozza a nagyobb piacokra való bejutás garantálásának, valamint termékminőségi, promóciós és védelmi intézkedések bevezetésének szükségességét, mert ezek javítják a mezőgazdasági termékek marketingjét és beillesztik azokat egy adott földrajzi terület általános turisztikai termékei közé; ezen túlmenően, mivel a hegyvidéki régiók

2016. május 10., kedd

erős potenciállal rendelkeznek kiváló minőségű élelmiszerek előállításához, kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdjenek vitát a hegyvidéki eredetű élelmiszerek uniós szintű speciális megjelölésének bevezetéséről;

27. ezzel összefüggésben elismeri, hogy szükség van az EMVA-ból a hegyvidéki területeken mezőgazdasági termeléshez nyújtott támogatásokra, és erőfeszítésekre, hogy a más uniós alapokkal és kezdeményezésekkel, valamint magán pénzügyi konstrukciókkal szinergiák révén többletérték jöjjön létre, amely pozitív hatást gyakorolhat a hegyvidéki régiókra;

28. üdvözli az uniós erdőgazdálkodási stratégia terén elért eredményeket; támogatja az erdők uniós szintű fenntartható fejlesztését, különös tekintettel az erdők által a környezet és a biodiverzitás védelmében, valamint a megújuló energiára vonatkozó célok elérésében betöltött szerepre; megjegyzi, hogy a stratégiában nagyobb hangsúlyt lehetne helyezni az erdőgazdálkodás gazdasági dimenziójára;

29. úgy véli, hogy az erdőgazdálkodás munkahelyeket és gazdasági fejlődést biztosíthat a hegyvidéki régiók számára, és hogy ezáltal az erdő erőforrásainak fennmaradása biztosított, miközben fenntartható módon kiaknázzák őket; emlékeztet arra, hogy az erdők az ökoszisztéma kulcsfontosságú részei, és a hegyvidékeken pedig fontos feladatot töltenek be a lavinák, földcsuszamlások és áradások megelőzésében; kéri az erdészeti ágazatban működő kkv-k támogatását, különösen a hegyvidéken alapított és a környezeti fenntarthatóságot maximálisan figyelembe vevő vállalkozásokat; hangsúlyozza az erdőgazdálkodás kiemelt gazdasági és társadalmi szerepét a hegyvidéki területeken, valamint az említett régiók erdészeti erőforrásainak hatékony felhasználásába történő beruházások fontosságát; emlékeztet az erdőknek a gyógyszerészeti, kozmetikai és élelmiszeripari ágazatban felhasznált elsődleges és másodlagos nyersanyagok előállításában játszott jelentős szerepére, amely által hozzájárulnak a munkahelyteremtéshez; ezzel összefüggésben kéri, hogy a kohéziós politika még inkább a fenntartható erdőgazdálkodásra összpontosítson;

30. további ösztönzéseket szorgalmaz a kis méretű feldolgozó vállalkozások és a hegyi gazdálkodói kkv-k megőrzésére a hegyvidéki régiókban, minthogy ezek fontos foglalkoztatási lehetőségek, és különleges minőségű jellemzőkkel bíró termékeket állítanak elő, de – az intenzív növénytermesztéshez vagy állattenyésztéshez képest – átlagban nagyobb költségek és alacsonyabb megtérülés mellett; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a hagyományos gazdasági, többek között a mezőgazdasági és kézműves tevékenységek újraélesztését célzó kísérleti kezdeményezéseket az elnéptelenedéssel küzdő hegyvidéki területeken; kéri az Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő az egyszerűsített adminisztratív eljárásokat az alapok felhasználása iránti kérelmek benyújtása és azok igazgatása tekintetében a hegyvidéki területek kis közösségeinek a hosszú távú fejlődést, a piacokhoz való jobb hozzáférést, valamint a termelői szervezetek felállítását elősegítő finanszírozáshoz való hozzáférés érdekében;

31. felhívja az európai strukturális és beruházási alapok kedvezményezettjeit a hegyvidéki régiókban, hogy mérjék fel helyi technológiai parkok létrehozásának potenciálját és szükségességét, és a megfelelő megvalósíthatósági tanulmányok és költség-haszon-elemzés után mérlegeljék ilyen parkok uniós és nemzeti forrásokból való kiépítését;

32. hangsúlyozza, hogy a hegyvidéki régiók által kínált lehetőségek kiaknázásához adott esetben intelligens szakstratégiákra van szükség;

33. kiemeli, hogy a szociális vállalkozások és az alternatív üzleti modellek, például a szövetkezetek és az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárak milyen fontos szerepet játszhatnak a hegyvidéki régiók társadalmi szempontból befogadó és fenntartható fejlesztésében, ide számítva a marginalizált csoportok kirekesztésének leküzdését, vagy a nemek közötti egyenlőtlenségek leküzdését;

34. támogatja az európai strukturális és beruházási alapok felhasználását a nem szennyező és jövőbe tekintő gazdasági ágazatok részére, mint például a fenntartható turizmus, a kulturális örökség, a fenntartható erdőgazdálkodás, a nagysebességű internet fejlesztése, a kézművesség és a megújuló energia ágazata; rámutat az új innovatív turisztikai modellek kidolgozásának és a meglévő sikeres modellek támogatásának fontosságára;

A hegyvidéki régiók társadalmi-gazdasági dimenziója

35. megjegyzi, hogy a kohéziós politikában hangsúlyozni lehetne az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes, erőforrás-hatékony és környezeti szempontból fenntartható gazdaságra való áttérést;

2016. május 10., kedd

36. úgy véli, hogy a munkaerő képzettségi szintje javításának és a zöld gazdaságban az új munkahelyek létrehozásának az Európai Szociális Alap (ESZA) beruházási prioritásainak részét kell képeznie, és hangsúlyozza, hogy az uniós szakpolitikáknak támogatniuk kell a képzést az olyan területeken, mint a hegyvidéki mezőgazdaság, a fenntartható turizmus, a kézműves mesterségek, a fenntartható erdőgazdálkodás és a megújuló energia technológiái;

37. üdvözli a fiataloknak a mezőgazdasági ágazat felé vonzására irányuló kezdeményezéseket, és felszólítja a Bizottságot, hogy a hegyvidéki régiók részére is fejlesszen ki hasonló programokat; intézkedéseket sürget a fiatalok ösztönzésére, hogy a kulturális örökséggel összefüggő és nem csupán idénymunkákra korlátozódó területek felé is szakosodjanak; kiemeli a hegyvidéki mezőgazdasággal foglalkozó tudományos intézmények és más oktatási intézmények szerepét; bátorítja a fiatal gazdákat a csereprogramokban és elektronikus tanulási platformokban való részvételre;

38. hangsúlyozza a nők és a lányok oktatásának jelentőségét, továbbá az olyan területekbe való egyre intenzívebb bevonásának fontosságát, mint például a tudomány, a technológia, a mérnöki tudományok, a matematika és a vállalkozások területe, ide értve a zöld gazdaság ágazatait is; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a női mezőgazdasági termelőkre és a közvetlen értékesítés, a turizmus, a kézművesség és a projektek területén önálló vállalkozóként tevékenykedő nőkre; hangsúlyozza a nők aktív jelenlétének és szerepének fontosságát a hegyvidéki területeken, különösen az innováció és az együttműködési folyamatok előmozdításában, és e területek megfelelő működésének megőrzésében; ezért felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják ki az Európai Szociális Alap és a transznacionális projektek keretében a meglévő forrásokat és eljárásokat a nőknek szóló mikrofinanszírozásra és a mikrohitellel kapcsolatos kezdeményezésekre, valamint a nők számára karrierlehetőségek teremtésére;

39. hangsúlyozza, hogy a hegyvidéki területek és a hatékony uniós intézkedések fontosságát a legutóbbi reform során már beépítették a KAP-ba; úgy véli, hogy a KAP-nak nemcsak a termelők által tapasztalt természeti és gazdasági hátrányok kompenzálását kell megcéloznia, hanem eszközöket kell számukra biztosítani, hogy hasznosíthassák erőforrásaikat;

40. hangsúlyozza a KAP első pillérébe tartozó támogatások fontosságát a hegyvidéki területeken a mezőgazdasági termelés és a termelők jövedelemforrásainak fenntartása szempontjából; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak lehetőségük van konkrét közvetlen támogatások és termeléshez kötődő kifizetések alkalmazására e célok megvalósítása érdekében; emlékeztet arra, hogy sok tagállamban az első pillér alá tartozó, egyes függetlenített támogatások – a nem megfelelő első konvergencia miatt – messze nem olyan nagyvonalúak, mint az elsőleges gazdálkodási területeken, ami tovább korlátozza a gazdaságok versenyképességét;

41. úgy véli, hogy a KAP második pillérébe tartozó intézkedéseknek biztosítaniuk kell a hegyvidéki területeken folytatott mezőgazdasági termelés és feldolgozóipar fenntarthatóságát, versenyképességét és diverzifikációját; úgy véli továbbá, hogy az ilyen intézkedések hozzájárulhatnak a vidék újjáéledéséhez a hozzáadott értéket és innovációt teremtő multifunkcionális gazdaságfejlesztési projektek felemelkedésének elősegítésével, és a mezőgazdasági beruházások (épületek, speciális berendezések, korszerűsítés stb.), valamint az őshonos fajták megőrzésének támogatásával;

42. úgy véli, hogy a tejipar ágazatspecifikus megközelítésének a hegyvidéki területek fenntartható tejtermelésének biztosítását kell céloznia és kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy a KAP második pillére keretében biztosítson kompenzációs intézkedéseket a hátrányos helyzetben lévő tejtermelők számára a gazdálkodás és a régióbeli gazdaságok – különösen a kisüzemi gazdaságok – hatékony működésének fenntartása és megerősítése érdekében;

43. kiemeli a hegyvidéki régiókban a duális oktatásban rejlő lehetőségeket; példaként említi az egyes tagállamokban elért biztató eredményeket; üdvözli az Unió-szerte létező duális oktatási projekteket;

44. úgy véli, hogy a megfelelő fizikai és ikt-infrastruktúrák lehetőséget teremtenek gazdasági, oktatási, szociális és kulturális tevékenységekre, és csökkentik a periférikus elhelyezkedés és az elszigeteltség hatásait; felhívja a Bizottságot, hogy álljon elő konkrét javaslatokkal a képzett munkaerő turizmusban tapasztalható hiányának leküzdésére nézve, és különösen foglalkozzon a nem vonzó munkakörök és az elégtelen javadalmazás kihívásaival, valamint a szakmai karrierépítés lehetőségeinek ösztönzésével; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kohéziós és beruházási alapokon keresztül juttasson forrásokat a hegyvidéki területek infrastruktúrájának fejlesztésére, hogy e területek vonzóbbá váljanak a gazdasági tevékenységek számára;

2016. május 10., kedd

45. támogatja a magas színvonalú alapszintű oktatáshoz való hozzáférés innovatív megoldásait, köztük a számítástechnikai alapúakat is, valamint a formális és informális oktatási és az egész életen át tartó tanulási lehetőségeket a távoli hegyvidéki térségekben, például a hegyvidéki régiók, városok és egyetemek közötti együttműködésen keresztül megvalósuló megoldásokat; kiemeli a magas színvonalú felsőfokú oktatás szükségességét és rámutat a távoktatási rendszerek lehetőségére, amelyek hozzáférhetővé teszik az oktatást és a tanulást a távoli területekről; e régiók negatív demográfiai tendenciáinak megállítása szándékával kiemeli, hogy mind az oktatáshoz és gyermekgondozó létesítményekhez való egyenlő hozzáférési esélyek, mind pedig az idősebb személyek munkaerő-piaci aktív beilleszkedés céljából történő továbbképzése és átképzése fontos megoldandó ügyek;

46. kéri az egészségügyi létesítmények és szolgáltatások fejlesztését és javítását a hegyvidéki térségekben, többek közt határon átnyúló együttműködési kezdeményezésekkel, szükség esetén akár határon átnyúló egészségügyi létesítmények fejlesztésével is; javasolja az önkéntes tevékenységek fejlesztését a közszolgáltatások területén, figyelembe véve az egyes tagállamokban leginkább bevált gyakorlatokat;

47. emlékeztet arra az alapelvre, hogy garantálni kell a közszolgáltatásokhoz való általános hozzáférést az Unió egész területén, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak és a régióknak ösztönözniük kell alternatív és innovatív megoldásokat a hegyvidéki területeken, többek között – ha szükséges – a helyi és a regionális igényekhez igazodó, testre szabott megoldásokat;

48. hangsúlyozza az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezések, valamint az Ifjúsági Garancia hatékonyabb megvalósításának a fontosságát, amely jó lehetőséget kínál arra, hogy a demográfiai válságra és az előregedő népesség problémájára válaszul megállítsák a fiatalok elvándorlását a hegyvidéki régiókból; olyan ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezések bevezetését kéri, amelyek kifejezetten a fejlődésben elmaradt hegyvidéki régiók szükségleteinek kielégítésére irányulnak;

49. kiemeli, hogy a nemek közötti egyenlőtlenségek továbbra is fennállnak a hegyvidéki közösségekben, különösen a marginalizált közösségekben és a kiszolgáltatott csoportokban; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket horizontális és vertikális szinten egyaránt a nemek közötti egyenlőség érvényesítése érdekében, és különösen hogy finanszírozza a kapcsolattartására vonatkozó szakpolitikát e régiók tekintetében; a nők életkörülményei sajátosságainak összehasonlító felmérésére szólít fel a hegyvidéki régiókban, különösen a hátrányos helyzetű hegyvidéki területeken;

50. arra szólít fel és ösztönöz, hogy többek között az európai strukturális és beruházási alapok felhasználásán keresztül támogassák azokat a kezdeményezéseket, amelyek javítják a szociális és kulturális kohéziót és a társadalmi befogadást a hegyvidéki közösségekben, és leküzdi a fizikai elszigeteltséget és a kulturális sokféleség hiányát, elsősorban a művészeti és kulturális élet elérése és az abban való közvetlen részvétel útján;

51. kihangsúlyozza azon integrált területi kezdeményezések fontosságát, melyek célja a bevándorlók integrációja a hegyvidéki területeken, ideértve azokat, melyek az elnéptelenedés felé tartanak, demográfiai és társadalomgazdasági helyreállítás és újraindítás folyamatának keretén belül; felszólítja a bizottságot, hogy helyezze előtérbe és támogassa az ilyen kezdeményezések terjesztését;

Környezetvédelem és az éghajlatváltozás elleni küzdelem a hegyvidéki régiókban

52. emlékeztet arra, hogy a hegyvidéki régiókban nagy mennyiségű és sokféle megújuló energia áll rendelkezésre; úgy véli, hogy ezeknek a régióknak vezető szerepet kell vállalniuk az EU megújuló energiára vonatkozó céljainak elérésében; felkéri az Európai Bizottságot, hogy összpontosítson azokra a politikákra, amelyek ösztönzik és elősegítik a megújuló energiaforrások használatát a hegyvidéki régiókban;

53. ragaszkodik ahhoz, hogy európai szintű védelmet kell biztosítani a magashegyek olyan emblemikus, a határokon átnyúló hegyláncokban is élni tudó állatfajai számára, mint amilyenek a zergék, a kőszáli kecskék, a nagy ragadozó madarak, a medvék, a farkasok és a hiúzok; sürgeti az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki e fajok védelmére vonatkozó tervet és telepítsék vissza a magashegységek emblemikus fajait;

54. kiemeli továbbá a vulkanikus hegyvidéki régiókban és a vulkánokban rejlő lehetőségeket, különösen azt, ahogy a vulkanológia a megújuló energiákkal kapcsolatos célok eléréséhez, e területek pedig a vulkánkitörésekhez hasonló természeti katasztrófák megelőzéséhez és kezeléséhez járulnak hozzá;

2016. május 10., kedd

55. kéri a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy azonosítsák be az összes olyan magashegyi megállóhelyet, amelyek esetében a gépjárművekre vonatkozó tilalom pozitív irányban befolyásolná a gleccserek olvadása ellen folytatott helyi küzdelmet;

56. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU megújuló energiára irányuló céljait illetve a megújuló energia felhasználását a természet és a környezet egyensúlyának a figyelembevétele mellett ériék el a hegyvidéki területeken is; emlékeztet arra, hogy bizonyos esetekben a vízenergia és a biomassza kinyerése károsíthatja az ökoszisztémákat, míg a szél- és naperőművek – amelyek egyben az önfejlődés forrásaiként is szolgálnak – a tájképet ronthatják;

57. megjegyzi, hogy a hegyvidéki területek, köztük a vulkáni régiók és ökoszisztémáik különösen ki vannak szolgáltatva az éghajlatváltozásnak és a hidrogeológiai kockázatoknak, amelyek e régiókban különösen jelentős következményekkel járhatnak, többek között egyre több természeti kockázathoz vezetve, ez pedig kihatással lehet a környező területek élővilágára és negatívan befolyásolhatja a gazdasági fejlődést és idegenforgalmat is; úgy véli, hogy e tekintetben az uniós hegyvidéki régiókra vonatkozó menetrend középpontjában a környezetvédelemnek, az éghajlatváltozás elleni küzdelemnek és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást szolgáló megfelelő intézkedések meghozatalának, többek között egy éghajlatváltozási cselekvési tervnek kell állnia; kéri az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy elemzői és a bevált gyakorlatok cseréjét szolgáló hálózatot;

58. hangsúlyozza a hegyvidéki régiókban található különleges élőhelyek megőrzésének és védelmének, valamint fenntartható fejlesztésének fontosságát, többek között a biológiai sokféleség és a talaj helyreállításával, a természeti örökség és az ökoszisztéma-szolgáltatások fejlesztésével, és zöld infrastruktúra biztosításával, és ilyen módon munkalehetőségek megteremtésével ezekben az ágazatokban; emlékeztet a gazdaságok, a fenntartható föld- és erdőgazdálkodás alapvető fontosságára a hegyvidéki területeken, amelyek célja a biológiai sokféleség fenntartása és megvédése a környezetet és a tájat érő hatásokkal szemben;

59. hangsúlyozza, hogy a hegyvidéki régiók fontos vízforrások, amelyeket védeni kell, és amelyekkel fenntartható módon kell gazdálkodni; megjegyzi, hogy a városi térségek függenek a hegyvidéki régiók által nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásoktól, és hogy ezek a régiók gyakran nem kapnak ezért méltányos ellentételezést; felszólítja a helyi hatóságokat, hogy fontolják meg a köz- és magánszféra közötti partnerségeket együttműködési projektek keretében, amelyek célja a hegyvidéki körzetek szomszédságában lévő városi környezetnek szánt vízforrások begyűjtése és védelme; támogatja a víztárolási intézkedésekhez nyújtott finanszírozást, hogy biztosított legyen a mezőgazdasági területek fenntartható és hatékony öntözése és a vízfolyások minimális vízhozama;

60. támogatja a fenntartható turizmus fejlesztését, amely kedvező lehetőséget kínál a munkahelyteremtésre és a fenntartható fejlődés előmozdítására ezekben a térségekben; hangsúlyozza a fenntartható turizmus alapjaként a szélessávú internet fejlesztésének szükségességét;

61. rámutat a mezőgazdasági és más gazdasági tevékenységek közötti aktív szinergikus együttműködés szükségességére a hegyvidéki régiókban található, Natura 2000 hálózathoz tartozó és más védett területeken (nemzeti parkok, tájvédelmi körzetek stb.);

Megközelíthetőség és összeköttetések a hegyvidéki régiókban

62. úgy véli, hogy az internet és különösen az új generációs hozzáférés (NGA) technológiai döntő szerepet játszanak a hegyvidéki régiók előtt álló kihívások leküzdésében; emlékeztet arra, hogy az internet kapcsolódik az általános érdekű szolgáltatásokhoz, és az ilyen szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiánya elnéptelenedéshez vezethet;

63. Felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre további ösztönzéseket a köz- és a magánszféra partneri együttműködésének aktívabb fejlesztésére a hegyvidéki régiókban a közlekedési, távközlési és energetikai infrastruktúra területén, mivel a méretgazdaságosság hiánya miatt ezeknek a szolgáltatásoknak a biztosítása kereskedelmi szempontból nem vonzó; hangsúlyozza, hogy csak a kielégítő minőségű, jobb közlekedési és egyéb infrastruktúra idézhet elő gazdasági növekedést és új munkahelyeket a hegyvidéki régiókban;

64. megjegyzi, hogy a turizmust jelentős mértékben befolyásolja az infrastruktúra megléte és az általános érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférés; felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje az infrastruktúra megteremtésének lehetőségeit, hogy ezzel támogassa a turizmust a hegyvidéki régiókban;

2016. május 10., kedd

65. megjegyzi, hogy az új információs és kommunikációs technológiák a lehetőségek széles körét kínálják a foglalkoztatáshoz, a társadalmi befogadáshoz és szerephez jutáshoz a feltörekvő digitális gazdaságban; ezért úgy véli, hogy ezeknek a lehetőségeknek a támogatásához szükség van különleges támogatásra az európai strukturális és beruházási alapokból; felhívja a tagállamokat, hogy a vállalatok költséggazdálkodásának javítása érdekében támogassák a távmunkát, az e-kereskedelmet és a digitális kereskedelmi csatornákat ezeken a területeken; úgy véli, hogy az új információs technológiákhoz való könnyebb hozzáférés távoktatási programok kifejlesztéséhez vezethet a tanárhiánytól szenvedő övezetek számára, valamint e-egészségügyi szolgáltatásokhoz, amelyek lehetővé tennék a hegyvidéki régiók elnéptelenedésének a megelőzését; kéri a bevált gyakorlatok és a jó példák megosztását és javaslat formájában történő ismertetését, ezáltal pedig a hegyvidéki régiók gazdasági diverzifikálásához való hozzájárulást;

66. üdvözli a műholdas összeköttetés kialakítására szolgáló uniós utalványrendszert, amelynek keretében a műholdas kapcsolatok hasznos alternatívát kínálnak az elégtelen infrastruktúrával rendelkező térségek és azon térségek számára, ahol nincs befektetői érdeklődés;

67. felkéri az Európai Bizottságot, hogy a szélessávú hozzáférésre irányuló politikák kialakítása során vegye figyelembe az infrastruktúra és a befektetői érdeklődés hiányát, ami a gyér népességnek és a hegyvidéki régiók távoli fekvésének tudható be; felkéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyedi politikákat azzal a céllal, hogy áthidalja az ezekben a régiókban tapasztalható digitális szakadékokat, akár a szükséges közberuházásokon keresztül;

68. emlékeztet arra, hogy a társadalmi és gazdasági fejlődés a hegyvidéki régiókban, amelyek egyes tagállamokban egyben távoli régiók is, a közöttük, valamint az adott tagállamban vagy határokon átnyúló régiókban található más régiókkal való közlekedési összeköttetésektől függ; felszólítja a nemzeti hatóságokat a Bizottsággal való együttműködésre azon projektek végrehajtásának előmozdítása érdekében, amelyeknek célja a hegyvidéki régiók közlekedési kapcsolatainak kiépítése a fő nemzeti és transzeurópai közutakkal és közlekedési folyosókkal, különféle uniós alapok és pénzügyi konstrukciók felhasználásával, ide számítva az EBB beruházásait is;

69. kéri az európai hegyvidéki régiókat, hogy az ERFA keretei között kínált alapok felhasználásával valósítsanak meg beruházásokat nagyobb teljesítményű és megfelelőbben összekötött vasúti és villamoshálózatokba;

o

o o

70. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, valamint a tagállamok kormányának és nemzeti és regionális parlamentjeinek.

2016. május 11., szerda

P8_TA(2016)0217

A kohéziós politika végrehajtásának felgyorsítása**Az Európai Parlament 2016. május 11-i állásfoglalása a kohéziós politika végrehajtásának meggyorsításáról (2016/2550(RSP))**

(2018/C 076/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 4. cikkére, 162. cikkére, 174–178. cikkére, valamint 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, és az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a közös rendelkezésekről szóló rendelet (CPR)),
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel „A növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló beruházások: a fejlődés és a jó kormányzás előmozdítása az Unió régióiban és városaiban” című, a gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló hatodik, 2014. július 23-i bizottsági jelentésre,
- tekintettel a „Beruházás a növekedésbe és a munkahelyteremtésbe – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című, 2015. december 14-i bizottsági közleményre (COM(2015)0639),
- tekintettel az Európai Unió tagállamainak a kohéziós politika új programozási időszakának hatékony és időbeni elindítására való felkészültségéről szóló, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság „Európai beruházási terv: új iránymutatások az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Stratégiai Beruházási Alap ötvöztetéséhez” című, 2016. február 22-i közleményére,
- tekintettel a 2014-2020 közötti időszakra szóló kohéziós politika elindulásában bekövetkezett késedelemről szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a kohéziós politikáról és az Európa 2020 stratégia felülvizsgálatáról szóló, 2015. október 28-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A 2014–2020-as időszakra szóló kohéziós politika egyszerűsítése és teljesítményorientáltsága felé” című, 2015. november 26-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a kohéziós politika végrehajtásának meggyorsításával kapcsolatban a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000070/2016 – B8-0364/2016),
- tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0015.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0068.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0384.⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0419.

2016. május 11., szerda

- A. mivel a 2020-ig több mint 350 milliárd eurós költségvetéssel rendelkező kohéziós politika olyan eszköz, amely segít az EU-t közelebb vinni az állampolgárokhoz, és az összes uniós régióra kiterjedő, legfőbb beruházási és fejlesztési politika; mivel egyes tagállamokban a kohéziós politika az állami beruházások elsődleges forrása;
- B. mivel az Európa 2020 stratégia célkitűzései a növekedési és fejlesztési politikák közötti következetes együttműködés, szükség esetén szerkezeti reformok, valamint a régiók és a városok e reformok végrehajtásában való aktív közreműködése révén valósíthatók meg; mivel a kohéziós politika kulcsfontosságú szerepet játszik e tekintetben;
- C. mivel a 2014–2020-as rendelkezések számos kulcsfontosságú reformot vezettek be a kohéziós politika területén, például a „tematikus koncentrációt”, amely lehetővé teszi a helyi szükségletek hatékonyabb figyelembevételéhez szükséges rugalmasságot, a fokozottabb eredményközpontúságot, az összhang javítását a gazdaságpolitikával és a szociálpolitikával, az uniós prioritások és a regionális szükségletek közti szorosabb kapcsolatot, valamint az európai strukturális és beruházási alapok jobban koordinált felhasználását a közös stratégiai keret révén;
- D. mivel a kohéziós politika beruházásait össze kell hangolni és egyeztetni más – például a digitális egységes piacra, az energiaunióra, a szociális ügyekre, a makroregionális stratégiára, a városi menetrendre, a kutatásra és az innovációra, valamint a közlekedésre vonatkozó – uniós szakpolitikákkal annak érdekében, hogy jobban hozzájáruljanak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez;
- E. mivel a közös rendelkezésekről szóló rendelet 136. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság köteles visszavonni a kötelezettségvállalást az operatív programhoz kapcsolódó összeg minden olyan része tekintetében, amelyet az operatív programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás évét követő harmadik pénzügyi év december 31-ig nem használtak fel az első és éves előfinanszírozás kifizetésére és időközi kifizetésekre kifizetésére;
- F. mivel két év telt el az új programozási időszak indulása óta, és a kohéziós politika végrehajtása több esetben késlekedést szenvedett; mivel az operatív programok nagy részét 2014 végén és 2015-ben fogadták el, és a tagállamok jelentős számú előzetes feltételt még nem teljesítették;
- G. mivel a Bizottságnak a közös rendelkezésekről szóló rendelet 53. cikkének értelmében 2016-tól kezdődően – a tagállamok által az 50. cikk szerint benyújtott éves végrehajtási jelentései alapján – évente összefoglaló jelentést kell a Parlament elé terjesztenie az ESB-alapokról, továbbá 2017-ben és 2019-ben a Bizottságnak stratégiai jelentést is készítenie kell, amely összefoglalja a tagállamok előrehaladási jelentéseit;
1. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az európai strukturális és beruházási alapok végrehajtásának állását a 2014–2020-as időszakban, és készítsen részletes elemzést a kötelezettségvállalás visszavonásának kockázatáról, tagállamonként feltüntetve az összegeket, továbbá a közös rendelkezésekről szóló rendelet által meghatározott január 31-i és július 31-i határidők lejártát követően a lehető legrövidebb időn belül végezze el a kifizetésekre vonatkozóan a tagállamok által benyújtott előrejelzések elemzését; kéri továbbá a Bizottságot annak ismertetésére, milyen lépéseket kíván tenni annak érdekében, hogy a lehető legkevesebb visszavonásra kerüljön sor az európai strukturális és beruházási alapok kötelezettségvállalásaiból;
2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki az európai strukturális és beruházási alapok lehetőségeit, összhangban az Európa 2020 stratégiával, a társadalmi és gazdasági kohézió növelése és a területi egyenlőtlenségek csökkentése érdekében, lehetővé téve minden régió számára, hogy versenyképesebbé váljon, és elősegítse a – többek közt magánforrásból származó – beruházások létrejöttét;
3. megjegyzi, hogy a 2007–2013-as programozási időszakra visszatekintve egyes tagállamokban a végrehajtás során a források felhasználását gátló fő akadályok és problémák a következők voltak: a lehetséges kedvezményezettek elégtelen tájékoztatása (ami a támogatásra jogosult projektek hiányához vezetett), a főbb projektek lassú és hosszadalmas jóváhagyása (amihez ráadásul a fő projektekkel kapcsolatos beruházások kezeléséhez szükséges igazgatási struktúrák hiánya is járult), a bonyolult és időigényes közbeszerzési eljárások, az állami támogatásokra vonatkozó jogszabályok összetettsége, a megoldatlan tulajdonviszonyok, a túlságosan hosszú engedélyezési eljárás és a finanszírozáshoz jutás nehézsége; elismeri továbbá, hogy a tagállamoknak és a helyi hatóságoknak olykor nehézségei támadnak a Stabilitási és Növekedési Paktum belső és külső végrehajtására vonatkozó követelményeknek való megfelelés tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy a 2014–2020-as programozási időszakra vonatkozóan egyrészt adjon tájékoztatást arról, hogy a tagállamok milyen akadályokkal szembesülnek a kohéziós politika végrehajtása során, másrészt végezzen hatásvizsgálatot arról, hogy milyen hatással van az előzetes feltételrendszer teljesítése a szakpolitika hatékony végrehajtására;

2016. május 11., szerda

4. üdvözlí, hogy 8 tagállamban megalakult a 2007–2013-as programok végrehajtásának javításáért felelős munkacsoport, és felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet az elért eredményekről; kéri a Bizottságot, hogy a munkacsoporttal együtt továbbra is támogassa és gyorsítsa meg a 2014–2020-as programok végrehajtását minden tagállamban, és nyújtson be a Parlament számára a munkacsoport tevékenységeire vonatkozó cselekvési tervet; felhívja a Bizottságot, hogy az európai strukturális és beruházási alapokat tegye teljes körűen a „minőségi jogalkotásra” vonatkozó stratégia részévé;

5. hangsúlyozza, hogy az igazgatási kapacitás mind nemzeti, mind pedig regionális és helyi szinten a kohéziós politika időben történő és sikeres teljesítésének kulcsfontosságú előfeltételét képezi; rámutat ezzel összefüggésben, hogy a támogatásra jogosult projektek hiánya gyakran összefügg azon igényelt források hiányával, amelyekre a helyi és regionális hatóságoknak a projektek dokumentációjának előkészítéséhez szükségük volna; kéri ezért a Bizottságot, hogy támogassa az igazgatási kapacitás megerősítését a kohéziós politika végrehajtási és értékelési szakaszaiban, és tájékoztassa a Parlamentet az e tekintetben tervezett lépéseiről; ösztönzi továbbá az irányító hatóságokat, hogy teljes körűen és hatékonyan használják ki a 11. tematikus célkitűzés (a hatóságok és az érdekelt felek intézményi kapacitásának javítása) rendelkezéseit és a rendelkezésre álló bizottsági útmutatást;

6. hangsúlyozza, hogy a jó kormányzás növelheti a források felhasználásának képességét, és hogy a területi kohézióra, a fenntartható fejlődésre és a foglalkoztatásra vonatkozó célkitűzésekkel, valamint a beruházásbarát politikákkal és a csalás elleni küzdelemmel összhangban ösztönözni kell az érdemleges strukturális reformokat; várakozással tekint a Bizottság lemaradó régiókról szóló jelentése elé, illetve további részleteket vár azzal kapcsolatban, hogy miként alkalmazhatók e következtetések az európai strukturális és beruházási alapok időben történő végrehajtását és felhasználását akadályozó, tartósan fennálló kihívások kezelése terén; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a költségvetési kiadások hatékonyságának növelése céljából tisztázza a teljesítményalapú költségvetés-tervezés fogalmát;

7. üdvözlí, hogy a Bizottság létrehozta az ESB-alapok kedvezményezették számára való egyszerűsítésének nyomon követéséért felelős, független szakértőkből álló, magas szintű munkacsoportot; hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítés a végrehajtás meggyorsításának előfeltételei közé tartozik; nyomatékosan kéri ezért a Bizottságot, hogy még a jelenlegi programozási időszakban is fokozza az egyszerűsített eljárások bevezetésével kapcsolatos tevékenységeket, és tartsa fenn az átláthatóság magas szintjét a kohéziós politikában; úgy véli ezzel összefüggésben, hogy a magas szintű csoport ajánlásait haladéktalanul fontolóra kell venni;

8. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – szem előtt tartva, hogy sok tagállamban a gazdasági válság likviditási problémákat és a közberuházások céljaira rendelkezésre álló állami források hiányát okozta, és a kohéziós politika forrásai váltak az állami beruházások fő forrásává – teljes mértékben alkalmazzák és használják fel a Stabilitási és Növekedési Paktum keretében meglévő rugalmasságot; kéri továbbá a Bizottságot, hogy folytasson folyamatos párbeszédet azokkal a tagállamokkal, amelyek kérték a jelenlegi beruházási záradék alkalmazását azzal a céllal, hogy a lehető legnagyobb mértékben növeljék a rugalmasságot a növekedéssel és munkahelyteremtést célzó beruházásokkal kapcsolatban; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy fokozott technikai és pénzügyi támogatás formájában ösztönözze az EBB bevonását a projektek előkészítésébe és végrehajtásába minden tagállam esetében, amely erre igényt tart; úgy véli, hogy a pénzügyi eszközök – amennyiben alkalmazásuk valóban előzetes értékelés alapján történik, és amelyeket tudatos stratégiát követve támogatásokkal ötvöznek – számottevően növelhetik a finanszírozás hatását, ezáltal segíthetnek a zsugorodó állami költségvetés negatív hatásainak elhárításában és jövedelemtermelő projektek kidolgozásában; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközökre vonatkozó egyértelmű, következetes és célzott szabályok, amelyek elősegítik az előkészítési és végrehajtási folyamat egyszerűsítését az alapkezelők és a kedvezményezették számára, és tekintetbe veszik a tagállamok pénzügyi piacainak eltérő fejlettségi szintjét, segíthetnek e törekvés valóra váltását; úgy véli, hogy a pénzügyi eszközökre vonatkozó szabályozás tömör összefoglalása egyetlen, könnyen hozzáférhető és érthető dokumentumban, valamint a vonatkozó iránymutatás szükségtelenül ismétlődő felülvizsgálatainak elkerülése a finanszírozási időszakok során – kivéve a jogi szempontból szükséges esetekben – szintén segítené ezt a folyamatot;

9. elismeri az Európai Stratégiai Beruházási Alap keretében történő beruházásoknak a kohéziós politikát kiegészítő jellegét, és tudomásul veszi a Bizottság „Európai beruházási terv: új iránymutatások az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Stratégiai Beruházási Alap ötvöztetéséhez” című, 2016. február 22-i közleményét; felhívja a Bizottságot és a helyi és regionális hatóságokat, hogy megfelelően vegyék figyelembe az európai strukturális és beruházási alapok és az Európai Stratégiai Beruházási Alap révén elérhető finanszírozás ötvöztetésének lehetőségeit, mivel – bár a két eszköz más-más természetű – kiegészíthetik egymást, fokozva az eszközök kiegészítő hatását;

2016. május 11., szerda

10. aggódik amiatt, hogy egyes tagállamokban késlekedés tapasztalható a programozási és igazoló hatóságok kinevezése tekintetében, ami viszont késlelteti a tagállami kifizetési kérelmek benyújtását, és ezáltal gátolja a programok zökkenőmentes végrehajtását;

11. úgy véli, hogy a túlzott központosítás és a bizalom hiánya is közrejátszhat a strukturális és beruházási alapok végrehajtásának késedelmében, egyes tagállamok és igazgató hatóságok ugyanis vonakodnak nagyobb hatásköröket ruházni a helyi és regionális hatóságokra az uniós források kezelése terén, többek között az új fejlesztési eszközök – például az integrált területi beruházás (ITI) és a közösségvezérelt helyi fejlesztés (CLLD) – felhasználásával kapcsolatban is; egyrészt elismeri, hogy az uniós szabályozási keret is szerepet játszott e hozzáállás kialakulásában, másrészt felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő jobban a hatáskörök átruházásának sikeres példáival kapcsolatos bevált gyakorlatok tagállamok és régiók közötti cseréjét;

12. hangsúlyozza az időben történő kifizetések fontosságát a kohéziós politika helyes és hatékony végrehajtása, valamint hitelessége szempontjából; felhívja ezért a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, milyen intézkedésekkel kívánja biztosítani a kifizetési terv maradéktalan végrehajtását a 2016-os és a következő évekre vonatkozó költségvetések viszonyai között;

13. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika végrehajtásának (illetve a végrehajtás meggyorsításának) értékelése fontos tanulságokkal járhat a Bizottság számára a jövőbeni, 2020 utáni kohéziós politikára vonatkozóan; kéri a Bizottságot, hogy fogalmazza meg a legfontosabb tanulságokat, továbbá a lehető legrövidebb időn belül kezdje meg az együttműködést a Parlamenttel, a tagállamokkal és más érdemleges szereplőkkel annak érdekében, hogy közösen fokozzák az európai strukturális és beruházási alapok célzott felhasználását és időben történő végrehajtását a 2020 utáni időszakban;

14. rámutat annak fontosságára, hogy a tagállamok a programok zökkenőmentes végrehajtása, valamint az időközi kifizetések esetleges felfüggesztésének elkerülése érdekében 2016 végéig teljesítsék az előzetes feltételekkel kapcsolatos fellépéseket; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy adjon ki a közbeszerzésre, valamint a hibák és szabálytalanságok elkerülése érdekében hozandó megelőző intézkedésekre vonatkozó átfogó iránymutatást, valamint tegye közzé a kedvezményezettek rendelkezésére álló rendes közbeszerzési eljárásokat a pénzügyi korrekciók, illetve az uniós támogatások esetleges megvonásának elkerülése érdekében;

15. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és valamennyi érdekelt felet, hogy hangolják jobban össze és tegyék hatékonyabbá kommunikációs politikai kezdeményezéseiket annak érdekében, hogy a kohéziós politika végrehajtása markánsabb figyelmet kapjon, ezáltal lehetővé téve a nagyközönség számára a kohéziós politika eredményeinek és hatásának jobb megértését;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a Régiók Bizottságának, valamint a tagállamoknak és azok nemzeti és regionális parlamentjeinek.

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0218

A krími tatárok**Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a krími tatárokról (2016/2692(RSP))**

(2018/C 076/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a keleti partnerségről, Ukrajnáról és az Oroszországi Föderációról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a krími emberi jogi helyzetet értékelő, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) és az EBESZ nemzeti kisebbségi főbiztosa által vezetett küldöttség jelentéseire,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és az ENSZ őslakos népek jogairól szóló nyilatkozatára (UNDRIP),
- tekintettel az Európai Tanács 2014. március 21-i, június 27-i és július 16-i határozataira, amelyek Krím jogellenes annektálását követően szankciókat vezetnek be az Oroszországi Föderációval szemben,
- tekintettel az ENSZ-közügyűlés 2014. március 27-i, 68/262. számú, Ukrajna területi integritásáról szóló határozatára,
- tekintettel a Freedom House „Szabadság a világban” című 2016. évi jelentésére, amely a politikai és polgári szabadságjogok helyzetét a jogellenesen annektált Krímben „nem szabad” minősítéssel jellemzi,
- tekintettel az ún. Krími Legfelsőbb Bíróság 2016. április 26-i ítéletére, amely a krími tatárok medzsliszét szélsőséges szervezetnek nyilvánította és megtiltotta tevékenységét a Krím félszigeten,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője szóvivőjének 2016. április 14-i nyilatkozatára a krími tatárok medzsliszé tevékenységének felfüggesztéséről, valamint a Krími Legfelsőbb Bíróság 2016. április 26-i ítéletére a medzslisz tevékenységének betiltásáról,
- tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának 2016. április 26-i nyilatkozatára, amely a medzslisz betiltásának visszavonását sürgeti, valamint az Európa Tanács főtitkárának 2016. április 26-i nyilatkozatára arról, hogy a krími tatárok medzsliszének betiltása az egész krími tatár közösséget veszélyeztetheti,
- tekintettel a 2014. szeptember 5-i minszki jegyzőkönyvre és a 12 pontból álló béketerv végrehajtásáról szóló 2014. szeptember 19-i minszki memorandumra,
- tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel az Oroszországi Föderáció jogellenesen annektálta Krímet és Szevasztopolt, ezért megszálló állammá vált, amely megsértette a nemzetközi jogot, többek között az ENSZ Alapokmányát, a Helsink-i Záróokmányt, az 1994. évi budapesti megállapodást és az Oroszországi Föderáció és Ukrajna közötti 1997. évi barátsági, együttműködési és partnerségi megállapodást;

2016. május 12., csütörtök

- B. mivel az Európai Unió és a nemzetközi közösség többször is hangot adott aggodalmának az emberi jogi helyzet miatt a megszállt területeken és mindazok módszeres üldöztetése miatt, akik nem ismerik el az új hatóságokat; mivel ezek az úgynevezett hatóságok célba vették a krími tatárok őshonos közösségét, akiknek többsége ellenzi a félsziget Oroszország általi elfoglalását és bojkottálta a 2014. március 16-i úgynevezett népszavazást; mivel a krími tatár intézményeket és szervezeteket egyre inkább „szélsőségesként” bélyegzik meg, a krími tatár közösség prominens tagjait pedig „terroristaként” letartóztatják vagy ennek kockázata fenyegeti őket; mivel a tatárok elleni visszaélések magukban foglalják az emberrablásokat, az erőszakos eltűnéseket, az erőszakot, a kínzást és a bírósági eljárás nélküli kivégzéseket, amelyek kivizsgálását és üldözését a de facto hatóságok elmulasztották, valamint a tulajdonjogok és a nyilvántartásba vétel körüli rendszerszintű jogi problémákat;
- C. mivel a krími tatár vezetőknek, köztük Mustafa Cemilevnek és Rafat Çubarovnak korábban tiltották, hogy belépjenek a Krím félszigetre, és jelenleg is csak letartóztatás fenyegetése mellett van erre lehetőségük, és így osztoznak a medzslisz számos más tagja, valamint krími tatár aktivisták és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült emberek sorsában; mivel az ukrán kormány adatai szerint több mint 20 000 krími tatár kényszerült arra, hogy elhagyja megszállt Krím félszigetet és Ukrajna más részeire menjen;
- D. mivel a krími tatár nép vezetője, Mustafa Cemilev, aki korábban 15 évet töltött szovjet börtönökben, közzétette 14 krími tatár nevét, akik az ún. krími orosz hatóságok politikai foglyai; köztük van Ahtem Çiygoz, a medzslisz első alelnöke is, akit tárgyalásáig Szimferopolban tartanak fogva; felszólít arra, hogy fordítsanak különös figyelmet egészségi állapotára, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tárgyalása nyilvános legyen és azt nyomon kövesse az Európa Tanács és más nemzetközi szervezetek;
- E. mivel az Oroszországi Föderáció korlátozza az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ), az ENSZ és az Európa Tanács bejutását Krímbe, nem is beszélve az emberi jogokkal foglalkozó nem kormányzati szervezetekről és a független újságírókról; mivel a Krímbe való nehézkes bejutás nagyon megnehezíti az emberi jogok figyelemmel kísérését és az azokról való beszámolást;
- F. mivel a Krímbe őshonos népnek számító teljes krími tatár népességet 1944-ben erőszakkal deportálták az egykori Szovjetunió más részeire, ahonnan 1989-ig nem térhettek vissza; mivel 2015. november 12-én az ukrán Verhovna Rada állásfoglalást fogadott el, amelyben elismerte, hogy a krími tatárok 1944-es deportálása népiirtás volt, és május 18-át az emlékezés napjává nevezte ki;
- G. mivel az ún. Krími Legfelsőbb Bíróság 2016. április 26-án az ún. krími legfőbb ügyész, Natalija Poklonszkaja kérésére szélsőségességgel, terrorizmussal, az emberi jogok megsértésével, jogellenes cselekményekkel és a szabotázsakciókkal vádolta meg a medzslisz, amely 1991-es megalapítása óta a krími tatárok képviselői szerve volt, és 1999 májusa óta teljes körű jogi státuszt élvezett;
- H. mivel a medzslisz szélsőséges szervezetnek nyilvánították, és felkerült az orosz igazságügyi minisztérium listájára, amelyen azon nem kormányzati szervezetek szerepelnek, amelyek tevékenységét fel kell függeszteni; mivel ennek megfelelően betiltották a medzslisz tevékenységét a Krímbe és Oroszországban; mivel ez a tilalom a Krím félsziget 250 falusi és városi medzsliszének több mint 2 500 tagjára is vonatkozhat;
- I. mivel az ún. legfőbb ügyész és az ún. Krími Legfelsőbb Bíróság döntése szerves részét képezi az Oroszországi Föderáció által alkalmazott, e kisebbséget amiatt sújtó politikai elnyomásnak és megfélemlítésnek, mert az a félsziget két évvel ezelőtti jogellenes elcsatolása során lojális maradt az ukrán államhoz;
- J. mivel egyértelműen megsértik a nemzetközi humanitárius jogot (többek között az 1907-es IV. Hági Egyezményt, az 1949-es IV. Genfi Egyezményt és 1977-es I. kiegészítő jegyzőkönyvét), amelynek értelmében a megszálló hatalom nem indíthat civilek ellen eljárást a megszállást megelőzően elkövetett bűncselekmények miatt és a megszállt területeken a büntetőjognak hatályban kell maradnia;
1. határozottan elítéli, hogy az ún. Krími Legfelsőbb Bíróság betiltotta a krími tatárok medzsliszét, és követeli a döntés azonnali visszavonását; úgy véli, hogy ez az ítélet krími tatárok célzott és rendszerszintű üldözését jelenti, és hogy azt politikai indíttatásból hozták a tatár közösség legitim képviselőinek további megfélemlítése érdekében; hangsúlyozza e demokratikusan megválasztott, a krími tatárokat képviselő döntéshozatali szerv jelentőségét;

2016. május 12., csütörtök

2. rámutat, hogy a krími tatárok medzsliszének, a Krím őshonos népe legitim és elismert képviseleti szervének betiltása további táptalajt jelent a krími tatárok megbélyegzésének, hátrányos megkülönböztetésüknek és emberi jogai és alapvető polgári szabadságjogai megsértésének, továbbá kísérlet arra, hogy kiűzzék őket a történelmi anyaországukat jelentő Krím félszigetről; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a medzslisz szélsőséges szervezetnek nyilvánítása újabb vádemelésekhez vezethet az Oroszországi Föderáció büntető törvénykönyvének rendelkezései szerint;
3. emlékeztet, hogy a medzslisz betiltása azt jelenti, hogy tiltva lesz számára az üléselés, véleményeinek a sajtóban való közzététele, nyilvános rendezvények tartása és bankszámlák használata; kéri az EU-t, hogy nyújtson pénzügyi támogatást a medzslisz tevékenységei számára annak száműzetése idején; kéri, hogy fokozzák a Krím érdekében tevékenykedő emberi jogi szervezetek finanszírozását;
4. emlékeztet a Krím félsziget Oroszországi Föderáció általi 2014. február 20-án történt illegális annektálásának szomorú, második évfordulójára; emlékeztet arra, hogy határozottan elítéli ezt a nemzetközi jogot sértő cselekedetet; kifejezi szilárd elkötelezettségét a Krím illegális annektálásának elismerését megtagadó politika és az annak nyomán kiszabott szankciók mellett, és felhív annak megfontolására, hogy az uniós szankciók által megcélzott személyek listáját a medzslisz betiltásával kapcsolatban terjesszék ki; felszólítja a tagállamokat, hogy ezt a listát szigorúan alkalmazzák; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes uniós tagállamok politikusai, köztük nemzeti parlamentjeik tagjai és az Európai Parlament képviselői a Krím félszigeten – az ukrán hatóságok beleegyezése nélkül megszervezett – látogatásokat tettek, és felszólítja a parlamenti képviselőket, hogy a jövőben tartózkodjanak az ilyen látogatásoktól;
5. ismét hangot ad teljes elkötelezettségének Ukrajna nemzetközileg elismert határain belüli szuverenitása, politikai függetlensége, egysége és területi integritása, valamint az európai integrációhoz vezető út követésére vonatkozó szabad és szuverén döntése mellett; felszólít minden felet, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket a megszállt Krím félszigetnek az ukrán jogrendszerbe való, politikai párbeszéd révén és a nemzetközi joggal teljes összhangban történő békés reintegrációjára; úgy véli, hogy a félsziget fölött gyakorolt ukrán ellenőrzés alapvető az Oroszországi Föderációval való együttműködésen alapuló kapcsolatok helyreállításához és a Krímhez kapcsolódó szankciók felfüggesztéséhez;
6. elítéli a véleménynyilvánítás, egyesülés és békés gyülekezés szabadságának szigorú korlátozását többek között a hagyományos megemlékezéseken, például a krími tatárok szovjet totalitárius sztálini rezsim általi deportálásának évfordulós eseményein és a krími tatárok kulturális rendezvényein;
7. elítéli, hogy a Krím félszigeten korlátozzák a média szabadságát, különös tekintettel a legnagyobb krími tatár televíziós csatorna, az ATR engedélyének visszavonására; kéri e csatorna, továbbá a gyermekeknek szóló Lale televíziós csatorna és a Mejdán rádióállomás újraindítását; úgy véli, hogy ezek a cselekmények a krími tatárokat kulturális és nyelvi identitásuk megőrzésének egy létfontosságú eszköztől fosztják meg; tudomásul veszi az új TV Millet televíziós csatorna alapítását, és felszólít, hogy biztosítsák annak teljes körű szerkesztői függetlenségét;
8. mély sajnálatát fejezi ki a véleménynyilvánítás szabadságának a szélsőséges üggyén való rendszeres korlátozása és a közösségi médiának azon aktivisták azonosítása céljából történő megfigyelése miatt, akik nem ismerik el az új rendet és akik kritizálják a 2014. március 16-én megtartott „népszavazás” érvényességét; emlékeztet, hogy az ENSZ Közgyűlésének száz tagállama azonos álláspontra helyezkedett a 68/262. sz. határozat elfogadásával;
9. emlékeztet, hogy az őslakos krími tatárok történelmi igazságtalanságokat szenvedtek el, amelyek ahhoz vezettek, hogy tömegesen deportálták őket a szovjet hatóságok, továbbá megfosztották őket földjeiktől és erőforrásaiktól; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az úgynevezett hatóságok olyan diszkriminatív politikákat alkalmaznak, amelyek megakadályozzák ezen ingatlanok és erőforrások visszaszolgáltatását, vagy azokat a támogatás megvásárlásának eszközként használják fel;
10. sürgeti az Oroszországi Föderációt – amely a nemzetközi humanitárius jog értelmében mint megszálló állam a végső felelősséget viseli a Krím félszigeten –, hogy tartsa fenn a Krím félszigeten a jogrendet, védje meg a polgárokat az önkényes bírósági és közigazgatási intézkedésekkel és döntésekkel szemben, ezzel teljesítve az Európa Tanács tagjaként tett kötelezettségvállalásait, továbbá végezzen független nemzetközi vizsgálatokat a megszálló erők és az úgynevezett helyi hatóságok által elkövetett nemzetközi jogi vagy emberi jogi jogsértésekről; kéri az eltűnt személyek családjai kapcsolattartó csoportjának újbóli életre keltését;

2016. május 12., csütörtök

11. felszólít arra, hogy biztosítsanak az érintett nemzetközi emberi jogi szervezetek számára állandó és akadálytalan bejutást a Krímbe azzal a céllal, hogy figyelemmel kísérjék az emberi jogok helyzetét;
12. üdvözlí az arra vonatkozó ukrán kezdeményezést, hogy a Krím feletti ukrán szuverenitás helyreállítása érdekében egy nemzetközi tárgyalási mechanizmust hozzanak létre a „Genf plusz” formátumban, amiben az EU-nak is közvetlenül részt kellene vennie; felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy kezdjen tárgyalásokat Ukrajnával és a többi féllel a Krímből való kivonulásról és a kereskedelmi és energiaügyi embargó, valamint a krími szükségállapot megszüntetéséről;
13. kéri a Krím történelmi és hagyományos multikulturális környezetének megőrzését és az ukrán, a tatár és más kisebbségi nyelvek és kultúrák maradéktalan tiszteletben tartását; elítéli a krími tatár jogi, kulturális és oktatási szervezetekre, köztük a krími tatár gyermekekkel foglalkozó szervezetekre jogi eszközökkel gyakorolt nyomást;
14. felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy vizsgálja ki a kínzás valamennyi esetét a Krím félszigeten jogellenesen őrizetbe vett foglyok tekintetében, ideértve Ahtem Çiygöz, a medzslisz első alelnöke, Mustafa Değirmenci és Ali Asanov esetét is, akiket az úgynevezett helyi hatóságok a Krímbe a megszállással szembeni békés tüntetésük miatt tartóztattak le, valamint hogy gondoskodjon Ukrajnába történő biztonságos visszatérésükről; ismét felszólít Oleg Szencov és Oleksandr Kolcsenko szabadon bocsátására; sürgeti az Oroszországi Föderációt, hogy vessen véget a másként gondolkodók és a polgári aktivisták politikai indíttatású üldözésének; elítéli az Oroszországi Föderációba történt elszállításukat és az orosz állampolgárság rájuk erőltetését; felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy szorosan működjön együtt az Európa Tanáccsal és az EBESZ-szel a fent említett esetekben;
15. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot és a Tanácsot, hogy gyakoroljanak nagyobb nyomást az Oroszországi Föderációra, hogy tegye lehetővé nemzetközi szervezetek Krím félszigetre való bejutását abból a célból, hogy figyelemmel kövessék az emberi jogi helyzetet, tekintettel az alapvető szabadságok és az emberi jogok folyamatos súlyos megsértésére a félszigeten, továbbá hogy állandó nemzetközi megfigyelői és szerződéseken alapuló mechanizmusokat hozzanak létre; hangsúlyozza, hogy minden nemzetközi jelenlétnek jól koordinálnak, Ukrajnával egyeztetettnek és a főbb nemzetközi emberi jogi szervezetek által támogatottnak kell lennie;
16. ismételten kifejezésre juttatja mély aggodalmát a krími LGBTI-személyek helyzetével kapcsolatban, amely az orosz annektálás után jelentősen romlott;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Ukrajna elnökének, kormányának és parlamentjének, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, az Oroszországi Föderáció elnökének, kormányának és parlamentjének, valamint a krími tatárok medzsliszének.

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0219

Gambia**Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása Gambiáról (2016/2693(RSP))**

(2018/C 076/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Gambiáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában 2015-ben képviselendő uniós prioritásokról szóló, 2015. március 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a gambiai helyzetre vonatkozó számos parlamenti kérdésre,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) a gambiai emberi jogi helyzetről szóló, 2016. április 17-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Unió gambiai küldöttségének számos nyilatkozatára,
- tekintettel az Afrikai Unió Bizottságának a Gambiai Köztársaság emberi jogi helyzetéről szóló, 2015. február 28-i állásfoglalására,
- tekintettel az ENSZ főtitkára, Ban Ki Mun 2016. április 17-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának jelentésére, amelyet az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges előadója készített, és a hozzá kapcsolódó kiegészítésre: Gambiai kiküldetés, 2015. március 2.
- tekintettel a bírósági eljárás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzések vizsgálatával foglalkozó ENSZ-különmegbízott Gambiáról közzétett 2015. május 11-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ munkacsoportjának 2014. december 24-i, Gambiáról szóló időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelésére,
- tekintettel a 2000 júniusában aláírt cotonoui partnerségi megállapodásra,
- tekintettel Gambia alkotmányára,
- tekintettel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartára,
- tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára,
- tekintettel az ENSZ 1981-ben elfogadott, a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel Yahya Jammeh 1994-ben katonai puccsal került hatalomra Gambiában; mivel 1996-ban elnökké választották és azt követően már háromszor újraválasztották vitatott körülmények között;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0079.

2016. május 12., csütörtök

- B. mivel az elnökválasztásra 2016. december 1-jén, a parlamenti választásokra pedig 2017. április 6-án kerül sor; mivel a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) a 2011-ben tartott legutóbbi elnökválasztásokat elítélte, mivel azok nem voltak legitimek, illetve elnyomással és az ellenzéki pártok és választóik megfélemlítésével társultak;
- C. mivel a gambiai biztonsági erők erőszakkal reagáltak a 2016. április 14-én Serekundában, a főváros Banjul külvárosában tartott, választási reformokat követelő békés tüntetésre, és a tüntetők – köztük az Egyesült Demokrata Párt (UDP) számos tagja – körében önkényes letartóztatásokat eszközöltek; mivel Solo Sandeng, ellenzéki vezető és az UDP tagja nem sokkal letartóztatását követően a fogságban gyanús körülmények között életét vesztette;
- D. mivel az UDP tagjai 2016. április 16-án újra összegyűltek igazságszolgáltatást követelve Sandeng haláláért és a párt többi tagjának szabadon bocsátásáért; mivel a rendőrség könnygázt vetett be a tüntetők ellen és sokakat letartóztatott;
- E. mivel egy másik ellenzéki vezető, Ousainou Darboét és a párt más vezető tagjait letartóztatták és továbbra is állami őrizetben tartják, és állítólag súlyos sérülésekben szenvednek;
- F. mivel Alagie Abdoulie Ceesaytól, a Teranga FM rádióállomás független ügyvezető igazgatójától, akit a Nemzeti Hírszerző Ügynökség (NIA) 2015. július 2-án tartóztatott le, háromszor is megtagadták az óvadék ellenében történő szabadon bocsátást gyenge egészségi állapota ellenére;
- G. mivel 2016 márciusában az ENSZ önkényes fogva tartással foglalkozó munkacsoportja a legutóbbi, 2015. decemberi ülésén elfogadott véleményt bocsátott ki, amelyben hangsúlyozza, hogy Alagie Abdoulie Ceesayt önkényesen megfosztották a szabadságtól, és felszólítja Gambiát, hogy bocsássa őt szabadon és ejtse az ellene felhozott valamennyi vádat;
- H. mivel a gambiai emberijog-védők és újságírók visszaélések és elnyomó jogszabályok áldozataivá válnak, emellett folyamatos zaklatással és megfélemlítéssel, letartóztatással és fogva tartással, valamint erőszakos eltüntetéssel vagy száműzetéssel kényszerüléssel kell szembenézniük;
- I. mivel Gambiában rendszeresen alkalmaznak kínzást és egyéb bántalmazási formákat; mivel az embereket állítólag rutinszerűen brutális módon megkínözzák vagy másképpen bántalmazzák, hogy vallomást csikarjanak ki tőlük, amelyet aztán a bíróságokon felhasználnak, ahogyan azt az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges előadója a 2014-ben Gambiában tett látogatását követően elkészített jelentésben kiemelte;
- J. mivel a NIA és a rendőrség által eszközölt önkényes fogva tartások rutinszerűen történnek, mint például Ousman Jammeh, korábbi mezőgazdasági miniszterhelyettes vagy Sheikh Omar Colley, Imam Ousman Sawaneh és Imam Cherno Gassama, iszlám tudósok esetében, továbbá az embereket gyakran az alkotmánnyal ellentétesen vádemelés nélkül és 72 óránál tovább tartják őrizetben, amely idő elmúltával a gyanúsítottat bíróság elé kellene állítani;
- K. mivel a homoszexualitás ellen irányuló hatályos gambiai jogszabályok értelmében a „homoszexualitás súlyos formáiért” hosszú börtönbüntetés és súlyos pénzbírság jár; mivel az LGBT-személyeket a biztonsági erők gyakran megtámadják, megfenyegetik vagy önkényesen letartóztatják, néhányukat pedig saját biztonságuk érdekében az ország elhagyására kényszerítették;
- L. mivel Gambia a világ tizenöt legszegényebb országának egyike, ahol a lakosság közel egynegyede krónikus élelmiszer-ellátási bizonytalansággal néz szembe; mivel az ország erősen függ a nemzetközi segélyektől; mivel 2015 óta 14 475 gambiai folyamodott menedékjogért az EU-ban;
- M. mivel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság helyzete Gambiában súlyos aggodalmakra ad okot; mivel 2009 vége óta az EU a Cotonoui Megállapodás 96. cikke szerinti párbeszédben foglalkozott ezekkel a kérdésekkel, ám kevés konkrét előrelépés történt;

2016. május 12., csütörtök

- N. mivel az emberi jogi helyzetet illető aggodalmakat követően az EU jelentősen csökkentette a Gambiának nyújtott segítséget, ám még így is az ország legnagyobb segélynyújtója marad a 2015–2016-os nemzeti indikatív programra (NIP) juttatott összesen 33 millió euróval; mivel az említett segítség csökkentését követően 2015 júniusában Ousman Jammeh elnök minden átmenet nélkül kiutasította Agnes Guillard-t, az EU Gambiába akkreditált ügyvivőjét;
- O. mivel a Gambiának szóló 2015–2016-os NIP a mezőgazdaságba és élelmezésbiztonságba, valamint a közlekedési ágazatba való beruházásokra összpontosul, azonban nem irányulnak pénzeszközök a civil társadalom fejlesztésére, a demokratikus kormányzásra vagy az emberi jogok és a jogállamiság előmozdítására;
- P. mivel Gambia az ECOWAS tagja; mivel 2014 júliusában az EU és az ECOWAS gazdasági partnerségi megállapodást (EPA) kötött, amelyet 2016-ban ratifikálnak; mivel az EPA nemcsak a tisztességes kereskedelmet erősíti meg, hanem az emberi jogokat és a fenntartható fejlesztési célok elérését is;
- Q. mivel Gambia az Afrikai Unió tagállama, az afrikai charta részes állama, valamint a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai charta aláíró fele;
- R. mivel a választások módosításáról szóló 2015-ös törvény a magas költségek bevezetésével kiszorította az ellenzéki pártokat, ami így Gambiát a világ egyik legdrágább országává tette a tisztviselői helyekért való versengés szempontjából és a folyamat során megnyirbálja az állampolgári jogokat;
1. mélyszéles aggodalmának ad hangot a biztonság és az emberi jogok helyzetének gyors romlása miatt Gambiában és igen sajnálatosnak tartja a békés tiltakozók elleni 2016. április 14-i és 16-i támadásokat;
 2. szorgalmazza a 2016. április 14-i és 16-i tiltakozások kapcsán letartóztatott tiltakozók szabadon engedését; kéri, hogy a Gambiai Köztársaság kormánya biztosítsa a jogszerű eljárást az alkotmányellenes kormányváltási kísérletben való állítólagos részvétel vádjával őrizetbe vett gyanúsítottak számára; sürgeti a gambiai hatóságokat, hogy minden körülmények között szavatolják ezen gyanúsítottak testi és pszichikai épségét és haladéktalanul biztosítsanak orvosi ellátást a sérülteknek; aggasztónak tartja a foglyok kínzásáról és bántalmazásáról szóló beszámolókat;
 3. sürgeti a gambiai hatóságokat, hogy folytassanak gyors és független vizsgálatot az eseményekkel kapcsolatban, és konkrétan súlyosan aggasztónak tartja Solo Sandeng ellenzéki aktivista fogva tartás során bekövetkezett halálát;
 4. határozottan elítéli a rendszerrel egyet nem értő személyek, köztük újságírók, emberijog-védők, politikai ellenzékiek és kritikusok, továbbá leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek erőszakos eltűnéseit, önkényes fogva tartásukat, kínzásukat és emberi jogaik más jellegű megsértését Yahya Jammeh elnöke kormányzata alatt; sürgeti a teljesen elkülönítve fogva tartott személyek bíróság elé állítását vagy szabadon engedését;
 5. sürgeti az Európai Uniót és az Afrikai Uniót, hogy működjenek együtt Gambiával a kínzás elleni biztosítékok bevezetése, a foglyokkal való független kapcsolattartás biztosítása, valamint a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a békés gyülekezés szabadságához fűződő jogokat érintő valamennyi jogszabály reformja érdekében, beleértve a büntető törvénykönyvben szereplő tömeges zavargás, becsületsértés és „valótlan információk terjesztése” büntetőjogi tényállásokat, valamint az online véleménynyilvánítás cenzúráját is tartalmazó, 2013-as Tájékoztatói és Hírközlési Törvény módosítását;
 6. sürgeti Gambiát, hogy ratifikálja a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt;
 7. sürgeti a gambiai kormányt, hogy vizsgálja meg a Nemzeti Hírszerző Ügynökség által elkövetett emberjogi jogsértésekről szóló bizonyítékokat, dolgozzon ki jogszabályt a polgárok egyenlő jogainak biztosítására, beleértve az egyenlőtlenségek kérdésének kezelését, továbbá folytassa az Országos Emberi Jogi Bizottság létrehozásával kapcsolatos terveket az emberi jogi intézményekre vonatkozó párizsi elveknek megfelelően az emberi jogok állítólagos megsértéseinek kivizsgálása és figyelemmel kísérése érdekében;

2016. május 12., csütörtök

8. sürgeti a gambiai kormányt és a regionális hatóságokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést az LMBTI-személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés, támadások és büntetendőségük megszüntetése érdekében és szavatolják a szólásszabadsághoz való jogukat, beleértve az LMBTI-személyek büntethetőségéről szóló rendelkezések gambiai büntetőtörvénykönyvből való törlését;
9. felszólítja a gambiai hatóságokat, hogy akadályozzák meg a vallási alapú megkülönböztetést és ösztönözzék a valamennyi közösség közötti békés és befogadó párbeszédet, illetve lépjenek fel ennek érdekében;
10. sürgeti az ECOWAS-t és az Afrikai Uniót, hogy a továbbiakban is kísérik figyelemmel az emberi jogok gambiai rezsim által történő megsértéseit; emlékeztet rá, hogy a biztonság és a stabilitás továbbra is jelentős kihívást jelent Nyugat-Afrikában és ragaszkodik ahhoz, hogy az Afrikai Unió és az ECOWAS szorosan kövesse figyelemmel a gambiai helyzetet és tartson fenn állandó politikai párbeszédet a gambiai hatóságokkal a demokrácia és a jogállamiság megerősítéséről;
11. sürgeti a Gambiai Köztársaság kormányát, hogy még a 2016 decemberére tervezett elnökválasztás előtt ratifikálja a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartát;
12. sürgeti a gambiai kormányt, hogy kezdjen valódi párbeszédet az ellenzéki pártokkal azon jogalkotási és politikai reformokról, amelyek biztosítani fogják a szabad és tisztességes választásokat és szavatolják a gyülekezési és egyesülési szabadság tiszteletben tartását; emlékeztet rá, hogy az ellenzék és a civil társadalom független és szabad országos választásokon való teljes körű részvétele a választások sikerének egyik fontos tényezője;
13. sürgeti a nemzetközi közösséget, beleértve az emberi jogi szervezeteket és a civil szervezeteket, valamint az EU gambiai képviselőit és más megfelelő nemzetközi szervezeteket, hogy aktívan kísérik figyelemmel a választási eljárást, különös tekintettel a gyülekezési és egyesülési szabadság nyilvános tiszteletben tartásának biztosítására;
14. sürgeti a gambiai kormányt, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést a szólás- és sajtószabadság mindenkori teljes körű tiszteletben tartásának garantálására; ebben a tekintetben a nemzeti szabályozás nemzetközi normákkal való összhangba hozatala érdekében szorgalmazza a Tájékoztatási és Hírközlési Törvény rendelkezéseinek reformját;
15. aggasztónak tartja, hogy a Gambiáról szóló 2015–2016-os nemzeti indikatív program nem nyújt támogatást vagy finanszírozást a civil társadalom vagy a demokratikus kormányzás, a jogállamiság előmozdítása és az emberi jogok védelme számára; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a demokratikus kormányzás, a jogállamiság és az emberi jogok védelme legyen az EU és Gambia közötti lehetséges bármilyen jövőbeli fejlesztési együttműködési megállapodás központi eleme;
16. sürgeti az EU gambiai képviselőit, hogy használja fel a rendelkezésére álló valamennyi eszközt, beleértve a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszközét, hogy aktívan figyelemmel kísérje a fogvatartási körülményeket Gambiában, valamint kísérje nyomon és kövesse figyelemmel a 2016. április 14-i és 16-i tiltakozások kormány által történt leverésével kapcsolatos vizsgálatokat és a tiltakozókkal szemben a fogva tartás alatt alkalmazott bánásmódot, továbbá fokozza erőfeszítéseit, hogy kapcsolatot tartson fenn a politikai ellenzék tagjaival, a diákvézerekkel, újságírókkal, emberi jogvédőkkel, szakszervezeti tisztviselőkkel és LMBTI-vezetőkkel;
17. sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy folytassanak le egy, a Cotonoui Megállapodás 96. cikke szerinti nyilvános konzultációt és vizsgálják meg a gambiai kormánynak nyújtott valamennyi nem humanitárius támogatás befagyasztását és az emberi jogok súlyos megsértéséért felelős tisztviselőkre vonatkozó utazási tilalmak vagy más célzott szankciók bevezetését;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, az Afrikai Uniónak, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége kormányainak és tagállamainak, Gambia kormányának és parlamentjének, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0220

Dzsibuti**Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása Dzsibutiról (2016/2694(RSP))**

(2018/C 076/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Dzsibutiról szóló korábbi állásfoglalásaira, többek között a dzsibuti helyzetről szóló 2013. július 4-i ⁽¹⁾ és a Szomáli-félszigeten kialakult helyzetről szóló 2009. január 15-i ⁽²⁾ állásfoglalásokra,
- tekintettel a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében a Dzsibutival foglalkozó, 2014. június 19-i nemzeti indikatív programra,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat szóvivőjének 2016. április 12-i és 2015. december 23-i nyilatkozatára,
- tekintettel Federica Mogherini főképvisező 2016. május 3-án, a sajtószabadság világnapján az EU nevében tett nyilatkozatára,
- tekintettel az EU regionális politikai partnerségére a békéért, a biztonságért és a fejlesztésért Afrika szarva térségében,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre,
- tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára, amelyet Dzsibuti is ratifikált,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Mezőgazdasági és Élelmezési Világszervezetének (FAO) fellépéseire és közleményeire,
- tekintettel az Afrikai Unió parlamenti választásokat figyelemmel kísérő választási megfigyelő missziójának 2016. április 10-i előzetes következtetéseire,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumára, amelynek Dzsibuti 2003 óta részes fele,
- tekintettel a 2014. december 30-án az UMP (Unió az Elnökségi Többségért), a hatalmon lévő koalíció és az USN (Unió a Nemzet Megmentésért), az ellenzéki pártok koalíciója között aláírt keretmegállapodásra, amelynek célja a „békés és demokratikus nemzeti politika” előmozdítása,
- tekintettel a dzsibuti minisztertanács 2015. november 24-én elfogadott 2015-2016 PR/PM rendeletére, amely rendkívüli biztonsági intézkedéseket vezetett be a 2015. november 13-i párizsi terrortámadásokat követően,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az emberi jogokról és a népek jogairól szóló Afrikai Chartának a nők jogairól szóló jegyzőkönyvére,
- tekintettel a 2000. június 23-án aláírt, majd 2010. június 22-én felülvizsgált Cotonoui Megállapodásra,

⁽¹⁾ HL C 75., 2016.2.26., 160. o.⁽²⁾ HL C 46. E, 2010.2.24., 102. o.

2016. május 12., csütörtök

- tekintettel Dzsubuti Köztársaság 1992-es alkotmányára, amely elismeri az alapvető szabadságjogokat és a jó kormányzás alapelveit,
 - tekintettel az Afrikai Unió választási megfigyelési és ellenőrzési misszióira vonatkozó iránymutatásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Ismail Omar Guelleh 1999 óta Dzsubuti elnöke, aki a 2016. áprilisi választásokon fölényes győzelmet aratott a szavazatok 87,1 %-ával, amit ellenzéki pártok és jogvédő csoportok azzal bíráltak, hogy politikai elnyomás eredménye; mivel egyes ellenzéki jelöltek bojkottálták a 2005-ös, 2011-es és 2016-os választásokat; mivel Guelleh elnök meggyőzte a nemzetgyűlést, hogy módosítsa az alkotmányt 2010-ben, miután bejelentette, hogy a 2016-os választásokon nem fog újra indulni, és így lehetővé vált, hogy 2011-ben egy harmadik ciklusra is megválasszák; mivel az ezt követő civil társadalmi tüntetéseket elfojtották;
- B. mivel Dzsubutit kiváló elhelyezkedése az Ádeni-öbölben stratégiaiilag fontos helyszínné tette külföldi katonai támaszpontok számára, és a kalózkodás és terrorizmus elleni küzdelem csomópontjának tekintik;
- C. mivel tíz dzsubuti nő éhségstrájkba kezdett Párizsban a dzsubuti nők megerőszakolásának nemzetközi kivizsgálását követelve, közülük négyen azt állították, hogy őket is megerőszakolták, miközben egy másik társuk, a 30 éves Fatou Ambassa unokahúga, Halima emlékére éhségstrájkolt, aki 2003-ban 16 éves korában állítólag végzetes kimenetelű csoportos megerőszakolás áldozata lett; mivel e nők közül nyolcan tizenkilenc napig, 2016. március 25-től április 12-ig folytatták tiltakozásukat, és őket további tíz nő követte Brüsszelben; mivel a dzsubuti hatóságok tagadják a nők állításait; mivel nőket ejtettek túsul a dzsubuti hadsereg és az FRUD-armé (Front az Egység és Demokrácia Helyreállításáért) közötti konfliktusban; mivel a dzsubuti nőbizottság (*Comité des Femmes Djiboutiennes Contre le Viol et l'Impunité* (COFEDVI)), amelyet 1993-ban hoztak létre, 246 katonák által elkövetett nemi erőszakot jegyzett fel, mintegy 20 benyújtott panasz alapján;
- D. mivel uniós választási megfigyelő missziót nem hívtak meg a választások nyomán követésére, és mivel a dzsubuti hatóságok visszautasították az EU által felajánlott választási szakértői missziókat; mivel az Afrikai Unió választási megfigyelő missziója azt ajánlja, hogy független választási bizottságot kell létrehozni, amely felel a választási folyamatért, beleértve az előzetes eredmények bejelentését is;
- E. mivel három ellenzéki jelölt, Omar Elmi Khaireh, Mohamed Moussa Ali és Djama Abdourahman Djama vitatta a 2016. áprilisi választási eredményeket átláthatóság hiányában, és azt állították, hogy nem mutatja a dzsubuti nép akaratát; mivel a helyi emberi jogi szervezetek nem ismerték el az eredményeket; mivel az ellenzék rendelkezésre álló politikai tér nagyon beszűkült, korlátozott véleménynyilvánítási szabadsággal; mivel a politikai erők és a biztonsági szolgálatok szoros ellenőrzés alatt tartják az országot, és a bírói hatalom túl gyenge és közel áll a kormányhoz; mivel az ellenzéki vezetőket folyamatosan bebörtönözték, és zaklatásnak voltak kitéve, és állítólag kínzások is zajlottak; mivel a hadsereg állítólag azt az utasítást kapta, hogy távolítsa el az ellenzék képviselőit egyes szavazóhelyiségekből, hogy a szavazóurnákat le lehessen zárni, miközben más körzetek, mint például Ali-Sabieh katonai ellenőrzés alatt álltak; mivel Guelleh elnök állítólag ünnepséget rendezett, hogy megjutalmazza a hadsereget a választáshoz való hozzájárulásáért, még mielőtt a hivatalos eredményeket közzétették volna; mivel az Afrikai Unió sajnálatát fejezte ki számos szabálytalanság miatt (jegyzőkönyvek hiánya, az eredmények közzétételének és a szavazatok nyilvános megszámolásának elmaradása);
- F. mivel 2015. december 31-én az ellenzéki képviselők parlamentből való kizárását követően a szükségállapot bevezetéséről 2015. novemberben hozott törvényt alkalmazták az egyéni szabadságjogok korlátozására és ellenzéki aktivisták, emberi jogi aktivisták, szakszervezeti aktivisták és újságírók elnyomására;

2016. május 12., csütörtök

- G. mivel 2014. december 30-án a hatalmon lévő koalíció, az UMP keretmegállapodást írt alá az ellenzéki koalícióval, az USN-nel, ami rendelkezett a független nemzeti választási bizottság (*Commission Électorale Nationale Indépendante*) megreformálásáról, közös parlamenti bizottság létrehozásáról és rövid és középtávú reformokról; mivel a közös parlamenti bizottság létrehozására 2015. februárban került sor, de a legfontosabb törvénytervezetek (mint például a független közös választási bizottság létrehozásáról szóló törvény és a politikai pártok jogairól és kötelezettségeiről szóló törvény) egyike sem került hozzá benyújtásra; mivel 2015. augusztus 26-án a dzsibuti hatóságok bejelentették, hogy nem kerül sor a választási bizottság reformjára;
- H. mivel Dzsibutiban nincsenek magántulajdonban lévő televíziós és rádióállomások, a hatóságok szorosan figyelemmel kísérik az ellenzéki weboldalakat, és rendszeresen zárolják az emberi jogi szervezetek weboldalait és közösségi média oldalait; mivel a fő újság, a *La Nation*, és a nemzeti műsorszóró, a *Radiodiffusion-Télévision de Djibouti* a kormány tulajdonában van, így öncenzúrát gyakorolnak; mivel 2015-ben a Freedom House kinyilvánította, hogy Dzsibutiban a sajtó nem szabad; mivel Dzsibuti a Riporterek Határok Nélkül által készített, a világ 2015. évi sajtószabadságrangsorán lévő 180 ország közül a 170. helyen szerepel; mivel az UMP koalíció hatalma alatt az ellenzéki pártok és aktivisták folyamatos elnyomásnak vannak kitéve, és sok pártaktivista és újságíró, többek között a 2016-os elnökválasztási kampány során a BBC egyik riportere ellen jogi eljárás indult; mivel 2016. január 19-én a fő ellenzéki újság, a *L'Aurore* bírósági végzéssel megszüntetésre került; mivel még nem került sor a nemzeti kommunikációs bizottság létrehozására, amelynek 1993-ban kellett volna megtörténnie;
- I. mivel főleg 2012-ben Mablás régiójában a FRUD-armé feltételezett tagjait érintő önkényes letartóztatási hullámra került sor;
- J. mivel a hatóságok 2015. december 21-én Buldugóban állítólag legalább 27 embert meggyilkoltak és több mint 150-et megsebesítettek egy kulturális ünnepségen, bár a dzsibuti kormány kitart amellett, hogy a halálos áldozatok száma hét volt; mivel később a rendőrség is megszállta az ellenzéki vezetők találkozójának színhelyét, számos ellenzéki vezetőt megsebesített és két kiemelkedő ellenzéki vezetőt (Abdourahman Mohammed Guelleh-t, az USN főtitkárát, és Hamoud Abdi Souldant) bebörtönzött anélkül, hogy vádakhoz hozott volna fel ellenük; mivel mindkettőjüket csak az elnökválasztások előtt néhány nappal engedték szabadon, és az előbbi bűncselekménnyel vádolták meg; mivel Omar Ali Ewado szakszervezeti vezetőt és emberi jogi aktivistát 2015. december 29-től 2016. február 14-ig magánzárkában tartották fogva, mert közzétette a mérsárlás áldozatainak és az eltűnteknek a jegyzékét; mivel ügyvédjét szintén letartóztatták a repülőtéren; mivel Said Houssein Robleh ellenzéki vezetőt, az LDDH főtitkárát a dzsibuti rendőrség golyói sebesítették meg, és jelenleg száműzetésben van Európában;
- K. mivel a fogva tartás körülményei a dzsibuti börtönökben rendkívül aggasztóak;
- L. mivel a 2015. november 13-i párizsi terrortámadásokat követően a dzsibuti minisztertanács 2015. november 24-én elfogadta a 2015-2016 PR/PM rendeletet, amely terrorizmus elleni intézkedésként megtiltja a közterületen való gyülekezést;
- M. mivel Dzsibutiban nem létezik jogszabály a családon belüli erőszak és a házastársi kapcsolaton belüli nemi erőszak ellen; mivel a hatóságok arról tájékoztatták a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó ENSZ-bizottságot (CEDAW), hogy tudatában vannak a nemi alapú erőszak elleni fellépés terén mutatkozó hiányosságoknak; mivel annak ellenére, hogy 2005 óta jogellenes, a dzsibuti nők 98 %-ának csonkították meg a nemi szervét valamilyen formában;
- N. mivel a Világbank szerint a dzsibutiak több mint 23 %-a él mélyszegénységben, és 74 %-uk kevesebb mint 3 dollárból él naponta; mivel az élelmiszerellátás bizonytalanságát Dzsibutiban tovább súlyosbítják a magas élelmiszerárak, a vízhiány, az éghajlatváltozás és a legelők területének csökkenése; mivel Dzsibuti kedvezményezettje a tágabb értelemben vett Afrika szarva régió El Niño hatásától érintett nemzetei számára juttatott 79 millió eurós uniós támogatási csomagnak;

2016. május 12., csütörtök

- O. mivel az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartása képezi az AKCS–EU partnerség alapját, és a Cotonoui Megállapodásnak is ezek a legalapvetőbb elemei; mivel az EU-nak késlekedés nélkül fokoznia kell a Cotonoui Megállapodás 8. cikke szerinti rendszeres politikai párbeszédet Dzsibutival;
- P. mivel Dzsibuti jelenleg kétoldalú uniós forrásokból 105 millió eurós támogatásban részesül, elsősorban a vízellátás és megfelelő higiénés körülmények, valamint az élelmezés- és táplálkozásbiztonság céljaira az EU nemzeti indikatív programjának részeként, a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében; mivel 2013 és 2017 között Dzsibuti 14 millió eurót kap az EU Afrika szarva rezilienciájának javítását szolgáló kezdeményezése keretében, amelynek célja a közösségek felkészítése az ismétlődő aszályokkal való szembenézésre;
- Q. mivel Dzsibutiban jelenleg több mint 15 000 szomáliai és eritreai, valamint körülbelül 8 000 jemeni menekült tartózkodik; mivel a menekülttáborokban a nőket és a lányokat nemi alapú erőszak fenyegeti; mivel a Bizottság segítséget nyújt a menekülttáborokat befogadó közösségeknek, például életmentő szolgáltatásokat és pénzügyi támogatást;
1. aggódalmának ad hangot az országban elakadt demokratizálódási folyamat miatt, amit a Parlament tovább rontott azzal, hogy módosította a dzsibuti alkotmány elnöki hivatali idő korlátozásáról szóló rendelkezéseit, valamint azok miatt a panaszok miatt, amelyek szerint az ellenzék tagjait zaklatták és kizárták több szavazóhelyiségből; hangsúlyozza a tisztességes, megfélemlítéstől mentes választások fontosságát;
2. kéri a választási folyamat átláthatóságának és a 2016-os dzsibuti választásoknak alapos kivizsgálását; megismétli az EU arra vonatkozó felhívását, hogy mind a 2013. évi, mind a 2016. évi választások eredményeit közzé kell tenni szavazóhelyiségenkénti bontásban;
3. határozottan elítéli a dzsibuti katonák által polgári személyek ellen állítólagosan elkövetett nemi erőszakot, amelyről különböző nem kormányzati szervezetek számoltak be, és amelyre az éhségstrájkok is felhívták a figyelmet, valamint felszólítja a dzsibuti hatóságokat, hogy alaposan vizsgálják ki különösen a hadsereg fellépéseit, és vessenek véget a büntetlenségnek; felszólítja az ENSZ-t, hogy vizsgálja ki az emberi jogok helyzetét Dzsibutiban, különös tekintettel a nők helyzetére az országban; mély szolidaritását fejezi ki a Franciaországban és Belgiumban jelenleg éhségstrájkot folytató dzsibuti nőkkel;
4. elítéli a demokratikus folyamatokba való katonai és rendőri beavatkozást, és megismétli, hogy a választási folyamat alapos és átlátható kivizsgálása alapvető fontosságú; aggályosnak tartja, hogy az elnök szemmel láthatóan idő előtt akarta megünnepelni a 2016. április választásokon aratott győzelmét; emlékezteti az országot arra, hogy részes fele a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezménynek, és hogy a dzsibuti alkotmány 16. cikke kimondja, hogy „senkit sem lehet kínzásnak, bántalmazásnak vagy kegyetlen, embertelen, lealacsonyító vagy megalázó bánásmódnak kitenni”; felszólítja az országot, hogy alaposan vizsgálja ki a kínzás és bántalmazás feltételezett esetei, valamint gondoskodjon az elkövetők büntetőeljárás alá vonásáról és arról, hogy megfelelő büntetést kapjanak, ha bűnösnek találják őket, valamint arról, hogy az áldozatok megfelelő ellátátelezésben részesüljenek, továbbá hozzon létre független mechanizmusokat a feltételezett kötelességszegések kivizsgálására;
5. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a dzsibuti hatóságok úgy döntöttek, hogy nem hajtják végre a nemzeti a választási bizottság 2014. december 30-án aláírt keretmegállapodásban tervezett reformját, és arra ösztönzi őket, hogy szorosan működjenek együtt az ellenzékkel a választási folyamat igazságosabbá és átláthatóbbá tétele érdekében;
6. emlékezteti a dzsibuti hatóságokat az Afrikai Unió választási megfigyelési és ellenőrzési misszióira vonatkozó iránymutatásai értelmében vállalt kötelezettségükre, miszerint megvédik az újságírókat, elítéli azt a bánásmódot, amelyben az újságírókat részesítették, és emlékezteti a dzsibuti hatóságokat a sajtószabadság és a tisztességes eljáráshoz való jog fontosságára; indokolt tartalmazó magyarázatot kér a dzsibuti hatóságoktól az újságírókkal való bánásmódra vonatkozóan; határozottan elítéli az ellenzéki vezetők, újságírók és független emberi jogi aktivisták zaklatását és vádemelés nélküli bebörtönzését az elnökválasztás előtti időszakban; felszólítja a dzsibuti hatóságokat, hogy vessenek véget a politikai ellenzék és az újságírók elnyomásának, és bocsássák szabadon mindazokat, akiket politikai alapon vagy a tömegtájékoztató szabadságának gyakorlása miatt tartanak fogva; felszólítja a dzsibuti hatóságokat, hogy vizsgálják felül az ország szűkségállapotról vonatkozó jelenlegi jogszabályait annak érdekében, hogy azokat teljes összhangba hozzák a nemzetközi joggal;

2016. május 12., csütörtök

7. elítéli, hogy Dzsibutiban nem létezik független sajtó, és a kormányt bíráló weboldalakat ellenőrzik és cenzúrázzák; sajnálattal állapítja meg, hogy az állami tulajdonú médiában öncenzúra működik; felszólítja a dzsibuti kormányt, hogy adja meg az FM frekvenciára szóló műsorszolgáltatási engedélyt minden független szervnek, amely azt kéri; felszólítja a kormányt, hogy biztosítsa a külföldi újságírók szabad bejutását az országba, lehetővé téve számukra, hogy munkájukat biztonságban és pártatlanul végezzék; felszólítja a dzsibuti kormányt, hogy hozza létre a nemzeti kommunikációs bizottságot, és engedélyezze a független és magánkézben működő műsorszolgáltatást;
8. sajnálatát fejezi ki a 2015. december 21-i kulturális ünnepségen történt méészárlás miatt és az emberi jogi aktivisták és ellenzékiek ezt követő fogva tartása és zaklatása miatt; részvétét fejezi ki az áldozatok családjának, valamint teljes körű és független vizsgálat lefolytatását kéri a felelősök megtalálása és bíróság elé állítása céljából; ismételten megerősíti, hogy elítéli az önkényes fogva tartást, és felszólít a védelemhez való jog tiszteletben tartására;
9. felszólítja a dzsibuti hatóságokat, hogy garantálják a nemzeti, illetve a Dzsibuti által aláírt nemzetközi egyezményekben elismert emberi jogokat, és védjék meg a polgári és politikai jogokat és szabadságokat, köztük a békés tüntetéshez való jogot és a tömegtájékoztatás szabadságát;
10. arra ösztönzi a kormányt, hogy továbbra is nyújtson képzést a rendőrség és egyéb tisztviselők számára az emberkereskedelemtől szóló törvény végrehajtása céljából, fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy az emberkereskedőket bíróság elé állítsák, és hívja fel a figyelmet az emberkereskedelem problémájára az igazságszolgáltatási és közigazgatási hatóságok, a civil társadalom és az országban működő nem kormányzati szervezetek, valamint a nyilvánosság körében;
11. kéri, hogy a nőket és a férfiakat részesítsék egyenlő bánásmódban Dzsibutiban, és emlékezteti a hatóságokat, hogy az ország részes fele a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezménynek;
12. örömmel veszi tudomásul, hogy a dzsibuti kormány fellép a női nemi szervek megcsonkításának széles körben elterjedt gyakorlata ellen, de szeretne több előrelépést látni e téren;
13. felhívja a hatóságokat, hogy biztosítsák a nem kormányzati szervezetek bejutását Obock, Tadjourah és Dikhil régiókba;
14. kéri a polgári és katonai hatóságokat, hogy legyenek a lehető legnagyobb mértékben visszafogottak az ország északi részén zajló rendőrségi és katonai műveletek során, és különösen arra, hogy ne alkalmazzanak semmilyen erőszakot a polgári lakossággal szemben, továbbá ne használják őket élő pajzsként a katonai táborok körül;
15. kifejezésre juttatja, hogy kész a dzsibuti helyzet szoros nyomon követésére, illetve arra, hogy a Cotonoui Megállapodás (2000) – különösen 8. és 9. cikkének – megsértése esetén korlátozó intézkedéseket javasoljon; felszólítja a Bizottságot is, hogy kövesse szoros figyelemmel a helyzetet;
16. sürgeti az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és partnereiket, hogy a dzsibutiakkal együtt munkálkodjanak a hosszú távú politikai reformon, amit különösen a már kialakult szoros kapcsolat segíthet elő, figyelembe véve, hogy Dzsibuti kulcsszerepet játszik a terrorizmus és a kalózkodás elleni küzdelemben a régióban, valamint területén katonai támaszpont működik, és hozzájárul a régió stabilitásához;
17. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson további támogatást a független szervezeteknek és a civil társadalomnak, különösen azért, hogy a lehető legrövidebb időn belül ajánlati felhívást tesz közzé a demokrácia és az emberi jogok európai eszközei keretében;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Dzsibuti kormányának, az Afrikai Unió intézményeinek, a Kormányközi Fejlesztési Hatóságnak, az Arab Ligának, az Iszlám Együttműködés Szervezetének, a Bizottság alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU tagállamainak, valamint az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek.

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0222

A halászati és akvakultúra-termékeknek a vendéglátásban és a kiskereskedelemben való nyomonkövethetősége

Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a halászati és akvakultúra-termékeknek a vendéglátásban és a kiskereskedelemben való nyomonkövethetőségéről (2016/2532(RSP))

(2018/C 076/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. december 11-i 1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az élelmiszerválságról, az élelmiszerláncban elkövetett csalásokról és az élelmiszerlánc felügyeletéről szóló 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Halászati Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
 - tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek éttermekben és kiskereskedelemben történő nyomonkövethetőségéről szóló, a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésre (O-000052/2016 – B8-0365/2016),
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az EU a világon a tengeri élelmiszerek legnagyobb piaca, melyet az uniós halászati ágazat és harmadik országokból származó behozatal lát el;

⁽¹⁾ HL L 354., 2013.12.28., 1. o.

⁽²⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽³⁾ HL L 304., 2011.11.22., 18. o.

⁽⁴⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0011.

2016. május 12., csütörtök

- B. mivel a fogyasztóknak joguk van az érthetően megfogalmazott tájékoztatáshoz, beleértve a fogási területek vonatkozásában a partszakaszra vonatkozó és földrajzi információkat is, továbbá lehetővé kell tenni számukra, hogy teljes mértékben megbízhatóságot adjanak az uniós piacot halászati termékekkel ellátó egész láncban; mivel az EU-nak és tagállamainak kötelességük megvédeni az uniós polgárokat a csalásokkal szemben; mivel valamennyi importált terméknek meg kell felelnie az uniós szabályoknak és előírásoknak;
- C. mivel a Bizottság az EU-ban forgalmazott halászati és akvakultúra-termékekkel kapcsolatos önkéntes adatok részletes és kimerítő listájának elkészítésén dolgozik; mivel a Bizottság megállapításai egy, az EU-ban forgalmazott halászati és akvakultúra-termékekkel kapcsolatos önkéntes adatokat tanúsító külső struktúra kialakításához vezethetnek;
- D. mivel a Bizottság 2015. évi uniós ellenőrzési terve ⁽¹⁾, amely a bejelentett fajok vonatkozásában félrecímkézett fehérhúsú halak piaci előfordulását értékelte, úgy találta, hogy a bejelentett fajok a levett minták 94 %-ában találhatók meg; mivel azonban egyes fajok esetében a meg nem felelési szintek igen magasak voltak, a 6 %-os arány viszonylag alacsonynak számít a tagállamok egyéb, korlátozottabb tanulmányaihoz képest;
- E. mivel az 1379/2013/EU rendelet 36. cikke előírta a Bizottság számára, hogy 2015. január 1-jéig nyújtson be megvalósíthatósági jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozó ököcímkérendszer lehetőségéről;
- F. mivel a közös piacszervezésnek tisztességes versenyt és jövedelmet kellene biztosítania az EU-ban eladott vagy vásárolt halászati termékek termelőinek;
1. aggodalmának és elégedetlenségének ad hangot amiatt, hogy a különböző tanulmányok szerint az uniós piacon értékesített halászati termékek félrecímkézésének szintje jelentős, előfordul még az uniós intézmények éttermeiben is; újlag megerősíti, hogy a halfajok szándékos és csalárd félrecímkézése az uniós jogszabályok, többek között a közös halászati politika megsértését jelenti, és a nemzeti jog értelmében bűncselekménynek tekinthető;
 2. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nemzeti ellenőrzést, többek között az éttermekben és a vendéglátó-ipari ágazatba szánt nem feldolgozott halakra vonatkozóan, hogy megpróbálják kezelni a csalást és azonosítani azt a szintet az ellátási láncban, ahol a halat félrecímkézik; aggódik a jó minőségű fajok rosszabb minőségű fajokkal történő helyettesítésének elterjedtsége miatt; felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat annak tanulmányozására, hogy milyen intézkedések bevezetésével lehetne javítani a halászati és akvakultúra-termékek nyomonkövethetőségét; támogatja egy munkacsoport felállítását a nyomonkövethetőség tagállami végrehajtásának harmonizálása érdekében, valamint egy külső struktúra kialakítását, amely lehetővé teszi az uniós piacon forgalmazott halászati és akvakultúra-termékekkel kapcsolatos önkéntes adatok tanúsítását;
 3. erős nyomonkövetési rendszert támogat, amely a kirakodástól a fogyasztásig terjed és biztosítja a fogyasztók bizalmát, ezenkívül csökkenti a behozott halászati és akvakultúra-termékektől való kereskedelmi függőséget, ezáltal erősítve az uniós piacot; felszólítja a Bizottságot, hogy a nyomonkövethetőség fokozása céljából használja ki a DNS-vonalkódokban rejlő potenciált, amely DNS-szekvenálással segítheti a fajok azonosítását;
 4. üdvözli a közös piacszervezés új keretét és sürgeti a Bizottságot, hogy az 1379/2013/EU rendelet 36. cikkének megfelelően nyújtson be megvalósíthatósági jelentést a halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozó ököcímkérendszer lehetőségeiről; kiemeli, hogy ki kell dolgozni az ököcímkérendszer minimumszabályait; véleménye szerint a címkézési rendszer fő elemeinek biztosítaniuk kell az átláthatóságot, a függetlenséget és a tanúsítási eljárás hitelességét; kéri egy uniós szintű címkézési rendszer kialakításának előnyeire irányuló mélyreható elemzés elvégzését;
 5. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen kövesse nyomon, hogy az előírt információk milyen mértékben jelennek meg a címkéken; hangsúlyozza, hogy a címkéknek érthető, ellenőrizhető és pontos információkkal kell szolgálniuk; ösztönzi a tagállamokat, hogy az önkéntes címkézés összefüggésében minden olyan információt tüntessenek fel, amely segítheti a fogyasztókat abban, hogy tájékozott döntést hozzanak; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a halászati és akvakultúra-termékek címkézési követelményeiről szóló ismeretterjesztő kampányaikat;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/food_fraud/fish_substitution/index_en.htm?subweb=343&lang=en

2016. május 12., csütörtök

6. hangsúlyozza, hogy a halászati ágazatban a megfelelő európai címkézési politika kulcstényező lenne a part menti közösségek gazdasági fejlődésének fellendítésében, a halászok bevált gyakorlatainak és a fogyasztók számára biztosított termékek minőségének elismerésében;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy a fogyasztók azon jogának biztosítása érdekében, hogy pontos, megbízható és érthető információkhoz jussanak, fogadjon el intézkedéseket, amelyek orvosolják az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) területein és alterületein alapuló jelenlegi címkézési követelmények által okozott zavart, amely különösen súlyos probléma a 27. terület egyes alterületein történő fogások esetében, ahol többek között Galicia és a Cádizi-öböl „portugál vizekként”, Wales „Ír-tengerként”, Bretagne pedig „Biscay-öbölként” van címkézve;
 8. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a halászati termékek származásáról szóló információk átláthatóak és egyértelműek legyenek;
 9. kiemeli, hogy bármely későbbi uniós szintű ökocímkének, és harmadik felek tengeri élelmiszerei ökocímkézésének és tanúsítási rendszereinek összhangban kell állniuk a tengeri halászatból származó halak és halászati termékek ökocímkézéséről szóló FAO-iránymutatásokkal;
 10. úgy véli, hogy a halászati és akvakultúra-termékek egész EU-ra kiterjedő ökocímkézése – amelynek a további kritériumait uniós szinten kell megállapítani – hozzájárulhat a nyomonkövethetőség megerősítéséhez és a fogyasztóknak szóló átlátható információnyújtáshoz; úgy véli, hogy az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA) finanszírozhatja az ilyen címkézést;
 11. megállapítja, hogy a tagállamokban hatályos egyes kereskedelmi halmegnevezések a nemzeti gyakorlatok miatt országonként eltérnek egymástól, ami zavarokat okozhat; üdvözli a Bizottság arra irányuló munkáját, hogy kísérleti projektet indít a Parlament által elfogadott formában azért, hogy nyilvános adatbázist vezessenek be, amely tájékoztatást nyújtana a kereskedelmi elnevezésekről az EU valamennyi hivatalos nyelven;
 12. ösztönzi a Bizottságot, hogy jobban népszerűsítse a tengeri erőforrások védelme és az illegális halászat elleni küzdelem területén végzett munkáját;
 13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.
-

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0223

Kína piacgazdasági státusza**Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása Kína piacgazdasági státuszáról (2016/2667(RSP))**

(2018/C 076/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU dömpingellenes szabályozására (az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾),
- tekintettel a Kína Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvre,
- tekintettel az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatokról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió és Kína a világ legjelentősebb kereskedelmi hatalmai közé tartoznak, mivel Kína az EU második, míg az EU Kína első legnagyobb kereskedelmi partnere, a két fél közötti kereskedelmi forgalom pedig jóval meghaladja a napi egymilliárd eurót;
- B. mivel 2015-ben az EU-ba irányuló kínai beruházások első alkalommal haladták meg az EU Kínába irányuló beruházásait; mivel a kínai piac számos uniós ipar és a márka számára a jövedelmezőség fő mozgatója volt;
- C. mivel amikor Kína csatlakozott a WTO-hoz, egy a csatlakozás érdekében hozott rendelkezés lehetővé tette a dömpingérték számításának egyedi módját, amelyet a csatlakozási jegyzőkönyv 15. szakasza rögzített, és amely a kínai behozatal eltérő kezelésének alapjául szolgál;
- D. mivel a kínai termékek behozatalával kapcsolatos, 2016 decembere után követendő eljárásokra vonatkozó bármely döntésnek biztosítania kell az uniós jog a WTO-szabályoknak való megfelelését;
- E. mivel a Kína WTO-hoz történő csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15. szakaszának 2016 után hatályban maradó rendelkezései jogi alapot biztosítanak arra, hogy 2016 után a Kínából származó behozatalra nem szabványos módszert alkalmazzanak;
- F. mivel – a kínai gazdaságra gyakorolt állami befolyás jelenlegi mértékéből adódóan – a cégek árra, költségekre, outputra és inputra vonatkozó döntései nem felelnek meg a kínálatot és a keresletet tükröző piaci jelzéseknek;
- G. mivel Kína a csatlakozási jegyzőkönyvében többek között kötelezettséget vállalt annak lehetővé tételére, hogy az ország által alkalmazott valamennyi árat piaci erőviszonyok határozzák meg, és mivel az EU-nak biztosítania kell, hogy Kína teljes mértékben megfeleljen a WTO-megállapodás alapján fennálló kötelezettségeinek;
- H. mivel Kína többletkapacitásai máris jelentős szociális, gazdasági és környezeti következményekkel járnak az EU-ban, amit jól mutat például az uniós acélágazatra – különösen az Egyesült Királyságban – a közelmúltban gyakorolt káros hatás, és mivel a piacgazdasági státusz megadásának jelentős szociális hatásai lehetnek az uniós munkahelyekre nézve;
- I. mivel a jelenleg hatályos 73 uniós dömpingellenes intézkedésből 56 vonatkozik a kínai behozatalra;
- J. mivel a Kínának esetleg megadandó piacgazdasági státusszal kapcsolatosan nemrég végrehajtott nyilvános konzultáció további hasznos információkat szolgáltathat a kérdés kezeléséhez;

⁽¹⁾ HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

2016. május 12., csütörtök

- K. mivel a Bizottság 2012. október 10-i, „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című közleménye (COM(2012)0582) azt tűzi ki célul, hogy az ipar az EU GDP-jéhez való hozzájárulása 2020-ra elérje a 20 %-ot;
1. újólag felhívja a figyelmet az EU Kínával való partnerségének fontosságára, melyben fontos szerep jut a szabad és tisztességes kereskedelemnek és beruházásoknak;
 2. hangsúlyozza, hogy Kína nem piacgazdaság, és hogy a piacgazdaságok meghatározása céljából az EU által felállított öt kritérium még nem teljesült;
 3. sürgeti a Bizottságot, hogy egyeztessen – a következő G7 és G20 csúcstalálkozó keretében is – az EU legnagyobb kereskedelmi partnereivel arról, hogy miképpen lehetne a legmegfelelőbbben elérni azt, hogy a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15. szakasza valamennyi, 2016 után érvényben maradó rendelkezésének jogi érvénye nemzeti eljárásaikban is maradéktalanul megjelenjen, valamint hogy ellenezze a piacgazdasági státusz Kínának való bármely egyoldalú megadását;
 4. hangsúlyozza, hogy a következő EU-Kína csúcstalálkozón meg kell vitatni a piacgazdasági státusz kérdéskörét;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy vegye kellőképpen figyelembe az uniós iparágak, a szakszervezetek és más érintett szereplők által kifejezett aggodalmakat, amelyek az uniós munkahelyekre, a környezetre, a szabványokra és a fenntartható gazdasági fejlődésre, illetve az uniós ipar egészére gyakorolt hatásokra vonatkoznak valamennyi érintett gyártási ágban, és ebben az összefüggésben gondoskodjon az uniós munkahelyek védelméről;
 6. meggyőződése, hogy mindaddig, amíg Kína nem teljesíti az ország piacgazdasággá minősítéshez szükséges öt uniós feltételt, az EU-nak nem szabványos módszert kell alkalmaznia a kínai behozattal kapcsolatos dömpingellenes és szubvenció-ellenes vizsgálatok során az ár-összehasonlíthatóság meghatározásakor, teljes mértékben követve és tiszteletben tartva a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15. szakaszának azokat a részeit, amelyek elegendő teret hagynak a nem szabványos módszer alkalmazására; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő ennek az elvnek megfelelő javaslatot;
 7. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az EU piacvédelmi eszközeinek általános reformjára van szükség annak garantálása érdekében, hogy az uniós ipar – a WTO szabályainak megfelelően – Kína és más kereskedelmi partnerek egyenlő feleként léphessen fel; felszólítja a Tanácsot, hogy mielőbb jusson megállapodásra a Parlamenttel az uniós piacvédelmi eszközök modernizálásával kapcsolatban;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0224

A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend nyomon követése és jelenlegi állása, valamint a fenntartható fejlesztési célok**Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a 2030-as menetrend nyomon követéséről és felülvizsgálatáról (2016/2696(RSP))**

(2018/C 076/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című, az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló New York-i csúcstalálkozóján, 2015. szeptember 25-én elfogadott dokumentumra,
- tekintettel a 2015. július 13–16-án Addisz-Abeában megtartott harmadik nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferenciára,
- tekintettel az ügynökségek közötti szakértői csoport fenntartható fejlesztési célok mutatóiról szóló jelentésére, amelyet 2015. december 17-én tettek közzé és az ENSZ Statisztikai Bizottságának 47. ülésén, 2016 márciusában fogadtak el,
- tekintettel az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának (ECOSOC) 2016. július 18–22-i, „A 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési menetrend végrehajtása: a kötelezettségvállalástól az eredményekig” címmel megrendezésre kerülő, magas szintű ülészakára,
- tekintettel a fejlesztésfinanszírozásról szóló 2015. május 19-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Felek Konferenciája párizsi 21. ülése (COP21) során, 2015. december 12-én elfogadott párizsi megállapodásra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 7. cikkére, amely újílag megerősíti, hogy az EU „valamennyi célkitűzését figyelembe véve [...] biztosítja különböző politikái és tevékenységei összhangját”,
- tekintettel a kül- és biztonságpolitikára vonatkozó új uniós globális stratégia jelenleg is zajló kidolgozására, amely az Európai Unió globális fellépését fogja irányítani,
- tekintettel „Az Európai Unió szerepéről az ENSZ-ben – az uniós külpolitikai célok jobb megvalósítása” című, 2015. november 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Tanács 2015. október 26-i, a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló következtetéseire,
- tekintettel az Európa 2020 stratégia „A 2020 utáni új megközelítés” című felülvizsgálatára,
- tekintettel a segélyhatékonyságról szóló párizsi nyilatkozatra, az accrai cselekvési programra, valamint a fejlesztési segélyezés hatékonyságáról szóló, 2011 decembereben, Puszanban megrendezett magas szintű találkozón elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzusra és annak közelgő felülvizsgálatára,
- tekintettel az EUMSZ 208. cikkére, amely előírja fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvének tiszteletben tartását az EU valamennyi külső politikájában,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0196.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0403.

2016. május 12., csütörtök

- tekintettel a 2016. május 23–24-én Isztambulban, Törökországban tartandó humanitárius csúcstalálkozó eredményére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottságnak a nemzetközi együttműködésért és a fejlesztésért felelős biztoshoz írt, a fenntartható fejlesztési célok nyomon követéséről és felülvizsgálatáról szóló 2016. március 29-i levelére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel ENSZ Közgyűlésének 70/1. számú határozata felszólít a célok és célszámok globális mutatók felhasználásával történő nyomon követésére és felülvizsgálatára; mivel az ENSZ főtitkárát megbízták azzal, hogy minden évben készítsen jelentést a fenntartható fejlesztési célok terén elért eredményekről, az ENSZ fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fóruma (HLPF) általi nyomon követés és felülvizsgálat támogatása céljából; mivel a fenntartható fejlesztési célok terén elért eredményekről szóló jelentésnek a nemzeti statisztikai rendszerek által előállított adatokon és a különböző szinteken gyűjtött információkon kell alapulnia;
- B. mivel a Statisztikai Bizottság 46. ülésén (2015. március 3–6.) jóváhagyta a globális mutatók keretének kidolgozására és végrehajtására vonatkozó ütemtervet;
- C. mivel a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó mutatókkal foglalkozó, a 2015 utáni fejlesztési ütemterv valamennyi célkitűzésének és célszámának nyomon követésére szolgáló új mutatórendszerre irányuló javaslat teljes körű kidolgozásával megbízott intézményközi szakértői csoport mutatókat javasolt a 2030-as menetrend felülvizsgálatához, amelyeket az ENSZ Statisztikai Bizottságának 2016 márciusában tartott 47. ülésén elfogadtak;
- D. mivel a fenntartható fejlesztési célokkal kapcsolatban javasolt 230 mutató megfelelő kiindulópontnak és szilárd keretnek tekinthető a 17 fenntartható fejlesztési cél elérése felé tett előrehaladás nyomon követéséhez és felülvizsgálatához;
- E. mivel ugyan számos mutatót még nem véglegesítettek, az aláíró tagállamoknak ezzel egyidejűleg a nemzeti sajátosságokhoz igazított nemzeti mutatókat kell a globális mutatókkal összhangban kidolgozniuk;
- F. mivel a globális mutatók keretét a Gazdasági és Szociális Tanács (ECOSOC) 2016. júliusi ülésén és a Közgyűlés 2016. szeptemberi ülésén is el kell fogadni;
- G. mivel a Külügyek Tanácsának fejlesztési komponense 2016. május 12-én tanácskozik azzal a céllal, hogy előkészítse a HLPF 2016 júliusi ülésén képviselt uniós álláspontot és meghatározza, hogy milyen keretek között folyjanak a kereskedelemről és fejlesztésről szóló, a 2030-as menetrend végrehajtása során a magánszektorban nyújtott uniós hozzájárulásra összpontosító tematikus eszmecsere;
- H. mivel rendszerszintű stratégiai tervezésre, végrehajtásra és jelentéstételre van szükség az új menetrendnek az ENSZ fejlesztési rendszere keretében történő végrehajtásához nyújtott koherens és integrált támogatás biztosításához;
- I. mivel a fenntartható fejlesztés új, egyetemes kerete nagyobb koherenciát tesz szükségessé a különböző szakpolitikai területek és uniós szereplők között, ami pedig megköveteli a további koordinációt, párbeszédet és közös munkát az uniós intézmények között és azokon belül minden szinten, a fenntartható fejlődés három (környezeti, gazdasági és társadalmi) pillérének az EU külső és belső politikáiba való beépítése céljából;
- J. mivel a HLPF 2016. júliusi ülésekor sor fog kerülni 22 ország – köztük négy európai ország: Észtország, Finnország, Franciaország és Németország – önkéntes felülvizsgálatára és a fenntartható fejlesztési célok elérésében tett előrehaladás tematikus felülvizsgálatára, beleértve az ECOSOC funkcionális bizottságai és egyéb kormányközi szervek és fórumok által végzett felülvizsgálattal alátámasztott, több területet érintő kérdéseket is;

2016. május 12., csütörtök

1. felszólítja a Külügyek Tanácsának fejlesztési komponensét, hogy a HLPF 2016 júliusi ülése előtt fogadjon el egy koherens és egységes uniós álláspontot, amely figyelembe veszi a Parlament ezen állásfoglalásban kifejezésre juttatott álláspontját is; az EU hitelessége és vezető pozíciója szempontjából kulcsfontosságúnak tartja egy egységes álláspont előterjesztését; aggodalommal tölti el, hogy a Fejlesztési Bizottság tagjainak kérése ellenére a Bizottság nem adott ki közleményt a HLPF ülésére a 2030-as menetrend nyomon követéséről és felülvizsgálatáról, amely egy egységes uniós álláspont alapját képezné;
2. üdvözli az ügynökségek közötti szakértői csoport fenntartható fejlesztési célok mutatóiról szóló jelentését; véleménye szerint ez figyelemreméltó eredménynek és jó tárgyalási alapnak számít, mivel a javasolt mutatók jóval szerteágazóbb szerkezeti problémákra hívják fel a figyelmet;
3. üdvözli, hogy külön fejezet foglalkozik az adatok bontásával és a nemzeti statisztikai kapacitások megerősítésének fontosságával;
4. elismeri a HLPF alapvető szerepét a fenntartható fejlesztési célok végrehajtásának felülvizsgálata során; hangsúlyozza, hogy e fórumnak garantálnia kell az igények koordinált és hatékony értékelését, illetve a 2030-as menetrend tényleges végrehajtásához szükséges ütemtervek elfogadását;
5. hangsúlyozza, hogy a 2030-as menetrend és a fenntartható fejlesztési célok a következő 15 évre szóló, a teljesítést garantáló megújult nemzetközi kötelezettségvállalást jelentenek a szegénység felszámolása, a fejlesztési stratégiánk újradefiniálása és korszerűsítése érdekében;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot egy olyan fenntartható fejlődésre irányuló átfogó stratégiára, amely az összes lényeges belső és külső szakpolitikára egyaránt kiterjed, 2030-ig részletes ütemtervet, féldős felülvizsgálatot és a Parlament részvételét biztosító különleges eljárást tartalmaz, beleértve a 17 cél, 169 célszám és 230 globális mutató konkrét végrehajtásának tervét is, valamint amely gondoskodik a párizsi megállapodás céljainak való megfelelésről és azok teljesítéséről; hangsúlyozza a célok egyetemességének fontosságát, továbbá azt, hogy az EU és tagállamai az összes cél és célszám maradéktalan végrehajtására vállaltak kötelezettséget, a gyakorlatban és elviekben egyaránt;
7. kitart amellett, hogy az EU fenntartható fejlődésre irányuló stratégiáját és az ehhez kapcsolódó végrehajtási politikákat az összes érdekelt fél – köztük a nemzeti parlamentek, a helyi hatóságok és a civil társadalom – bevonásával járó, széles körű konzultációnak kell alávetni;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen közzé közleményt a 2030-as menetrend nyomon követéséről és felülvizsgálatáról, világos tájékoztatást nyújtva a menetrend uniós és tagállami szintű végrehajtási szerkezetéről; hangsúlyozza, hogy a Bizottság valamennyi érintett főigazgatóságának és az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) teljes mértékben be kell építenie a 2030-as menetrendet az Európa 2020 stratégia közelgő felülvizsgálatába és az Unió átfogó kül- és biztonságpolitikai stratégiájába, a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikák erős koherenciájának biztosítása mellett;
9. kiemeli, hogy a fejlesztéspolitikáról szóló európai konszenzus felülvizsgálatának maradéktalanul tükröznie kell az új 2030-as menetrendet, amely az uniós fejlesztési politikát illetően paradigmaváltással és mindenre kiterjedő átalakítással jár; emlékeztet arra, hogy a célok és a kapcsolódó célszámok elérése szempontjából létfontosságúak a fejlesztési együttműködésen belüli megfelelő és célzott támogatási programok, a segélyhatékonyság alapelveinek tiszteletben tartása mellett;
10. hangsúlyozza, hogy az EU-nak teljes mértékben ki kell használnia a többéves pénzügyi keret közelgő féldős értékelését annak biztosítása érdekében, hogy a finanszírozási mechanizmusok és a költségvetési sorok tükrözzék a 2030-as menetrend keretében az EU által vállalt valamennyi kötelezettséget; felszólítja az EU-t és a tagállamait, hogy haladéktalanul vállaljanak újból kötelezettséget arra, hogy bruttó nemzeti jövedelmük (GNI) 0,7 %-ával részt vesznek a hivatalos fejlesztési támogatásban (ODA), valamint nyújtsanak be ütemtervet ennek fokozatos növelésére;
11. felhívja a magas szintű politikai fórumot és a Bizottságot, hogy – az átláthatóság és a kölcsönös elszámoltathatóság elvével összhangban – folytassanak rendszeres párbeszédet az elért eredményekről és rendszeresen számoljanak be a Parlamentnek; nyomatékosítja, hogy fokozott párbeszédre van szükség a Bizottság és a Parlament között a 2030-as menetrend végrehajtásáról, különösen a fejlesztési politikát és a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciát illetően;

2016. május 12., csütörtök

12. felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy más partnerekkel szoros konzultációt folytatva nyújtsanak be konkrét javaslatokat arra vonatkozóan, hogy miként lehet eredményesebben integrálni a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciát a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend végrehajtása során, és azt szorgalmazza, hogy az eredményes együttműködés biztosítása és a szétaprózott megközelítésmód meghaladása érdekében valamennyi uniós intézményben érvényesítsék ezen új megközelítés szempontjait;
 13. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szakpolitikák fejlesztési célú koherenciájának fogalma meggyökeresedjen; felkéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy más partnerekkel szoros konzultációt folytatva nyújtsanak be konkrét javaslatokat arra vonatkozóan, hogy miként lehet hatékonyabban integrálni a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciát a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend végrehajtására vonatkozó uniós megközelítésbe, és azt szorgalmazza, hogy ezen új megközelítésnek a szempontjait valamennyi uniós intézményben érvényesítsék;
 14. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki hatékony nyomon követési, felülvizsgálati és elszámoltathatósági mechanizmusokat a 2030-as menetrend végrehajtása érdekében, és erről rendszeresen számoljon be a Parlamentnek; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy – az EUMSZ 295. cikke értelmében lehetőség szerint egy kötelező hatályú intézményközi megállapodással – növelni kell a Parlament általi demokratikus ellenőrzést;
 15. felszólítja az Bizottságot és az ENSZ szakosított szerveit, alapjait és programjait, hogy indítsanak magas szintű párbeszédet a fenntartható fejlődési célok végrehajtásáról az EU, az ENSZ és további adományozók szakpolitikáinak, programjainak és műveleteinek összehangolása érdekében; hangsúlyozza a lebontott és hozzáférhető adatok jelentőségét a fejlődés nyomon követése és az eredmények értékelése szempontjából;
 16. felszólítja az ENSZ ügynökségeket és szervezeteket, hogy a fenntartható fejlődés valamennyi dimenziójának hatékony integrálása érdekében az ENSZ munkastruktúráin belül erősítsék meg a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciát;
 17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az ENSZ főtitkárának.
-

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0225

Bizonyos élelmiszerek származási országának vagy eredete helyének kötelező feltüntetése**Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a származási ország vagy az eredet helyének kötelező feltüntetéséről bizonyos élelmiszerek esetében (2016/2583(RSP))**

(2018/C 076/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ (a továbbiakban: a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet), és különösen 26. cikke (5) és (7) bekezdésére,
- tekintettel a Bizottság 2015. május 20-i jelentéseire az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tej, a tejtermékek összetevőjeként felhasznált tej, valamint a marha-, a sertés-, a juh-, a kecske- és a baromfihústól eltérő hústermékek származási országának vagy eredet helyének kötelező megjelöléséről (COM(2015)0205), és a feldolgozatlan élelmiszerek, valamint az egyetlen összetevőből álló termékek és az egy-egy élelmiszer több mint 50 %-át kitevő összetevők származási országának vagy eredete helyének kötelező feltüntetéséről (COM(2015)0204),
- tekintettel a Bizottság 2013. december 17-i jelentésére az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről (COM(2013)0755), és a Bizottság ehhez kapcsolódó, 2013. december 17-i munkadokumentumára az élelmiszer-összetevőként felhasznált hústermékek eredetmegjelöléséről: fogyasztói szokások, a lehetséges forgatókönyvek megvalósíthatósága és hatásai (SWD(2013) 0437),
- tekintettel a feldolgozott élelmiszerekben található hús származási országának feltüntetéséről szóló, 2015. február 11-i állásfoglalására⁽²⁾ és a Bizottság által 2015. május 6-án elfogadott hivatalos válasza,
- tekintettel az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályainak a friss, hűtött vagy fagyasztott sertés-, juh-, kecske- és baromfihús származási országa vagy eredete helyének feltüntetése tekintetében történő megállapításáról szóló, 2013. december 13-i 1337/2013/EU bizottsági végrehajtási rendeletre⁽³⁾,
- tekintettel a fent említett 2013. december 13-i 1337/2013/EU bizottsági végrehajtási rendeletről szóló, 2014. február 6-i állásfoglalására⁽⁴⁾,
- tekintettel az élelmiszerérvélségről, az élelmiszerláncban elkövetett csalásokról és az élelmiszerlánc felügyeletéről szóló, 2014. január 14-i állásfoglalására⁽⁵⁾,
- tekintettel a bizonyos élelmiszerek származási országa vagy eredete helyének kötelező feltüntetéséről szóló, a Bizottságnak feltett kérdésre (O-000031/2016 – B8-0363/2016),

⁽¹⁾ HL L 304., 2011.11.22., 18. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0034.⁽³⁾ HL L 335., 2013.12.14., 19. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0096.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0011.

2016. május 12., csütörtök

- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 26. cikkének (5) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy 2014. december 13-ig jelentéseket nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a marha-, a sertés-, a juh-, a kecske- és a baromfihústól eltérő hústermékek, a tej, a tejtermékek összetevőjeként felhasznált tej, a feldolgozatlan élelmiszerek, az egyetlen összetevőből álló termékek és a valamely élelmiszer több mint 50 %-át kitevő összetevők származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről;
- B. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 26. cikkének (8) bekezdése előírja, hogy a Bizottság 2013. december 13-ig végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az említett cikk (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan;
- C. mivel a származás feltüntetésére vonatkozóan már léteznek szabályok és azok hatékonyan működnek számos egyéb élelmiszer, például a feldolgozatlan hústermékek, a tojás, a gyümölcsök és zöldségek, a halak, a méz, az extraszűz olívaolaj, a szűz olívaolaj, a bor és a szeszes italok esetében;
- D. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 26. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy a jelentésekben figyelembe kell venni többek között a fogyasztók tájékoztatás iránti igényét, a származási ország vagy az eredet helye kötelező jelölése megvalósíthatóságát és az ilyen intézkedések bevezetésének költség-haszon elemzését; mivel ezenkívül előírja azt is, hogy a jelentéseket kísérhetik az uniós jogszabályok megfelelő rendelkezéseinek módosítására irányuló javaslatok;
- E. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet 26. cikkének (2) bekezdése hangsúlyozza, hogy a származási országnak vagy az eredet helyének megjelölése kötelező abban az esetben, ha ezek feltüntetésének elmulasztása félrevezetheti a fogyasztót az élelmiszer valódi származási országa vagy eredetének helye tekintetében, különösen, ha az élelmiszerhez csatolt információ vagy a címke egésze egyébként arra utalna, hogy az élelmiszer származási országa vagy eredetének helye más;
- F. mivel a Bizottság 2015. május 20-án közétette jelentését a tej, a tejtermékek összetevőjeként felhasznált tej, valamint a marha-, a sertés-, a juh-, a kecske- és a baromfihústól eltérő hústermékek származási országának vagy eredet helyének kötelező megjelöléséről (a továbbiakban: a tejről és az egyéb hústermékekről szóló jelentés), és a feldolgozatlan élelmiszerek, valamint az egyetlen összetevőből álló termékek és az egy-egy élelmiszer több mint 50 %-át kitevő összetevők származási országának vagy eredete helyének kötelező feltüntetéséről;
- G. mivel a Bizottság COM(2013)0755 számú jelentése szerint minél összetettebb a levágási és feldolgozási szakasz és minél magasabb a feldolgozottság szintje a húsfeldolgozásban, az eredetmegjelölés szempontjából a nyomkövethetőség annál bonyolultabbá válik;
- H. mivel a számos élelmiszer-vállalkozót és más felet magában foglaló élelmiszer-ellátási lánc gyakran hosszú és összetett; mivel a fogyasztók egyre kevesebbet tudnak arról, hogy hogyan készül az általuk fogyasztott élelmiszer, és az egyes élelmiszer-vállalkozók nem mindig látják át a teljes termelési láncot;
- I. mivel csekélynek tűnik a fogyasztók arra való általános hajlandósága, hogy fizessenek a származásra vonatkozó információkért, azonban a fizetési hajlandóságra vonatkozó egyes fogyasztói felmérések⁽¹⁾ azt mutatják, hogy a fogyasztók többnyire hajlandók többet fizetni a származásra vonatkozó információkért;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/docs/labelling_legislation_final_report_ew_02_15_284_en.pdf, p. 50.

2016. május 12., csütörtök

- J. mivel a Parlament 2015. február 11-i állásfoglalásában sürgette a Bizottságot, hogy 2013. december 17-i jelentése nyomán készítsen a feldolgozott élelmiszerekben található hús eredetének feltüntetését kötelezővé tévő jogalkotási javaslatokat annak érdekében, hogy a teljes élelmiszerláncban belül növelje az átláthatóságot, és hogy az európai fogyasztók jobb tájékoztatást kapjanak, figyelembe véve ugyanakkor hatásvizsgálatait, és kerülve a túlzott költségeket és adminisztratív terheket; mivel a Bizottságnak még el kell készítenie a jogalkotási javaslatokat;
- K. mivel csak az olyan önkéntes minőségrendszerek esetében léteznek szigorú szabályok, mint az „oltalom alatt álló eredetmegjelölés” (OEM), az „oltalom alatt álló földrajzi jelzés” (OFJ) és a „hagyományos különleges termék” (HKT), miközben az 1169/2011/EU rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek önkéntes címkézési rendszereire vonatkozó kritériumok erősen változóak;

Tej és a tejtermékek összetevőjeként felhasznált tej

1. rámutat, hogy a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló rendelet (32) preambulumbekzdése rögzíti, hogy a tej az egyik olyan termék, amelynek esetében a származás feltüntetése különösen fontosnak tekintendő;
2. hangsúlyozza, hogy a 2013. évi Eurobarométer felmérés szerint az uniós polgárok 84 %-a szükségesnek tartja a tej származási helyének feltüntetését, akár tejként, akár tejtermékek összetevőjeként kerül forgalomba; megjegyzi, hogy ez azon számos tényező egyike, amely befolyásolhatja a fogyasztói magatartást;
3. rámutat, hogy a tej kötelező eredetmegjelölése – önmagában vagy tejtermékek összetevőjeként árusítva – hasznos eszköz a tejtermékek minőségének megóvására és a munkahelyek védelmére egy olyan ágazatban, amely súlyos válságon megy keresztül;
4. megjegyzi, hogy a tejről és az egyéb hústermékekről szóló jelentést kísérő felmérés szerint a tej és a tejtermékekben összetevőként használt tej kötelező eredetjelölésének a költségei a termelési folyamat összetettségének növekedésével együtt nőnek; megjegyzi, hogy ugyanez a felmérés azt sugallja, hogy egyes tagállamok vállalkozásai túlbecsülték a kötelező eredetmegjelölés versenyképességükre gyakorolt hatását, hiszen a felmérés nem talált egyértelmű magyarázatot az e vállalkozások által becsült nagy költségekre, sőt megállapította, hogy az az eredetmegjelöléssel szembeni erős ellenállás jele lehet;
5. felszólít a Bizottság 2015. május 20-án közzétett jelentésének további értékelése céljából egy bizottsági munkacsoport létrehozására, annak érdekében, hogy meg lehessen határozni, hogy mely költségeket lehet elfogadható szintűre csökkenteni, amennyiben a származási ország kötelező feltüntetésére vonatkozó javaslatok csak a tejre és a kis mértékben feldolgozott tejtermékekre vonatkoznának;
6. nagyra értékeli a tej és a tejtermékekben összetevőként használt tej kötelező eredetjelölésének a felmérésben szereplő költség-haszon elemzését, azonban úgy véli, hogy a Bizottság következtetései nem veszik kellőképpen figyelembe az ilyen termékek származási országa feltüntetésének pozitív aspektusait, úgy mint a fogyasztók jobb tájékoztatását; megjegyzi, hogy a fogyasztók félrevezetve érezhetik magukat, amennyiben a kötelező eredetmegjelölésre vonatkozó információk nem állnak rendelkezésre, és az élelmiszereken más megjelöléseket, például nemzeti zászlókat alkalmaznak;
7. hangsúlyozza a kis- és középvállalkozások jelentőségét a termelési láncban;
8. úgy véli, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie és elemeznie kell a kötelező eredetmegjelölésnek a mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazatban működő kkv-kra gyakorolt gazdasági hatását;
9. úgy véli, hogy a Bizottság tejjel és a tejtermékekben összetevőként használt tejjel kapcsolatos következtetései valószínűleg túlbecsülik a származási ország címkén való kötelező feltüntetésének a vállalkozásokra háruló költségeit, hiszen azok valamennyi tejterméket együtt kezelik;

2016. május 12., csütörtök

10. megjegyzi, hogy a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tej származási országa feltüntetésének költségei szerények lennének;

Egyéb hústermékek

11. hangsúlyozza, hogy a 2013. évi Eurobarométer felmérés szerint az uniós polgárok 88 %-a szükségesnek tartja a marha-, a sertés-, a juh-, a kecske- és a baromfihústól eltérő hústermékek származásának megjelölését;

12. megjegyzi, hogy a lóhúsbotrány megmutatta, hogy nagyobb átláthatóságra van szükség a lóhús ellátási láncában;

13. megjegyzi, hogy a Bizottság jelentése szerint a jelentés tárgyát képező húsok származási országa kötelező feltüntetésének költségei viszonylag alacsonyak lennének;

Feldolgozott hústermékek

14. rámutat, hogy az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező feltüntetéséről szóló, 2013. december 17-i bizottsági jelentés elismeri, hogy a válaszadó fogyasztók több mint 90 %-a fontosnak tartja a hús származásának feltüntetését a feldolgozott élelmiszereken;

15. úgy véli, hogy a fogyasztók – sok szakemberhez hasonlóan – támogatják a feldolgozott termékekben felhasznált hús címkén való kötelező feltüntetését, és hogy egy ilyen intézkedés lehetővé tenné az élelmiszer-ipari termékek iránti fogyasztói bizalom fenntartását azáltal, hogy az ellátási láncban nagyobb átláthatóságot valósítana meg;

16. hangsúlyozza, hogy az európai fogyasztók érdeke, hogy valamennyi élelmiszer-ipari termék címkéjén kötelezően legyen tüntetve a származás;

17. rámutat, hogy önmagában a címkézés nem nyújt védelmet a csalás ellen, és kiemeli, hogy költséghatékony ellenőrzési rendszerre van szükség a fogyasztói bizalom biztosítása érdekében;

18. emlékeztet, hogy az önkéntes címkézési rendszerek – azokban a különböző tagállamokban, ahol megfelelően valósították meg őket – sikeresek voltak mind a fogyasztók tájékoztatása, mind a termelők szempontjából;

19. úgy véli, hogy az, hogy nem tudtak elfogadni az 1169/2011/EU rendelet 26. cikke (3) bekezdésének megfelelő végrehajtási jogi aktusokat, azt jelenti, hogy az adott cikknek nem lehet megfelelően érvényt szerezni;

20. megjegyzi, hogy számos feldolgozott hús- és tejtermék (pl. sonka és sajt) esetében már léteznek oltalom alatt álló eredetmegjelölések, amelyek értelmében a hús származása rögzítve van az előállításra vonatkozó kritériumok között és biztosított a szigorú nyomonkövetés; kéri ezért a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az „oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel” (OEM), „az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel” (OFJ), vagy a „hagyományos különleges termék” (HKT) megjelöléssel rendelkező termékek fejlesztését az 1151/2012/EU rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően, ezáltal biztosítva, hogy a fogyasztók biztonságos eredetű és jó minőségű termékekhez jussanak;

21. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy semelyik folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalás – mint például a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségre vonatkozó tárgyalás – során se enyhítsék a származási ország feltüntetésére vonatkozó egyik hatályos uniós szabályozást se, és hogy ne sérüljön az a jog, hogy a jövőben más élelmiszer-ipari termékekre vonatkozóan a származási ország feltüntetése tekintetében további kiegészítő szabályozásokra lehet javaslatot tenni;

Következtetés

22. felhívja a Bizottságot, hogy valósítsa meg a származási ország vagy az eredet helyének kötelező feltüntetését valamennyi tejre, tejtermékre és hústermékekre, és hogy vegye fontolóra a származási ország vagy az eredet helye kötelező feltüntetésének kiterjesztését más, egyetlen összetevőből álló termékekre, vagy olyan termékekre, amelyek egyetlen fő összetevővel rendelkeznek, azáltal, hogy jogalkotási javaslatokat tesz e területeken;

⁽¹⁾ HL L 343., 2012.12.14., 1. o.

2016. május 12., csütörtök

23. sürgeti a Bizottságot, hogy az élelmiszerlánc átláthatóbbá tétele és az európai fogyasztók jobb tájékoztatása érdekében nyújtson be olyan jogalkotási javaslatokat, amelyek kötelezővé teszik a feldolgozott élelmiszerekben megtalálható hús származási helyének feltüntetését, tekintettel a lóhúsbotrányra és más élelmiszerekkel kapcsolatos visszaélésekre; rámutat továbbá arra, hogy a kötelező címkézési követelményeknek figyelembe kell venniük az arányosság elvét, valamint az élelmiszer-vállalkozókra és a végrehajtó hatóságokra háruló adminisztratív terheket;
24. úgy véli, hogy az élelmiszerek származási helye kötelező feltüntetésének célja a fogyasztók élelmiszerek iránti bizalmának helyreállítása; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot e célból, figyelembe véve az információk átláthatóságát és a fogyasztók számára olvasható voltát, az európai vállalkozások gazdasági életképességét, valamint a fogyasztók vásárlóerejét;
25. kiemeli annak fontosságát, hogy azonos versenyfeltételek legyenek érvényesek a belső piacon, és kéri a Bizottságot, hogy ezt vegye figyelembe a származási hely címkén való kötelező feltüntetésére vonatkozó szabályok megvitatásakor;
26. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tenyésztés, a szállítás és a levágás idején alkalmazott állatjóléti feltételekre vonatkozó címkézési rendszereket;
27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság még mindig nem tett semmilyen intézkedést annak érdekében, hogy felvegye a tojást és a tojástermékeket azon élelmiszerek jegyzékére, amelyekre vonatkozóan kötelező a származási ország vagy az eredet helyének feltüntetése, annak ellenére, hogy az elsősorban feldolgozott élelmiszerekben használt folyékony vagy szárított tojásból készített olcsó tojástermékeket hoznak be az Unió piacára harmadik országokból, és egyértelműen megkerülik a ketreces nevelésre vonatkozó uniós tilalmat; ezért úgy véli, hogy ezzel összefüggésben a tojástermékeknek és tojást tartalmazó élelmiszereknek a származás helyét és a tenyésztés módszerét feltüntető kötelező címkézése növelheti az átláthatóságot és a védelmet, és felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be piacelemzést, valamint szükség esetén készítsen megfelelő jogalkotási javaslatokat;
28. úgy véli, hogy tej és a kevésbé feldolgozott tejtermékek (mint a sajt és a tejszín), valamint a kevésbé feldolgozott hústermékek (mint a kolbász és a szalonna) származási országának feltüntetése jelentősen kisebb kapcsolódó költségekkel járna, ezért ezzel prioritásként kellene foglalkozni;
29. úgy véli, hogy az eredetmegjelölés önmagában nem akadályozza meg a visszaéléseket; ennek kapcsán hangsúlyozza, hogy határozottan fel kell lépni az ellenőrzés, a meglévő jogszabályok végrehajtásának fokozása és a szigorúbb büntetések kiszabása érdekében;
30. felhívja a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket az élelmiszerek származási helyének önkéntes feltüntetésére vonatkozó szabályokkal való visszaélések elleni küzdelem érdekében;
31. felkéri a Bizottságot, hogy támogassa a mezőgazdasági termékekre és élelmiszerekre vonatkozó, az 1151/2012/EU rendelet hatálya alá tartozó, meglévő minőségrendszereket, és kéri az e termékekre vonatkozó európai népszerűsítő kampányok fokozását;
32. megismétli felhívását, hogy a Bizottság teljesítse arra vonatkozó jogi kötelezettségét, hogy 2013. december 13-ig az 1169/2011/EU rendelet 26. cikke (3) bekezdésének megfelelő végrehajtásához szükséges végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, annak érdekében, hogy a nemzeti hatóságok kiszabhassák a vonatkozó szankciókat;

o

o o

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0226

A szülői szabadságról szóló keretmegállapodás

Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelv alkalmazásáról (2015/2097(INI))

(2018/C 076/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (3) bekezdésére, valamint 5. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. és 10. cikkére, 153. cikke (1) bekezdésének i) pontjára és 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7., 9., 23., 24. és 33. cikkére,
- tekintettel a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelvre,
- tekintettel a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról szóló 2010/18/EU irányelvnek a Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatt szükségessé váló módosításáról szóló, 2013. december 17-i 2013/62/EU tanácsi irányelvre,
- tekintettel az Európai Tanács 2006. március 23–24-i brüsszeli ülésének elnökségi következtetéseire (777751/1/06 REV 1), tekintettel a „Növekvő egyensúly a munka és a magánélet között:
- a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének fokozott támogatása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0635),
- tekintettel a Bizottság „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés” című, 2013. február 20-i ajánlására (C(2013)0778),
- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2015. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai” című, 2015. március 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽²⁾;
- tekintettel a szülési szabadságról szóló, 2015. május 20-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2015. október 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálat „Gender equality in employment and occupation – Directive 2006/54/EC, European Implementation Assessment” (A nemek közötti egyenlőség a foglalkoztatás és a munkavégzés területén – 2006/54/EK irányelv, az európai végrehajtás értékelése) című, 2015. májusi tanulmányára,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0068.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0207.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0351.

2016. május 12., csütörtök

- tekintettel az Európai Parlament Unió Belső Politikák Főigazgatósága által készített, „Szülési, apasági és szülői szabadság: az időtartamhoz és a juttatás összegéhez kapcsolódó adatok az Európai Unióban” című tanulmányára;
 - tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) „Promoting parental and paternity leave among fathers” (A szülői és az apasági szabadság előmozdítása az apák körében) című tanulmányára,
 - tekintettel a „Maternity leave provisions in the EU Member States: Duration and allowances” (Szülési szabadságra vonatkozó rendelkezések az Európai Unió tagállamaiban: Időtartam és járadékok) című Eurofound jelentésre (Eurofound, 2015),
 - tekintettel a „Promoting parental and paternity leave among fathers” (A szülői és az apasági szabadság előmozdítása az apák körében) című 2015-ös Eurofound jelentésre,
 - tekintettel az Európai Bizottság „The Implementation of Parental Leave Directive 2010/18 in 33 European Countries” (A szülői szabadságról szóló 2010/18/EU irányelv végrehajtása 33 európai országban) című, 2015. februári tanulmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0076/2016),
- A. mivel kevés az esélye annak, hogy a nők esetében 2020-ig megvalósuljon az Európa 2020 stratégiában előirányzott 75 %-os foglalkoztatási arány (amely jelenleg 63,5 %); mivel továbbá proaktív politikákra van szükség a nők munkaerőpiacra való belépésének és ott maradásának, valamint az anyák oda való visszatérésének támogatására azzal a céllal, hogy stabil és tisztességes munkát kapjanak, a férfiakéval megegyező feltételekkel; különösen olyan politikákra van szükség, amelyek előmozdítják a munka és a magánélet közötti jobb egyensúlyt mindkét szülő számára;
- B. mivel a szülők által a családban és a gyermeknevelés terén végzett munka mérhető hozzájárulást jelent a gazdasághoz, és nagy jelentőséggel bír továbbá a demográfiai fejlemények szempontjából Európában;
- C. mivel a 96/34/EK irányelv külön témaként elismeri a szakmai és a magánélet összeegyeztethetőségét, a 2010/18/EU irányelv pedig előírja, hogy minden munkavállalónak joga van a négy hónap fizetetlen szülői szabadsághoz, és hogy ezek közül az egyik hónapot át nem ruházható módon kell biztosítani; mivel a nemek közötti egyenlőség elve a foglalkoztatás terén immár szerepel az uniós jogszabályokban; mivel a női és férfi életpálya közötti egyenlőség – többek között a szülői szabadság tekintetében is – segítené az Európa 2020 stratégiában szereplő 75 %-os foglalkoztatási ráta elérésében és a nők szegénységnek való sokkal nagyobb kiszolgáltatottsága problémájának megoldásában, de mérhető hozzájárulást is jelent a gazdasághoz, ami nagy jelentőséggel bír a demográfiai fejlemények szempontjából Európában;
- D. mivel a rendelkezésre álló adatok megerősítik, hogy a nem vagy rosszul fizetett családi szabadságok igénybevételi aránya alacsony, és az apák csak nagyon ritkán élnek a szülői szabadsághoz való jogaikkal; mivel a teljes egészében vagy részben át nem ruházható és megfelelően fizetett szülői szabadságot kiegyensúlyozottabb módon veszi igénybe a két szülő, ami hozzájárul a nők munkaerőpiaci megkülönböztetésének mérsékléséhez;
- E. mivel a szülési és az apasági és egy közös, tehát szülői szabadságnak nevezett vegyes modell lehetővé teszi mindkét szülő számára, hogy megfelelően és együtt döntsenek arról, hogyan intézzék a szabadságaikat a gyermekeik legjobb érdekében és a munkájuk sajátosságainak figyelembevételével;

2016. május 12., csütörtök

- F. mivel a szülői szabadság hosszú távú előnyökkel jár a gyermekek fejlődésére nézve; mivel a jelenlegi vonatkozó közpolitikák keretében az uniós tagállamokban az apák egyre nagyobb számban mennek szülői szabadságra, azonban arányuk még mindig alacsony, hiszen az apáknak csupán 10 %-a vesz ki legalább egy nap szülői szabadságot; mivel ezzel szemben a mindkét szülő számára rendelkezésre álló szülői szabadságot 97 %-ban a nők veszik igénybe;
- G. mivel Eurofound tanulmányok szemléltették, hogy a szülői szabadság apák általi igénybevételi arányát többek között az alábbi szempontok befolyásolják: a kompenzáció mértéke, a szabadságok rendszerének rugalmassága, az információ rendelkezésre állása, gyermekgondozási szolgáltatások rendelkezésre állása és rugalmassága, valamint annak mértéke, mennyire félnek a munkavállalók attól, hogy a szabadság igénybevételével eltávolodnak a munkaerőpiactól; mivel számos kutató ⁽¹⁾ szerint azok az apák, akik igénybe veszik az apasági szabadságot, jobb kapcsolatot alakítanak ki a gyermekeikkel, és nagyobb valószínűséggel vállalnak aktív szerepet a későbbi gyermekgondozási feladatokban; mivel ezért foglalkozni kell e kérdésekkel;
- H. mivel az egész Európai Unió súlyos demográfiai kihívással néz szembe, tekintve, hogy a legtöbb tagállamban csökken a születési ráta, és mivel a férfiakat és a nőket célzó méltányos családpolitikáknak javítaniuk kell a nők munkaerőpiaci helyzetét és a családi és a magánélet összeegyeztethetőségét, csökkenteniük kell a nemek közötti különbségeket a javadalmazás, a nyugdíjak és az egész élet keresete terén, és kedvezően kell befolyásolják a demográfiai folyamatokat;
- I. mivel az Eurostat szerint 2010-ben 3 518 600 személy vett igénybe szülői szabadságot, de közülük csupán 94 800 (2,7 %) volt férfi; mivel az EUFUND kutatása ⁽²⁾ szerint a nemek közötti szakadék a foglalkoztatásban való részvétel terén súlyos veszteségeket okoz az európai gazdaságok számára, amelynek összege 2013-ban megközelítette az 370 milliárd eurót;
- J. mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak konkrét intézkedéseket kellene kezdeményezniük egy új fajta munkaszervezési modell megerősítése érdekében, rugalmasabb modellek, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúlyt biztosító eszközök révén, amelyek lehetővé teszik, hogy a szülők ténylegesen élhessenek a szülői szerepükhöz való jogukkal; mivel ezek az intézkedések hozzájárulhatnak a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés csökkentéséhez, és segítséget nyújthatnak számukra a munkaerőpiacra való visszatérésben bármiféle társadalmi és gazdasági nyomás-gyakorlás nélkül;
- K. mivel a nemek közötti egyenlőség, valamint a nők foglalkoztatáshoz való hozzáféréseinek biztosítása mellett a szülői szabadság lehetővé teszi, hogy a szülők eleget tegyenek a gyermekeikkel szemben fennálló minden kötelezettségüknek;
- L. mivel kulcsfontosságú annak biztosítása, hogy a nőknek a munkahely mellett joguk legyen jogokhoz és az anyasághoz is anélkül, hogy ezért büntetnék őket, hiszen ez továbbra is a nőket érinti a legsúlyosabban, és őket éri legtöbbször hátrányos megkülönböztetés; mivel e diszkriminatív gyakorlatok magukban foglalják a munkaadó általi nyomás-gyakorlást az állásinterjúkon részt vevő nőkkel szemben, amikor kérdések merülnek fel arra vonatkozóan, hogy van-e gyermekük, és ha igen, milyen életkorúak, azzal a céllal, hogy befolyásolják a nők döntéseit, és a gyermektelen munkavállalókat részesítsék előnyben, akikkel „szabadabban rendelkezhetnek”, továbbá a női munkavállalókat érő, arra irányuló egyre fokozottabb gazdasági és munkával összefüggő nyomásgyakorlást, hogy ne vegyenek igénybe szülői szabadságot;
- M. mivel az egyik tényező, amely korlátozza a nők belépését a munkaerőpiacra és ott maradásukat, az a fogyatékkal élő, nem önálló gyermekek, illetve a függő helyzetű és/vagy hátrányos helyzetű kategóriákba és csoportokba tartozók gondozása terén betöltött felelősségük;
- N. mivel ahol nincsenek rendelkezések a szabadságra vonatkozóan, vagy ahol a meglévő rendelkezések elégtelennek bizonyulnak, a szociális partnerek – kollektív megállapodások révén – fontos szerepet játszhatnak új rendelkezések meghozatalában, illetve a meglévők aktualizálásában a szülési, apasági és szülői szabadságra vonatkozóan;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/gender/parental-leave-where-are-the-fathers.pdf>

⁽²⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/social-policies/international-womens-day-2016-the-campaign-for-equality-continues>

2016. május 12., csütörtök

- O. mivel a munka és a magánélet közötti egyensúly alapvető jog, amelyet maradéktalanul be kell építeni minden olyan uniós szövegbe, amely hatással lehet e területre; mivel általánosabban is hangsúlyozni kell a családbarát munkakörnyezet fontosságát;
- P. mivel a legtöbb uniós tagállam már megfelel a szülői szabadságról szóló 2010/18/EU irányelv minimális követelményeinek, és sok tagállamban a nemzeti rendelkezések túlmutatnak e követelményeken;
- Q. mivel a tagállamoknak a köz- és a magánszférában egyaránt elő kell mozdítaniuk a vállalkozások olyan szociális jóléti modelljeit, amelyek előírják a munka és a magánélet közötti egyensúlyhoz való jog tiszteletben tartását;
- R. mivel az anyasági, apasági és szülői szabadság férfiak és nők általi igénybevétele közötti mennyiségi különbség nyilvánvalóvá teszi a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés fennállását a gyermekgondozás és a nők munkaerőpiaci részvétele tekintetében; mivel számos tagállamban nem hoztak kielégítő eredményt azok az intézkedések, melyek arra kívánták ösztönözni a férfiakat, hogy egyenlő mértékben vegyék ki a részüket a családi feladatokból;
- S. mivel a megfelelő, egyéni jogosultság alapján járó és jövedelmet biztosító szülői szabadság elengedhetetlen az azonos nemű, gyermeket nevelő párok számára annak érdekében, hogy össze tudják egyeztetni a munkahelyi és magánéletüket;
- T. mivel a szülői szabadság igénybevétele révén a munkahelyi és magánélet összeegyeztetéséhez fűződő jogukat gyakorló nők a munkahelyre való visszatérésükkor megbélyegzéssel szembesülnek, melynek következményeképp kedvezőtlenebb munkafeltételeket és létbizonytalanságot eredményező munkaszerződéseket kínálnak nekik;

Az irányelv átültetése

1. rámutat arra, hogy a 2010/18/EU irányelv átültetéséhez szükséges rendelkezések formája tagállamonként eltérő; ezért úgy véli, hogy az átültetés során teljes mértékben tiszteletben kell tartani a szociális partnerek közötti kollektív tárgyalásra vonatkozó hatályos jogszabályokat;
2. úgy véli, hogy mivel nem az összes uniós tagállam követte az Európai Unió külön vagy egymás utáni szülési és szülői szabadságra vonatkozó megközelítését, ezért uniós szinten nehéz a különböző típusú szabadságok osztályozása;
3. emlékeztet arra, hogy a tagállamok általi túlszabályozás még jobban megnövelheti a szabályozás összetettségét és emiatt csökkentheti a megfelelést; felszólítja a tagállamokat, hogy ne hozzanak létre további adminisztratív terheket az uniós jogszabályok átültetése során;
4. arra buzdítja azokat a tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy ésszerű időn belül bocsássák a Bizottság rendelkezésére az irányelv rendelkezései és az átültető intézkedések közötti megfelelést bemutató táblázatokat; úgy véli, a tagállamoknak feltétlenül biztosítaniuk kell, hogy rendelkezzenek a szükséges felügyeleti erőforrásokkal annak ellenőrzésére, hogy a szülőket megillető jogokat védelmező jogszabályokat betartják-e; sürgeti a Bizottságot, hogy gondosan kísérje figyelemmel az irányelv végrehajtását a tagállamokban, annak biztosítása érdekében, hogy az általa kínált rugalmassággal ne éljenek vissza; úgy véli, hogy a bevált gyakorlatok megosztása hasznos eszköz e célok elérésében;
5. sajnálja, hogy az irányelv alkalmazásával kapcsolatos átültetési intézkedések eltérnek egymástól, ami miatt olyan rendszerek jöttek létre, amelyekben a munkavállalók jogosultságai – például a foglalkoztatási szektortól (szerte az EU-ban nagyobb védelmet biztosítanak a közszférában, mint a magánszektorban, bár az vállalt úttörő szerepet a kérdésben), valamint a szerződés időtartamától függően – különböznek; ezért javasolja, hogy tegyenek meg minden lehetséges lépést az irányelv helyes és egységes módon történő végrehajtása érdekében, a köz- és a magánszektorban egyaránt; hangsúlyozza, hogy nemre való tekintet nélkül mindenki számára megkülönböztetés, valamint a dolgozó apák és anyák munkaszerződésének típusára vagy foglalkoztatási ágazatára való tekintet nélkül biztosítani kell a szülői szabadsághoz való jogot;
6. üdvözlöi, hogy egyes tagállamok a minimális hatályán túlmenően ültették át az irányelv rendelkezéseit, miáltal azok előnyeit az önálló vállalkozók, az ipari tanulók, az azonos nemű párok és az örökbefogadott gyermekek szülei is élvezhetik;
7. határozottan úgy véli, hogy a társadalmi jólét biztosítása a tagállamok illetékességi körébe tartozik;

2016. május 12., csütörtök

8. kéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el családközpontú szociális politikákat, amelyek biztosítják az irányelvben szereplő valamennyi ellátás alkalmazását többek között a nemzetközi örökbefogadási eljárást lefolytatni kívánó szülők hosszú távú külföldi tartózkodása esetén;

9. megállapítja, hogy több mint egy évtizeddel a 96/34/EK irányelv tagállamok általi átültetését követően továbbra is fennáll a nemek közötti egyenlőtlenség a szülői szabadság terén; megállapítja, hogy a szülői szabadság maximális időtartamát és a szabadság időszaka alatti fizetési rendszereket tekintve a tagállamok között jelentős eltérések vannak; úgy véli, hogy a szabadság alatti fizetés kérdése alapvető fontosságú annak biztosításához, hogy az alacsony jövedelmű szülőknek és az egyedülálló szülőknek is egyenlő mértékben hasznára váljon a rendszer a többi szülővel együtt; üdvözli azokat a különféle intézkedéseket, amelyek az apákat a szülői szabadság igénybevételére kívánják ösztönözni; elismeri az Európai Unió értékét abban, hogy lehetővé teszi, hogy a tagállamok a cselekvés szükségességére összpontosítsák a figyelmüket, valamint arra, hogy tanácsot adjanak és segítséget nyújtsanak azon tagállamoknak, amelyeknek erre szükségük van, különösen a társadalombiztosítási jogosultságok terén; úgy véli, hogy a Bizottságnak olyan intézkedéseket kell javasolnia, amelyek arra ösztönzik az apákat, hogy több szülői szabadságot vegyenek ki, és hogy a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a bevált gyakorlatok hatékonyabb megosztását ezen a területen;

10. megjegyzi, hogy egyes tagállamok úgy döntöttek, hogy csak a szülői szabadság maximális időtartamánál rövidebb időszakra biztosítanak társadalombiztosítási jogosultságokat, ezzel csökkentve a maximális időtartam szülők általi tényleges igénybevételét;

11. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, biztosítsák, hogy a közpolitikák által biztosított családi jogok, többek között a szülői szabadság, egyenlők legyenek az egyéni jogok szempontjából és mindkét szülő számára egyformán hozzáférhetőnek kell lenniük annak érdekében, hogy bátorítsák a családi és szakmai élet jobb összehangolását gyermekeik mindenek felett álló érdekével; hangsúlyozza, hogy e jogokat – amennyire lehetséges – egyénre kell szabni az Európa 2020 stratégiában mind a nők, mind a férfiak számára meghatározott 75 %-os foglalkoztatási ráta elérése, illetve a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében; úgy véli, hogy bizonyos rugalmasságot kell biztosítani a szülőknek a szülői szabadság felhasználása terén, és hogy ez semmiképpen sem akadályozhatja a 2020-as stratégiában a nők és férfiak számára kitűzött 75 %-os foglalkoztatási ráta elérését; úgy véli, hogy a szociális partnerek által elfogadott rendszernek elő kell mozdítania azon megoldást, melynek során a szabadság jelentős része át nem ruházható marad; hangsúlyozza, hogy mindkét szülőt azonos módon kell kezelni a jövedelemhez való jog és a szülői szabadság időtartama tekintetében;

12. hangsúlyozza, hogy a gyermekes családok és a gyermeknevelés érdekében a karrierjüket megszakító szülőknek nem csupán a bevételek csökkenését kell elviselniük, de a magasabb kiadásokat és szülői szerepük fokozott alulértékelését is;

13. megjegyzi, hogy az irányelv rugalmasságot biztosít a tagállamok számára a szülői szabadság szabályainak meghatározása tekintetében, a teljes idejű szabadság és a részdíós szabadság közötti választás tekintetében, valamint azzal kapcsolatban, hogy milyen munkában töltött időszakokat vagy előzetes értesítéseket szabnak a szülői szabadság biztosításának feltételeként; megjegyzi, hogy egyes tagállamokban határozott idejű szerződéshez ⁽¹⁾ és a megbízási szerződéshez ⁽²⁾ hasonló nem standard szerződésekkel foglalkoztatott munkavállalókra nem terjednek ki ezek az intézkedések, és sajnálja az ilyen típusú munkaszerződések számában bekövetkezett növekedést; tudomásul veszi azokat a tagállami kezdeményezéseket, amelyek ebben a tekintetben a lehető legnagyobb rugalmasságot biztosítják a munkavállalóknak annak érdekében, hogy a szülői szabadság megfeleljen a szakmai és magánéleti körülményeiknek, ugyanakkor úgy véli, hogy a megoldásoknak a szülői szabadság fokozott igénybevételét kell célul tűzniük;

14. megjegyzi, hogy a szülői szabadság igénybevétele után a munkába való visszatérés bonyolult és stresszes lehet mind a szülő, mind a gyermek számára; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan családpolitikákat, amelyek elősegítik a munkába való zökkenőmentes és fokozatos visszatérést és a munka és a magánélet közötti optimális egyensúlyt, ugyanakkor figyelmet fordít a távmunka, az otthonról végzett munka és az intelligens munka támogatására, oly módon, hogy az ilyen intézkedések ne jelentsenek többletterhet a foglalkoztatottak számára;

15. felszólítja a tagállamokat, intézkedéseik meghozatalakor biztosítsák, hogy a vállalkozások a kiszámítható módon tudjanak tervezni, különös figyelmet fordítva a legkisebb és a kis- és középvállalkozások ezzel kapcsolatos szükségleteire;

⁽¹⁾ Peter Moss *The 10th International Review of Leave Policies and Related Research 2014*, (A szabadságolási rendszerek és a kapcsolódó kutatások 10. nemzetközi áttekintése, 2014) 2014. június, 39. o.

⁽²⁾ https://www.cipd.co.uk/binaries/zero-hours-contracts_2013-myth-reality.pdf

2016. május 12., csütörtök

16. felkéri a Bizottságot, hogy fejlessze és erősítse meg a 2010/18/EU irányelv rendelkezéseit a fogyatékossgal élő vagy súlyos vagy tartós betegséggel élő gyermeket nevelő szülők szülői szabadságra való jogosultság és biztosításának feltételei, valamint részletes szabályait figyelembe véve a tagállamok bevált gyakorlatait (a gyermekekre vonatkozó korhatár kiterjesztése a szülői vagy gyermekgondozási szabadságra való jogosultság tekintetében, visszatéréskor nagyobb lehetőség a részmunkaidős munkavégzési formákra, a szabadság meghosszabbítására stb.);

17. hangsúlyozza, hogy a szülői szabadságot igénybe vevők számára garantálni kell a kedvező feltételeket a munkába való visszatéréshez, különösen az azonos vagy azzal egyenértékű vagy hasonló álláshelyre való visszahelyezés tekintetében a munkaszerződésnek, illetve a foglalkoztatási feltételeknek megfelelően, a munkába való visszatéréskor biztosítani kell a munkaidő és/vagy a munkarend módosítását (beleértve azt is, hogy a munkáltatónak bármifajta visszautasítást indokolnia kell) képzési időt, valamint elbocsátás elleni védelmi időt kell biztosítani számukra, annak érdekében, hogy vissza tudjanak illeszkedni pozíciójukba;

A munka és a magánélet közötti egyensúly kihívásaira reagáló hatékony irányelv

18. megjegyzi, hogy a Bizottság visszavonta a szülési szabadságról szóló irányelv tervezetét, és hogy az „Új kezdet: a dolgozó szülők előtt álló, a munka és a családi élet összeegyeztetése terén jelentkező kihívások kezelése” című ütemterv kapcsán a Bizottság ebben a szakaszban nem irányozza elő végleges jelentés közzétételét a szülői szabadságról szóló irányelv végrehajtására vonatkozóan; felhívja a Bizottságot, hogy – a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett – ambiciózus javaslattal térjen vissza, amely ténylegesen biztosítani fogja a munka és a magánélet közötti jobb egyensúlyt;

19. úgy véli, hogy a politikai megbeszéléseknek számos nem jogalkotási kezdeményezésre is összpontosítaniuk kell a tagállamokkal és a civil társadalommal való együttes fellépés érdekében azzal a céllal, hogy hangsúlyozzák a szülők szerepét és elősegítsék a munka és a magánélet közötti jobb egyensúlyt;

20. úgy véli, hogy fontolóra kell venni egy széles körű nem jogalkotási kezdeményezést a munka és a családi élet összeegyeztetésének tagállamokon belüli előmozdítása céljából;

21. a családhoz kapcsolódó különféle szabadságok összefonódására tekintettel úgy véli, hogy európai szinten biztosítani kell a különböző szövegek koherenciáját a szociális partnerek bevonásával annak érdekében, hogy a családok számára biztosítsák az életszakaszra vonatkozó szabadság kilátásait és ezáltal támogassák a gondozási feladatok egyenlőbb megosztását a nők és a férfiak között; sürgeti a Bizottságot, hogy ennek céljából vegye fontolóra a szülői szabadságra vonatkozó uniós jogszabály felülvizsgálati záradékának alkalmazását; úgy véli, hogy olyan világosabban megfogalmazott jogszabályokra van szükség, amelyek felszámolnak a bonyolultsággal, javítják azok betartását és védik a munkavállalókat;

22. kéri a szociális partnereket, hogy a Bizottság 2015. februárjában közzétett jelentése alapján foglalkozzanak a szülői szabadságról szóló irányelv – a munka és szabadidő egyensúlyára, a nők munkaerőpiaci részvételére, a demográfiai kihívásokra és a férfiak családi feladatok, többek között a gyermekek és más eltartottak ellátásában való részesedésére vonatkozó – célkitűzéseinek teljes megvalósítása terén fennálló hiányosságokkal; úgy véli, hogy hatékonyabb intézkedésekre van szükség a családi feladatok férfiak és nők közötti kiegyensúlyozottabb megosztásának ösztönzése érdekében;

23. hangsúlyozza, hogy a szülői szabadságra vonatkozó megfelelő intézkedések szorosan kapcsolódnak a megfelelő jövedelemhez, megjegyzi, hogy ahol nincsenek rendelkezések a szabadságra vonatkozóan, vagy ahol a meglévő rendelkezések elégtelennek bizonyulnak, a szociális partnerek – kollektív megállapodások révén – fontos szerepet játszhatnak új rendelkezések meghozatalában, illetve a meglévők aktualizálásában a szülési, apasági és szülői szabadságra vonatkozóan; felszólítja a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel való egyetértésben vizsgálják felül a szülői szabadságra vonatkozó pénzügyi ellentételezési rendszerüket annak érdekében, hogy az egy olyan megfelelő és tisztességes jövedelem pótlás szintjét érje el, amely a férfiakat is ösztönöznék az a szülői szabadság irányelv által garantált minimális időtartamán túli igénybevételére;

24. úgy véli, hogy a szabadság igénybevételére vonatkozó jog egyéniesítésének támogatása, valamint az apai szerep elősegítésére irányuló pozitív intézkedés támogatása elengedhetetlen annak érdekében, hogy segítsük a munka és a magánélet összeegyeztetését a nemek közötti egyensúly figyelembevételével;

2016. május 12., csütörtök

25. kéri, hogy a munka és a családi élet jobb összeegyeztetése érdekében a Bizottság és a szociális partnerek vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy felajánlják a szülői szabadság minimális időtartamának négyről hat hónapra való kiterjesztését;

26. hangsúlyozza, hogy a tagállamokon belüli (szülési, apasági vagy szülői szabadság) szabadságok rendszerének jobb összehangolása, koherenciája és hozzáférhetősége növeli az igénybevételi arányt és az általános hatékonyságot; rámutat arra, hogy ebben a tekintetben egy legalább kététes apasági szabadságról szóló európai irányelv elengedhetetlen;

27. hangsúlyozza, hogy meg kell hosszabbítani azt az időtartamot, melynek során a két szülő élhet a szülői szabadsághoz való jogával; felszólítja a Bizottságot és a szociális partnereket, hogy terjesszék ki a gyermekek életkorára vonatkozó azon határt, ameddig igénybe vehető a szülői szabadság, figyelembe véve azt is, hogy a fogyatékkal élő vagy elhúzódó megbetegedésben szenvedő gyermekek szülei lehetőséget kapjanak a gyermekekre vonatkozóan az irányelvben rögzített korhatáron felüli szülői szabadság igénybevételére;

28. kéri a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy hárítsák el azt a sok akadályt, amely egy hosszú szülői szabadság után a munkába való visszatéréssel kapcsolatban felmerül, annak elkerülése végett, hogy ez a szabadság a munkaerőpiacról való kizárás kelepcecéjévé váljon; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy a férfiak és nők közötti egyenlőség csak a fizetett és fizetett nélküli munka, valamint a munkahelyi, családi és gondozási kötelezettségek igazságos újraelosztása révén valósítható meg;

29. felhívja a tagállamokat, hogy továbbra is törekedjenek nagyobb fokú konvergenciára a legjobb gyakorlatok cseréje tekintetében a munka és a magánélet összeegyeztetése terén, különös tekintettel azon szakpolitikák megvalósítására, amelyek segítik az anyákat a munkaerőpiacra való belépés, az ott maradás és az oda való visszatérés terén, valamint segíti az apákat a családi életben való részvételük terén és növelik a szülői szabadság apák általi igénybevételét; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon és mozdítsák elő ezen intézkedéseket;

30. úgy véli, hogy a barcelonai célok elérése érdekében a munka és a magánélet közötti egyensúlyt elősegítő jogalkotási intézkedések mellett a tagállamoknak – a különféle európai eszközök pénzügyi támogatásával – összpontosítaniuk kell a minőségi, inkluzív, megfizethető és hozzáférhető állami vagy magán gyermekgondozási szolgáltatások bevezetésére, amelyek attól a pillanattól kezdve rendelkezésre állnak, hogy az egyik szülő visszatér a munkaerőpiacra, különös figyelmet fordítva a szegény és a társadalmi kirekesztés által veszélyeztetett családokra;

31. felkéri a tagállamokat, hogy hívják fel a szülők figyelmét a koragyermekkori nevelésben és a gyermekek és saját maguk számára szóló gondozási programokban való részvétel előnyeire; arra kéri a tagállamokat, hogy – miközben szem előtt tartják a gyermek érdekeit – a minőségi, mindenre kiterjedő koragyermekkori nevelési és gondozási szolgáltatások tervezetét és jogosultsági kritériumait igazítsák az egyre sokrétűbb munkaritmuskhoz, így segítve a szülőknek abban, hogy megtartsák a munkával kapcsolatos kötelezettségeiket, vagy hogy munkát találjanak;

32. úgy véli, hogy az összes jövőbeli uniós kezdeményezés során a nemek közötti egyenlőség integrált megközelítése – beleértve a nemi szerepekkel kapcsolatos sztereotípiák leküzdését és a munka és a magánélet közötti egyensúly koherenciát és átláthatóságot vinne a folyamatba és elősegítené a nemek közötti egyensúlyt a munka és a magánélet egyensúlya terén; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hívják fel a társadalom figyelmét a munka és a magánélet egyensúlyával kapcsolatos jogokra és jogorvoslatokra;

33. kéri a Bizottságot, hogy mérje fel, milyen kedvező hatásokkal járnak a munka és a magánélet összeegyeztetésével kapcsolatos kezdeményezések, amelyek célja, hogy helyreálljon az egyensúly a családi, gondozói és háztartással kapcsolatos felelősség tekintetében, és hogy bővítse ki azok különös felelősségét, akik fogyatékkal élő, nem önellátó és/vagy hátrányos helyzetű kategóriákba és csoportokba tartozó gyermekeket gondoznak;

o

o o

34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0227

Az emberkereskedelem megelőzése és az az ellen folytatott küzdelem

Az Európai Parlament 2016. május 12-i állásfoglalása az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelv nemi szempontokat figyelembe vevő végrehajtásáról (2015/2118(INI))

(2018/C 076/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 79. és 83. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 3, 5. és 23. cikkére,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW) és különösen 6. cikkére, amely fel kívánja számolni a nőkereskedelem minden formáját és a prostitúcióra kényszerített nők kizsákmányolását,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),
- tekintettel az ENSZ 1949-es, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein és Peking+20 felülvizsgálati konferenciáján elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel a határokon átnyúló szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményt kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nő- és gyermekkereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló 2000. évi jegyzőkönyvre, és különösen az emberkereskedelem fogalmának e jegyzőkönyvben rögzített, nemzetközileg elfogadott meghatározására;
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezményre és a gyermekek jogairól szóló egyezmény fakultatív, a gyermekkereskedelemről, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló jegyzőkönyvére, valamint az Európai Parlament a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 25. évfordulójáról szóló 2014. november 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Oviedói Egyezményre,
- tekintettel a hágai örökbefogadási egyezményre,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló uniós irányelvhez fűzött, közös ENSZ-kommentárra, amely megköveteli annak szükségességét, hogy a nemi szempontokat is figyelembe véve nemzetközi védelmet biztosítsanak az emberkereskedelem áldozatainak,
- tekintettel a kényszer- vagy kötelező munkáról szóló 29. sz. ILO-egyezményre, amelynek 2. cikke meghatározza a kényszermunka fogalmát,
- tekintettel az Európa Tanács az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményére és az Európa Tanács ezen a téren megfogalmazott ajánlásaira,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0070.

2016. május 12., csütörtök

- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynökségéről (CEPOL), valamint a 2005/681/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2219 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia (2012–2016)” című közleményére (COM(2012)0286),
- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia végrehajtásáról szóló féldős jelentés” című szolgálati munkadokumentumára (SWD(2014)0318),
- tekintettel a Bizottság „Az európai biztonsági stratégia” című közleményére (COM(2015)0185),
- tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című munkadokumentumára (SWD(2015)0278),
- tekintettel az Europol „Emberkereskedelem az EU-ban” című helyzetjelentésére (2016. február),
- tekintettel az Eurostat „Emberkereskedelem” című jelentésének 2015. évi kiadására,
- tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által készített, a 2011/36/EU irányelv európai végrehajtási értékelésére,
- tekintettel az emberkereskedelem nemi dimenziójáról szóló, a Bizottság által összeállított tanulmányra (2016),
- tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nők elleni erőszakról szóló, 2014. február 25-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 319., 2015.12.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

⁽³⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 168., 2009.6.30., 24. o.

⁽⁵⁾ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

⁽⁶⁾ HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

2016. május 12., csütörtök

- tekintettel a szexuális kizsákmányolásra és a prostitúcióról, valamint ezeknek a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásáról szóló 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A8-0144/2016),
- A. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája 5. cikke (3) bekezdésének értelmében az emberkereskedelem súlyosan sérti az alapvető jogokat, az emberi méltóságot, valamint az áldozatok fizikai és pszichológiai identitását, egész további életük során megmaradó komoly károsodásokat okozva, továbbá a bűnözés, és pedig többnyire a szervezett bűnözés egyik súlyos, a jogállamiságot veszélyeztető formája, amely mögött igen magas hasznót – becslések szerint évente 150 milliárd dollárt ⁽³⁾ – hozó kereslet áll; mivel a tagállamok jogszabályainak eltérő jellege nagyban megkönnyíti a szervezett bűnözési tevékenységeket, és továbbra is alacsony a felelősségre vonás kockázata, a kiszabható büntetések pedig a potenciálisan magas haszonhoz viszonyítva nem elégségesek;
- B. mivel az emberkereskedelem a 2011/36/EU irányelv 2. cikkében rögzített fogalom meghatározás szerint személyek kizsákmányolás céljából való toborzása, szállítása, átadása, rejtegetése vagy fogadása – az adott személyek feletti ellenőrzés megváltoztatását vagy átadását is ideértve – fenyegetéssel, erőszakkal vagy egyéb kényszer alkalmazásával, emberrablással, csalással, megtevesztéssel, hatalommal vagy a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés révén, illetve anyagi ellenszolgáltatásnak vagy előnyöknek valamely személy felett ellenőrzést gyakorló személy beleegyezésének megszerzése érdekében történő nyújtásával vagy elfogadásával; mivel a kizsákmányolás magában foglalja legalább a más személyek prostitúciójával vagy szexuális kizsákmányolása más formáival, kényszerszolgálatával vagy kényszerű szolgáltatásokkal – többek között koldulással, szolgálattal vagy hasonló gyakorlatokkal, illetve bűncselekményekkel vagy szervek kioperálásával kapcsolatos kizsákmányolást;
- C. mivel az emberkereskedelem számos formát ölt, és az emberkereskedelem különféle törvényes és törvénytelen tevékenységek során szedi áldozatait, például (a felsorolás teljességének igénye nélkül) a mezőgazdaságban, az élelmiszer-feldolgozó iparban, a szexiparban, a háztartási munkavégzésben, a gyártásban, a gondozásban, a takarításban, egyéb iparágakban (különösen a szolgáltatóiparban), a koldulásra és bűncselekmények elkövetésére kényszerítésben, a gyermekek on-line szexuális kizsákmányolásában, az illegális örökbefogadásban és az emberi szervek tiltott kereskedelmében;
- D. mivel – amint azt az uniós irányelvről szóló „Emberi jogokon alapuló megközelítés (2011)” című közös ENSZ-kommentár is megfogalmazza – az ENSZ több szerve is emlékeztet arra, hogy „el kell ismerni, hogy az emberkereskedelem férfiakat és nőket is érint, és foglalkozni kell a nők és férfiak által a kiszolgáltatottsággal és a jogsértésekkel kapcsolatban megélt tapasztalatok hasonlóságaival és különbségeivel”;
- E. mivel a jelenlegi menekültválság megmutatta, hogy európai szinten nem állnak rendelkezésre megfelelő eszközök az emberkereskedelem közös – különösen a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása céljából történő – felszámolására;
- F. mivel univerzálisan alkalmazható stratégia nem lehet sikeres, és mivel az emberkereskedelem különböző formáival – például a szexuális kizsákmányolást, a munkaerő-kizsákmányolást és a gyermekkereskedelmet – konkrét és célirányos intézkedésekkel kell felvenni a küzdelmet;
- G. mivel az emberi jogokat és az áldozatokat középpontba állító a 2011/36/EU irányelv (a továbbiakban: „az irányelv”) elismerésre méltó, és kimondja, hogy az emberkereskedelem áldozatait a nemzetközi jog értelmében bizonyos jogok és szolgáltatások illetnek meg, függetlenül attól, hogy hajlandók-e vagy képesek-e részt venni büntetőeljárásban (az irányelv 11.3. cikke);

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0162.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.

⁽³⁾ A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 2014-es becslése, „Haszon és szegénység: a kényszerszolgálat gazdasági vonatkozásai”.

2016. május 12., csütörtök

- H. mivel az emberkereskedelem áldozatainak minden támogatást feltétel nélkül kell nyújtani, és biztosítani kell újbóli áldozattá válásuk megelőzését;
- I. mivel az emberkereskedelem egyrészt globális gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek következménye, másrészt tovább súlyosbítja a férfiak és nők közötti gazdasági, társadalmi, oktatási és képzési egyenlőtlenségek;
- J. mivel friss statisztikák szerint az emberkereskedelem áldozatai főleg nők; mivel a valamely nemhez tartozás önmagában nem veszély forrása, hanem számos tényező egyszerre okozza a nők és a lányok veszélyeztetett helyzetbe kerülését, többek között a szegénység, a társadalmi kirekesztés, a nemi előítéletek és a hátrányos megkülönböztetés;
- K. mivel a nők és a lányok az emberkereskedelem nyilvántartott áldozatainak 80 %-át teszik ki ⁽¹⁾, és ez részben a nők és a lányok ellen elkövetett strukturális erőszaknak és hátrányos megkülönböztetésnek tudható be;
- L. mivel a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem legfőbb okát a prostitúciós ipar nők és lányok, férfiak és fiúk iránti kereslete jelenti; mivel az olcsó munkaerő iránti kereslet és a munkavállalói jogok fenntartása tekintetében tapasztalható tehetetlenség ugyancsak a munkaerő kizsákmányolása céljából folytatott emberkereskedelmet erősítő tényező;
- M. mivel a nemi egyenlőtlenség és a nők és lányok elleni erőszak társadalmi megítélése, valamint az emberkereskedelemmel kapcsolatos társadalmi tudatosság hiánya megengedő környezetet állandósít az emberkereskedelem számára;
- N. mivel azokban az országokban, ahol büntetendő cselekménnyé nyilvánították a szexuális szolgáltatások vásárlását és a mások prostitúcióra kényszerítéséből hasznot szerző tevékenységeket, visszaszorultak a prostitúció azon típusai – például az utcai prostitúció – amelyekben leginkább megtalálhatók az emberkereskedelem áldozatai;
- O. mivel a szexuális kizsákmányolás céljából végzett nő- és lánykereskedelem, valamint férfi- és fiúkereskedelem csökkent azokban az országokban, ahol a keresletet is büntetendővé tették mind a kerítés, mind a szexuális szolgáltatások árusítása tekintetében;
- P. mivel társadalmi és gazdasági kirekesztettségükből fakadóan a kisebbségi és bevándorló csoportok – például a romák – az emberkereskedelem áldozatainak aránytalanul nagy számát alkotják;
- Q. noha a nemekkel szembeni elvárások és a megkülönböztetés mindenki számára ártalmas, a férfiak kevésbé hajlamosak elismerni, hogy kizsákmányolás áldozataivá váltak;
- R. mivel a nők és a kisebbségi csoportok gazdasági és társadalmi helyzetének javítása csökkentené annak a veszélyét, hogy emberkereskedelem áldozataivá váljanak;
- S. mivel az áldozatok azonosítása továbbra is kihívást jelent, és mivel – annak érdekében, hogy segítséget nyújtsanak az emberkereskedelem áldozatainak, és büntetőeljárás alá vonják az elítéljék az emberkereskedőket – meg kell erősíteni az áldozatok támogatását és védelmét, beleértve az áldozat azon jogát is, hogy jogszerűen tartózkodjon és dolgozzon abban a tagállamban, ahová emberkereskedelem útján került, valamint javítani kell az áldozatok igazságszolgáltatáshoz és kártérítéshez való hozzáférését;
- T. mivel az emberkereskedelem nyilvántartott áldozatainak mintegy 16 %-a ⁽²⁾ gyermek (13 %-a ⁽³⁾ kislány), akik különösen veszélyeztetettek, mert súlyos és maradandó fizikai, pszichológiai és érzelmi sérülést szenvednek;
- U. mivel az EU-ban az emberkereskedelem azonosított áldozatainak 70 %-a, valamint az emberkereskedelem elkövetésével gyanúsítható személyek 70 %-a uniós állampolgár, és a nyilvántartások szerint a szexuális kizsákmányolás céljából az emberkereskedelem áldozatául esett személyek főként Közép- és Kelet-Európából származó nők ⁽⁴⁾; mivel az emberkereskedelem összes áldozatának jobb azonosítását szolgáló rendszerek kidolgozása során a statisztikai adatokat figyelembe kell venni;

⁽¹⁾ Az Eurostat „Emberkereskedelem” című jelentésének 2015. évi kiadása.

⁽²⁾ Idem.

⁽³⁾ Idem.

⁽⁴⁾ Europol, helyzetjelentés: Emberkereskedelem az Európai Unióban (2016. február).

2016. május 12., csütörtök

- V. mivel a nyilvántartott áldozatok többsége szexuális kizsákmányolás áldozatául eső nő vagy lány, és részarányuk a szexuális kizsákmányolás céljából elkövetett emberkereskedelem áldozatai között eléri a 95 %-ot ⁽¹⁾; mivel az emberkereskedelem a nők és lányok elleni erőszak egy formája;
- W. mivel az emberkereskedelem összetett transznacionális jelenség, amellyel szemben csak akkor lehet hatékony a fellépés, ha az EU és a tagállamok összehangolják erőfeszítéseiket annak megelőzése érdekében, hogy a bűnözői csoportok és az egyéni bűnözők kihasználhassák a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztása („forum shopping”) lehetőségét, ugyanakkor a hangsúlyt a lehetséges és tényleges áldozatok azonosítására és védelmére kell helyezni, integrált interszekcionális megközelítést alkalmazva; mivel egyértelmű a különbség az emberkereskedelem és az embercsempészet között, de különös figyelmet kell fordítani a menedékjogot kérelmező személyekre, a menekültekre és más veszélyeztetett csoportokra, különösen a gyermekekre, a kísértő nélküli kiskorúakra és a nőkre, mivel esetükben a kockázatok halmozottak, és különösen fennáll a kizsákmányolásuk és újbóli áldozattá válásuk veszélye;
- X. mivel az emberkereskedelmet gyakran olyan tevékenységnek tekintik, amelyet csak bűnszervezetek végeznek, holott valójában az áldozat családtagjai, barátai, rokonai, szerelmi partnerei és közönséges munkáltatói végezhetik;
- Y. mivel a gyanúsított, bírósági eljárás alá vont és elítélt emberkereskedők többsége (70 %-a) férfi, ugyanakkor a női elkövetők jelentős kisebbséget alkotnak (29 %) és jelentős szerepet játszhatnak az emberkereskedelem folyamatában ⁽²⁾, különösen a gyermekkereskedelem esetében;
- Z. mivel az emberkereskedelem felszámolásával kapcsolatos bármely jogszabály csak akkor lehet hatékony, ha a büntetlenség kultúráját a zero tolerancia kultúrájával váltja fel;
- AA. mivel az áldozatok gyakran nincsenek tisztában a jogaikkal és azzal, hogy miként gyakorolhatják e jogaikat hatékonyan;
- AB. mivel az emberkereskedelem nem azonos sem a rabszolgasággal, sem a tágabb értelemben vett kizsákmányolással; mivel a kizsákmányolás nem minden válfa minősül emberkereskedelemnek;

Az irányelv végrehajtása során az emberkereskedelem nemi dimenziójának kezelésére meghozott intézkedések általános értékelése

1. megállapítja, hogy a 2011/36/EU irányelvet 2013. április 6-ig kellett átültetni a tagállamok nemzeti jogába, és hogy egy kivételével az összes tagállam értesítette a Bizottságot az irányelv nemzeti jogba történő átültetéséről;
2. felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv teljes és pontos végrehajtását;
3. hangsúlyozza, hogy az EU jogi és politikai kerete beisméri, hogy az emberkereskedelem nem-specifikus jelenség és megköveteli a tagállamoktól, hogy hozzanak nem-specifikus intézkedéseket ⁽³⁾; emlékeztet arra, hogy az irányelv 1. cikke hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelemre vonatkozóan a nemi szempontokat érvényesítő megközelítést kell elfogadni; hangsúlyozza, hogy a férfiak és a nők, a kislányok és a kisfiúk más-más módon vannak kiszolgáltatva, és gyakran különböző célokból kereskednek velük, ezért a megelőzési, segítségnyújtási és támogatási intézkedéseknek figyelemmel kell lenniük a nemek közötti különbségekre; hangsúlyozza továbbá, hogy az uniós stratégia a nők elleni erőszakot és a nemek közötti egyenlőtlenséget az emberkereskedelem egyik fő okaként jelöli meg, és számos intézkedést ír elő az emberkereskedelem nemi vonatkozásainak kezelése tekintetében;

⁽¹⁾ 2015-ös Eurostat-jelentés.

⁽²⁾ Idem.

⁽³⁾ Időközi jelentés az emberkereskedelem felszámolására irányuló stratégia végrehajtásáról (SWD(2014)0318), 9. o.

2016. május 12., csütörtök

4. megállapítja, hogy a Bizottság köteles jelentéseket közzétenni az irányelv végrehajtásával összefüggő szempontokról; mely aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy ezek a jelentések későn fognak elkészülni, mert ez rossz üzenetet közvetít az irányelv végrehajtására vonatkozó prioritásairól; felszólítja a Bizottságot, hogy teljesítse az irányelvben megállapított jelentéstételi kötelezettségeit és az ütemtervet;
5. ismételten emlékezteti a Bizottságot azon kötelességére, hogy a 2011/36/EU irányelv 23. cikkének 1. bekezdése szerint 2015. áprilisában egy jelentést kellett volna benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben hozták meg az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket; hangsúlyozta, hogy a Bizottság ezt a jelentéstételi kötelezettségét a megállapított ütemezés szerint nem teljesítette;
6. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem elleni uniós jogszabályok végrehajtása során a nemi szempontok figyelembe vételét következetesen ellenőrizni kell, és nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy erre is térjen ki abban az értékelésében, amelynek tárgyát a tagállamok ezen irányelvnek való megfelelése, valamint az irányelv végrehajtása képezi;
7. dicséri az emberkereskedelem elleni fellépések uniós koordinátorának az emberkereskedelem számos szempontjához kapcsolódó ismeretterjesztés és bizonyítékgyűjtés fejlesztése során végzett kiváló munkáját, többek között a nemi vonatkozásokkal és a gyermekek különös veszélyeztetettségével kapcsolatos kutatását; úgy véli azonban, hogy az emberkereskedelemre adott uniós válaszlépések felgyorsítása érdekében az emberkereskedelem elleni fellépések uniós koordinátorának mandátumát ki kell bővíteni;
8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok bűnüldöző hatóságai nem használják ki teljes mértékben az Europol képességeit annak érdekében, hogy növeljék az információ-megosztást az Europolal, így kapcsolatok jöhetnek létre a különböző tagállamokban végzett nyomozások között, és szélesebb körű titkosszolgálati képet lehessen felvázolni az EU-ban a legnagyobb fenyegetést jelentő szervezett bűnhálózatokról;
9. üdvözlí az emberkereskedelem elleni bizottsági weboldalt, amely tartalmazza az EU által támogatott EU-n belüli és kívüli projektek adatbázisát, továbbá naprakész tartalmaz az uniós jogi és politikai eszközökről, a tagországokban az emberkereskedelem ellen tett intézkedésekről, valamint a finanszírozási lehetőségekről és az EU kezdeményezéseiről;
10. hangsúlyozza az áldozatok és a velük közvetlenül érintkező közalkalmazottak, a biztonsági erők, az igazságügyi és a szociális szolgáltatást nyújtó hatóságok és a rendőrség számára nyújtott egyértelmű és következetes tájékoztatás fontosságát, amely a sürgősségi ellátásra, az egészségügyi ellátásra és egészséggondozásra, a tartózkodási engedélyre, a munkaügyi jogokra, az igazságszolgáltatáshoz és jogi tanácsadóhoz való hozzáférésre, a kártérítés iránti kérelem lehetőségeire, a gyermekek speciális jogaira, stb. vonatkozó információkat tartalmaz;
11. hangsúlyozza, hogy nagyobb figyelmet kell szentelni a munkapiaci közvetítők, a vállalkozókra, az alvállalkozókra és az állásközvetítő irodákra is, különösen a magas kockázatú ágazatokban, ők ugyanis hozzájárulhatnak az emberkereskedelem megelőzéséhez, különösen az olyan emberkereskedelmi formák esetében, amelyek célja a munkaerő kizsákmányolása, valamint az egyes vendéglátói szolgáltatási és gondozási szerződések hátterében meghúzódó szexuális kizsákmányolás;
12. hangsúlyozza, hogy az EU jogszabályi és politikai kerete az emberkereskedelemről egyesíti a külső és belső dimenziót, és elismeri, hogy az emberi jogokat súlyosan sértő emberkereskedelem elleni küzdelem az EU külső fellépésének világos célját alkotja; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU-n kívüli országok gyakran az EU-n belüli emberkereskedelem származási vagy tranzitországai, és hogy a kereskedelem, mint határokon átnyúló illegális tevékenység fontos terület a közösségen kívüli országokkal való együttműködésben; üdvözlí, hogy a Tanács kérésére a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat információs csomagot dolgozott ki a kiemelt országokban és régiókban az emberkereskedelem ellen megvalósított tevékenységekről, valamint közreadta az EU és a tagországok rendelkezésére álló eszközök listáját, beleértve az emberkereskedelem leküzdésére irányuló uniós külső politikákat, valamint az EU és a tagországok által finanszírozott projekteket is; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a Bizottsággal és az EKSZ-szel az emberkereskedelem elleni küzdelemben;
13. úgy véli, hogy a menedékkjogot kérelmező személyek, a menekültek és a migránsok különösen ki vannak szolgáltatva az emberkereskedelem kockázatának, és hogy különös figyelmet kell fordítani a nőkkel, a gyermekekkel és más sérülékeny csoportok tagjaival folytatott emberkereskedelemre; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárják fel az Európába érkező menekültek számának növekedése és az emberkereskedelem közötti összefüggéseket; felszólítja a tagállamokat, hogy

2016. május 12., csütörtök

növeljék az együttműködést – ideértve a hotspotokat – a potenciális áldozatok azonosítására, és hogy használjanak fel minden eszközt az emberkereskedők és embercsempészek hálózatainak felszámolására, ideértve az adatgyűjtés fejlesztését és a meglévő védelmi szabványoknak való megfelelés biztosítását; emlékeztet az uniós ügynökségeknek és hálózatoknak az Unió határain az áldozatok korai azonosításában és az emberkereskedelem elleni küzdelemben betöltött szerepére, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy fokozni kell az együttműködést az Europol, az Eurojust, a nemzeti hatóságok és harmadik országok között, valamint az ECRIS használata révén; felhív a bel- és igazságügyi ügynökségek rendelkezésére álló erőforrások megerősítésére a nemek közötti egyenlőség területén képzett ügynökségi tisztviselők kinevezésének lehetővé tétele érdekében különösen azokban a tagállamokban, amelyeknek vegyes migrációs hullámokkal kell szembenéznük; hangsúlyozza, hogy a migrációs stratégiában felvázolt, uniós fogadóállomásokon alapuló új megközelítés nem korlátozódhat az ügyhátralék gyors feldolgozására és megszüntetésére, hanem a potenciális áldozatok hatékony átirányítására szolgáló arányos, emberkereskedelem elleni összetevőt is tartalmaznia kell.

14. felhívja a tagállamokat, hogy kritikusan értékeljék a menekültek nyilvántartásba vételével kapcsolatos gyakorlataikat és a megfelelő szolgáltatási és ellátási szervezeteiket, mivel ez a csoport, különösen a kísérő nélküli kiskorúak, rendkívül kiszolgáltatottak a bűnbandák általi kizsákmányolásnak, és az ebből eredő emberkereskedelemnek;

15. úgy véli, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a transznmű áldozatokra, akik gyakran megkülönböztetéssel, megfélemezéssel és erőszakos fenyegetéssel szembesülnek nemi identitásuk miatt; úgy véli, hogy a transznműveket kiszolgáltatott csoportnak kell tekinteni, akik különösen ki vannak téve annak a veszélynek, hogy az emberkereskedők kezei közé kerülnek; úgy véli, hogy ezt a kiszolgáltatottságot figyelembe kell venni, amikor a tagállamok egyedi kockázatértékeléseket végeznek, annak biztosítása érdekében, hogy az emberkereskedelem áldozatai megfelelő védelmet és gondozást kapjanak; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak a transznmű áldozatok sajátos helyzetével kapcsolatos megfelelő képzést azoknak a tisztviselőknek, akik nagy valószínűséggel kapcsolatba kerülnek az emberkereskedelem áldozataival vagy potenciális áldozataival, hogy e személyek proaktívabb módon azonosítani tudják az áldozatokat és szükségleteikhez igazíthassák segítségnyújtási szolgáltatásokat;

Az emberkereskedelem megelőzésében érvényesülő nemi szempontok

16. hangsúlyozza, hogy az irányelv 11. cikke értelmében a tagállamok kötelesek az érintett segítségnyújtó szervezetekkel együttműködve megfelelő mechanizmusokat létrehozni az áldozatok kilétének korai megállapítása, segítése és támogatása érdekében; kiemeli a következő négy alapvető dimenzió alapuló stratégia szükségességét: megelőzés, büntetőeljárás, az áldozatok védelme és többszintű partnerség;

17. felhívja a tagállamokat, hogy küzdjenek a büntetlenség ellen, minősítsék bűncselekménynek az emberkereskedelmet, biztosítsák az elkövetők bíróság elé állítását és szigorítsák a kiszabható büntetéseket; ezért sürgeti a tagállamokat, hogy ratifikáljanak minden releváns nemzetközi eszközt, megállapodást és jogszabályi kötelezettséget, ami hatékonyabbá, összehangoltabbá és koherensebbé teszi majd az emberkereskedelem felszámolását célzó erőfeszítéseiket, ideértve az Európa Tanács egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről;

18. következetes megközelítésre szólít fel az emberkereskedelemmel kapcsolatos bűncselekmények elleni bünvádi eljárások terén, és felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák nyomozásaikat és bünvádi eljárásaikat; felhívja e tekintetben a tagállamokat, hogy fokozzák a határokon átnyúló együttműködést és az érintett uniós ügynökségekkel folytatott közös munkát;

19. emlékeztet arra, hogy a nők és gyermekek arra kényszerülhetnek, hogy szexuális szolgáltatással fizessenek a védelem, a túlélés, migrációs útjuk folytatása és az alapvető ellátások fejében; hangsúlyozza, hogy azokat a nőket és gyermekeket, akik szexuális szolgáltatással fizetnek a túlélésért, nem tekintik emberkereskedelem áldozatainak, így nem kaphatják meg a szükséges segítséget;

20. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem és az embercsempészet megelőzése érdekében fontos megteremteni a legális és biztonságos migráció lehetőségét (például humanitárius vízumot) a nők és a gyermekek számára; rámutat annak fontosságára is, hogy a célszországokban hivatalos tartózkodási engedéllyel rendelkező migráns nők hozzáférhessenek a nyelvtanításhoz és a társadalmi integráció más eszközeihez, különösen az oktatáshoz és a képzéshez, és állampolgári jogokat gyakorolhassanak;

2016. május 12., csütörtök

21. kéri a tagállamokat, hogy tudatosan kialakított struktúra szerint beszéljessenek el az áldozatokkal, így hozzájárulva a tények pontos rekonstruálásához anélkül, hogy pszichológiai nyomást gyakorolnának az áldozatokra, akik már eleve megfélemlített és zavart állapotban vannak;

22. kiemeli, hogy az emberkereskedelem leküzdésére irányuló minden erőfeszítésnek egyensúlyt kell teremtenie a büntetőeljárás alá vonásra való törekvés és az áldozatok védelméért vállalandó felelősség között; hangsúlyozza, hogy az áldozatok támogatása fontos szerepet játszik az emberkereskedelem megelőzésében, mivel a megfelelő támogatásban részesült áldozatok könnyebben épülnek fel az események okozta megrázkódtatásból, segítenek az elkövetők büntetőeljárás alá vonásában és megelőzési programok előkészítésében, felhívják a politikai döntéshozók figyelmét a problémára, valamint elkerülik, hogy ismét emberkereskedelem áldozataivá váljanak;

23. hangsúlyozza, hogy az internet kulcsfontosságú szerepet játszik az emberkereskedelem elősegítésében, és ezáltal növeli a szervezett bűnözés e súlyos formája elleni küzdelem során jelentkező kihívásokat; elítéli, hogy az internetet az EU-ban és az EU-n kívül egyaránt egyre gyakrabban használják az áldozatok hamis állásajánlatokkal történő toborzására, a kizsákmányolt áldozatok által nyújtott szolgáltatások hirdetésére és a bűnhálózatok közötti információcserére; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a vonatkozó, emberkereskedelem elleni politikájuk figyelemmel legyen erre, és hogy a számítógépes technológiákhoz kapcsolódó bűnüldözési intézkedések végrehajtói rendelkezzenek azzal a nemekkel kapcsolatos szakértelemmel, amely ezen bűntény minden formája elleni harc megelőzéséhez és hatékony felszámolásához szükséges, és különösen a szexuális kizsákmányolás célzatával elkövetett emberkereskedelemmel kapcsolatban; kiemeli, hogy az új technológiákat, a szociális médiát és az internetet is alkalmazni kell az emberkereskedelem elleni küzdelem során kialakított megfelelő gyakorlatok terjesztése, a figyelem felhívása és a potenciális áldozatok figyelmének az emberkereskedelem veszélyeire történő felhívása céljaira; kéri ezzel összefüggésben a Bizottságot, hogy folytasson további vizsgálatot az internet szerepéről az emberkereskedelemben, és megállapításairól megfelelően tájékoztassa a Parlamentet;

24. sajnálja, hogy az áldozatok azonosítása továbbra is a végrehajtás egyik legnehezebb és befejezetlen feladata, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ez nem csökkenti a tagállamok felelősségét abban, hogy megvédjék ezeket a veszélyeztetett embereket; hangsúlyozza, hogy a bűncselekmény kényszerítő és megtévesztő jellege miatt az áldozatok nem mindig ismerik fel saját kiszolgáltatottságukat; hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozataira kényszerített cselekedetek egyes tagállamokban bűncselekménynek számítanak, ami bizonyos esetekben csökkenti a bizalmat az áldozatok és a hatóságok között; emlékeztet arra, hogy a 2011/36/EU irányelv tiltja az emberkereskedelem áldozatainak kriminalizálását; felhívja a tagállamokat a nevezett irányelv az emberkereskedelem áldozatainak nyújtott védelemre és támogatásra vonatkozó 11–17. cikkének végrehajtására (különösen az áldozatok elhelyezésére szolgáló menedékhelyek számának növelésével és az áldozatok társadalomba való visszailleszkedésére irányuló programok támogatásával), valamint a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelv maradéktalan végrehajtására annak érdekében, hogy megfelelő segítséget és támogatást biztosítsanak az emberkereskedelem áldozatai számára, ideértve a letelepedés és a munkaerőpiachoz való hozzáférés jogát is abban a tagállamban, ahová az áldozat emberkereskedelem útján kerültek; hangsúlyozza, hogy e rendelkezések végrehajtása nem függhet attól, hogy az áldozatok benyújtanak-e panaszt vagy együttműködnek-e a bűnügyi nyomozásban; felhívja a Bizottságot, hogy az áldozatok védelme terén fokozza a bevált gyakorlatok megosztását;

25. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozatainak védelmén és segítésén fáradozó nem kormányzati szervezetek és magánszemélyek nem tehetők felelőssé semmilyen bűncselekményért;

26. erőteljesen bírálja, hogy még nem számít minden tagállamban bűncselekménynek az, ha valaki igénybe veszi az emberkereskedelem áldozatainak szolgáltatásait, ugyanakkor tudomásul veszi, hogy valaminek a tudomását nagyon nehéz a bíróság előtt bizonyítani, és úgy véli, hogy fontos lépés lenne elismerni ennek a bűncselekménynek a súlyosságát, illetve valós keretet biztosítani az emberkereskedelem megelőzéséhez és a büntetlenség kultúrájának felszámolásához;

27. felszólítja a tagállamokat, hogy léptessenek életbe szigorú büntetőjogi szankciókat az emberkereskedelem, a modern rabszolgaság és a kizsákmányolás bűncselekményeivel szemben; valamint nyilvánítsák bűncselekménnyé az embercsempészet áldozatai – beleértve a prostitúció céljából folytatott emberkereskedelem áldozatait – által nyújtott szolgáltatások tudatos igénybevételét, mások prostitúció révén történő kizsákmányolását vagy a szexuális kizsákmányolás, a kényszermunka, illetve -szolgáltatások egyéb formáit, – a koldulást, a rabszolgatartást vagy a rabszolgatartáshoz hasonló gyakorlatot és a szolgáltatást is ideértve –, a bűncselekményhez kapcsolódó kizsákmányolást és a szervek kivételét; megjegyzi, hogy nemzeti szinten alacsony az emberkereskedelem bűncselekményével kapcsolatos büntetőeljárások és ítéletek száma;

2016. május 12., csütörtök

28. megállapítja, hogy az áldozatok nyilvántartásba vételekor az elsődleges információforrás a rendőrség, rámutatva a kielégítő emberi és anyagi erőforrások szükségességére, ideértve a bűnüldöző hatóságok célirányos szakirányú képzésének szükségességét és a személyzet tagjai közötti nagyobb nemi egyensúlyt is; hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozatainak egyes tagállamokban börtönök és idegenrendészeti fogdák révén való nyilvántartásba vétele jól érzékelteti a rendszer és az ebben részt vevő szakemberek ismereteinek hiányosságait; kitart amellett, hogy az uniós tagállamoknak hatékony módon kell alkalmazniuk az emberkereskedelem elleni törvényeket, és hangsúlyozza, hogy az áldozatok azonosításának javítása és az emberkereskedelem kifinomultabb formáinak azonosítása érdekében a büntető igazságszolgáltatási rendszernek jobban kell összpontosítania a kizsákmányolás dinamikájára és a törvény alkalmazására; megállapítja ebben az összefüggésben, hogy az (EU) 2015/2219 rendelet szerint a CEPOL-nak elő kell mozdítania az alapvető jogok – így a sértettek jogai, támogatása és védelme – általános tiszteletben tartását és megértését a bűnüldözés során;

29. kéri, hogy az Europol és a nemzeti rendőri erők kapjanak kiemeltebb szerepet és több erőforrást az embercsempészetet elősegítő büntetőeljárás alá vonásához, különös figyelmet fordítva a rendőri erők és a nyilvánosság tájékoztatására az emberkereskedelem új formáiról;

30. felszólítja az Europolit és a tagállamokat, hogy fokozzák fellépésüket a toborzók ellen folytatott küzdelemben akár proaktív megközelítéssel, akár valamely áldozat tanúvallomása nyomán, a 2011/36/EU irányelv 9. cikkével összhangban; hangsúlyozza, hogy a toborzók különböző csatornákat használnak, többek közt a közösségi hálózatokat és az internetes oldalakat (online toborzó ügynökségek); felszólítja a Bizottságot, hogy terjessze ki az Europol szélsőséges internetes tartalmakkal foglalkozó uniós egységének (EU IRU) mandátumát az emberkereskedelem elleni küzdelemre;

31. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a tagállamok és az Europol között az emberkereskedelem elleni küzdelem keretében folytatott együttműködés hatékonyságát; hangsúlyozza a módszeres adatcsere fontosságát, valamint azt, hogy valamennyi tagállam szolgáltatson adatokat az e célra használt európai adatbázisok, többek közt az Europol Phoenix fókuszpont és Twins fókuszpont elnevezésű adatbázisai számára; hangsúlyozza, hogy a határőrségek és parti őrségek számára elérhetővé kell tenni az Europol adatbankjait;

32. megállapítja, hogy az áldozatok eltérően élik meg a kizsákmányolást, és a mutatókat tartalmazó „ellenőrző listával” végzett azonosítási módszer akadályozhatja az áldozatok kilétének hivatalos azonosítását, és hatással lehet az áldozatok szolgáltatásokhoz, segítséghez és védelemhez való hozzáférésére;

33. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozatainak arra való ösztönzése érdekében, hogy ezeket a bűncselekményeket jelentsék a hatóságoknak és ezáltal könnyebbé váljon az áldozatok korai azonosítása, a törvények módosítása szükséges, hogy ezáltal a törvény elismerje az emberkereskedelem áldozatainak jogait; hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozatainak jogot kell biztosítani az ellátás és a védelem vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy nagyobb hatáskört kell biztosítani a szociális munkások, az egészségügyi dolgozók és a bevándorlási szolgálatok számára annak megállapításához, hogy mi minősül emberkereskedelemnek, és hogy a törvénynek kit kell támogatnia és védenie;

34. a 2011/36/EU irányelv 8. cikkének hatékonyabb végrehajtására és nyomon követésére szólít fel annak érdekében, hogy az emberkereskedelem áldozatai ellen ne indítsanak eljárást és velük szembeni ne hozzanak szankciókat és ítéletet, és hangsúlyozza, hogy ez kiterjed a prostitúciós tevékenységet folytató személyekkel szembeni szankciók és ítélethozatal mellőzésére és a tranzitországokba és célországokba történő szabálytalan belépés vagy tartózkodás miatti büntetés elhagyására;

35. aggodalommal veszi tudomásul azokat a bizonyítékokat, melyek szerint az emberkereskedelem egyes áldozatait letartóztatják és kitoloncolják, ahelyett, hogy lehetővé tennék számukra az őket áldozatként megillető jogok gyakorlását és a szükséges segítséghez való hozzáférést, ahogy azt a 2004/81/EK irányelv előírja;

36. felszólítja a Bizottságot, hogy a bevált gyakorlatok alapján alkosson iránymutatásokat, amelyekkel Unió-szerte kialakíthatják a nemekkel kapcsolatos szakértelmet és azt érvényesíthetik a bűnüldöző hatóságok tevékenységeiben;

37. felhívja a tagállamokat, hogy működjenek együtt az emberkereskedelem áldozatai azonosításával kapcsolatos iránymutatások megfelelőbb kidolgozása érdekében, ami segítené a konzuli szolgálatokat és a határőröket e feladat ellátásában;

2016. május 12., csütörtök

38. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy „a pénz útjának követését” válasszák fő stratégiának az emberkereskedelemből hasznot húzó szervezett bűnözői hálózatok elleni nyomozások és bünvádi eljárások során, és felszólítja az Europolt és az Eurojustot, hogy erősítsék meg kapacitásait az emberkereskedelelem elleni küzdelem terén; felhívja a tagállamokat, hogy működjenek szorosan együtt az Európpal és egymással az emberkereskedelelem pénzügyi szempontjainak és az azzal kapcsolatos pénzmosásnak a kivizsgálásában; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak meg kell erősíteniük az együttműködést az emberkereskedelemben részt vevő magánszemélyek vagyonának befagyasztásában és elkobzásában, mivel ez hatékony eszközt jelenthetne annak elérésére, hogy az emberkereskedelelem „csekély kockázattal járó és nagy haszonnal kecsegtető” üzletből egy „nagy kockázattal és kis haszonnal járó” üzletté váljon; felhívja a tagállamokat, hogy ebben az összefüggésben hatékonyabban használjanak fel minden létező rendelkezésre álló eszközt, így például a bírósági ítéletek kölcsönös elismerését, a közös nyomozócsoportokat és az európai nyomozási határozatot; úgy véli, hogy az emberkereskedelemben bűncselekményekben elítélt személyek elkobzott vagyonát az emberkereskedelemből áldozatainak támogatására és kártalanítására kell felhasználni; megjegyzi továbbá, hogy az emberkereskedelemből és kizsákmányolásból származó óriási pénzeszközöket a bűnözés másfajta, súlyos formáinak finanszírozására használják fel;

39. felszólítja a bel- és igazságügyi ügynökségeket, például az Eurojustot, az Europolt, az FRA-t, a Frontextet, a CEPOL-t és az EASO-t, hogy dolgozzanak ki egy hosszú távú programot a nemi egyensúly javítására az emberkereskedelemből szempontjából fontos döntéshozatal során; felhív a vezető testületeik és személyzetük nemi összetételére vonatkozó számadatok közzétételére, amelyet a tagállamokkal folytatott megbeszélések követnének a méltányos toborzás és előmenetel előnyeiről a bűnüldöző és határvédelmi szolgálatoknál; felszólít továbbá az Európa „Női tényező” programjához hasonló programok rendszeres – nem pedig egyszeri jelleggel történő – kiterjesztésére a leginkább férfiak által uralt bel- és igazságügyi ügynökségekre;

40. emlékeztet rá, hogy a gyakorló szakemberek és tisztviselők képzése alapvető fontosságú a potenciális áldozatok korai azonosítása és a bűncselekmények megelőzése szempontjából; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben alkalmazzák a 2011/36/EU irányelv 18. cikkének (3) bekezdésében foglaltakat, valamint hogy osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat, különösen az emberkereskedelemből áldozataival hivatalos minőségben érintkező személyek – köztük rendőrszolgálatok és egyéb biztonsági erők, határőrök, bírók, magas rangú bírók, jogászok és egyéb bírói hatóságok, az áldozatokkal közvetlenül érintkező egészségügyi személyzet, szociális munkások és pszichológusok – nemi szempontokat érvényesítő képzéseinek kialakítása során; hangsúlyozza, hogy a képzésnek ki kell terjednie a nemi alapú erőszak és kizsákmányolás megértésére, az áldozatok kiletének megállapítására, a hivatalos azonosítási eljárásra és a nemtől függően nyújtott, megfelelő segítségnyújtásra;

41. felszólít a szakmákon belüli ismeretek bővítését célzó, figyelemfelhívó publikációk kidolgozására és terjesztésére, melyre példa „A konzulátusi és diplomáciai személyzet kézikönyve az emberkereskedelemből áldozatainak támogatásáról és védelméről”⁽¹⁾;

42. elismeri a bűnüldöző szervek, a szolgáltatók, a különböző érdekelt felek és az áldozatok közötti hosszú távú kapcsolatok annak érdekében történő megalapozásának fontosságát, hogy kialakítsák az áldozatokban a bizalmat és fogékonyan kielégítsék a szükségleteiket; hangsúlyozza, hogy a segítségnyújtó szervezeteknek elegendő forrásra van szükségük a projektekhez, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos – főleg nőügyi – szervezet szenved a finanszírozás csökkentésétől;

43. hangsúlyozza, hogy a Bizottságtól és a tagállamoktól érkező forrásokat a legalkalmasabb szolgáltatóknak kell juttatni, az áldozatok szükségleteinek figyelembevételével, ideértve a nemektől függő, illetve gyermekspecifikus követelményeket, a szolgáltató szakértelmét, illetve azt, hogy a szolgáltató milyen lehetőségekkel rendelkezik széles körű és hosszú távú segítségnyújtás és gondozás biztosítására;

44. felszólítja a tagállamokat, hogy tevékenesen vonják be a szociális partnereket, a magánszektor, a szakszervezeteket és a civil társadalmat, és különösen az emberkereskedelemből elleni harc és az áldozatok ellátásának területén tevékenykedő nem kormányzati szervezeteket az emberkereskedelemből megelőzését célzó kezdeményezéseikbe – különösen a munkaerő-kizsákmányolás területén –, ideértve az áldozatok kiletének megállapításával és a figyelemfelhívó tevékenységekkel kapcsolatos kezdeményezéseket is;

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/publications/handbook-consular-and-diplomatic-staff-how-assist-and-protect-victims-human-trafficking_en.

2016. május 12., csütörtök

45. megállapítja, hogy míg a szexuális kizsákmányolás minden tagállamban jogellenes, ez mégsem akadályozza meg a szexuális kizsákmányolás céljából történő emberkereskedelmet; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/92/EU irányelv rendelkezéseit, valamint erősítsék a gyermekek szexuális kizsákmányolásának megelőzésére és felszámolására irányuló rendőrségi és igazságügyi együttműködésüket; felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködésben vizsgálja meg, hogy a szexuális szolgáltatások iránti kereslet hogyan mozgatja az emberkereskedelmet – ezen belül a gyermekkereskedelmet is – és hogyan lehetne a legjobban csökkenteni a keresletet; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a tagállamok kötelesek különös figyelmet fordítani az emberkereskedelem gyermek áldozataira, köztük a harmadik országokból érkező kísérő nélküli kiskorúakra, valamint arra, hogy a bűnvádi eljárások során különleges védelmet kell nyújtaniuk a gyermekeknek, és minden esetben elsődlegesen a gyermekek legfőbb érdekeit kell figyelembe venniük;

46. megjegyzi, hogy a gyermekkereskedelemre vonatkozó adatgyűjtésnek e bűnügyi jelenség közös definícióján kell alapulnia; megjegyzi továbbá, hogy egyes tagállamok a gyermekkereskedelmet a kizsákmányolás külön formájának tekintik, más tagállamok pedig a gyermek áldozatokat a felnőtt áldozatokkal együtt kezelik, ami akadályozza annak a lehetőségét, hogy átfogó hírszerzési képet alkossanak, és uniós szinten határozzák meg a legjobb nyomozási stratégiát;

47. hangsúlyozza a Bizottságnak az irányelv 23. cikke (2) bekezdése szerinti kötelezettségét, melynek értelmében 2016-ig jelentést tesz közzé, amelyben értékeli az emberkereskedelem áldozatai szolgáltatásainak tudatos igénybevételét bűncselekménynek nyilvánító hatályos nemzeti jogszabályok hatását és a további intézkedések szükségességét; kiemeli, hogy a Bizottság nem támaszkodhat kizárólagosan egy tagállam jelentésére, hanem a civil társadalommal és egyéb fontos szervezetekkel – mint például a GRETA – együttműködve, valamint az EBESZ emberkereskedelemért felelős különleges képviselője és az ENSZ emberkereskedelemmel és a rabszolgotartás modern formáival foglalkozó különleges előadója által készített országjelentésekre alapozva is értékelnie kell a megfelelést;

48. tudomásul veszi a tagállamok közötti egyetértés hiányát arról, hogy mi számít kizsákmányolás iránti keresletnek, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a skandináv modell alapján javasoljanak az ügyfél büntethetőségére vonatkozó iránymutatásokat, miközben felhívják a figyelmet az emberkereskedelem minden formájára, így különösen a szexuális kizsákmányolásra, és láthatóvá teszik a kizsákmányolás egyéb formáit, így a házi kényszerszolgálatot;

49. hangsúlyozza, hogy bizonyos embercsoportok nagyobb sebezhetősége különösen kiteszi őket annak a veszélynek, hogy emberkereskedelem áldozatai lesznek; ugyanakkor sajnálatosnak tartja, hogy az emberkereskedelem azon szolgáltatások és termékek iránti magas keresletnek köszönhetően létezik, amelyek alapja az emberek kizsákmányolása, ami a szervezett bűnözés egy rendkívül nyereséges formája;

50. hangsúlyozza azokat az adatokat, amelyek alátámasztják azt az elrettentő hatást, amelyet a szexuális szolgáltatások megvásárlásának büntetendővé tétele ért el Svédországban; kiemeli ennek a szabályozási modellnek a normatív hatását és az általa biztosított lehetőséget a társadalmi hozzáállás megváltoztatására annak érdekében, hogy csökkentsék az emberkereskedelem áldozatainak szolgálataira jelentkező általános keresletet;

51. felszólítja a tagállamokat az irányelv 18. cikke (4) bekezdésének maradéktalan alkalmazására, valamint arra, hogy dolgozzanak ki egyedi stratégiákat a szexuális kizsákmányolás céljából elkövetett emberkereskedelem iránti kereslet csökkentésére, például a kilépést segítő programokat és a prostituáltként dolgozók lehetőségeinek bővítésére és jogainak védelmére szolgáló rendszereket, valamint az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott szexuális szolgáltatások iránti kereslet visszaszorítását célzó kampányokat, megjegyezve ugyanakkor, hogy a prostitúció szabályozása tagállami hatáskörbe tartozik; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább a szexuális szolgáltatásokra irányuló kereslet és az emberkereskedelem közötti kapcsolatokat; úgy véli, hogy a kereslet csökkentése olyan jogi szabályozáson keresztül valósítható meg, amely a büntetőjogi terhet az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott szexuális szolgáltatások vásárlóira hárítja azok értékesítői helyett;

52. felhívja az Uniót, hogy fordítson figyelmet az emberkereskedelem és az emberek kizsákmányolásának új formáira, és tegye láthatóvá azokat, beleértve a reprodukív kizsákmányolást és az újszülöttek kereskedelmét is;

53. aggodalommal veszi tudomásul, hogy nagyon kevés tagállam rendelkezik egyértelműen meghatározott kereslet-csökkentő programokkal, és általánosságban véve ezek a szexuális kizsákmányolás céljából elkövetett emberkereskedelemre összpontosítanak; felszólítja a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem minden formájára alkossanak keresletcsökkentő programokat;

54. megjegyzi, hogy a színlelt házasságok bizonyos körülmények között emberkereskedelemnek minősülhetnek, ha kényszerítő vagy kizsákmányoló elemet tartalmaznak, valamint hogy a nők és lányok nagyobb valószínűséggel válnak áldozatokká;

2016. május 12., csütörtök

55. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló intézkedések hozzájárulnak az emberkereskedelem megelőzéséhez, és ezekbe a nők és lányok oktatását célzó stratégiákat és társadalmi szerepvállalásuk növelését célzó programokat kellene beépíteni társadalmi helyzetük javítása, valamint az emberkereskedelemnek való kiszolgáltatottságuk csökkentése érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek több proaktív megelőző intézkedést, például szervezzenek tájékoztató és figyelemfelhívó kampányokat, kifejezetten férfiakat célzó képzéseket, célirányos műhelyeket kiszolgáltatott csoportok részvételével és oktatási tevékenységeket az iskolákban, ideértve az egyenlőség előmozdítását és a nemi sztereotípiák és a nemi alapú erőszak elleni fellépést, mivel az egyenlő bánásmód megvalósítását az egész társadalom céljává kell tenni;

56. hangsúlyozza a figyelemfelhívó kampányok hatékonyságát a fogyasztók arra való nevelésében, hogy olyan vállalatoktól vásároljanak termékeket, amelyek nem alkalmaznak rabszolgamunkát az ellátási láncukban, ám megjegyzi, hogy ez önmagában nem elég az emberkereskedelem iránti kereslet csökkentéséhez;

57. megállapítja, hogy a 2009/52/EK irányelv értelmében a munkáltatóknak már most is tilos olyan harmadik országbeli állampolgárral munkát vagy szolgáltatást végeztetni, aki jogosulatlanul tartózkodik az EU-ban, és a munkáltatónak tudomása van arról, hogy a személy emberkereskedelem áldozata; elismeri, hogy az emberkereskedelem áldozataivá vált uniós polgárok nem tartoznak e jogszabály hatálya alá; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy nemzeti jogszabályaik védjék meg az emberkereskedelem áldozataivá vált uniós polgárokat a munkaerő-kizsákmányolástól, valamint hogy írjanak elő megfelelő szankciókat;

58. emlékeztet arra, hogy az Europol szerint 2015-ben mintegy 10 000, kísértő nélküli kiskorú tűnt el az Unióba való megérkezését követően, és hogy ezek a gyermekek emberkereskedelem áldozataivá válhattak, kitéve mindenfajta kizsákmányolásnak és visszaélésnek; felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre a menekültügyi jogszabálycsomagot, és érkezésükkor vegyék nyilvántartásba a gyermekeket a gyermekvédelmi rendszerekbe való felvételük biztosítása érdekében; felhívja a tagállamokat az információ-megosztás bővítésére, hogy jobb védelmet nyújtsanak a migráns gyermekeknek Európában;

59. aggodalmát fejezi ki azon roma nőkre és gyermekekre vonatkozó adatok hiánya miatt, akik kényszerszolgálat vagy kényszerszolgáltatások – ideértve a koldulást is – miatt vannak kitéve az emberkereskedelem veszélyének; felszólítja a Bizottságot, hogy bocsásson rendelkezésre adatokat az emberkereskedelem áldozataivá vált roma nőkre és gyermekekre vonatkozóan, a tekintetben, hogy hányan részesültek közülük segítségnyújtásban és mely országokban;

60. hangsúlyozza, hogy a kényszerházasságot az emberkereskedelem egy formájának kell tekinteni, amennyiben fennáll az áldozat kizsákmányolása, és felszólítja az összes tagállamot, hogy vegyék fel a szempontok közé ezt a vetületet is; hangsúlyozza, hogy a kizsákmányolás lehet szexuális (házasságon belüli erőszak, kényszerített prostitúció vagy pornográfia) vagy gazdasági (háztartási munka vagy koldulásra kényszerítés) jellegű, valamint hogy a kényszerházasság lehet az emberkereskedelem végcélja (az áldozat feleségnek történő eladása vagy kényszer alatt megkötött házasság); hangsúlyozza, hogy a hatóságok számára nehéz az ilyen típusú emberkereskedelem feltárása, mivel az titokban történik; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő menedéket ezeknek az áldozatoknak a számára; felhívja a Bizottságot, hogy erre vonatkozóan fokozza a bevált gyakorlatok megosztását;

61. aggodalmát fejezi ki a „grooming”(szexuális visszaélés előkészülete) jelenség terjedése miatt; emlékeztet arra, hogy az áldozatok gyakran érzelmi függő helyzetben vannak, ami nehezíti a nyomozást, mivel nehezebb őket az emberkereskedelem áldozataiként azonosítani és gyakran megtagadják a tanúskodást az őket szexuális visszaélés céljával manipuláló személy ellen; felhívja a Bizottságot, hogy erre vonatkozóan fokozza a bevált gyakorlatok megosztását; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak ezen áldozatok számára egyedi menedékről, valamint arról, hogy a bűnüldöző és igazságszolgáltató szervek elismerjék, hogy ezek a személyek áldozatok, mindenekelőtt abban az esetben, ha kiskorúakról van szó, a „deviáns viselkedés” miatt való megbélyegzésük elkerülése érdekében;

Az áldozatoknak nyújtandó segítség, támogatás és védelem nemi dimenziója

62. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatosan, hogy nem minden áldozat tud könnyen hozzáférni a szolgáltatásokhoz, illetve nem szerez azokról tudomást; hangsúlyozza, hogy a szolgáltatásokhoz való hozzáférés során tilos a megkülönböztetés;

63. megállapítja, hogy az emberkereskedelem áldozatainak speciális szolgáltatásokra van szükségük, köztük biztonságos rövid és hosszú távú elhelyezéshez, tanúvédelmi programokhoz, egészségügyi szolgáltatásokhoz és tanácsadáshoz, fordítási és tolmácsolási szolgáltatásokhoz, jogorvoslathoz, kárpótláshoz, oktatáshoz és képzéshez – így tartózkodás szerinti országukban beszélt nyelv oktatásához –, szakképzéshez, munkaközvetítéshez, (újra)integrálási, családjogi közvetítési és áttelepítési segítségnyújtáshoz való hozzáférésre, valamint hogy ezeket a szolgáltatásokat az egyes eseteknek megfelelően egyénre kell szabni, különös tekintettel a nemi dimenzióra;

2016. május 12., csütörtök

64. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem nemi dimenziójából következően a tagállamok kötelesek az emberkereskedelmet a nők és lányok elleni erőszak egyik formájaként kezelni; kiemeli, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a kizsákmányolást mozgató erőkre és a járulékos hosszú távú érzelmi és pszichológiai ártalmakra; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai stratégiát a nemi alapú erőszak felszámolására, és ez foglaljon magában egy olyan, a nők elleni erőszakkal kapcsolatos jogalkotási javaslatot, amely az emberkereskedelemmel is foglalkozik;

65. kiemeli egyes kormányzati szolgálatok és a civil társadalom az emberkereskedelem áldozatainak azonosításával és az áldozatoknak nyújtott segítséggel és támogatással kapcsolatos kiváló munkáját, habár ezt nem minden tagállamban és az emberkereskedelemnek nem minden formájára vonatkozóan végzik el;

66. hangsúlyozza, hogy megfelelő finanszírozást kell biztosítani a független nem kormányzati szervezetek és a nemspecifikus menhelyek számára, hogy megfelelően ki tudják elégíteni a szükségleteket a célországokban az áldozatok útjának minden pontján, és hogy megelőző módon dolgozzanak az adott forrás-, tranzit- és célországokban;

67. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre forródrótokat, amelyen keresztül az emberkereskedelem és a kizsákmányolás áldozatai segítséget és tanácsot kérhetnek; megjegyzi, hogy az ilyen forródrótok sikeresnek bizonyultak más területen, mint például a radikalizálódás és a gyermekrablások;

68. felszólítja a tagállamokat, hogy olyan, a nemek közötti különbségekre figyelemmel lévő szolgáltatásnyújtást biztosítsanak az emberkereskedelem áldozatai számára, amely megfelel a szükségleteiknek, és tekintettel van az emberkereskedelem azon formájára jellemző szükségletekre, amelyet elszenvedtek; hangsúlyozza, hogy bár az áldozatok többsége a nők és lányok közül kerül ki, minden nemű áldozat számára egyedi szolgáltatást kell biztosítani;

69. hangsúlyozza, hogy a szexuális kizsákmányolás számos áldoztatát kábítószereszik, hogy fizikai és lelki függőségben tartsák; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre speciális áldozatsegítő programokat ezen áldozatok számára, és ezt az elemet súlyosbító körülményként ismerjék el az emberkereskedelemmel szembeni büntető igazságszolgáltatási intézkedések megállapítása során;

70. hangsúlyozza, hogy a szexuális irányultságon vagy a nemi hovatartozáson alapuló, különböző típusú megkülönböztetések kumulatív hatása az LMBTI-személyeket különösen kiszolgáltatottá teszi az emberkereskedelem veszélyeivel szemben; felszólítja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az LMBTI áldozatok egyedi igényeit; felkéri a Bizottságot, hogy erre vonatkozóan támogassa a bevált gyakorlatok cseréjét;

71. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden tagállam módszeresen ismerje el az emberkereskedelem azon női áldozatainak biztonságos terheltség-megszakítási szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek jogát, akiknek a terheltsége a kizsákmányolásuk következménye;

72. úgy véli, hogy a 2011/36/EU irányelv 11. cikke (5) bekezdésének kiegészítése szükséges a jövőbeni integrációt célzó támogatások bevezetése érdekében (nyelvtanulás, a kultúra és közösség megismertetése stb.) azokban az esetekben, amikor az áldozatok körülményeik alapján tartózkodási engedélyt igényelhetnek;

73. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az emberkereskedelem áldozataivá vált uniós és harmadik országbeli polgárok tartózkodási engedélyre legyenek jogosultak;

74. megállapítja, hogy a rendezetlen tartózkodási státusz nem zárja ki azt, hogy az illető emberkereskedelem áldozata, és az ilyen áldozatokat ezért ugyanazok a jogok illetik meg, mint másokat; felhívja a tagállamokat, hogy ne mossák egybe a migráció és az emberkereskedelem kérdését, és hangsúlyozza a segítségnyújtásnak az irányelvben megállapított feltételnélküliségét;

75. felhívja a tagállamokat, hogy hatékonyan biztosítsák az áldozatok jogait, valamint kéri a 2011/36/EU irányelv végrehajtásának a 2012/29/EU irányelvben meghatározott rendelkezések fényében való elemzését; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak ingyenes jogi segítségnyújtást – ideértve a jogsegélyt és a jogi képviselést, a pszichológiai és orvosi támogatást, a segítségnyújtáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való jogokról való tájékoztatást, beleértve a szexuális kizsákmányolás áldozatainak az abortuszhoz való jogát is – mindenkinek, aki saját állítása alapján vagy kellő számú azonosítási feltétel teljesülése alapján emberkereskedelem áldozatának tekinthető, hogy segítsenek nekik a jogaik gyakorlásában és a kártérítéshez és/vagy jogorvoslathoz való hozzáférésben; hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozataként való önmeghatározás soha nem lehet az áldozatok jogokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek egyetlen feltétele;

76. felhívja a tagállamokat, hogy ne csak a büntetőeljárásokban biztosítsanak jogsegélyt az emberkereskedelem áldozatainak, hanem az őket érintő bármely polgári, munkaügyi vagy bevándorlási/menekültügyi eljárásban is;

2016. május 12., csütörtök

77. felszólítja a tagállamokat, hogy az áldozatok támogatási időtartamának meghatározásakor vegyék figyelembe, hogy az emberkereskedelem más formáihoz képest a szexuális kizsákmányolás céljából elkövetett emberkereskedelem okozta megrázkódtatásokból való felépülés hosszabb időt vesz igénybe; felszólít a szexuális kizsákmányolás céljából elkövetett emberkereskedelem áldozatainak nyújtott védelmi intézkedések kiterjesztésére annak érdekében, hogy minimalizálják a megrázkódtatást, illetve megakadályozzák az emberkereskedelem megismétlődését és a másodlagos viktimizációt, valamint hogy minden esetben biztosítsák az egyéni szükségletek kielégítését;

Az irányelv végrehajtása során hozott, nemi szempontokat érvényesítő egyéb intézkedések értékelése

78. hangsúlyozza, hogy az áldozatok bármilyen formában történő kötelezése az emberkereskedők büntetőeljárásában való részvételre ártalmas lehet az áldozatokra; hangsúlyozza, hogy az emberi jogokon alapuló megközelítésben az ilyen kötelezettség nem lehet a szolgáltatásokhoz való hozzáférés feltétele;

79. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem valamennyi áldozatát rendszerszintűen tájékoztatni kell arról, hogy joguk van felépülési és gondolkodási időszakot igénybe venni, és számukra ténylegesen biztosítani kell egy ilyen időszakot; sajnálja, hogy néhány tagállamban ezeket a jogokat csak a migrációs törvényekbe ültették át, és ezért azok nem vonatkoznak az emberkereskedelem összes áldozatára, csak azokra, akiknek jogállása rendezetlen; emlékeztet arra, hogy ezeket a jogokat az emberkereskedelem összes áldozata számára biztosítani kell;

80. emlékeztet arra, hogy a 2004/81/EK irányelv szerint a tagállamok kötelesek felépülési és gondolkodási időszakot engedélyezni az emberkereskedelem áldozatai számára; felszólítja a tagállamokat, hogy ezen időszak hosszának megállapításakor vegyék figyelembe az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményének 13. cikkét, és hogy hosszabbítsák meg a szóban forgó egyezményében foglalt minimális 30 napos felépülési és gondolkodási időszakot a szexuális kizsákmányolás áldozatai esetében, mivel az erőszak e fajtája jelentős és tartós kárt okoz az áldozatokban;

81. megállapítja, hogy az emberkereskedelem felszámolására irányuló jelenlegi európai uniós stratégia 2016-ban lezárul, és felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a jelenlegi stratégiát, és vezessen be egy az emberi jogokon alapuló megközelítést alkalmazó új stratégiát, amely az áldozatokat helyezi középpontba, egyértelműen érvényesíti a nemi dimenziót és konkrét lépéseket tartalmaz e tekintetben, megfelelően és hatékonyan kezeli a megelőzést, és továbbra is visszaszorítja a keresletet, amely az emberkereskedelem valamennyi formáját ösztönzi; felszólít arra, hogy az emberkereskedelem elleni intézkedések hatékony végrehajtásának céljából építsék bele ezt a stratégiát a többi szakpolitikai területbe, illetve hangolják össze azokkal, ideértve – többek között – a biztonságot, a nemek közötti egyenlőséget, a migrációt, a kiberbiztonságot és a bűnüldözést;

82. elismeréssel nyilatkozik azokról a tagállamokról, amelyek hatékony nemzeti jelentéstételi mechanizmust alakítottak ki és nemzeti előadókat jelöltek ki, és felszólítja őket ezeknek az intézkedéseknek a megfelelő finanszírozására és függetlenségének biztosítására, hogy feladataikat a lehető legjobban végezhessék el;

83. felszólítja a tagállamokat, hogy a stratégiák és a végzett tevékenységek értékelése, valamint az emberkereskedelem elleni küzdelemben tett erőfeszítések fokozása érdekében nevezzenek ki egy független nemzeti előadót, aki jogszerűen a nemzeti országgyűlés elé állhat és javaslatokat tehet az emberkereskedelem elleni harc előmozdítására;

84. felszólítja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek részletesebb és naprakészebb adatokat az összes jelentősebb szereplőtől származó megbízható statisztikai információ összeillesztésével, biztosítva az adatok homogenitását és nem, életkor, a kizsákmányolás formája (az emberkereskedelem formáinak altípusain belül), továbbá származási és célország szerinti bontását, felvéve az adatok közé a belföldön emberkereskedelem áldozatává váltakat is, a potenciális áldozatok jobb azonosítása és a bűncselekmények hatékonyabb megelőzése érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy több adatot osszanak meg egymással, hogy jobban felmérhessék az emberkereskedelem nemi dimenzióját és legújabb tendenciáit, és hatékonyabban felléphessenek az emberkereskedelemmel szemben; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti előadók még fontosabb szerepet játsszanak az adatgyűjtési kezdeményezések koordinálásában, szorosan együttműködve az ezen a területen aktív civil társadalmi szervezetekkel;

85. megállapítja, hogy az irányelv emberkereskedelemre adott egyértelmű meghatározása ellenére eltérő meghatározások honosodtak meg a tagállamok nemzeti jogszabályaiban; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen kutatást erről a témáról, és készítsen jelentést arról, hogy ezek a fogalom meghatározásokban felmerülő eltérések mit jelentenek a gyakorlatban az irányelv alkalmazására nézve; hangsúlyozza a fogalmi tisztázás fontosságát annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a kapcsolódó, de külön kérdésekkel való összemosás;

2016. május 12., csütörtök

86. megjegyzi, hogy az érdekelt felek általánosságban megerősítik, hogy az emberkereskedelem áldozatainak túlnyomó többsége észrevétlen marad; elismeri, hogy bizonyos kiszolgáltatott csoportokat – például (hajléktalan) fiatalok, gyermekek, fogyatékossgal élő személyek és LMBTI-személyek – érintő emberkereskedelem nem kapott elég figyelmet; hangsúlyozza a jobb adatgyűjtés fontosságát az áldozatok azonosításának javítása érdekében, tekintettel ezekre a csoportokra és a legjobb gyakorlat kidolgozására ezen áldozatok konkrét szükségleteinek kezeléséhez;

87. hangsúlyozza, hogy az Európai Unión belüli emberkereskedelem elleni erőfeszítések fokozása érdekében az EU intézményeinek körültekintően kell értékelnie az uniós jogszabályok végrehajtását a tagállamokban, és szükség esetén további jogszabályi és más jellegű intézkedéseket kell alkalmaznia;

88. felszólítja a Bizottságot, hogy alkosson egységesített iránymutatásokat – ideértve az adatvédelmet is – az adatgyűjtésről az illetékes szervek, például a bűnüldöző szervek, a határellenőrzési és bevándorlási szolgálatok, a szociális szervezetek, a helyi hatóságok, a börtönök, a nem kormányzati szervezetek és egyéb hozzájárulók számára;

89. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós migrációs stratégiában (COM(2015)0240) nagyobb prioritást kapjon az emberkereskedelem elleni fellépés, hogy így elősegítsék az áldozatok közreműködését az emberkereskedők büntetőjogi felelősségére vonásában;

90. felszólítja a Bizottságot, hogy foglalkozzon az önfoglalkoztatással való – a helyi munkaügyi normák és munkaviszonyból eredő kötelezettségek elkerülése céljából folytatott – visszaéléssel a migráns munkaerő foglalkoztatásában bizonyos uniós tagállamokban, elismerve, hogy a hamis önfoglalkoztatást gyakran alkalmazzák az emberkereskedelem kockázatának leginkább kitett migráns munkaterületeken;

91. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy az ismert útvonalak, például a keletről az Unióba vezető útvonal mentén erősítsék meg az emberkereskedelemmel kapcsolatos regionális együttműködést a Stabilitási Eszköz felhasználásával és a tagjelölt országok folyamatos felelősségének fenntartásával;

92. felhívja az Uniót, hogy az Eurostat segítségével becsülje fel az emberkereskedelem bejegyzett vagy nem bejegyzett áldozatainak számát az olyan szervezetek, mint a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM), az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala (UNODC), és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) általános gyakorlatának megfelelően;

93. felhívja a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem elleni irányelveikbe foglalják bele a visszaküldés tilalmának elvét, az ENSZ emberkereskedelem elleni jegyzőkönyve és az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezménye példáját követve, az államok nemzetközi menedékjog és a nemzetközi emberi jogi normák szerinti kötelezettségeivel összhangban;

94. arra bátorítja az Uniót és a tagállamokat, hogy végezzenek kutatásokat az emberkereskedelem legújabb tendenciáiról és formáiról, többek között arról is, hogy a jelenlegi migrációs válság miként befolyásolhatja az emberkereskedelmet, hogy megfelelő és célzott válaszigazgatási intézkedésekkel tudják kezelni az új fejleményeket;

95. kéri a Bizottságot, hogy készítsen elemzést az emberkereskedelem különféle formái közötti kapcsolatokról és a köztük lévő útvonalokról a 2011/36/EU irányelv végrehajtásáról szóló, következő jelentésben, mivel az áldozatokat gyakran egyidejűleg több különböző módon zsákmányolják ki, illetve az áldozatok az egyik fajta emberkereskedelemből egy másikba kerülnek; továbbá kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze az emberkereskedelem fő okainak és ezek nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásának folyamatos kutatását;

96. felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel, szükség van-e a jövőbeni Európai Ügyészség mandátumának felülvizsgálatára, hogy felállítását követően hatáskörei közé felvegyék az emberkereskedelem elleni küzdelmet is;

97. tekintettel arra, hogy az Isztambuli Egyezmény hatékony eszköz a nők elleni erőszak, ezen belül az emberkereskedelem megelőzésére és felszámolására és az áldozatok védelmére és segítésére, sürgeti az Európai Bizottságot, hogy mozgósítsa elő az egyezmény tagállamok általi ratifikálását;

o

o o

98. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0228

Virtuális pénznemek

Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a virtuális fizetőeszközökről (2016/2007(INI))

(2018/C 076/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Nemzetközi Fizetések Bankjának 2015. novemberi, a digitális fizetőeszközökről szóló dokumentumára ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bank of England digitális fizetőeszközök közgazdaságtanáról szóló kiadványára (Q3/2014) ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Bankhatóság 2014. júliusi, a virtuális fizetőeszközökről szóló véleményére ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2015. februári, a virtuális fizetőeszköz-rendszerekre vonatkozó elemzésére ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság 2016. február 2-i, a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervére ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság 2015. májusi, az EU-n belüli héabevétel-kiesésről szóló tanulmányára ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság Közös Kutatóközpontjának a virtuális fizetőeszközök digitális menetrendjéről szóló tanulmányára ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Pénzügyi Akció Munkacsoportnak (FATF) a virtuális fizetőeszközök kockázatalapú megközelítésére vonatkozó 2015. júniusi iránymutatására,
- tekintettel az Európai Tanács 2016. február 12-i, a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről szóló következtetéseire ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Bíróságnak a virtuális fizetőeszközök átváltása esetén alkalmazandó hozzáadottértékadó-eljárásról szóló ítéletére (C-264/14) ⁽⁹⁾, illetve Kokott főtanácsnok 2015. július 16-án ismertetett véleményére ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az ESMA 2015. júliusi, „Beruházás virtuális fizetőeszközökön és megosztott könyvelési technológián keresztül” című konzultációjára ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az EP Kutatási Szolgálatának a „Bitcoin: piac, gazdaság és szabályozás” című beszámolójára ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d137.pdf>

⁽²⁾ <http://www.bankofengland.co.uk/publications/Documents/quarterlybulletin/2014/qb14q3digitalcurrenciesBitcoin2.pdf>

⁽³⁾ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/657547/EBA-Op-2014-08+Opinion+on+Virtual+Currencies.pdf>

⁽⁴⁾ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/virtualcurrencyschemesen.pdf>

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/justice/newsroom/criminal/news/160202_en.htm

⁽⁶⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5592_en.htm

⁽⁷⁾ http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC97043/the%20digital%20agenda%20of%20virtual%20currencies_final.pdf

⁽⁸⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/02/12-conclusions-terrorism-financing/>

⁽⁹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1463564584935&uri=CELEX:62014CJ0264>

⁽¹⁰⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:3A62014CC0264>

⁽¹¹⁾ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/2015/11/2015-532_call_for_evidence_on_virtual_currency_investment.pdf

⁽¹²⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/bibliotheque/briefing/2014/140793/LDM_BRI\(2014\)140793_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/bibliotheque/briefing/2014/140793/LDM_BRI(2014)140793_REV1_EN.pdf)

2016. május 26., szerda

- tekintettel az Europol 2016. január 18-i, „Az Iszlám Állam terrorista támadásainak módszereiben bekövetkezett változások” című jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) 2014. júniusi, a virtuális fizetőeszközökről szóló jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel az OECD „A Bitcoin kérdés: fizetőeszköz vagy közvetítő nélküli tranzakciós technológia” című tanulmányára ⁽³⁾,
- tekintettel az IMF „A virtuális fizetőeszközök és azokon túl” című, 2016. januári belső vitaanyagára ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Egyesült Királyság tudományos kormányhivatala tudományos főtanácsadójának 2016-os, „Megosztott könyvelési technológia: a Blockchain alkalmazáson túl” című jelentésére ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság 2016. január 25-i, a virtuális fizetőeszközökről szóló meghallgatására,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8-0168/2016),

- A. mivel még nincs egyetemesen alkalmazható meghatározás, de a virtuális fizetőeszközökre gyakran digitális készpénzként utalnak, és az Európai Bankhatóság (EBH) a virtuális fizetőeszközöket digitális értékmegjelenítőnek tekinti, amelyeket nem központi bank vagy közigazgatási szerv bocsát ki, és nem kapcsolódnak szükségszerűen hivatalos fizetőeszközhöz, de amelyeket természetes és jogi személyek fizetőeszközként elfogadnak, valamint elektronikusan továbbíthatók, tárolhatók vagy adhatók-vehetők; mivel a virtuális fizetőeszközök leginkább a megosztott könyvelési technológián alapulnak, amely több mint 600 virtuális fizetőeszköz-rendszer technológiai alapját képezi ⁽⁶⁾, és közülük az eddigi legjelentősebb a Bitcoin; mivel 2009-ben hozták létre és jelenleg a megosztott könyvelési technológián alapuló virtuális fizetőeszköz-rendszerek között közel 90 %-os piaci részesedéssel rendelkezik, és a forgalomban lévő Bitcoinok piaci értéke mintegy 5 milliárd euró ⁽⁷⁾, de még nem ért el rendszerszintű dimenziókat;
- B. mivel a megosztott könyvelési technológia különböző bizalmi és ellenállóképességi szinttel rendelkező adatbázisokat tartalmaz, amelyek ügyletek nagy számát képesek gyorsan lebonyolítani, és transzformációs képességgel rendelkeznek nem csak a virtuális fizetőeszközök, hanem tágabb értelemben a pénzügyi technológiában is, ahol az elszámolás és a kiegyenlítés kézenfekvő alkalmazási területe lehet, továbbá a pénzügyön túlmenően más területeken is, különös tekintettel a személyazonosság és a tulajdonjog igazolására;
- C. mivel a megosztott könyvelési technológiába irányuló beruházások a pénzügyi területen jelenleg zajló innovációs ciklusának szerves részét képezik, és mindeddig összesen több mint 1 milliárd eurót fektettek be kockázati tőkealapokból és vállalati beruházásokból ⁽⁸⁾;

A virtuális fizetőeszközökben és a megosztott könyvelési technológiában rejlő lehetőségek és kockázatok a fizetések gyorsan változó technológiai környezetében

1. hangsúlyozza, hogy a virtuális fizetőeszközök és a megosztott könyvelési technológiák a következők révén képesek hozzájárulni a polgári jóléthez és a gazdasági fejlődéshez, illetve többek között a pénzügyi ágazathoz:

⁽¹⁾ https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/publications/changes_in_modus_operandi_of_is_in_terrorist_attacks.pdf

⁽²⁾ <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/virtual-currency-key-definitions-and-potential-aml-cft-risks.pdf>

⁽³⁾ <http://www.oecd.org/daf/fin/financial-markets/The-Bitcoin-Question-2014.pdf>

⁽⁴⁾ <https://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2016/sdn1603.pdf>

⁽⁵⁾ https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/492972/gs-16-1-distributed-ledger-technology.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d137.pdf>

⁽⁷⁾ <http://coinmarketcap.com/>

⁽⁸⁾ Lásd többek között: <http://www.coindesk.com/state-of-Bitcoin-blockchain-2016/>

2016. május 26., szerda

- a) a fizetések és különösen a határokon átnyúló pénzáttalások tranzakciós és működési költségeinek csökkentése, adott esetben jóval 1 % alá, az online fizetési rendszerek hagyományos 2–4 %-ához ⁽¹⁾, illetve a határokon átnyúló áttalások átlagos 7 %-ához képest ⁽²⁾, így optimista becslés szerint potenciálisan akár 20 milliárd euróval csökkentve a teljes globális tranzakciós költséget;
- b) az – akár hagyományos bankszámla nélküli – finanszírozáshoz való hozzáférés költségeinek általános csökkentése, ezzel potenciálisan hozzájárulva a pénzügyi integrációhoz, illetve a G20-ak és G8-ak 5x5-ös célkitűzéséhez ⁽³⁾;
- c) a fizetési rendszerek és az áruk és szolgáltatások kereskedelme ellenállóképességének és – a rendszer architektúrájától függően – sebességének javítása a megosztott könyvelési technológia természeténél fogva decentralizált jellegének köszönhetően, amely megbízhatóan működhet tovább akkor is, ha hálózatának egy részében üzemzavar keletkezik vagy azt feltörik;
- d) olyan rendszerek lehetővé tétele, amelyek ötvözik az egyszerű használatot, az alacsony tranzakciós és műveleti költségeket és a magánélet fokozott védelmét, nem biztosítanak azonban teljes névtelenséget, hogy visszaélés esetén a tranzakciók bizonyos mértékben visszakövethetők legyenek, illetve hogy a piaci résztvevők számára általánosan növelhető legyen az átláthatóság;
- e) az ilyen rendszerek felhasználása olyan biztonságos, a magánéletet tiszteletben tartó online mikrofizetési megoldások kidolgozására, amelyek hitelesen képesek a jelenleg fennálló, a magánéletet jelentősen veszélyeztető online üzleti modellek helyébe lépni;
- f) potenciális lehetővé tétele annak, hogy különböző hagyományos és innovatív fizetési mechanizmusok – a hitelkártyáktól a mobil megoldásokig – egyetlen biztonságos és felhasználóbarát alkalmazásban egyesüljenek, amely elősegítheti az e-kereskedelem bizonyos aspektusainak terjedését Európában, és elmélyítheti az egységes piacot;

2. megjegyzi, hogy a virtuális fizetőeszközök, valamint a megosztott könyvelési technológia rendszerei olyan kockázatokat rejtenek, amelyeket a megbízhatóságuk javítása érdekében megfelelően kell kezelni, többek között a jelen körülmények között, nevezetesen:

- a) a rugalmas, de ellenállóképes és megbízható irányítási struktúrák vagy ilyen struktúrákra vonatkozó meghatározás hiánya, különösen a megosztott könyvelési technológia bizonyos alkalmazásaiban – például a Bitcoinban –, ami bizonytalanságot és fogyasztóvédelmi vagy tágabb értelemben felhasználóvédelmi problémákat okoz, különösen az eredeti szoftvertervezők által előre nem látható kihívások esetében;
- b) a virtuális fizetőeszközök értékének nagymértékű ingadozása és a spekulatív buborékok lehetősége, a szabályozási felügyelet hagyományos formáinak, a biztosítékoknak és a védelemnek a hiánya, amelyek különös kihívásokat jelentenek a fogyasztók számára;
- c) a szabályozó szervek időnként korlátozott képességgel rendelkeznek az új technológia területén, ami megnehezítheti a megfelelő biztosítékok időben történő meghatározását, annak érdekében, hogy biztosíthassák a megosztott könyvelési technológia alkalmazásainak megfelelő és megbízható működését, amikor olyan nagy méretet öltenek, hogy rendszerszinten jelentőssé válnak, vagy akár ennek bekövetkezte előtt;
- d) a megosztott könyvelési technológia új alkalmazásai körüli jogbizonytalanság;
- e) bizonyos virtuális fizetőeszközök működtetésének energiafogyasztása, amely az Egyesült Királyság tudományos főtanácsadójának a megosztott könyvelési technológiáról szóló jelentése alapján becslések szerint a Bitcoin esetében meghaladja az 1 GW-ot, amely indokolná a tranzakció-ellenőrzési mechanizmus hatékonyabb formába való beruházást, azok kutatását és előmozdítását;
- f) a sajátos virtuális fizetőeszközök és más megosztott könyveléstechnológiai rendszerek működésére vonatkozó, kellőképpen átlátható és könnyen hozzáférhető műszaki dokumentáció hiánya;

⁽¹⁾ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/657547/EBA-Op-2014-08+Opinion+on+Virtual+Currencies.pdf>

⁽²⁾ https://remittanceprices.worldbank.org/sites/default/files/rpw_report_december_2015.pdf

⁽³⁾ <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/TOPICS/EXTFINANCIALSECTOR/0,,contentMDK:22383199~pagePK:210058~piPK:210062~theSitePK:282885,00.html>

2016. május 26., szerda

- g) a pénzügyi instabilitás potenciális forrásai, amelyek a virtuális fizetőeszközök helytelenül értelmezett jellemzőin alapuló származási termékekhez kapcsolódhatnak;
- h) a monetáris politika hatékonyságának a jövőben potenciálisan hosszú távú korlátai, amennyiben a virtuális fizetőeszközök magánrendszereit széles körben használnák a hivatalos fizetőeszközök helyett;
- i) a feketepiaci ügyletekre, a pénzmosásra, a terroristák finanszírozására ⁽¹⁾, adócsalásra és adóelkerülésre, illetve egyéb bűncselekményekre nyíló lehetőségek, amelyek álnevek használatán és a szolgáltatások kombinálásán – amelyet egyes ilyen szolgáltatások biztosítanak – és egyes virtuális fizetőeszközök decentralizált természetén alapulnak, figyelembe véve, hogy a készpénzes tranzakciók általában még mindig sokkal kevésbé nyomon követhetők;
3. úgy véli, hogy e kockázatok kezelése megköveteli a technológiai vívmányok megnövelt szabályozási kapacitását és szakmai ismeretét, valamint egy, az innovációval lépést tartó szilárd jogi keret kialakítását, amely biztosítja, hogy megbízhatóan lehessen megfelelő időben történő és arányos választ adni, ha és amennyiben a megosztott könyvelési technológia egyes alkalmazásainak használata gyors ütemben válna rendszerszinten jelentőssé;
4. rámutat azonban, hogy ha a szabályozást egy korai szakaszban fogadják el, lehet, hogy nem tudják a még képlékeny helyzethez igazítani, és téves üzenetet közvetíthetnek a közönségnek a virtuális fizetőeszközök előnyeiről vagy biztonságosságáról;

A megosztott könyvelési technológia alkalmazása a fizetéseken túl

5. megjegyzi, hogy a megosztott könyvelési technológiában rejlő lehetőség, hogy alacsonyabb költségekkel felgyorsítsa, decentralizálja, automatizálja és standardizálja az adatközpontú folyamatokat, adott esetben alapvetően megváltoztathatja az eszközök átruházásának és a nyilvántartások vezetésének módját, ami kihatna mind a magán-, mind a közsférára, az utóbbit három dimenzióban érintve: szolgáltatások nyújtójaként, felügyeleti szervként és jogalkotóként;
6. rámutat, hogy az elszámolás, a kiegyenlítés és más kereskedést követő irányítási folyamatok jelenleg évente 50 milliárd dollárnál is nagyobb költséggel járnak a globális pénzügyi vállalkozásoknak ⁽²⁾, és ez, valamint a banki egyeztetési folyamatok azok a területek, ahol a megosztott könyvelési technológia révén növelhető lenne a hatékonyság, a gyorsaság és a megbízhatóság, azonban a szabályozókat is új kihívások elé állítaná;
7. hangsúlyozza, hogy magánszektorbeli szereplők ezzel összefüggésben több kezdeményezést is tettek, és felkéri mind az európai, mind a nemzeti szintű illetékes hatóságokat, hogy kövessék nyomon e kezdeményezéseket;
8. megállapítja továbbá, hogy a megosztott könyvelési technológia révén fokozni lehetne az adatmegosztást, az átláthatóságot, valamint a kormányok és a polgárok, illetve a magánszektor szereplői és az ügyfelek közötti bizalmat;
9. elismeri a megosztott könyvelési technológiában rejlő, kibontakozóban lévő, a pénzügyi ágazaton jóval túlmutató lehetőségeket, többek között a kriptorészvényeken alapuló közösségi finanszírozást, a vitaközvetítési szolgáltatásokat, különösen a pénzügyi és az igazságügyi ágazatokban, illetve a digitális aláírással egybekötött „intelligens szerződések” lehetőségeit, a magasabb szintű adatbiztonságot és a dolgok internete fejlődésével való szinergiákat lehetővé tevő alkalmazásokat;
10. hangsúlyozza, hogy a blockchain technológiák dinamizálják az üzleti környezetet, valamint hosszú távon az egész reálgazdaságot átalakíthatják;
11. elismeri a megosztott könyvelési technológiában rejlő lehetőséget a kormányok támogatása terén abban, hogy csökkentsék a pénzmosást, a csalást és a korrupciót;

⁽¹⁾ Bár a virtuális fizetőeszközök potenciálisan használhatók terrorizmusfinanszírozásra, az Europol a közelmúltban (2016. január 18.) rámutatott, hogy „bár egy harmadik fél által készített jelentés szerint a terroristák a Bitcoinhoz hasonló anonim fizetőeszközöket használnak tevékenységeik finanszírozására, a bűnüldözési szervek ezt nem erősítették meg”.

⁽²⁾ https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/492972/gs-16-1-distributed-ledger-technology.pdf

2016. május 26., szerda

12. ösztönzi az állami hivatalokat, hogy alapos hatásvizsgálat elvégzését követően teszteljék a megosztott könyvelési technológia rendszereit, hogy javítani tudják a polgároknak nyújtott szolgáltatásokat és az e-kormányzati megoldásokat, az EU adatvédelmi szabályaival összhangban; ösztönzi az állami hivatalokat, hogy kerüljék a bezáródási hatásokat, amelyek a megosztott könyvelési technológia magánrendszereitől való függéshez kapcsolódhatnak; különösen elismeri a megosztott könyvelési technológiában az ingatlan-nyilvántartási rendszerek javítása terén rejlő lehetőségeket;

13. javasolja, hogy az állami hivatalok és a jelentős mennyiségű adat elemzésével foglalkozó illetékes hatóságok tanulmányozzák a RegTech agendában szereplő valós idejű megosztott könyvelési technológián alapuló felügyeleti és jelentéstételi eszközöket a pénzügyi ágazatban és azon kívül is, többek között legalább az elmaradó héabefizetések csökkentése érdekében is az Unióban ⁽¹⁾;

Intelligens szabályozás az innováció fokozása és az integritás megőrzése érdekében

14. uniós szintű arányos szabályozói megközelítésre hív fel, amely nem fojtja meg ebben a korai szakaszában az innovációt és nem jelent további felesleges költségeket, miközben komolyan veszi a szabályozók számára a virtuális fizetőeszközök és a megosztott könyvelési technológia elterjedt használata által jelentett kihívásokat;

15. hangsúlyozza az egy rendszerben szereplő és közös adatbázissal rendelkező csomópontokból álló megosztott könyvelési technológia, illetve hiperlinkekkel logikai kapcsolatba rendezett globális forrásrendszernek tekintett világháló közötti hasonlóságokat; megjegyzi, hogy a megosztott könyvelési technológia és a világháló is az interneten alapszik, amely valójában egymáshoz kapcsolódó nagyszámítógépek, személyi számítógépek és vezeték nélküli számítógépek hálózatainak globális rendszere;

16. emlékeztet rá, hogy a többszereplős megközelítést szorgalmazó törekvések ellenére az internetet még mindig az USA Kereskedelmi Minisztériumának Nemzeti Távközlési és Információs Hivatala szabályozza;

17. üdvözli, hogy létrejött a blockchain technológiák dinamikus koalíciója és az internetirányítási fórum, továbbá felkéri a Bizottságot, hogy mozgátsa elő a megosztott könyvelési technológia közös és inkluzív irányítását annak érdekében, hogy el lehessen kerülni az internet fejlődése kapcsán korábban tapasztalt problémákat;

18. rámutat, hogy egyes fontos uniós jogszabályok, például az EMIR, a CSDR, az SFD, az MiFID/MiFIR, a UCITs és az AIFMD, az elvégzett tevékenységekkel összhangban álló szabályozási keretet biztosíthatnak, függetlenül az azokat alátámasztó technológiáktól, akkor is, ha a virtuális fizetőeszközök és a megosztott könyvelési technológia alkalmazásai új piacokra terjeszkednek vagy kiterjesztik tevékenységeiket; megállapítja azonban, hogy célzottabb szabályozásra lehet szükség;

19. üdvözli a Bizottság javaslatát, hogy a virtuális fizetőeszközök kereskedési platformjaira is terjesszék ki a pénzmosás elleni irányelv hatályát, az ilyen platformokkal kapcsolatos eddigi névtelenség felszámolása érdekében; elvárja, hogy e tekintetben bármely javaslat célzott legyen, a virtuális fizetőeszközökhöz kapcsolódó kockázatok teljes körű elemzése alapján legyen indokolva, továbbá alapos hatásvizsgálaton alapuljon;

20. javasolja, hogy a Bizottság tervezze meg a virtuális fizetőeszközök átfogó elemzését, és ezen elemzés alapján szükség esetén fontolja meg a kifizetésekre vonatkozó uniós jogszabályok – többek között a fizetési számlákról szóló irányelv, a pénzforgalmi irányelv és az elektronikus pénzről szóló irányelv – felülvizsgálatát, mivel az új technológiai fejlemények új lehetőségeket kínálnak, beleértve a virtuális fizetőeszközöket és a megosztott könyvelési technológiát is, hogy erősíteni lehessen a versenyt és csökkenteni lehessen a tranzakciós költségeket, többek között a fokozott interoperabilitás és esetleg egy egyetemes és független elektronikus pénztárca révén is;

21. megállapítja, hogy nem utolsósorban a pénzügyi válságokra és az azokhoz kapcsolódó hitelszűkére adott válaszként több virtuális helyi fizetőeszköz is létrejött Európában; különös óvatosságra int a virtuális fizetőeszköz fogalmának meghatározása kapcsán, függetlenül attól, hogy erre milyen jogszabályban kerül majd sor, a nonprofit jellegű helyi fizetőeszközök létezésének megfelelő figyelembe vétele céljából, amelyet csak korlátozott mértékben alkalmazhatók, és jelentős szociális és környezeti előnyöket nyújtanak, továbbá kéri az e tekintetben vett aránytalan szabályozás megelőzését, mindaddig, amíg nem jön létre adóelkerülés vagy adómegkerülés;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5592_en.htm

2016. május 26., szerda

22. felszólít egy megosztott könyvelési technológiával foglalkozó munkacsoport létrehozására, amelyet a Bizottság vezetne, és amely technikai és szabályozási szakértőkből állna, a következők érdekében:

- i) a megosztott könyvelési technológia releváns alkalmazásainak különböző ágazataihoz szükséges technikai és szabályozási szakértelem nyújtása, az érintett felek összefogása, valamint támogatás nyújtása az érintett uniós és tagállami szintű állami szereplők részére abbéli erőfeszítéseikhez, hogy európai szinten és globálisan ellenőrizni tudják a megosztott könyvelési technológia használatát;
- ii) a megosztott könyvelési technológia alkalmazásai előnyeinek és kockázatainak elemzése, illetve az ezzel kapcsolatos tudatosság – többek között a végfelhasználóké – növelése, hogy minél jobban ki lehessen használni a bennük rejlő lehetőségeket, mindezt azáltal, hogy törekednek azonosítani a megosztott könyvelési technológiák közérdeket előmozdító fő jellemzőit, például a független nyílt szabványokat, és ilyen szabványok megjelenése esetén azonosítják a bevált gyakorlatra vonatkozó szabványokat;
- iii) a megosztott könyvelési technológia jelentős alkalmazásainak bevezetéséből eredő lehetőségekre és kihívásokra adott megfelelő idejű és jól tájékozott válasz támogatása, többek között egy európai és tagállami szinten meghozandó jövőbeli intézkedésekkel kapcsolatos menetrend révén, amely tartalmazná a hatályos európai jogszabályok értékelését, annak érdekében, hogy ezeket a jogszabályokat a megosztott könyvelési technológia jelentős és rendszerszintű használatára adott válaszként szükség esetén korszerűsíteni lehessen, kezelve a fogyasztóvédelmet és a rendszerszintű kihívásokat;
- iv) stressztesztetek kialakítása a virtuális fizetőeszközök és a megosztott könyvelési technológia egyéb rendszereinek valamennyi szempontja vonatkozásában, amely olyan szintet ér el, hogy a stabilitás szempontjából rendszerszinten jelentőssé válik;

23. hangsúlyozza, hogy a virtuális fizetőeszközök használatát illetően fogyasztói tudatosságra, átláthatóságra és bizalomra van szükség; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és a virtuális fizetőeszközöket használó ágazatokkal való konzultációt követően dolgozzon ki iránymutatásokat annak biztosítása céljából, hogy helyes, világos és teljes körű tájékoztatás álljon rendelkezésre a virtuális fizetőeszközök jelenlegi és jövőbeni felhasználói számára, hogy ezáltal teljes mértékben megalapozott döntéseket hozhassanak, javítva ezzel a fogyasztók számára a virtuális fizetőeszközök rendszereinek átláthatóságát a tekintetben, hogy miként szerveződnek és működnek, és miben különböznek a szabályozott és felügyelt fizetési rendszerektől;

o

o o

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0233

A transzatlanti adatáramlások

Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a transzatlanti adatáramlásokról HU(2016/2727(RSP))

(2018/C 076/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6., 7., 8., 11., 16., 47. és 52. cikkére,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: adatvédelmi irányelv),
- tekintettel a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározatra ⁽²⁾,
- tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾ (általános adatvédelmi rendelet) és a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2000. július 26-i 2000/520/EK bizottsági határozatra (a védett adatkikötőről szóló határozat),
- tekintettel „A bizalom helyreállítása az EU–USA adatáramlások tekintetében” címmel a Bizottság által az Európai Tanácshoz és a Tanácshoz címzett 2013. november 27-i közleményre (COM(2013)0846),
- tekintettel „A védett adatkikötő működése az uniós polgárok és az EU-ban letelepedett vállalatok szempontjából” című, az Európai Tanácshoz és a Tanácshoz intézett 2013. november 27-i EU (COM(2013)0847) bizottsági közleményre (a védett adatkikötőről szóló közlemény) ,
- tekintettel az Európai Bíróság által a C-362/14. sz. *Maximillian Schrems kontra adatvédelmi biztos* ügyben hozott, 2015. október 6-i ítéletre (EU: C:2015:650),
- tekintettel a 95/46/EK irányelv alapján, az Európai Bíróság C-362/14. sz. (Schrems-)ügyben hozott ítéletét követően a személyes adatoknak az Európai Unióból az Amerikai Egyesült Államokba történő továbbításáról szóló, az Európai Tanácshoz és a Tanácshoz intézett 2015. november 6-i bizottsági közleményre (COM(2015)0566),
- tekintettel a 29. cikk szerinti munkacsoport Schrems-ügyben hozott ítélet következményeiről szóló, 2016. február 3-i nyilatkozatára,

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

⁽³⁾ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 119., 2016.5.4., 89. o.

2016. május 26., szerda

- tekintettel az Obama elnök által 2016. február 24-én aláírt, a bírósági jogorvoslatról szóló 2015. évi törvényre,
 - tekintettel a 2015. évi „USA Freedom Act” törvényre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az USA elektronikus hírszerzési tevékenységeinek a 28. elnöki politikai irányelvben (PPD-28) megállapított reformjára ⁽²⁾,
 - tekintettel a „Transzatlanti adatáramlás: erős biztosítékok a bizalom helyreállításáért” címmel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2016. február 29-i bizottsági közleményre (COM(2016)0117),
 - tekintettel a 29. cikk szerinti munkacsoportnak az EU–USA adatvédelmi pajzs megfeleléségi határozattervezetéről szóló 2016. április 13-i 01/2016. számú véleményére,
 - tekintettel az egyesült államokbeli NSA megfigyelési programjáról, a különféle tagállamokban megfigyelést végző szervekről és az uniós polgárok alapvető jogaira gyakorolt hatásokról, valamint a transzatlanti bel- és igazságügyi együttműködésről szóló 2014. március 12-i ⁽³⁾, valamint az európai uniós polgárok tömeges elektronikus megfigyeléséről szóló 2014. március 12-i európai parlamenti állásfoglalás nyomán követéséről szóló 2015. október 29-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Bíróság a C-362/14. számú, Maximilian Schrems kontra adatvédelmi biztos ügyben hozott 2015. október 6-i ítéletében érvénytelenítette a védett adatkikötőről szóló határozatot, és az ítéletben világossá tette, hogy valamely harmadik országban biztosított, megfelelő szintű védelmet úgy kell értelmezni, hogy az „lényegében egyenértékű” az Unióban biztosított védelemmel, és emiatt szükség van az EU–USA adatvédelmi pajzsról folyó tárgyalások lezárására, jogbiztonságot biztosítandó azzal kapcsolatban, hogy a személyes adatokat miként kell továbbítani az EU-ból az USA-ba;
- B. mivel az adatok védelme azok védelmét is jelenti, akikre a feldolgozandó információ vonatkozik, és mivel e védelem az Unió által elismert alapvető jogok közé tartozik (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikke és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke);
- C. mivel a személyes adatok védelme, a magánélet és a magáncélú kommunikáció tiszteletben tartása, a biztonsághoz való jog, az információk megismeréséhez és közléséhez való jog és a vállalkozás szabadsága mind alapvető jogok, amelyeket védelmezni kell és egyensúlyba kell hozni;
- D. mivel a harmadik ország által biztosított védelmi szint vizsgálata során a Bizottság köteles értékelni a belföldi jogából, vagy a vállalt nemzetközi kötelezettségeiből eredően ebben az országban alkalmazandó szabályok tartalmát, valamint az e szabályok tiszteletben tartásának biztosítására szolgáló gyakorlatot, mivel ezen intézménynek az adatvédelmi irányelv 25. cikke (2) bekezdésének megfelelően figyelembe kell vennie a személyes adatok harmadik országba való továbbításával kapcsolatos valamennyi körülményt; mivel ezen értékelésnek nem csupán a kereskedelmi és magáncélú személyes adatok védelmével kapcsolatos jogszabályokra és gyakorlatokra kell hivatkoznia, de az adott országban vagy ágazatban alkalmazandó keret valamennyi aspektusára ki kell terjednie, különösen, de nem kizárólag, a bűnüldözés, a nemzetbiztonság és az alapvető jogok tiszteletben tartása szempontjaira;
- E. mivel a kis- és középvállalkozások (kkv-k) az EU gazdaságának leggyorsabban növekvő ágazatát képezik, és egyre inkább függenek az adatok szabad áramlásától; mivel a védett adatkikötőre vonatkozó megállapodásból profitáló vállalatok 60 %-át kkv-k teszik ki, és a szerződés lehetővé teszi számukra, hogy egyszerűsített és költséghatékony megfelelési eljárásokat alkalmazzanak;

⁽¹⁾ <https://www.congress.gov/114/plaws/publ23/PLAW-114publ23.pdf>

⁽²⁾ <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2014/01/17/presidential-policy-directive-signals-intelligence-activities>

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0230.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0388.

2016. május 26., szerda

- F. mivel az USA és az EU gazdasága a világ GDP-jének több mint 50 %-át, a világ exportjának 25 %-át és a világ importjának több mint 30 %-át adja; mivel világszerte az USA és az EU közötti gazdasági kapcsolat értékét tartják a legnagyobbknak, és a teljes transzatlanti kereskedelmet 2014-ben 1,09 billió USD-ra értékelték, miközben az USA és Kanada közötti teljes kereskedelmet 741 milliárd USD-ra, az USA és Kína közötti teljes kereskedelmet pedig 646 milliárd USD-ra tették;
- G. mivel az Egyesült Államok és Európa közötti, határokon átnyúló adatáramlás világviszonylatban a legnagyobb volumenű – 50 %-kal nagyobb, mint az Egyesült Államok és Ázsia közötti adatforgalom, és majdnem kétszerese az Egyesült Államok és Latin-Amerika közötti adatforgalomnak –, és mivel a személyes adatok továbbítása és cseréje alapvető eleme az Európai Unió (EU) és az Egyesült Államok (USA) közötti szoros kapcsolatoknak a kereskedelem és a bűnüldözés területén;
- H. mivel a 29. cikk alapján létrehozott munkacsoport a 01/2016. sz. véleményében üdvözölte az adatvédelmi pajzs által a védett adatkikötőre vonatkozó határozathoz képest elért jelentős javulásokat, és mivel megállapította, hogy különösen a kulcsfontosságú fogalommeghatározások beillesztése, az adatvédelmi pajzsot használó vállalatokat tartalmazó lista felügyeletének biztosítása érdekében létrehozott mechanizmusok és az immár kötelező külső és belső megfelelési felülvizsgálatok kedvező előrelépést jelentenek, és mivel a munkacsoport határozott aggályokat is felvetett mind a kereskedelmi szempontokkal, mind pedig az adatvédelmi pajzs keretében továbbított adatok hatóságok általi hozzáférhetőségét illetően;
- I. mivel eddig az alábbi országokat/területeket ismerték el a személyes adatok megfelelő szintű biztonságát nyújtó országként: Andorra, Argentína, Kanada, a Feröer szigetek, Guernsey, Man-sziget, Jersey, Uruguay, Izrael, Svájc és Új-Zéland, és kiváltságos hozzáférést kaptak az uniós piacához;
1. üdvözlö a Bizottság és az Egyesült Államok kormányának arra irányuló erőfeszítéseit, hogy jelentős előrelépést érjenek el az adatvédelmi pajzs tekintetében a védett adatkikötőről szóló határozathoz képest, különösen az olyan kulcsfontosságú fogalmak, mint például a „személyes adatok”, az „adatfeldolgozás” és az „adatkezelő” meghatározásának beillesztése, az adatvédelmi pajzs felügyeletének biztosítását szolgáló mechanizmusok kialakítása és a megfelelőség most már kötelező külső és belső megfelelőségi ellenőrzése révén;
 2. hangsúlyozza a transzatlanti kapcsolatok fontosságát, amelyek továbbra is mindkét fél számára létfontosságúak; hangsúlyozza, hogy az Egyesült Államok és az EU között létrejövő átfogó megoldásnak tiszteletben kell tartania az adatvédelemhez és a magánélethez fűződő jogokat; emlékeztet arra, hogy az EU egyik alapvető célja a személyes adatok védelme, többek között a nagy nemzetközi kereskedelmi partneréhez való továbbítás során;
 3. hangsúlyozza, hogy az adatvédelmi pajzsra vonatkozó megállapodásnak összhangban kell lennie az elsődleges és másodlagos uniós joggal, valamint az Európai Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó határozataival;
 4. megjegyzi, hogy a VI. melléklet (Robert S. Litt, a Nemzeti Hírszerzés Hivatala Igazgatója (DNI) által küldött levél) pontosítja, hogy a 28. elnöki rendelet (a továbbiakban: „PPD-28”) értelmében hat esetben továbbra is lehetőség van nem egyesült államokbeli személyek személyes adatainak és kommunikációinak tömeges gyűjtésére; rámutat, hogy a tömeges gyűjtésnek csupán „ésszerű és a gyakorlatban megvalósítható mértékben” kell „testre szabottnak” lennie, ami nem felel meg a szükségesség és az arányosság Chartában lefektetett kritériumainak;
 5. emlékeztet arra, hogy a jogbiztonság és különösen a világos és egységes szabályok kulcsfontosságú elemek a vállalkozások fejlesztése és növekedése szempontjából, különösen a kkv-k esetében, annak biztosítása érdekében, hogy ne kerüljenek bizonytalan jogi helyzetbe és működésüket és az Atlanti-óceánt átszelő tevékenységek folytatásának lehetőségét tekintve ne szenvedjenek el súlyos következményeket;
 6. üdvözlö, hogy az adatvédelmi pajzs keretében jogorvoslati lehetőséget vezettek be a magánszemélyek számára; felhívja a Bizottságot és az Egyesült Államok kormányát, hogy kezeljék a jelenlegi bonyolultságot, hogy felhasználóbaráttá és hatékonyabbá tegyék az eljárást;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen az Egyesült Államok által nyújtott „írásbeli biztosítékok” jogi státuszának tisztázására;

2016. május 26., szerda

8. üdvözli, hogy az Egyesült Államok Külügyminisztériumában kineveztek egy ombudsmant, aki független hatóságokkal fog együttműködni az uniós felügyeleti hatóságok által a kormányzati megfigyeléssel kapcsolatos kérdésekben továbbított egyéni kérelmekre nyújtott válaszadás érdekében; úgy ítéli meg azonban, hogy ez az új intézmény nem eléggé független, nincs megfelelő hatáskörrel felruházva feladata hatékony gyakorlásához és végrehajtásához;
 9. üdvözli az adatvédelmi pajzsra vonatkozó keret által a tagállami adatvédelmi hatóságoknak adott kiemelt szerepet a személyes adatok tartásához való, az EU Alapjogi Chartájában meghatározott jog védelmével kapcsolatos keresetek kivizsgálása és az adattovábbítások felfüggesztése terén, valamint hogy az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma számára kötelezettséggént szabták meg e panaszok rendezését;
 10. elismeri, hogy az adatvédelmi pajzs az EU és harmadik országok, köztük az Egyesült államok közötti szélesebb, az adatvédelemről, a kereskedelemről, a biztonságról és a kapcsolódó jogokról és a közös érdekű célkitűzésekről folyó párbeszéd része; felhívja ezért az összes felet, hogy munkálkodjanak együtt olyan működőképes, közös nemzetközi keretek és belföldi jogszabályok megerősítésén és folyamatos javításán, amelyekkel elérhetők e célkitűzések;
 11. hangsúlyozza, hogy az Unió és az Egyesült Államok között továbbított személyes adatokra vonatkozó jogbiztonság elengedhetetlen a fogyasztói bizalommal, a transzatlanti üzleti fejlesztéssel és a bűnüldözéssel kapcsolatos együttműködéshez, melynek hatékonysága és hosszú távú végrehajtása szempontjából alapvető fontosságú, hogy az ilyen adattovábbítások megfeleljenek az elsődleges és másodlagos uniós jogoknak is;
 12. felhívja a Bizottságot a 29. cikk szerinti munkacsoportnak az EU–USA adatvédelmi pajzs megfelelőségi határozattervezetéről szóló 01/2016. számú véleményében foglalt ajánlások maradéktalan végrehajtására;
 13. felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre az adatvédelmi pajzsra vonatkozó kerettel kapcsolatban azt a feladatát, hogy rendszeresen szigorúan felülvizsgálja a megfelelőségre vonatkozó megállapítását és annak jogi indokolását, különösen az általános adatvédelmi rendelet két év múlva való alkalmazásának fényében;
 14. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a párbeszédet az Egyesült Államok kormányával annak érdekében, hogy a tárgyalások során még nagyobb előrelépést lehessen elérni az adatvédelmi pajzsról szóló megállapodás terén, annak jelenlegi hiányosságai fényében;
 15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Államok kormányának és Kongresszusának.
-

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0234

Az energiafogyasztók érdekeit szolgáló új megállapodás létrehozása

Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az „Új irányvonal az energiafogyasztók számára” című bizottsági közleményről (2015/2323(INI))

(2018/C 076/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Új irányvonal az energiafogyasztók számára” című, 2015. július 15-i közleményére (COM(2015)0339),
- tekintettel a Bizottság „Nyilvános konzultáció az energiapiac újratervezéséről” című, 2015. július 15-i közleményére (COM(2015)0340),
- tekintettel a Bizottság 2016. február 16-i közleményére az Európai Unió hőtechnikai stratégiájáról (COM(2016)0051),
- tekintettel a Bizottság „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekinthető éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i közleményére (COM(2015)0080),
- tekintettel a Bizottság „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),
- tekintettel „A belső energiapiac működőképessé tétele” című, 2012. november 15-i bizottsági közleményre (COM(2012)0663),
- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című, 2011. március 8-i bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel a „2050-ig szóló energiaügyi ütemterv” című, 2011. december 15-i bizottsági közleményre (COM(2011)0885),
- tekintettel a harmadik energiaügyi csomagra,
- tekintettel az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a személyes adatok védelméről szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a fogyasztók jogairól szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az intelligens fogyasztásmérő rendszerek bevezetésének előkészítéséről szóló, 2012. március 9-i 2012/148/EU bizottsági ajánlásra,

2016. május 26., szerda

- tekintettel „Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé” című közleményről szóló, 2008. június 19-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A belső energiapiac működőképessé tételéről” szóló, 2013. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervről: egy energiagazdag jövő” című, 2013. március 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az intelligens energiahálózatok fejlesztésének helyi és regionális következményeiről szóló, 2014. február 4-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a közüzemi szolgáltatások terén a fogyasztók védelméről szóló, 2014. április 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az európai energiaunió felé” című közleményről szóló, 2015. december 15-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8-0161/2016),

1. üdvözlí az „Új irányvonal az energiafogyasztók számára” című bizottsági közleményt;
2. hangsúlyozza, hogy a jelentés kizárólag az energetikai átállással összefüggésben kíván új irányvonalat meghatározni a háztartási energiafogyasztók számára; hangsúlyozza, hogy az ipari fogyasztók helyzetével külön keretben kell foglalkozni;
3. kiemeli, hogy a jelenleg zajló energetikai átállás a hagyományos központosított energiatermelésen alapuló energetikai rendszer felől egy decentralizáltabb, energiahatékony, rugalmas és elsősorban a megújuló energiákon alapuló rendszer felé való elmozdulást eredményez;
4. felhívja a figyelmet az új piaci szerkezetre való átállás költségeire egyes tagállamokban; felhívja a Bizottságot, hogy megfelelőképpen vegye figyelembe ezeket a költségeket a megengedhetőség és a versenyképesség szempontjából;
5. emlékeztet arra, hogy a végső célnak olyan gazdaság megvalósításának kellene lennie, amelynek alapja az „energiahatékony és az elsődleges energiaforrás” elvének maradéktalan alkalmazása, és amely az energiamegtakarítás, valamint a keresleti oldali intézkedések kínálati oldallal szembeni előnyben részesítése révén valósítható meg a párizsi megállapodás 1,5°-os forgatókönyvének megfelelő éghajlati céljaink, az energiabiztonság, a versenyképesség és különösen az alacsonyabb fogyasztói számlák elérése érdekében;
6. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az energiaunióknak elsősorban a polgárok mostani és jövőbeli generációinak érdekeit kell szem előtt tartania, és ennek érdekében
 - a) stabil, megfizethető, hatékony és fenntartható energiát, illetve magas színvonalú energiahatékony termékeket, szolgáltatásokat és épületeket kell nyújtania a polgárok számára;
 - b) lehetővé kell tennie a polgárok számára, hogy akár egyénileg, akár kollektíven megtermeljék, fogyasszák, tárolják és értékesítsék saját megújuló energiájukat, energiatakarékossági intézkedéseket hozzanak, és az energiapiac aktív szereplőivé váljanak a fogyasztói választás és a keresletoldali választézkedésekben való biztonságos és magabiztos részvétel lehetősége révén; úgy véli, hogy ezzel összefüggésben uniós szinten – a Bizottság által irányított, részvételt biztosító folyamat útján – meg kell állapodni a „termelő-fogyasztó” fogalom meghatározásának közös értelmezésében;

⁽¹⁾ HL C 286. E, 2009.11.27., 24. o.

⁽²⁾ HL C 93., 2016.3.9., 8. o.

⁽³⁾ HL C 36., 2016.1.29., 62. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0065.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0342.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0444.

2016. május 26., szerda

- c) hozzá kell járulnia az energiaszegénység felszámolásához;
- d) védenie kell a fogyasztókat a piaci szereplők visszaélészerű, versenyellenes és tisztességtelen gyakorlataitól, valamint lehetővé kell tennie, hogy a fogyasztók teljes mértékben érvényesíteni tudják jogaikat;
- e) kedvező feltételeket kell teremtenie a jól működő és versenyképes belső energiapiac biztosításához, amely választási lehetőségeket, valamint az információkhoz való átlátható és egyértelmű hozzáférést kínál a fogyasztók számára;

7. úgy véli, hogy a szabályozott fogyasztói energiaárak megszüntetésének figyelembe kellene vennie piaci verseny tényleges szintjét az energiaunióra vonatkozó stratégiával összefüggésben, amelynek garantálnia kell a biztonságos fogyasztói energiaárakat;

8. úgy véli, az energetikai átállásnak általános elvként hatékonyabb, átláthatóbb, fenntarthatóbb, versenyképesebb, stabilabb, decentralizáltabb és inkluzívabb energetikai rendszert kell eredményeznie, amely előnyös az egész társadalom számára, fokozza a polgárok és a helyi és regionális közösségek részvételét, valamint lehetővé teszi számukra, hogy tulajdonosok vagy résztulajdonosok legyenek a megújuló energia termelésében, elosztásában és tárolásában, biztosítva ugyanakkor a legkiszolgáltatottabbak védelmét, valamint azt, hogy ezek a csoportok is élhessenek az energiahatékonysági intézkedésekből és a megújuló energiából származó előnyökkel;

A polgárok számára előnyös, jól működő energiapiac felé

9. úgy véli, hogy az előrelépések ellenére sem teljesült minden tagállamban teljes mértékben a harmadik energiaügyi csomagban foglalt, a valóban versenyképes, átlátható és fogyasztóbarát kiskereskedelmi energiapiac biztosítására irányuló célkitűzés, amit az is mutat, hogy továbbra is magas a piaci koncentráció, a nagykereskedelmi költségek csökkenése egyes tagállamokban nem tükröződik a kiskereskedelmi árakban, és alacsony a szolgáltatóváltások száma és fogyasztói elégedettség szintje;

10. ezért úgy véli, hogy a Bizottságnak a jól működő, fogyasztóbarát energiapiacokra vonatkozóan további mutatókat kell meghatároznia vagy kidolgoznia; hangsúlyozza, hogy e mutatóknak többek között figyelembe kell venniük a szolgáltatót váltó energiafogyasztókra gyakorolt gazdasági hatást, a szolgáltatóváltás vagy szerződésmódosítás technikai akadályait vagy a fogyasztói tudatosság szintjét;

11. hangsúlyozza, hogy nyílt, átlátható, versenyképes és jól szabályozott piacokra van szükség az árak alacsonyan tartásához, az innováció ösztönzéséhez, a fogyasztók számára nyújtott szolgáltatások javításához, valamint a polgárok számára kedvező árat kínáló, a polgárokat kedvezőbb pozícióba helyező és az energiaszegénységet megelőző, új, innovatív üzleti modelleket gátló tényezők felszámolásához;

12. emlékeztet arra, hogy az elosztóhálózatok esetében – természetes monopóliumjellegük miatt – a fogyasztók választási lehetősége korlátozott, ezért a fogyasztók nem válhatnak elosztóhálózat-üzemeltető; hangsúlyozza az elosztóhálózat-üzemeltetők ellenőrzésének szükségességét, ami védi a fogyasztókat az elosztási díjak hirtelen emelkedésével szemben;

13. úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket, hogy a nemzeti hálózatok magasabb szintű összekapcsolásának hasznát ne az elosztórendszer-üzemeltetőknek adják át, hanem a végső fogyasztók javára fordítsák át; úgy véli továbbá, hogy a nemzeti hálózatok magasabb szintű összekapcsolásának pozitív hatást kell gyakorolnia a fogyasztók által fizetett energiaárakra, ezért el kell kerülni, hogy a hasznot csak a elosztórendszer-üzemeltetőkre ruházzák át;

14. felkéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szigorúan garantálják a harmadik energiacsomag teljes körű végrehajtását, valamint kéri annak felülvizsgálatát az energiapiac újratervezése keretében az alábbi, háztartási fogyasztókkal kapcsolatos ajánlások figyelembevétele céljából:

- a) javasolja az áramszámlák kiállításának gyakoribbá tételét, valamint a számlák és a szerződések átláthatóságának és közérthetőségének fokozását annak érdekében, hogy elő lehessen segíteni az interoperabilitást és az összehasonlíthatóságot; hangsúlyozza, hogy világos nyelvezetet kell használni, kerülve a szakkifejezéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy rögzítsen minimális tájékoztatási kötelezettségeket és legjobb gyakorlatokat e tekintetben; hangsúlyozza, hogy mind az állandó költségeket, mint az adókat és az illetékeket egyértelműen azonosítani kell a számlákon, lehetővé téve a fogyasztóknak, hogy ezeket könnyen megkülönböztessék a fogyasztáshoz kapcsolódó

2016. május 26., szerda

változó költségektől; emlékeztet rá, hogy jelen is hatályban vannak olyan előírások, amelyek kötelezik a szolgáltatókat annak érthető és egyértelmű feltüntetésére, hogy a szolgáltató a teljes előző évben milyen arányban használt fel különféle energiaforrásokat, ideértve azt is, hogy a fogyasztó hol találhat tájékoztatást a kibocsátott szén-dioxid és a keletkezett radioaktív hulladék környezeti hatásait illetően;

- b) hozzon létre egyablakos rendszert, ahol minden vonatkozó információ hozzáférhető a kellő ismeretek birtokában történő fogyasztói döntéshozatalhoz;
- c) javasolja, hogy az elosztórendszer-üzemeltetők, amelyeknek rendelkezésére állnak az egyes háztartások fogyasztásával kapcsolatos visszamenőleges adatok, továbbá a független ár-összehasonlító eszközök üzemeltetői működjenek együtt az energiaszabályozókkal annak vizsgálata érdekében, hogy miként lehet a legproaktívabban biztosítani a fogyasztók számára a kínálat összehasonlítását, és ezáltal lehetővé tenni az összes fogyasztó számára, még az interneteléréssel vagy internethasználati készségekkel nem rendelkező fogyasztók számára is annak eldöntését, hogy a szolgáltatóváltás megtakarítást eredményezne-e az ő esetükben;
- d) javasolja, hogy fejlesszenek ki az árak összehasonlítására vonatkozó iránymutatásokat annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók független, naprakész és közérthető összehasonlító eszközökhöz férhessenek hozzá; úgy véli, a tagállamoknak olyan akkreditációs rendszerek kifejlesztését kellene megfontolniuk, amelyek lefedik az összes ár-összehasonlító eszközt, összhangban az Európai Energiaszabályozók Tanácsának iránymutatásaival;
- e) javasolja új platformok létrehozását, amelyek független ár-összehasonlító eszközként szolgálnának annak érdekében, hogy egyértelműbbé tegyék a számlákat a fogyasztók számára; javasolja, hogy a független platformok összehasonlítható módon nyújtsanak információkat a fogyasztóknak a felhasznált energiaforrások százalékos arányáról, az energiadíjakban található különböző adókról, illetékekről és kiegészítő költségekről, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a fogyasztók számára, hogy könnyen keressenek az ár, a minőség és a fenntarthatóság szempontjából megfelelő ajánlatokat; javasolja, hogy ezt a szerepet meglévő szervezetek, például a nemzeti energiaügyi minisztériumok, szabályozók vagy fogyasztói szervezetek töltsék be; javasolja, hogy tagállamonként legalább egy független eszközt fejlesszenek ki;
- f) javasolja, hogy a szolgáltatók közötti kiskereskedelmi verseny elősegítése érdekében a tagállamoknak a független ár-összehasonlító eszközök üzemeltetőivel és a fogyasztói csoportokkal konzultálva iránymutatásokat kell kidolgozniuk azzal a céllal, hogy a szolgáltatók által kialakított különféle díjszabások lehetővé tegyék az egyszerű összehasonlításokat és a fogyasztók megtévesztésének elkerülését;
- g) javasolja, hogy a fogyasztókat a számlán vagy a számlához csatolt dokumentumon keresztül tájékoztassák a korábbi fogyasztási szokásaik tükrében számukra legmegfelelőbb és legelőnyösebb díjszabásról, illetve tegyék lehetővé számukra a lehető legegyszerűbb áttérést erre a díjszabásra, amennyiben élni kívánnak ezzel a lehetőséggel; megjegyzi, hogy mivel számos tagállamban alacsony a szolgáltatóváltások aránya, valószínűleg sok háztartás, és különösen a legkiszolgáltatottabb háztartások nem követik az energiapiac fejleményeit, és nem megfelelő, régi és drága tarifacsomag alapján fizetnek;
- h) javasolja, hogy szülessenek vizsgálati intézkedések annak érdekében, hogy a kiskereskedelmi árak jobban tükrözzék a nagykereskedelmi árakat, így megforduljon az a tendencia, hogy az energiaszámlák egyre nagyobb arányban tartalmaznak előre rögzített elemeket, elsősorban adókat és illetékeket, valamint egyes esetekben hálózati költségeket; kiemeli a háztartások és az ipari fogyasztók által fizetett illetékek és adók közötti különbségeket;

15. határozottan úgy véli, hogy minden energiaszolgáltató honlapját és digitális számlázási lehetőségeit maradéktalanul hozzáférhetővé kell tenni a fogyatékkal élő személyek számára is, kielégítve az EN 301 549 sz. európai szabványban foglalt vonatkozó követelményeket;

16. ragaszkodik hozzá, hogy a tagállamok teljes körűen hajtsák végre a szolgáltatóváltással kapcsolatosan a harmadik energiacsomagban szereplő rendelkezéseket, és hogy a nemzeti szabályozások garantálják a fogyasztók számára a jogot a gyors, könnyű és költségmentes szolgáltatóváltáshoz, és azt, hogy a szolgáltatóváltás lehetőségét ne akadályozzák a szerződésbontáshoz kapcsolódó díjak és büntetések; leszögezi, hogy e jog piacfelügyelet, illetve hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók révén történő érvényesítése alapvető fontosságú, és támogatja az ACER „Híd 2025-höz” kiadványának szolgáltatóváltással kapcsolatos ajánlásait;

2016. május 26., szerda

17. úgy véli, hogy elő kell mozdítani a kollektív szolgáltatóváltási rendszereket és kampányokat, ezáltal hozzásegítve a fogyasztókat az ár és a minőség szempontjából számukra kedvezőbb megoldáshoz; hangsúlyozza, hogy az ilyen rendszereknek függetlennek, megbízhatónak, átláthatónak, átfogónak és inkluzívnak kell lenniük, és el kell jutniuk a kevésbé tudatos fogyasztókhoz is; úgy véli, hogy a helyi hatóságok, szabályozók, fogyasztói szervezetek és egyéb nonprofit szervezetek alkalmasak e szerep kör betöltésére a visszaélés szerű gyakorlatok elkerülése érdekében;

18. ragaszkodik hozzá, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról és a fogyasztók jogairól szóló irányelvek hálaló kereskedéssel, tisztességtelen feltételekkel vagy gyakorlatokkal, illetve agresszív marketingtechnikkal kapcsolatos rendelkezéseit a tagállamok megfelelően hajtsák végre és érvényesítsék az energiafogyasztók, és különösen a legkiszolgáltatottabb csoportok védelme érdekében; megjegyzi, hogy a hálaló kereskedéssel kapcsolatos panaszok száma több tagországban is emelkedett;

19. üdvözli, hogy a Bizottság fontolóra kívánja venni kifejezetten az energia területét érintő jogszabályok beépítését a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet⁽¹⁾ mellékletébe;

Az inkluzív energiarendszer biztosítása annak elősegítésével, hogy a polgárok magukénak érezzék az energetikai átállást, megtermeljék saját energiájukat, és energiahatékonyá váljanak

20. úgy véli, hogy a jól működő energiarendszerekkel összefüggésben a helyi hatóságok, közösségek, szövetkezetek, háztartások és az egyének fontos szereplői az energetikai átállásnak, és jelentős mértékben hozzá kell járulniuk az átálláshoz, illetve ösztönzést kell kapniuk ahhoz, energiatermelővé és -szolgáltatóvá válhassanak, amennyiben így döntenek; ezért nagyon fontosnak tartja, hogy az Európai Unió elfogadja a „termelő-fogyasztók” közös operatív fogalom meghatározását;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be hálalati mérési rendszereket az önálló termelés és a szövetkezeti energiatermelés támogatása érdekében;

22. úgy véli, hogy a fogyasztói magatartás jelentős változása igen fontos az optimális energetikai átállás eléréséhez; úgy véli, hogy az ösztönzők és a minőségi információkhoz való hozzáférés kulcsfontosságú e tekintetben, és felkéri a Bizottságot, hogy jövőbeni javaslataiban foglalkozzon e kérdéssel; úgy véli továbbá, hogy a magatartás megváltoztatása terén fontos szerepet játszik majd az oktatás, a képzés és a tájékoztatási kampányok;

23. úgy véli, hogy a tőkéhez és pénzügyi szakértelemhez való korlátozott hozzájutás, a magas kezdeti beruházási költségek és a hosszú megtérülési idő jelentik a legfontosabb akadályokat a saját termelés és az energiahatékonysági intézkedések előtt; ezért új üzleti modellek, kollektív beszerzési rendszerek és innovatív pénzügyi eszközök kidolgozását szorgalmazza, amelyek révén valamennyi fogyasztó saját termelésre, saját fogyasztásra és energiahatékonyságra ösztönözhető; úgy véli, hogy ennek az EBB, az ESBA, a Horizont 2020 és a Strukturális Alapok fontos célkitűzésévé kell válnia, és a közhivataloknak és a piaci szereplőknek teljes mértékben ki kell aknázniuk az ebben rejlő lehetőségeket; megismétli, hogy a projekteket a költséghatékonyság összehasonlítása alapján kell finanszírozni, és közben szem előtt kell tartani a nemzeti és az európai éghajlati és energetikai célokat és kötelezettségeket;

24. kéri, hogy stabil, elégséges és költséghatékony javadalmazási rendszerek garantálják a befektetői biztonságot, és fokozzák a kis és közepes méretű megújulóenergia-projektek igénybevételét, egyszersmind a minimálisra csökkentve a piaci torzulásokat; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, az állami támogatásokról szóló iránymutatásokban előírtanyzott de minimis mentességeket; úgy véli, hogy a hálalati és egyéb díjaknak megkülönböztetéstől mentesnek és átláthatónak kell lenniük, tisztességesen tükrözniük kell a fogyasztó által a hálalatra gyakorolt hatást, el kell kerülniük a kettős számlázást, és egyszersmind megfelelő forrásokat kell biztosítaniuk az elosztási hálalzatok karbantartására és fejlesztésére; sajnálatosnak tartja, hogy visszamenőleges hatállyal megváltoztatták a megújuló energia támogatására szolgáló rendszereket, valamint tisztességtelen és büntető jellegű adókat vagy díjakat vezettek be, amelyek visszavetik a saját termelés eddigi jellemző terjedését; rávilágít a jól megtervezett és időtálló támogatási

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről (HL L 364., 2004.12.9., 1. o.).

2016. május 26., szerda

rendszerek fontosságára annak érdekében, hogy fokozni lehessen a befektetők biztonságát és a megfelelő ár-érték arányt, illetve hogy a jövőben el lehessen kerülni az ilyen változtatásokat; hangsúlyozza, hogy a hálózatot tárolási kapacitással ellátó termelő-fogyasztókat jutalmazni kell;

25. javasolja, hogy a lehetséges legalacsonyabb szintre csökkenjenek az új saját termelési kapacitásokat gátló adminisztratív akadályok, elsősorban a piachoz és a hálózathoz való hozzáférést gátló korlátozások felszámolásával; javasolja az engedélyezési folyamatok lerövidítését és egyszerűsítését, például egy egyszerű bejelentési kötelezettségre való átállással, továbbra is tiszteletben tartva valamennyi jogszabályi előírást, illetve biztosítva az elosztórendszer-üzemeltetők tájékoztatását; úgy véli, hogy a megújuló energiáról szóló irányelv felülvizsgálata konkrét rendelkezéseket is tartalmazhatna az akadályok felszámolását és a közösségi/kooperatív energiarendszerek előmozdítását illetően, a projektengedélyekkel foglalkozó, illetve műszaki és pénzügyi szakértelmet nyújtó „egyablakos ügyintézés” és/vagy különleges tájékoztató kampányok útján, helyi és közösségi szinten, továbbá biztosítva a termelő-fogyasztók hozzáférését az alternatív vitarendezési mechanizmusokhoz;

26. hangsúlyozza, hogy kedvező, stabil és méltányos keretet kell kialakítani, amely kedvez a többalakos épületek bérlőinek és lakóinak, hogy ők is élvezhessék a közös tulajdon, a saját termelés és az energiahatékonysági intézkedések előnyeit;

27. felkéri a Bizottságot, hogy fokozza a Polgármesterek Szövetségének, az intelligens városok és az intelligens közösségek kezdeményezéseknek, továbbá a 100 %-os megújulóenergia-közösségeknek nyújtott támogatást annak érdekében, hogy tovább lehessen fejleszteni e szervezet eszközként betöltött szerepét a saját termelésben, az energiahatékonysági intézkedésekben, az energiaszegénység elleni küzdelemben, valamint a legjobb gyakorlatok helyi hatóságok, régiók és tagállamok közötti cseréjében, továbbá biztosítsa, hogy valamennyi helyi hatóság ismerje a rendelkezésére álló pénzügyi támogatásokat;

Az igényoldali gazdálkodás fejlesztésének előmozdítása

28. hangsúlyozza, hogy az igényoldali választékozások ösztönzése érdekében az áraknak különbözniük kell a csúcsidőszakokban és a csúcsidőszakokon kívül, ezért támogatja az önkéntes beleegyezésen alapuló dinamikus árképzés fejlesztését, a valamennyi fogyasztóra gyakorolt hatások alapos értékelése függvényében; hangsúlyozza, hogy olyan technológiákat kell bevezetni, amelyek a rugalmas fogyasztást jutalmazó árjelzéseket adnak, ezáltal ösztönözve a fogyasztói reakciókat; úgy véli, hogy az összes tarifának átláthatónak és összehasonlíthatónak kell lennie, és azokat világosan el kell magyarázni; javasolja, hogy alaposabban elemezzék a progresszív és változtatható díjrendszerek megvalósításának módját az energiamegtakarítás, a saját termelés, a keresleti válasz és az energiahatékonyság ösztönzése érdekében; emlékezteti a Bizottságot, hogy a következő jogalkotási javaslatok megfogalmazása során garantálni kell, hogy a dinamikus árképzés bevezetése mellett több információt is közöljenek a fogyasztókkal;

29. úgy véli, hogy a fogyasztóknak könnyen és megfelelő időben hozzá kell férniük fogyasztási adataikhoz és a kapcsolódó költségekhez, hogy tájékozott döntéseket hozhassanak; megjegyzi, hogy csak 16 tagállam vállalta az intelligens fogyasztásmérők nagy mennyiségben történő bevezetését 2020-ig; úgy véli, hogy ahol intelligens fogyasztásmérőket vezetnek be, a tagállamoknak szilárd jogszabályi keretet kell biztosítaniuk, hogy fel lehessen számolni a nem igazolható utólagos számlázást, illetve biztosítani lehessen, hogy az ilyen fogyasztásmérők bevezetése hatékony és megfizethető legyen az összes fogyasztó számára, és különösen az energiaszegénységben élő fogyasztók számára; ragaszkodik hozzá, hogy az intelligens fogyasztásmérők alkalmazásából eredő előnyöket méltányosan osszák el a hálózatüzemeltetők és a fogyasztók között;

30. hangsúlyozza, hogy az intelligens technológiák fejlesztése kulcsszerepet játszik az energetikai átállásban és hozzájárulhat ahhoz, hogy a fogyasztók csökkenthessék energiaköltségeiket és javíthassák energiahatékonyságukat; felszólít az ICT gyors telepítésére, ideértve a mobil alkalmazásokat, az online platformokat és az online számlázást; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ez a fejlődés nem eredményezheti sem a legkiszolgáltatottabb és a piac fejleményeit kevésbé követő fogyasztók hátrahagyását, sem a számláik növekedését, ha közvetlenül nem élvezik az előnyöket; megjegyzi, hogy kiemelt figyelmet kell szentelni ezeknek a csoportoknak, és hogy el kell kerülni minden olyan bezáródási hatást, amely gátolhatja a fogyasztók díjszabások és szolgáltatások közötti szabad választását;

31. hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni olyan intelligens hálózatok és berendezések kifejlesztését, amelyek automatizálják az energiaigény árjelzések függvényében való kezelést; úgy véli, hogy a berendezéseknek magas szintű adatvédelmet kell biztosítaniuk, kölcsönösen átláthatónak kell lenniük, azokat a végfelhasználó javára kell megtervezni és fel kell szerelni olyan funkciókkal, amelyek fokozzák az energiamegtakarítást és támogatják az energiaszolgáltató piacok fejlődését és az igények kezelését;

2016. május 26., szerda

32. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak képeseknek kell lenniük arra, hogy szabadon válasszanak csoportosulások és energiaszolgáltató vállalatok között, a szolgáltatóktól függetlenül;

33. hangsúlyozza, hogy a polgárok energiával összefüggő adatainak gyűjtését, feldolgozását és tárolását az adatokhoz való hozzáférést diszkriminációtól mentesen kezelő szervezeteknek kell végezniük, összhangban az adatok és a magánélet védelmével kapcsolatos hatályos uniós kerettel, amely rögzíti, hogy mindig a fogyasztóknak kell rendelkezniük a személyes adataik felett, és az adatokat csak kimondott engedélyükkel lehet átadni harmadik feleknek; úgy véli továbbá, hogy biztosítani kell, hogy a polgárok helyesbíthessék és törölthessék személyes adataikat;

Az energiaszegénység okainak kezelése

34. fokozott koordinációt szorgalmaz uniós szinten az energiaszegénység elleni fellépés érdekében, a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréje, illetve az energiaszegénység közös definíciója révén, amely azon a gondolaton alapszik, hogy a megfizethető energiához való hozzáférés az alapvető szociális jogok közé tartozik;

35. kitart amellett, hogy az adatok rendelkezésre állása és hatékonyabb összegyűjtése alapvető fontosságú a helyzet értékelése és az energiaszegénységben élő polgárok, háztartások és közösségek minél hatékonyabb támogatása érdekében;

36. kiemeli ezen a területen valamennyi szinergia támogatásának fontosságát, elsősorban azoké, amelyek a helyi hatóságok és az elosztórendszer-üzemeltetők között közvetíthetnek, és amelyek, az európai és nemzeti adatvédelmi szabályozás teljes betartása mellett egyben a legtöbb információt adhatják az energiaszegénység mértékéről, továbbá azonosíthatják a veszélyhelyzeteket;

37. úgy véli, hogy az energiaunió irányítási keretének tartalmaznia kell a tagállamok energiaszegénységgel kapcsolatos céljait és jelentéseit, illetve hogy ki kell dolgozni a legjobb gyakorlatok eszköztárát;

38. úgy véli, hogy az energiahatékonysági intézkedések központi jelentőségűek minden, az energiaszegénység és a fogyasztói kiszolgáltatottság felszámolására irányuló költségvetés hatékony stratégiában, és kiegészítik a szociális politikákat; intézkedéseket szorgalmaz annak biztosítására, hogy a meglévő épületek energiahatékony felújítása az energiaszegénységben élő polgárok helyzetét is kezelje az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv és az energiahatékonysági irányelv (és különösen ennek 7. cikke) felülvizsgálatával összefüggésben; úgy véli, fontolóra kell venni egy olyan cél kitűzését, hogy 2030-ig meghatározott mértékben csökkenjen a nem energiahatékony otthonok száma, a bérleményekre és a szociális lakásokra összpontosítva; úgy véli, hogy az állami hatóságok által birtokolt és használt épületeknek példát kell mutatniuk ezen a területen;

39. kéri, hogy az energiahatékonyság és a saját termelés támogatását célzó uniós alapok az energiaszegénységben élő, alacsony jövedelmű fogyasztókra is összpontosítsanak, orvosolják azt a problémát, hogy eltérő ösztönzők vonatkoznak a bérlőkre és a tulajdonosokra;

40. úgy véli, hogy a tagállamok eltérő gyakorlatainak tiszteletben tartása mellett a jól célzott tarifacsomagok nélkülözhetetlenek az alacsony jövedelmű, kiszolgáltatott polgárok számára, és ezért elő kell ezeket mozdítani; úgy véli, hogy minden ilyen jellegű szociális tarifacsomagnak teljes mértékben átláthatónak kell lennie;

o

o o

41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0235

A szegénység: a nemek közötti egyenlőség**Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a szegénységről: a nemek közötti egyenlőség szempontjai (2015/2228(INI))**

(2018/C 076/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, valamint 3. cikkének (3) bekezdésére;
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8., 9., 151., 153. és 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak a szociális jogokra és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó rendelkezéseire, a
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel az Európa 2020 uniós növekedési stratégiára, és különösen azon célkitűzésére, hogy a tagállami szegénységi küszöb alatt élő európaiak számát 2020-ig 25 %-kal kell csökkenteni, ezáltal több mint 20 millió embert kiemelve a szegénységből, valamint arra, hogy teljes körűen ki kell építeni a tagállamok szociális biztonsági és nyugdíjrendszereit a megfelelő jövedelemtámogatás biztosítása érdekében,
- tekintettel a Bizottság 2013-as szociális beruházási csomagjára (SIP),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőség érvényesítésével foglalkozó gyakorlati közösségre (GenderCop), és különösen annak a szegénységgel és a társadalmi befogadással foglalkozó munkacsoportjára,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra elkülönített strukturális alapokra alkalmazandó közös rendelkezésekről szóló rendelet 7. cikkére,
- tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformjának 2014. évi éves ülésére,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelvre,
- tekintettel az Európai Bizottság 2015. augusztusi, „Új kezdet: a dolgozó szülők előtt álló, a munka és a családi élet összeegyeztetése terén jelentkező kihívások kezelése” című ütemtervére,
- tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i munkadokumentumára (SWD(2015)0278),
- tekintettel a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyekre irányuló uniós felmérésre, amelyet az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) végzett el és adott ki 2013. május 17-én,

2016. május 26., szerda

- tekintettel „A nők és a szegénység az Európai Unióban” című, 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint a nemek közötti megkülönböztetésmentességről és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a szülési szabadságról szóló irányelvet módosító 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása vonatkozásában 2010. október 20-án első olvasatban elfogadott álláspontjára ⁽³⁾,
- tekintettel „A nőket sújtó szegénység megjelenési formáiról az Európai Unióban” című 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a nyugdíjkorhatárhoz közelítő nők helyzetéről szóló 2011. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az egyedülálló anyák helyzetéről szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról a Bizottsághoz szóló 2012. május 24-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése témájával foglalkozó 57. ülészakáról szóló, 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a gazdasági válságnak a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira kifejtett hatásáról szóló 2013. március 12-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőség terén elért haladás az Európai Unióban 2013-ban” című, 2015. március 10-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽¹²⁾;
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló 2015. október 8-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a Bizottság megbízásából készített, 2014 áprilisában közétett, „Egyedülálló szülők és foglalkoztatás Európában” című tanulmányra,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság „A szegénység elleni küzdelem célkitűzésének elérése a növekvő rezsiköltségek fényében” című jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság ahhoz fűzött véleményére (A8-0040/2016),
- tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
- tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0153/2016),

⁽¹⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 130. o.

⁽²⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 31. o.

⁽³⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 162. o.

⁽⁴⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 77. o.

⁽⁵⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁽⁶⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 9. o.

⁽⁷⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 60. o.

⁽⁸⁾ HL C 264. E, 2013.9.13., 75. o.

⁽⁹⁾ HL C 24., 2016.1.22., 8. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 36., 2016.1.29., 6. o.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0050.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0351.

2016. május 26., szerda

- A. mivel az Eurostat legfrissebb adatai szerint a szegénységben élő nők száma (jelenleg 64,6 millió) továbbra is állandóan magasabb a szegénységben élő férfiakénál (jelenleg 57,6 millió) ⁽¹⁾; mivel ez azt mutatja, hogy a szegénység másképpen hat a nőkre és a férfiakra; mivel a nők esetében a 28 tagállamból álló EU-ban a szegénység kockázata 2014-ben különösen magas volt, a nők társadalmi juttatások nélküli szegénységi aránya 46,6 % volt, e juttatásokkal együtt pedig 17,7 %; mivel a nők körében tapasztalható szegénység aránya tekintetében a tagállamok között erős különbségek mutatkoznak; mivel függetlenül attól, hogy a nők bizonyos csoportjai – például az időskorú nők, az egyedülálló nők, az egyedülálló anyák, a leszbikusok, a biszexuális nők, a transznemű nők vagy a fogyatékkal élő nők – mennyire sajátos kockázatoknak vannak kitéve, a migráns nők és az etnikai kisebbségekhez tartozó nők körében tapasztalható szegénység aránya az EU-ban mindenütt azonos; mivel a 28 tagállamból álló Unióban a népesség 38,9 %-a, az egyedülálló nőknek pedig 48,6 %-a nem képes megbirkózni váratlan kiadásokkal; mivel az ENSZ emberi jogi főbiztosa kijelentette, hogy a világon a legszegényebb emberek többsége nő, hogy a vidéken szegénységben élő nők száma 1975 óta mintegy 50 százalékkal nőtt, hogy a világon az összes munkaóra kétharmadát a nők dolgozzák le és hogy a világ élelmiszer mennyiségének a felét a nők állítják elő, akik ennek ellenére a világ jövedelmének csupán 10 százalékát keresik meg, továbbá a világ vagyonának kevesebb mint egy százalékával rendelkeznek;
- B. mivel a társadalmi és gazdasági jólét növekedése egyenlőséget teremt a nemek között, és ez nemcsak a nők, hanem a gazdaság és a társadalom egésze számára is előnyös; mivel a férfiak és a nők közötti egyenlőség biztosítására irányuló célkitűzés az 1957-es Római Szerződésre nyúlik vissza;
- C. mivel a kormányok a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményben és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendben elkötelezték magukat annak biztosítására, hogy minden fiú és lány elvégezze az általános iskolát; mivel a Parlament 2015 májusában a nemzetközi nőnap alkalmából megrendezte „A nők és a lányok érvényesülésének támogatása az oktatás révén” elnevezésű rendezvényt; mivel mind az iskolarendszeren belüli, mind az azon kívüli oktatás alapvető fontossággal bír a marginalizáció és a megkülönböztetés több formájának leküzdésében, azáltal, hogy párbeszédet teremt, nyitottságot és megértést biztosít a közösségek között, valamint elősegíti a társadalom periferiájára szorult közösségek emancipációját;
- D. mivel gazdasági visszaesés idején a szegénység kockázatának már eleve kitett emberek – akik nagyobb valószínűséggel nők – veszélyeztetett helyzetbe kerülnek a munkaerő-piacokon és a szociális biztonság tekintetében, kiváltképpen, ha többszörösen is hátrányos megkülönböztetéssel sújtott csoportok tagjai; mivel az uniós LMBT-felmérés megállapítja, hogy a leszbikus, biszexuális és transznemű nők aránytalanul erősen vannak kitéve a megkülönböztetés veszélyének a szexuális irányultságuk vagy a nemi identitásuk miatt a munkahelyen (19 %), az oktatásban (19 %), a lakhatási ügyekben (13 %), az egészségügyben (10 %) és a szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés során (8 %); mivel ez aránytalanul veszélyezteti a nők gazdasági és társadalmi jólétét;
- E. mivel a Bizottság által igényelt és a tagállamok által végrehajtott megszorító politikák az utóbbi évek gazdasági válságát tetézve fokozták az egyenlőtlenséget és különösen a nőket sújtották, súlyosbítva szegénységüket és egyre jobban kiszorítva őket a munkaerő-piacról; mivel az állami gyermek-, idős- és beteggondozási szolgáltatások és infrastruktúrák hálózata, valamint az ilyen jellegű minőségi és ingyenes közszolgáltatások köre szűkült;
- F. mivel az egyszülős családok nagyobb mértékben vannak kitéve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának (49,8 % az eltartott gyermekkel rendelkező átlagos családokra vonatkozó 25,2 %-hoz képest, jóllehet az adatok tagállamonként rendkívül eltérők) ⁽²⁾; az Eurostat adatai szerint 2014-ben az Unióban az egyszülős háztartások 56,6 %-át nők alkották; a szegénység erős hatást gyakorol a gyermekek egyéni fejlődésére és tanulására, és következményeit egész életútjuk során viselhetik; mivel a különböző társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező gyermekek közötti oktatási szakadék nőtt (a szolgáltatások 11 országban a 0 és 3 év közötti gyermekek kevesebb mint 15 %-át érik el); mivel a szegénység nagy valószínűséggel több nemzedéken át fennmarad; mivel a megfelelő minőségű oktatás hiánya a gyermekszegénység kockázatát jelentősen növelő tényező, továbbá a gyermekek társadalmi kirekesztettségét is fokozza, az iskola elhagyásának kockázatát pedig nagyban erősíti a családi élethez kötődő tényezők, így pl. a stabilitás hiánya, a családon belüli erőszak vagy a rossz lakáskörülmények;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=t2020_50&language=en

⁽²⁾ Save the Children, „Child Poverty and Social Exclusion in Europe” (Gyermekszegénység és társadalmi kirekesztés Európában), Brüsszel, 2014, 14. o.

2016. május 26., szerda

- G. mivel a vidéki térségekben élő nőket különösen sújtja a szegénység; mivel a vidéki térségekben sok nőt nyilvántartásba sem vettek a munkaerő-piacon, vagy pedig munkanélküliként tartanak számon; mivel a vidéki térségekben élő nők körében rendkívül magas a munkanélküliségi ráta, és akiknek van munkájuk, nagyon alacsony jövedelemmel rendelkeznek; mivel a vidéki térségekben élő nők korlátozottan férnek hozzá az oktatáshoz, a korai rákdiagnosztizáláshoz és általában az egészségügyi ellátáshoz;
- H. mivel a szegénység fenyegetésében töltött élet következménye a társadalmi kirekesztés és a kimaradás a társadalmi életből, hiszen nehezebb az oktatáshoz, az alapvető egészségügyi ellátáshoz, a méltó lakáskörülményekhez, a kultúrához és sporthoz, valamint a tömegközlekedéshez való hozzáférés; mivel a nők támogatását célzó politikákba történő beruházás javítja a nők családjának, különösen gyermekeiknek életfeltételeit is;
- I. mivel a nemek közötti bérszakadék aránya 16,3 %, és mivel az atipikus és bizonytalan formájú munkaszerződések is erősebben érintik a nőket, mint a férfiakat;
- J. mivel az üzleti vállalkozást indítani kívánó nők a hitelhez jutás tekintetében igen gyakran nehézségekkel szembesülnek, a hagyományos pénzügyi közvetítők ugyanis nem szívesen nyújtanak hitelt a nőknek, mert a kockázatoknak jobban kitett vállalkozóknak tekintik őket, akik esetében kisebb az üzleti növekedés és a hasznot hozó befektetések valószínűsége;
- K. mivel a nők gyakran háztartási alkalmazottként dolgoznak, sok esetben a nemzeti munkajog keretein kívül; mivel az okmányokkal nem rendelkező nők különösen ki vannak téve annak a veszélynek, hogy ilyen jellegű munkára kényszerítik és kizsákmányolják őket;
- L. mivel a család idősebb vagy beteg tagjait, valamint a gyermekeket gyakrabban gondozzák nők, mint férfiak, és a nők gyakrabban is szakítják meg karrierjüket, miáltal kevésbé vannak jelen és hosszú időszakokon át egyáltalán nem folytatnak tevékenységeket a munkaerő-piacokon; mivel az elszegényedés kockázatát csökkentették az elérhető árú, a korai gyermekkorban rendelkezésre bocsátott oktatással és gondozással, illetve a más függő személyek – például idősek – gondozásával kapcsolatos színvonalas szociális szolgáltatások és létesítmények; mivel csupán kevés tagállam teljesítette vagy teljesítette túl a gondozási teendők nemek közötti egyenlő megosztása szempontjából elengedhetetlennek tekintendő barcelonai célkitűzéseket;
- M. mivel a szegénység generációk közötti dimenzióiból adódóan a szegénységgel és a társadalmi kirekesztéssel szembesülő lányok és fiatal nők helyzetének megoldása elengedhetetlen a szegénység női problémává válásának megakadályozásához;
- N. mivel a 27 tagállamból álló EU-ban az aktív korú egyedülálló anyák 34 %-a van kitéve a szegénység kockázatának, miközben a többi gyermekes család esetében e kockázati arány 17 %;
- O. mivel a nyugdíjszakadék átlagos aránya 39 %, ami a makacsul fennmaradó – a bérekben, a foglalkoztatáshoz való hozzáférésben, hátrányos megkülönböztetésben és a munkaerő-piacon a nők és a férfiak közötti bérszakadékban megnyilvánuló –, egyenlőtlenségek által okozott egyensúlyhiány következménye; mivel a nyugdíjszakadék a nők gazdasági függetlenségének akadálya és az egyik oka annak, hogy az idősebb nők jövedelme a szegénységi küszöb alá süllyed; mivel biztosítani kell a hozzáférést a nőkkel szemben is méltányos nyugdíjrendszerekhez; mivel a nyugdíjszakadék a 2006 és 2012 közötti időszakban csökkent azokban a tagállamokban, ahol a 2006/54/EK irányelv ⁽¹⁾ végrehajtásra került;

⁽¹⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/547546/EPRS_STU\(2015\)547546_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/547546/EPRS_STU(2015)547546_EN.pdf), 11. o.

2016. május 26., szerda

- P. mivel a szegénység kockázatának növekedése szoros összefüggésben áll az oktatás, a szociális biztonsági rendszerek és a gyermekgondozási szolgáltatások szintjén jelentkező költségvetési megszorításokkal; mivel a válság és a több tagállamban foganatosított megszorító intézkedések a nőket és a gyermekeket hosszabb távon sújtották;
- Q. mivel a nők a gazdasági és társadalmi fejlődés kulcsfontosságú mozgatórugói, és a jó oktatás az egyik leghatékonyabb rendelkezésre álló stratégia annak biztosításához, hogy a nők sikeresek legyenek a munkaerő-piacon és kitörjenek a generációról generációra örökölt szegénységből; mivel az oktatás nem ingyenes, hanem jelentős közvetlen és közvetett költségekkel jár, ami erősen gátolja, hogy a szegénységben élő emberek magasabb képzettséget szerezhessenek; mivel a lányok az iskolában jobban teljesítenek a fiúknál, de gyakran nagyobb nehézségekkel szembesülnek, illetve családi vagy egyéb nyomás akadályozza őket abban, hogy iskolai sikerükből szakmai eredményességet kovácsoljanak;
- R. mivel a szegénység női problémává válásához a patriarchális társadalomban gyökerező, a nőket alárendelt társadalmi szerepbe kényszerítő társadalmi sztereotípiák is hozzájárulnak; mivel e sztereotípiák már gyermekkorban kialakulnak, és hatásuk az oktatási-képzési formák megválasztásától egészen a munkaerő-piacig érezhető; mivel a nőkre még ma is túlságosan gyakran „nőbarát” feladatokat osztanak, amelyek ellátásáért továbbra sem fizetik meg őket megfelelően, és még mindig alulképviseltek bizonyos területeken, például a matematikában, a tudományokban, az üzleti életben, a számítástechnikai és a mérnöki szakmákban, valamint a felelős vezetői beosztásokban; mivel e sztereotípiák a fizetések megállapításakor normatív szerepet játszó, férfiak által uralt ágazatokkal együtt a fizetések tekintetében nem alapuló megkülönböztetéshez vezetnek;
- S. mivel az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégia nagyra törő célokat tűzött ki, például a 75 %-os foglalkoztatási arány megteremtését és a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett személyek legalább 20 millióval történő csökkentését a 2020-ig terjedő időszakban; mivel az Európa 2020 stratégia célkitűzései tartalmazzák a korai iskolaelhagyás arányának 10 % alá csökkentését;
- T. mivel az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek egyike, hogy a 30–34 évesek körében az egyetemi végzettséggel rendelkezők aránya 40 % legyen a jelenlegi átlagos 37,9 %-hoz képest, és mivel a nők átlaga meghaladta a 42,3 %-ot, szemben a férfiak 33,6 %-os arányával;
- U. mivel az Európa 2020 stratégia öt mérhető célkitűzéseinek egyikét képező szegénységellenes célkitűzésének teljesítéséhez erőteljes új politikai lendületre van szükség; mivel e célkitűzések csak akkor teljesíthetők, ha a szegénységellenes politika erős nemi dimenziót is magába foglal, és a nők –főként a szegénység kockázatával szembeni – védelmére irányuló nemzeti politikák elfogadásával párosul;
- V. mivel a szegénység, a társadalmi kirekesztés és a nők gazdasági függősége tovább súlyosbíthatja az erőszak áldozatául esett nők helyzetét, és ez megfordítva is igaz, hiszen az erőszak következményekkel jár a nők egészségére nézve, és gyakran munkahelyük elvesztéséhez, hajléktalansághoz, társadalmi kirekesztéshez és szegénységhez vezet; mivel ez rendkívüli mértékben megnöveli az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás veszélyét; mivel ráadásul az ilyen erőszak áldozataként szenvedő nők közül gazdasági függőségük miatt sokan továbbra is együtt élnek támadójukkal;
- W. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség a nők szegénysége elleni küzdelem eszköze, hiszen kedvezően befolyásolja a termelékenységet és a gazdasági növekedést, továbbá a nők nagyobb munkaerő-piaci részvételéhez vezet, ami számos társadalmi és gazdasági előnnyel jár;

A szegénység kérdése a munka és a magánélet egyensúlyával összefüggésben

1. hangsúlyozza a minőségi közszolgáltatások kulcsfontosságú szerepét a szegénység – különösen a nőket sújtó szegénység – elleni küzdelemben, hiszen ők jobban rá vannak utalva e szolgáltatásokra;
2. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a férfiakat a nemek közötti egyenlőség valamennyi területen és a munkaerő-piac valamennyi szintjén történő előmozdítására, és szükség van elkötelezett együttműködésükre ebben;

2016. május 26., szerda

3. úgy véli, hogy a tagállamoknak előtérbe kell helyezniük a magán- és a szakmai élet összeegyeztethetőségét, családbarát – például rugalmas munkaidejű vagy a távmunka lehetőségét tartalmazó – munkaügyi megállapodásokat vezetve be; megjegyzi, hogy a gyermekek, függő személyek és idősek gondozásával kapcsolatos megfizethető, színvonalas szolgáltatások – különösen bölcsődék, óvodák és hosszú távú gondozást nyújtó létesítmények – hiánya hozzájárul a társadalmi kirekesztéshez, a nemi alapú foglalkoztatási szakadékhhoz, a bérszakadékhhoz és az abból következő nyugdíjszakadékhhoz; hangsúlyozza, hogy a kora gyermekkortól biztosított ingyenes színvonalas oktatáshoz, a megfizethető gondozáshoz, a formális, informális és nem formális oktatáshoz, valamint a családtámogatási szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés központi jelentőséggel bír a nők munkaerő-piacra történő belépésének és a munkaerő-piacon maradásuk ösztönzése, az esélyegyenlőség szavatolása és a szegénység generációról generációra örökítésének megtörése szempontjából, mivel segítséget nyújt a nők számára önállóságuk kivívásához és a munkahelyük megőrzését biztosító képesítések megszerzéséhez;

4. sajnálatosnak tartja a megszorító politikákat, amelyek a gazdasági válsággal együtt hozzájárulnak a szegénységi ráta növekedéséhez, különösen a nők esetében;

5. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a Barcelonában kitűzött célok elérése érdekében használják ki és fejlesszék tovább a már rendelkezésre álló szakpolitikai és pénzügyi eszközöket, közöttük a „szociális beruházási csomagot”; kéri ezzel összefüggésben az Európai Szociális Alap (ESZA) és az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) optimalizálását, és hogy a szociális beruházások végrehajtása és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) igénybe vétele során tegyék prioritássá a gyermekek és más eltartásra szoruló személyek elhelyezésére szolgáló állami és magánüzemeltetésű infrastruktúrák kialakítását; javasolja, hogy a Bizottság társfinanszírozási mechanizmus keretében biztosítson egyedi forrásokat ösztönző intézkedések előmozdítására meghatározott területeken, ahol kevés a koragyermekkori nevelési és gondozási létesítmény és kirívóan alacsony a nők foglalkoztatási aránya;

6. felhívja a tagállamokat olyan politikák végrehajtására, amelyek védik, értékelik és előmozdítják az ingyenes színvonalas közszolgáltatásokat, különösen az egészségügyben, az oktatásban, a szociális biztonság terén és az igazságszolgáltatásban; hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a közszolgáltatások céljaira biztosítottak legyenek a szükséges pénzügyi és emberi erőforrások;

7. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a munka és a magánélet összeegyeztethetőségének elősegítése érdekében, hogy a nők és különösen a szegénység veszélyének leginkább kitett nők teljes munkaidőben folytatni tudják szakmai pályájukat, vagy ha úgy kívánják, részmunkaidőben vagy rugalmas munkaidő-beosztással dolgozhassanak;

8. felhívja a Bizottságot, hogy az anyák és apák különféle szabadságtípusok – nevezetesen a szülési, az apasági, a szülői és a gondozói szabadság – tekintetében fennálló szükségleteinek kielégítése céljával, a tagállamokkal szorosan egyeztetve tegyen következetes jogalkotási kezdeményezést, támogatva különösen a férfiak aktívabb apaszerep-vállalását, lehetővé téve a családi feladatok igazságosabb megosztását és egyenlő esélyeket biztosítva a nők számára a munkaerő-piaci részvételre, miáltal megerősödik gazdasági függetlenségük; tisztában van azzal, hogy egyes tagállamok már igen előrehaladott – az uniós jog rendelkezésein is túllépő – szabályokkal rendelkeznek e téren; felhívja a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra jogszabályok bevezetését az anyasági, apasági és szülői jogok védelme vagy javítása céljával; hangsúlyozza, hogy 2010-ben a szülői szabadságot igénybe vevő személyek mindössze 2,7 %-a volt férfi, ami rámutat arra, hogy a szülőiszabadság-jogok rendelkezésre bocsátásának biztosítása érdekében kézzelfogható intézkedésekre van szükség;

9. ismételten csalódottságának ad hangot amiatt, hogy a patthelyzet feloldására és ezáltal az európai polgárok jobb védelmének szavatolására irányuló több éves erőfeszítések ellenére visszavonták a szülési szabadságról szóló irányelvet; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki új javaslatot, illetve a fizetett apasági szabadság kötelező erejű jog legyen; úgy véli, hogy egyedi intézkedéseket kell hozni minden tagállamban annak érdekében, hogy javuljon a nők helyzete a magánélet és a munka egyensúlya tekintetében; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy erőteljesebb szociális dimenziót és a nemek munkahelyi egyenlőségére vonatkozó célkitűzéseket is építsen be az európai szemeszterbe;

10. üdvözli az „Új kezdet: a dolgozó szülők előtt álló, a munka és a családi élet összeegyeztetése terén jelentkező kihívások kezelése” című bizottsági ütemtervben előirányzott gondozói szabadság bevezetésére irányuló javaslatot;

2016. május 26., szerda

Szegénység és munka

11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat olyan politikák bevezetésére, amelyek célja a nők foglalkoztatásának előmozdítása, a társadalom periferiájára szorult nők csoportjainak munkaerő-piaci integrálása az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek fényében, az oktatás megerősítése és javítása, valamint a képzési és tájékoztatási kampányokba történő befektetés fokozása, biztosítva, hogy a nők jövőbeli munkaerő-piaci integrációjában a képesítés játssza majd a főszerepet, és hangsúlyt fektetve az egész életen át tartó tanulásra, mivel ez a nőket felvértezi a színvonalas álláshelyek megszerzéséhez szükséges képességekkel, és lehetőséget ad számukra, hogy meglévő képességeik újjal való kiegészítésének köszönhetően sikerrel alkalmazkodhassanak a folyamatosan változó munkaerő-piaci körülményekhez; kéri a reáلتantárgyak előmozdításának fokozását a fiatal lányok körében annak érdekében, hogy megszűnjenek az oktatási sztereotípiák, valamint – hosszú távon – a foglalkoztatási és a bérszakadék is; felhív megfizethető, színvonalas állami gondozási szolgáltatások kidolgozására, a nők és a férfiak számára egyformán előnyös, rugalmasan kiigazítható munkaidő-feltételeket tartalmazó – de nem bizonytalan helyzetet teremtő – munkaügyi megállapodásokra, valamint a férfiak és a nők szegregációjának leküzdésére irányuló egyedi intézkedések foganatosítására foglalkozások és ágazatok szerint, többek között a vállalati szférában és a felelős beosztásokban is;

12. hangsúlyozza, hogy a hitelekhez, a pénzügyi szolgáltatásokhoz és a tanácsadáshoz való hozzáférés elengedhetetlen a társadalmi kirekesztéssel küzdő nők vállalkozói sikeréhez, valamint képviselőik növeléséhez ezen ágazatban; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak tényleges intézkedéseket a saját vállalkozást indítani vagy befektetési projekteket megvalósítani kívánó nők finanszírozáshoz jutásának segítése érdekében, és mozdítsák elő a vállalkozói kedvet a nők körében (mivel ez hozzájárul az általános gazdasági és társadalmi fejlődéshez), növeljék a nők hitelhez való hozzáférést (mikrohitel-eszközök révén is, és különös tekintettel a halmozott hátrányos megkülönböztetéssel szembesülő nőkre), valamint a bizonytalanságot kiküszöbölő módon dolgozzanak és bontakoztassanak ki önfoglalkoztatási programokat; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a legjobb gyakorlatok megosztása és előmozdítása, a mentorálás, a női szerepeket közvetítő modellek, valamint az állás nélküli nők támogatásának egyéb formái jelentőségét;

13. hangsúlyozza az alábbiak döntő fontosságát: a makrogazdasági, társadalmi és a munkaerő-piacra vonatkozó politikák reformja, összhangba állítva a nemek közti egyenlőségre vonatkozó politikákkal annak érdekében, hogy biztosítsák a nők számára a gazdasági és társadalmi igazságosságot; a szegénységi ráta meghatározására használt módszerek felülvizsgálata és a méltányos vagyoni elosztást előmozdító stratégiák kidolgozása;

14. megjegyzi, hogy a nőket gyakrabban foglalkoztatják bizonytalan feltételek mellett, alacsony fizetésért és atipikus munkaszerződésekkel; megjegyzi, hogy a bizonytalan foglalkoztatás további megnyilvánulása a nem önként vállalt részdíós munka elterjedtsége, ami hozzájárul a szegénységi kockázathoz, és amelynek aránya a teljes foglalkoztatáson belül 16,7 %-ról 19,6 %-ra emelkedett; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a be nem jelentett munka, a bizonytalan foglalkoztatás és az atipikus szerződési formák – többek között egyes tagállamokban a „nullaórás” szerződések – visszaélésének alkalmazásának leküzdésére; hangsúlyozza, hogy a nők nagy arányban végeznek be nem jelentett munkát, ami kedvezőtlen hatást gyakorol a nők jövedelmére, társadalombiztosítási fedezetére és szociális biztonsági védelmére, és rossz hatással van az EU GDP-jére; sürgeti a tagállamokat, hogy fontolják meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) bizonytalan munkahelyek mennyiségének csökkentését célzó ajánlásainak⁽¹⁾ végrehajtását, így például a bizonytalan munkaviszonyt létesítő szerződések alkalmazásának elemzését és korlátozását, valamint a munkavállalók ilyen típusú, egymást követő szerződéssel történő foglalkoztatása időtartamának korlátozását, amely letelte után határozatlan idejű szerződés lehetőségét kelljen felajánlani;

15. felhívja a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a munkavállaló nők jogainak érvényesülését, mert egyre gyakoribb, hogy a nők rosszul fizetett munkákat végeznek és diszkrimináció áldozatává válnak;

16. rámutat, hogy a szegénységben élő nők új kategóriái jöttek létre a szakmával rendelkező fiatal nők körében, és így fiatal diplomás nők magas részarányát kárhozzátják bizonytalan feltételek melletti munkavállalásra és olyan jövedelemre, amely ritkán haladja meg a szegénységi küszöböt („újszegények”);

17. ismételt felszólítja a Bizottságot, hogy a nők és a férfiak közötti bérszakadék megszüntetése és a nyugdíjszakadék csökkentése érdekében vizsgálja felül a meglévő jogszabályokat; megjegyzi, hogy a bérek átláthatóságának fokozása a nemek közötti bérszakadék felszámolásának alapvető feltétele, és felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a Bizottság

⁽¹⁾ Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, Policies and regulations to combat precarious employment (A bizonytalan foglalkoztatás leküzdésére irányuló politikák és szabályozás), 2011.

2016. május 26., szerda

2014. március 7-i, a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének az átláthatóság révén történő megerősítéséről szóló ajánlását, ideértve a nemi alapú munkahelyi diszkrimináció tekintetében a bizonyítási teher megfordítását is;

18. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt arról, hogy a valamely személy neme megváltoztatásának hivatalos elismeréséhez kapcsolódó eljárások, illetve az ilyen eljárások hiánya milyen hatással vannak a transznemű személyek munkaerő-piaci helyzetére, különösen a foglalkoztatáshoz való hozzáférésükre, javadalmazásuk szintjére, szakmai előmenetelükre és nyugdíjukra;

19. aggodalommal állapítja meg, hogy a nők nyugdíja gyakran a létminimumot is alig haladja meg, aminek több oka is lehet, mint például a családjukról való gondoskodás miatt a szakmai tevékenység megszakítása vagy beszüntetése, a teljes szakmai pálya során a részmunkaidős szerződések dominanciája vagy a házastárs vállalkozásában, különösen a kereskedelmi vagy mezőgazdasági ágazatban, munkabér és társadalombiztosítás nélkül végzett munka;

20. üdvözli, hogy a Bizottság az „egyenértékű munkáért járó egyenlő bért” a nemek közötti egyenlőségre irányuló új stratégiájának egyik legfontosabb intézkedési területeként kezeli; felszólítja a Bizottságot, hogy fogadjon el közleményt „A nemek közötti egyenlőség és a nők jogai tekintetében a 2015 utáni időszakra vonatkozó új stratégia” címmel, hogy az abban foglalt célkitűzéseket és szakpolitikákat hatékonyan végre lehessen hajtani;

21. kéri a tagállamokat, ügyeljenek arra, hogy a gyermekek nevelése vagy az idősek gondozása érdekében szakmai tevékenységüket ideiglenesen felfüggesztő nők visszaileshessenek a munkaerő-piacra, vagy újból elfoglalhassák korábbi munkakörüket, és módjuk legyen az előrelépésre;

22. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen hatáértékelést az EU-ban működő minimumjövedelem-rendszerekről, és vegyen fontolóra további intézkedéseket, amelyek figyelembe veszik az egyes tagállamok gazdasági és társadalmi körülményeit, továbbá vizsgálja meg, hogy e minimumjövedelem-rendszerek közül melyek azok, amelyek lehetővé teszik a háztartások számára alapvető személyes szükségleteik kielégítését; ismételten felszólítja a tagállamokat, hogy sürgősen vezessenek be nemzeti szintű minimálnyugdíjat, amely a szegénységi küszöbnél nem lehet alacsonyabb;

23. megjegyzi, hogy a legkiszolgáltatottabb csoportot a nyugdíjas nők alkotják, akik gyakran szegénységben élnek vagy ki vannak téve a szegénység kockázatának; felhívja a tagállamokat, hogy a nemek közötti nyugdíjszakadék csökkentését tekinték gazdasági célnak; felhívja a tagállamokat, hogy reformálják meg nyugdíjrendszereket azzal a szándékkal, hogy a nyugdíjszakadék megszüntetése érdekében mindig megfelelő nyugdíjakat biztosítsanak; úgy véli, hogy a nyugdíjszakadék leküzdésére szolgáló eszköz lehet többek között a nyugdíjrendszerek nők és férfiak egyenlőségét biztosító kiigazítása, valamint az oktatás, a karrier-tervezés, a szülői szabadsági rendszerek és más, szülőket támogató szolgáltatások területén végzett kiigazítás; felhívja a tagállamokat, hogy a szubszidiaritás elvével összhangban fontolják meg közös nyugdíjjogosultság megállapítását válás vagy különválás esetén; megjegyzi, hogy a foglalkoztatói öregségi nyugdíjrendszereket egyre inkább a biztosítási elveknek megfelelően működtetik, és hogy emiatt számos ponton hézagok keletkezhetnek a szociális védelemben⁽¹⁾; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Bírósága egyértelművé tette, hogy a foglalkoztatói nyugdíjrendszereket díjazásnak kell tekinteni, és hogy az egyenlő bánásmód elve e rendszerekre is vonatkozik;

Szegénység: általános ajánlások

24. felhívja a figyelmet arra, hogy a szegénységben élő személyek a lakosság jobb módon élő tagjaihoz képest gyakran magasabb egységköltséget fizetnek a társadalmi és gazdasági túlélésükhöz nélkülözhetetlen ugyanazon javakért és szolgáltatásokért, például a távközlési szolgáltatásokért, az energiáért és a vízért; felhívja a tagállamokat, hogy az anyagi forrásokat leginkább nélkülöző személyeket támogató mechanizmusok kidolgozása és a szociális szempontú díjszabás kialakítása érdekében működjenek szorosan együtt e rendszerek szolgáltatóival és működtetőivel, különösen a víz- és energiaellátás területén a háztartások energiaszegénységének felszámolása érdekében;

25. ismételten felhívja a figyelmet az oktatás szerepére a nemi sztereotípiák felszámolásában és a nők társadalmi, gazdasági, kulturális, politikai és tudományos életben való érvényesülésének biztosításában, valamint a generációról generációra örökített szegénység felszámolásában a nők bevonása révén olyan ágazatokba – például a természettudomá-

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.

2016. május 26., szerda

nyok, a technológia, a műszaki tudományok és a vállalkozás területeire –, amelyekben alulreprezentáltak, valamint felszólítja a Bizottságot, hogy országspecifikus ajánlásaiban fogalmazzon meg kifejezetten a nőkre vonatkozó szakképzési célokat is; hangsúlyozza a nők szerepét a nem formális oktatásban; kéri a tagállamokat, hogy a lányok és a nők oktatását egészítsék ki olyan beruházásokkal, amelyek célja a nők esélyeinek növelése a gazdasági életben, valamint a tagállami helyreállítási tervekben való tevékeny részvételük biztosítása; ösztönzi a tagállamokat, hogy segítsék a fiatal lányokat az iskolarendszerű oktatásból a munkaerő-piacra való átlépésben; hangsúlyozza, hogy minden oktatási intézménynek közvetítenie kell a demokratikus értékeket azzal a céllal, hogy támogassák a toleranciát, az aktív polgári részvételt, a társadalmi felelősségvállalást, valamint a nemekkel, a kisebbségekkel, az etnikai és a vallásos csoportokkal kapcsolatos különbségek tiszteltetését; rámutat a sport és a testnevelés fontosságára az előítéletek és a sztereotípiák leküzdésében, valamint értékes potenciális hozzájárulására a társadalmilag hátrányos helyzetű fiatalok jó útra tereléséhez;

26. aggódalmának ad hangot amiatt, hogy a gyermekes nőket azért különböztetik meg a munkahelyeken, mert anyák, nem pedig azért, mert munkateljesítményük elmarad társaikétól; sürgeti a tagállamokat, hogy aktívan mozdítsák elő az anyákról mint munkavállalókról kialakított pozitív képet, és harcoljanak az úgynevezett „anyasági hátrány” jelensége ellen, melynek létezését számos kutatási tanulmány kimutatta;

27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a strukturális és befektetési alapokat és különösen az Európai Szociális Alapot (ESZA), valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (ESBA) az oktatás és a képzés javítására használják fel a nők munkához jutásának javítása, a munkanélküliség, a szegénység és a társadalmi kirekesztettségük leküzdése érdekében; rámutat arra, hogy az ESZA társadalmi befogadásra irányuló intézkedésekre és társadalmi innovációs projektekre előirányzott 20 %-át aktívabban fel lehetne használni olyan kezdeményezések – például kis helyi projektek – támogatására, amelyek célja a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élő nők érvényesülésének elősegítése; sürgeti a tagállamokat, hogy szervezzenek több tájékoztató kampányt az uniós finanszírozású projektekben való részvételi lehetőségekről;

28. kéri olyan finanszírozási mechanizmusok bevezetését, amelyek ösztönzik a nemek egyenlő képviseletének megvalósítását ott, ahol ez még nem áll fenn, és hangsúlyozza, hogy nemek szerint lebontott adatokra van szükség a lányok, a fiúk, a férfiak és a nők sajátos helyzetének jobb megértéséhez, ami elengedhetetlen az egyenlőtlenséggel összefüggő kérdésekre adandó hatékonyabb válaszintézkedésekhez; kéri a Bizottságot, hogy ismertesse az olyan európai oktatási mobilitási programokban való részvétel nemre és korra lebontott adatait, mint az Erasmus+, a Kreatív Európa és a Polgárok Európája;

29. emlékeztet különösen a migráns és menekült gyermekek – fiúk és lányok egyaránt – oktatáshoz való hozzáféréshez való jogára, amely jog az európai társadalmak egyik prioritása; ezért hangsúlyozza, hogy az elhúzó migránsválság körülményei között a migránsok oktatása terén mind európai, mind tagállami szinten sürgős intézkedésekre van szükség; hangsúlyozza, hogy az oktatás kulcsfontosságú az integráció szempontjából, és ha a tagállamok oktatási rendszerei nem képesek megfelelni e kihívásnak, ez további kulturális szegregációt idézhet elő és mélyítheti a társadalmi különbségeket; rámutat, hogy a minőségi oktatáshoz, a nyelvi mediációhoz és a pszichológiai segítségnyújtáshoz való hozzáférést a menekülttáborokban és a célvárosokban sem akadályozhatják a menekültstátusz elismeréséhez kapcsolódó ügyintézési vagy igazgatási szempontok;

30. hangsúlyozza az önkéntes szervezetek és a szolgáltatási ágazat által e téren betöltött szerepet, és sürgeti a tagállamokat, hogy támogassák azok tevékenységét; emlékeztet a nők nagyarányú részvételére az önkéntes munkákban az oktatás terén és egyéb területeken, valamint például a menekült és nehéz helyzetben levő gyermekeknek nyújtott oktatási lehetőségek támogatásában és javításában;

31. hangsúlyozza, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés gyermekekre gyakorolt hatásai egész életen át tartóak lehetnek és generációról generációra öröklődő szegénységhez vezethetnek; hangsúlyozza, hogy a gyermekek szegénységének és társadalmi kirekesztésének kockázata minden tagállamban szorosan összefügg szüleik, különösen az anya iskolai végzettségével, valamint a szülők munkaerő-piaci helyzetével és szociális körülményeivel, továbbá a tagállamok által kínált családtámogatási formákkal; javasolja a tagállamoknak, hogy valamennyi fiatal számára, minden életkorban – így kora gyermekkorban is – biztosítsák az ingyenes és színvonalas állami oktatáshoz való hozzáférést; hangsúlyozza a gyermekek számára nyújtott, a bennük rejlő képességek maradéktalan kibontakoztatására irányuló tanulási útmutatók szerepét; hangsúlyozza a tizenéves anyák támogatását tanulmányok folytatását biztosító programokkal, esetükben ugyanis a tanulmányok megszakítása az első lépés a szegénységhez vezető úton; hangsúlyozza, hogy a gyermekek körében tapasztalható szegénység leküzdéséhez, valamint a gyermekek jólétének előmozdításához átfogó intézkedéscsomagra van szükség, amely az alábbi három pillérre épül: hozzáférés a megfelelő forrásokhoz, valamint a munkahelyi és a családi élet

2016. május 26., szerda

összeegyeztetése; minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés; a gyermekek részvétele az őket érintő döntések meghozatalában, valamint a kulturális, szabadidős és sporttevékenységekben; ismételten felhívja a figyelmet az információkhoz való egyenlő, könnyű hozzáférés biztosításának szükségességére, különös tekintettel a szociális biztonsággal, a felnőttoktatással, az egészségügyi ellátással és a rendelkezésre álló gazdasági támogatással kapcsolatos információkra;

32. hangsúlyozza, hogy az LMBTI-családokat számos tagállamban nem ismerik el, aminek következményeképpen az LMBTI-személyek jövedelme alacsonyabb, életfenntartási költségeik pedig magasabbak, ez pedig növeli a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatát; úgy véli, hogy az egyenlő bánásmódra vonatkozó jogszabályok a szexuális és nemi kisebbségek marginalizálódása és megkülönböztetése által okozott szegénység leküzdésének létfontosságú eszközei; e tekintetben felszólítja a Tanácsot, hogy fogadja el a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló 2008. évi javaslatot; felszólít továbbá arra, hogy a nemek közötti egyenlőségről szóló irányelv jövőbeli átdolgozásába kifejezetten emeljék be a nemi identitáson alapuló megkülönböztetés tilalmát; továbbra is aggasztónak tartja, hogy alacsony szintű a tudatosság a hátrányos megkülönböztetés áldozatait megillető jogok, valamint a számukra támogatást kínáló testületek és szervezetek létezése tekintetében; kéri e tekintetben a Bizottságot, hogy kísérje szorosan figyelemmel a nemzeti panasztételi testületek és eljárások hatékonyságát;

33. felszólít a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelv teljes körű végrehajtására, és kéri annak kiegészítését egy olyan rendelkezéssel, amely előírja a vállalatok számára a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó intézkedések vagy tervek kidolgozását, beleértve a szegregáció megszüntetésével és a fizetési rendszerek fejlesztésével kapcsolatos fellépéseket, valamint a nők szakmai előmenetelét támogató intézkedéseket;

34. ismételten megerősíti a fiataloknak tartott gazdasági és pénzügyi oktatás fontosságát, mivel hasznosnak bizonyult az élet későbbi szakaszaiban, többek között a költségek és bevételek kezelésében a gazdasági döntések meghozatalakor; javasolja a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint az olyan nőket és lányokat célzó oktatási programok előmozdítását, akik kiszolgáltatott csoportokban és marginalizált közösségekben szegénységgel és társadalmi kirekesztéssel szembesülnek;

35. megállapítja, hogy az élettárs nélkül élő nők esetében a második jövedelemforrás hiánya nagyban hozzájárulhat e nők szegénységéhez és társadalmi kirekesztődéséhez; rámutat azon elvált és családfenntartó nők gyakran bizonytalan helyzetére, akiknek a bíróság a gyermek feletti felügyeletet ítélte, és akik számára ezért megfelelő tartásdíjat kell meghatározni; megállapítja, hogy a gyermeküket egyedül nevelő nőket a szegénységbe taszíthatja, ha nem kapják meg a tartásdíjat; kiemeli, hogy az elvált nők jobban ki vannak téve a megkülönböztetésnek és a szegénységnek, és hogy ez azt bizonyítja, hogy a nők gazdasági szempontból még mindig nem teljesen függetlenek, ami rámutat, hogy további fellépésekre van szükség a munkaerő-piac, valamint a nemek közötti bérszakadék megszüntetése területén;

36. hangsúlyozza, hogy a háztartások kiadásaira és bevételeire vonatkozó adatok gyűjtését személyekre bontott adatokkal is ki kell egészíteni annak érdekében, hogy meg lehessen jeleníteni a nemek közötti egyenlőtlenségeket a háztartásokon belül;

37. hangsúlyozza, hogy a makrogazdasági politikának összeegyeztethetőnek kell lennie a társadalmi egyenlőség politikájával; ismételten hangsúlyozza, hogy az olyan pénzügyi intézeteknek, mint az EKB és a tagállami jegybankok, figyelembe kell venniük a társadalmi hatásokat a makrogazdasági monetáris politikák vagy a pénzügyi szolgáltatási politikák modellezése és meghatározása során;

38. továbbra is támogatja azt a kezdeményezést, hogy dolgozzanak ki iránymutatásként szolgáló referencia-költségvetést, és felhívja a Bizottságot, hogy ennek kialakításakor térjen ki a sajátos nemi szempontokat figyelembe vevő megfontolásokra, beleértve a háztartásokon belül tapasztalt, nemek közötti egyenlőtlenséget;

39. megerősíti annak a szükségességét, hogy kutatásokat végezzenek a női hajléktalanságról, valamint okairól és gerjesztőiről, mivel ez a jelenség nincs jelenik meg kellőképpen a jelenlegi adatokban; megjegyzi, hogy a figyelembe veendő nemi szempontú tényezők közé tartozik a nemi alapú gazdasági függőség, az átmeneti lakhatás és a szociális szolgáltatások elkerülése;

40. hangsúlyozza, hogy a nők elleni erőszak továbbra is jelentős probléma az EU-ban, amely érinti az erőszak áldozatait, és hogy sürgős szükség van arra, hogy a nők elleni erőszak elkövetőit bevonják a nők elleni erőszak leküzdésére irányuló intézkedésekbe, függetlenül életkoruktól, iskolai végzettségüktől, jövedelmük nagyságától vagy társadalmi helyzetüktől, továbbá hogy a nőkkel szembeni erőszak következményeként állandóan erősödik a nők perifériára szorulásával, elszegényedésével és társadalmi kirekesztésével kapcsolatos kockázat; megjegyzi, hogy a nők gazdasági függetlensége központi szerepet játszik abban, hogy proaktív intézkedéseket téve képesek legyenek elkerülni az olyan helyzeteket, amelyekben nemi alapú erőszaknak lehetnek kitéve; felhívja a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy

2016. május 26., szerda

biztosítsanak olyan szociális védelmi rendszereket, amelyek szavatolják az erőszak áldozatául esett nők szociális jogait, bármely módon – otthoni körülmények között, emberkereskedelem során vagy prostitúcióval összefüggésben – került is sor az erőszakra, és tegyenek lépéseket a nők munkaerő-piaci reintegrációja érdekében, többek között olyan eszközöket is felhasználva erre a célra, mint például az Európai Strukturális Alap; hangsúlyozza, hogy az erőszak áldozatai számára nyújtott jogi szolgáltatások esetében szükséges, hogy az információk fokozottan rendelkezésre álljanak;

41. hangsúlyozza, hogy határozottan fel kell lépni a családon belüli erőszakkal, különösen a nők elleni erőszakkal szemben; megjegyzi, hogy a nők gazdasági függetlensége kulcsszerepet játszik az életükben és abban, hogy képesek legyenek a családon belüli erőszakos helyzetekből önerőből kiszabadulni, továbbá hogy azokat a nőket, akik a fizetett szabadságukat már teljes egészében igénybe vették, munkahelyük és gazdasági függetlenségük elvesztésének veszélye fenyegeti; megjegyzi, hogy az Ausztráliában és az Egyesült Államokban nemrégiben bevezetett, családon belüli erőszak miatti szabadság számos munkavállaló számára biztosította a munkahely védelmét a családon belüli erőszak hatásainak kezelésekor, így például időt adott az érintettek számára az orvosi vizsgálatokra, a bíróságon való megjelenésre és az ilyen helyzetekben intézendő más eljárásokra; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy megvalósítható-e és milyen eredményeket hozna –, ha a kapcsolati erőszak áldozatául esett és ilyen erőszakot túlélő személyek számára fizetett külön szabadságot biztosító, magánéletük tisztelőben tartását biztosító rendszert, amennyiben a fizetett szabadság hiánya gátat vetne az elé, hogy az áldozatoknak módjában álljon megtartani állásukat; felhívja emellett a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be további intézkedéseket annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet a kapcsolati erőszak problémájára, segítséget nyújtsanak az ilyen erőszak áldozatai számára, jobban megismertessék velük jogaikat és az azok védelmére szolgáló eszközöket, valamint megvédjék gazdasági függetlenségüket;

42. ismételten felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy írják alá és erősítsék meg az Isztambuli Egyezményt, és kéri, hogy sürgősen szülessen kezdeményezés a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló uniós irányelv kidolgozása céljával; ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő európai stratégiát a nemi alapú erőszak felszámolása tekintetében és hozza létre a nemi alapú erőszak felszámolásának európai évét;

43. úgy véli, hogy a nők elleni erőszak felszámolásához az erőszakot dicsőítő normák elleni proaktív munkára van szükség; hangsúlyozza, hogy a férfiak által a nők ellen elkövetett erőszakos cselekedetek alapjául szolgáló sztereotípiákat és struktúrákat proaktív intézkedésekkel lehet felszámolni, a macsó kultúráról nemzeti szinten folytatott kampányok és folyamatos oktatás révén;

44. felhívja a figyelmet arra, hogy az új technológiákat alapvető eszköznek kell tekinteni új munkahelyek létrehozására, illetve lehetőségné arra, hogy segítsék a nőket a szegénységből való kilépésből;

45. bátorítja a tagállamokat, hogy a szegénység kockázatának csökkentése érdekében a regionális és helyi hatóságokkal együttműködve segítsenek a vidéki térségekben élő nők életminőségének javításában, eközben pedig nyújtsanak a vidéki nők emancipációját célzó magas színvonalú oktatási programokat, valamint biztosítsanak e csoport számára színvonalas foglalkoztatási feltételeket és tisztességes jövedelmet; ösztönzi a tagállamokat, hogy a vidéki térségekben az általános életkörülmények javítása érdekében biztosítsanak jó minőségű önkormányzati, szociális és állami infrastruktúrát;

46. megítélése szerint a nők szegénységének számos vonatkozása – többek között a nők hozzáféréseinek hiánya a kultúrához és a társadalmi szerepvállaláshoz – továbbra sem kap kellő figyelmet, és ezért kéri a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a kultúra, a sport és a szabadidős tevékenységek valamennyi nő számára történő biztosításához szükséges támogatásokról, különös figyelmet fordítva a szegénységben élő, a fogyatékkal élő, valamint a migráns nőkre; úgy véli, hogy a súlyos anyagi nélkülözés mérésére szolgáló meglévő mutatók kizárják az értékelés köréből a kulturális és társadalmi életben való részvételt, ezért nem nyújtanak teljes képet a szegénységről; kéri még több mutató kidolgozását a társadalmi, kulturális és politikai részvételtől való kirekesztés értékelése, és különösen a szegénységi csapdára gyakorolt hatásának, valamint a generációk közötti hatásainak felmérése érdekében;

47. megjegyzi, hogy a fogyatékkal élő nők gyakran hátrányos megkülönböztetés áldozatai családjukon belül és az oktatásban egyaránt, foglalkoztatási lehetőségeik korlátozottak, és hogy az általuk kapott szociális juttatások többnyire nem elegendőek a szegénység kockázatának elkerüléséhez; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a tagállamoknak és a regionális és helyi hatóságoknak a fogyatékkal élő nők számára a jogaik gyakorlása érdekében szükséges speciális támogatást kell biztosítaniuk és olyan intézkedéseket kell javasolniuk, amelyek kiegészítő és támogató intézkedések révén elősegítik e személyek munkaerő-piaci integrációját, különösen az oktatás és képzés területén;

2016. május 26., szerda

48. nagyra törőbb fellépésre szólít az energiaszegénység leküzdése érdekében, amely aránytalanul sújtja az egyedülálló nőket, az egyszülős és a nők által vezetett háztartásokat; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzák meg az energiaszegénység fogalmát, amely figyelembe veszi a jelenség nemi szempontjait is, és hogy építsék be azt az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv jövőbeli átdolgozásába; kiemeli a közösségi energetikai kezdeményezések fontos szerepét, például a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók – különösen a szegénység és a társadalmi kirekesztés, valamint a marginalizálódás által sújtott nők – támogatását szövetkezetek által; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás nagy hatással van a női szegénységre;

49. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen egy európai gyermekgarancia létrehozására, amely biztosítja majd, hogy a szegénység kockázatának kitett minden európai gyermek hozzáférhessen az ingyenes egészségügyi ellátáshoz, az ingyenes oktatáshoz, az ingyenes gyermekgondozáshoz, a tisztességes lakhatáshoz és a megfelelő táplálkozáshoz; hangsúlyozza, hogy e politikának különösen a kiszolgáltatott és marginalizálódott közösségekben élő nők és lányok helyzetével kell foglalkoznia; megjegyzi, hogy az ifjúsági garanciával a nemekkel kapcsolatos szempontokat is magába kell foglalnia;

50. bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek nemek szerint lebontott statisztikákat, és hogy a nők és a férfiak körében tapasztalható szegénység tekintetében vezessenek be külön mutatókat olyan eszközként, amellyel mérhető a szélesebb körű szociális, gazdasági és foglalkoztatási politikáknak a nőkre és a szegénységre gyakorolt hatása annak érdekében, hogy ki lehessen dolgozni a jogalkotási és költségvetési eszközöknek a szegénység leküzdése céljából történő felhasználása tekintetében bevált gyakorlatok cseréjét, a figyelmet a szegénység kockázatának különösen kitett csoportokra fordítva, függetlenül szexuális irányultságuktól vagy nemi azonosságtudatuktól;

51. hangsúlyozza a szociális vállalkozások szerepét a szegénység és társadalmi kirekesztés, illetve a többszörös megkülönböztetés által sújtott nők felemelésében;

52. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teremtsék meg az érdekelt felek szerepvállalási folyamatát, amely előmozdítja és elősegíti a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának kitett személyek – különösen a nők és a lányok – közvetlen szerepvállalását a társadalmi integrációra vonatkozó politikai döntéshozatal valamennyi szintjén;

53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkalmazzák a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést mint annak biztosítására szolgáló eszközt, hogy a költségvetési döntések meghozatalakor figyelembe vegyék a nemi dimenziót és küszöböljék ki a nőket és férfiakat eltérően érintő intézkedéseket;

54. sürgeti a tagállamokat a szegénység elleni harcban a nem kormányzati szervezetekkel való együttműködésre, melyek sikeresen működnek a mélyszegénység sújtotta területeken, értékes know-how-val rendelkeznek a helyi közösségekre vonatkozóan; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a hatékony helyi szintű együttműködést;

55. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az egyenlő bánásmód elősegítésének céljából vonják be a szociális partnereket (a szakszervezeteket és a munkaadókat), valamint a civil társadalmat, többek között a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szervezeteket a nemek közötti egyenlőség megvalósításába; hangsúlyozza, hogy a szociális párbeszéd keretében foglalkozni kell a nemek közötti egyenlőség munkahelyi gyakorlatainak nyomon követésével és előmozdításával, ideértve a munka és a magánélet összeegyeztetésének megkönnyítését célzó rugalmas munkafeltételeket is; hangsúlyozza a kollektív szerződések jelentőségét a megkülönböztetés elleni fellépés, illetve a nők és a férfiak közötti munkahelyi egyenlőség előmozdítása szempontjából, valamint az olyan egyéb eszközök jelentőségét, mint a magatartási kódexek, továbbá a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kutatás, tapasztalatcseréje és a bevált gyakorlatok cseréje.

o

o o

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0236

Az egységes piac nem vámjellegű akadályai**Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása a nem vámjellegű akadályokról az egységes piacon (2015/2346(INI))**

(2018/C 076/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című, 2015. október 28-i közleményére (COM(2015)0550),
- tekintettel „Az európai egységes piaci stratégia – Elemzés és bizonyítékok” című, 2015. október 28-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0202),
- tekintettel „Az egységes piac integrációja és a versenyképesség az Európai Unióban és tagállamaiban” című, 2015. október 28-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0203),
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának „Az európai szintű fellépés hiányának költségei az egységes piacon” című 2014. szeptemberi tanulmányára,
- tekintettel „A szolgáltatások belső piaca: jelenlegi helyzet és további lépések” című, 2013. szeptember 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Az összes szereplő javát szolgáló európai kiskereskedelmi cselekvési terv” című, 2013. december 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az online egységes piaci eredménytábla 2015. októberi kiadására,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0160/2016),

- A. mivel az egységes európai piac jelentősen hozzájárul az európai gazdaságokhoz;
- B. mivel az egységes piacnak az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása, a közbeszerzés, a digitális gazdaság és a fogyasztóvédelmi joganyag tekintetében történő kiteljesítése a becslések szerint évi 651 milliárd eurótól 1,1 billió euróig terjedő összegű gazdasági előnyökkel járna, ami az uniós GDP 5–8,63 %-ának felel meg;
- C. mivel több mint 20 évvel az egységes piac bevezetése után az indokolatlan nem vámjellegű akadályok továbbra is nehézségeket okoznak az áruk és szolgáltatások tagállamok közti kereskedelme és szabad mozgása tekintetében; mivel e nem vámjellegű akadályok fenntartása protekcionizmusból fakadhat és olyan bürokratikus terhekkel járhat, amelyek igen gyakran nem állnak arányban az elérni kívánt célokkal;
- D. mivel a szolgáltatások egységes piaca a becslések szerint az európai gazdaság mintegy 70 %-át teszi ki, ugyanakkor az Unión belüli kereskedelemnek csupán mintegy 20 %-át adja;
- E. mivel a szabályozott szakmák 25 %-a csak egy tagállamban van szabályozva;
- F. mivel a működő digitális egységes piacból adódó lehetséges nyereséget évi mintegy 415 milliárd euróra, a GDP-növekedést pedig 2020-ra 0,4 % körülire becsülik, és mivel az uniós jogszabályokban számos hiányosság van, amelyek akadályozzák a piac megfelelő működését;

⁽¹⁾ HL C 93., 2016.3.9., 84. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0580.

2016. május 26., szerda

- G. mivel közvetlen külföldi befektetések útján csupán az új kkv-k, mikrovállalkozások és kezdő vállalkozások 2 %-a bővítette a határokon túl üzleti tevékenységeit;
- H. mivel a fogyasztók számára az egységes piac hiányosságai, így az uniós jog nem teljes vagy az egységes piac céljainak ellentmondó módon történő végrehajtása számos esetben a termékek az optimálistól elmaradó választékát és az áruk és szolgáltatások árának emelkedését eredményezték;
- I. mivel a vállalkozások számára a költségek a drágább ellátási láncban jelentkeznek, ami saját termékeik költségesebbé válásához vezet, vagy az üzleti szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáféréshez, ami árt a versenyképességüknek; mivel az innovációt a versenypiac ösztönzi;
- J. mivel a jelenlegi héarendszer bonyolult volta is nem vámjellegű akadálynak tekinthető;
- K. mivel a tagállamok és nagy multinacionális vállalatok közötti versenyellenes adómegállapodások indokolatlan nem vámjellegű akadálynak tekinthetők;
- L. mivel a vállalkozások és az egyének az egységes piacon belüli, határokon átnyúló tevékenységek esetében jelentős akadályokkal szembesülnek amiatt, hogy nem állnak rendelkezésre megfelelő minőségű információk, segítségnyújtási szolgáltatások és online eljárások, ami nagy adminisztratív terhekhez és jelentős megfelelési költségekhez vezet;
- M. mivel az akadályok és a költségek nyomon követése széttörédezett és rendszertelen, az akadályok és a költségek számszerűsítése és egyértelmű azonosítása pedig hiányzik, ami miatt nehéz rangsorolni a szakpolitikai fellépéseket;

I. Háttér és politikai célkitűzések

1. tudatában van annak, hogy a vámjellegű akadályok 1968. július 1-jei felszámolása ellenére az áruk és szolgáltatások szabad mozgását továbbra is hátráltatják az olyan, nem vámjellegű akadályok, mint a termékekre, a szolgáltatókra és a szolgáltatásnyújtás feltételeire vonatkozó indokolatlan nemzeti műszaki szabályok és szabályozási és nem szabályozási jellegű előírások, vagy a bürokrácia; hangsúlyozza, hogy az egységes piac erősítéséhez sürgős intézkedésekre van szükség mind uniós, mind tagállami szinten e nem vámjellegű akadályok kezelése érdekében;
2. a nem vámjellegű akadályokat olyan, aránytalan vagy diszkriminatív szabályozói intézkedésnek tekinti, amely olyan terhet vagy költséget eredményez, amelyet egy adott piacra belépni kívánó vállalkozásnak viselnie kell, és amelyet a már a piacon tevékenykedő vállalkozások nem viselnek, illetve olyan költséget, amelyet a nem nemzeti vállalkozásoknak viselniük kell, míg az a nemzeti vállalkozásokat nem terheli, a tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy olyan, jogszerű közpolitikai célkitűzéseket szabályozzanak és kövessenek, mint a környezetvédelem és a fogyasztói és munkavállalói jogok;
3. elismeri, hogy a többszintű kormányzás következtében nemzeti szintű különbségek alakulhatnak ki; véleménye szerint a szabályozói döntéshozatal minden szintjén jól meg kell érteni, hogy arányos, és a jogszerű közpolitikai célkitűzések elérését elősegítő intézkedésekre van szükség; úgy véli, hogy a politikai és a szabályozási gyakorlat következetessége és koherenciája jelentős mértékben hozzájárulhat a nem vámjellegű akadályok csökkentéséhez;
4. úgy véli, hogy amennyiben megindokolható, hogy az ilyen, nem vámjellegű akadályok arányosak, az eltérő nemzeti szabályozási előírásokkal kapcsolatos információkat könnyen hozzáférhetővé, a vonatkozó tájékoztatásnyújtást és az eljárások végrehajtását pedig a lehető leginkább felhasználóbaráttá kell tenni; úgy véli, hogy a kapcsolattartó pontok széles skálájára – ideértve a termékinformációs kapcsolattartó pontokat és az egyablakos ügyintézés – épülő jelenlegi rendszer végrehajtása túlságosan bonyolult és nem egységesen történik a tagállamokban; emlékeztet a kkv-kat célzó, meglévő egységes piaci eszközök megerősítésének és egyszerűsítésének fontosságára a kkv-k határokon átnyúló terjeszkedésének megkönnyítése érdekében; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt e rendszerek egyszerűsítésére és javítására, különös tekintettel az egyablakos ügyintézés gyors javításának szükségességére, és felhívja a Bizottságot, hogy 2016 végéig tegyen jelentést az Európai Parlamentnek az elért haladásról és a következő lépésekről; hangsúlyozza, hogy a szabályozási előírások tekintetében való nagyobb nyitottság és elérhetőség révén a szóban forgó tagállam vonzóbbá válik a belföldi befektetések szempontjából;

2016. május 26., szerda

5. üdvözlö a digitális egységes piacról szóló európai bizottsági közleményben bejelentett, egységes digitális hozzáférési pontra irányuló kezdeményezést, amelyet pozitív lépésnek tekint; sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egységes belépési pontot a vállalkozások és a fogyasztók számára, amelyen keresztül hozzáférhetnek az egységes piaccal kapcsolatos valamennyi információhoz, támogatáshoz, problémamegoldáshoz, valamint az Unión belüli, határokon átnyúló működéshez szükséges nemzeti és uniós szintű eljárásokhoz;

6. úgy véli, hogy a nem vámjellegű akadályok felszámolása érdekében fontos a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködés a SOLVIT működésének javítása céljából, különösen azon földrajzi területeken vagy iparágakban, ahol a vállalkozások ritkán veszik igénybe a SOLVIT-ot, és az illetékes hatóság nem foglalkozik minden előterjesztett ügygel;

7. hangsúlyozza, hogy számos vállalat – különösen kkv-k – nézőpontjából, amelyek más tagállamban kívánnak kereskedni, egy ilyen bővítés továbbra is a „nemzetközi kereskedelem” kategóriájába tartozik; rámutat arra, hogy a kkv-k, a kezdő és az innovatív vállalkozások – különösen a megosztásalapú gazdaságban működők – számára teljes mértékben lehetővé kell tenni a határokon átnyúló kereskedelmen keresztül történő növekedést;

8. úgy véli, hogy az Európai Unió és az egyes tagállamok egyik feladata végső soron az indokolatlan nem vámjellegű akadályok felszámolása kell hogy legyen, amennyiben azok nem indokolhatók vagy nem támogatják az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdésében felsorolt célkitűzéseket, amely rögzíti, hogy Európa a magas versenyképességű szociális piacgazdaságon alapul;

9. ismételten rámutat arra, hogy a digitális egységes piaci stratégia és az európai egységes piaci stratégia olyan kezdeményezéseket tartalmaz, amelyeket gyorsan és nagyra törően kell végrehajtani az egységes piacon belüli nem vámjellegű akadályok csökkentése érdekében; hangsúlyozza, hogy ezeknek a kezdeményezéseknek feltétlenül a minőségi jogalkotás elvein és a leghatékonyabb eszközökön – köztük a harmonizáción és a kölcsönös elismerésen – kell alapulniuk;

II. Horizontális nem vámjellegű akadályok

10. úgy véli, hogy a meglévő irányelvek átültetése és nemzeti szinten való pontos végrehajtása ütemének eltérései jogbizonytalanságot eredményeznek a vállalkozások számára és eltérő versenyfeltételeket a belső piacon;

11. véleménye szerint azokban az esetekben, amikor a Bizottság szükségtelen uniós jogszabályokat helyez hatályon kívül, a tagállamoknak haladéktalanul intézkedniük kell a megfelelő belföldi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről;

12. úgy véli, hogy az uniós jognak való tagállami meg nem felelés állapotának hosszú ideig való fenntartása káros hatással van az egységes piacra és a fogyasztókra; úgy véli továbbá, hogy a lassú átültetési folyamat azt eredményezi, hogy egyes tagállamok számára a megfelelési határidőt indokolatlanul meghosszabbítják; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az egységes piaci stratégiában foglaltaknak megfelelően működjenek együtt a megfelelés kultúrájának fokozottabb előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy mielőbb foglalkozni kell a tagállami meg nem felelés kérdéskörével;

13. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét a túlszabályozás jelenségére, melynek során egyes nemzeti kormányok az uniós jog végrehajtása során az átültetett irányelveket további szabályokkal terhelik meg;

14. felhívja a figyelmet arra, hogy a külföldi szolgáltatókat az utóbbi időkből célzó ellenőrzések intenzitása és száma egyre nő; felhívja a tagállamokat ezen ellenőrzések arányosságának, indokoltságának és megkülönböztetésmentességének biztosítására;

15. úgy véli, hogy a meglévő, helyesen átültetett szabályok következetlen érvényesítése ugyanolyan káros az egységes piacra nézve, mint a kései átültetés; úgy véli, hogy a megfelelés és az érvényesítés nehezebbé válik, ha a különböző jogszabályok a széles körben használt definíciókat – például a nyomonkövethetőség vagy a forgalomba hozatal fogalmát – eltérő jelentéssel alkalmazzák;

16. véleménye szerint ugyanazon szabályok különböző tagállamok általi, nem egyenlő módon történő alkalmazása új, indokolatlan nem vámjellegű akadályok létrehozásának kockázatát rejt magában; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a lehető legkorábbi szakaszban minimálisra csökkentsék az eltéréseket;

2016. május 26., szerda

17. véleménye szerint a Bizottságnak fokoznia kellene az iránymutatások alkalmazását az irányelvek végrehajtására vonatkozóan, mivel ez hasznos eszköz lehet a nagyobb mértékben egységes végrehajtás biztosításához;

18. megjegyzi a termékpiacon szabályozás terén fennálló nemzeti szintű különbségeket, amelyekkel a határokon átnyúló tevékenységeket folytató vállalkozásoknak még mindig szembe kell nézniük a korlátozások szintje és a tagállamok közötti különbségek tekintetében egyaránt; úgy véli, hogy ez szükségtelenül arra kényszeríti a vállalkozásokat, hogy termékeiket és szolgáltatásaikat oly módon módosítsák, hogy azok megfeleljenek a többféle, különböző szabványnak vagy megismételt vizsgálatoknak, ami által korlátozza az Unión belüli kereskedelmet, csökkenti a növekedést és akadályozza a munkahelyteremtést;

19. úgy véli, hogy mivel a méretgazdaságosságot csökkenti a különböző termékcsoporthoz kínálatának szükségessége, a terhet sokféle – jogi, pénzügyi vagy egyéb – módon aránytalan mértékben a kkv-k és a mikrovállalkozások viselik;

20. felhívja a figyelmet a határokon átnyúló közbeszerzések jelenlegi alacsony szintjeire, tekintettel arra, hogy az Unión belüli, valamennyi közbeszerzésnek csupán kevesebb mint 20 %-át hirdetik meg páneurópai platformokon és a szerződéseknek csupán 3,5 %-át ítélik oda más tagállamokból származó vállalatoknak; felhívja a figyelmet arra, hogy milyen nehéz – különösen a kkv-k számára – a részvétel a határon átnyúló közbeszerzéseken; ezzel összefüggésben rámutat a közbeszerzésekről és a koncessziós szerződésekről szóló új uniós irányelvek jelentőségére, amelyeket a tagállamoknak 2016 áprilisáig kellett átültetniük; felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre ezeket a jogszabályokat, ideértve a teljes mértékben elektronikus közbeszerzési eljárásokat;

21. hangsúlyozza, hogy az egyik legnagyobb nem vámjellegű akadályt a héaelőírásoknak való megfelelés költségei jelentik; gyakorlati javaslatokat kér a héa egyszerűsítésére irányulóan;

22. elismeri, hogy az Unió-szerte fennálló különböző héarendszereket nem vámjellegű akadályoknak lehetne tekinteni; hangsúlyozza, hogy a szűkített egyablakos ügyintézés (VAT MOSS) megfelelő mód ezen akadály leküzdésének támogatására és különösen a kkv-k határokon átnyúló tevékenységének segítésére; elismeri, hogy továbbra is vannak kisebb problémák a VAT MOSS-t érintően; felhívja a Bizottságot, hogy könnyítse meg még jobban a vállalatok számára a héafizetési kötelezettségek teljesítését Unió-szerte;

23. úgy véli, hogy számos nemzeti adminisztratív gyakorlat szintén indokolatlan nem vámjellegű akadályokat eredményez, ideértve a dokumentumok nemzeti szervezetek vagy hivatalok általi hivatalossá tételére irányuló előírásokat is; sürgeti a tagállamokat, hogy az észtországi és dán példákra építve alkalmazzák az e-kormányzati megoldásokat, ami magában foglalja az átjárhatóság előtérbe helyezését és a digitális aláírást, ezáltal korszerűsítve közigazgatásaikat, több és hozzáférhetőbb digitális szolgáltatásokat nyújtva a polgárok és a vállalkozások számára, valamint hogy segítsék elő a határokon átnyúló együttműködést és a közigazgatások átjárhatóságát, a személyes jellegű adatok védelmének sérelme nélkül; úgy véli, hogy az e-kormányzás alkalmazása fontos eszköz a vállalatok számára, ez azonban nem zárhatja ki az információhoz való hozzáférés alternatív módjait és nem hozhatja hátrányos helyzetbe azokat a polgárokat, akik nem képesek hozzáférni a digitális szolgáltatásokhoz;

24. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon határozott megközelítést a gyakorlati végrehajtás vonatkozásában, gondoskodva arról, hogy a tagállamok megfelelően alkalmazzák és hajtsák végre az egységes piaci szabályokat; e tekintetben úgy véli, hogy megfelelőbben kell koordinálni az átültetett irányelvek végrehajtásának folyamatát, pl. a Bizottság által szervezett, átültetéssel foglalkozó műhelytalálkozók és a bevált gyakorlatok cseréje révén a tagállamok közti eltérések korai szakaszban való minimálisra csökkentése érdekében;

III. Ágazatspecifikus nem vámjellegű akadályok

Egységes árupiac

25. hangsúlyozza a kölcsönös elismerés elvének fontosságát az uniós szinten nem harmonizált áruk az egységes piacra jutásának biztosítása szempontjából, valamint – ugyanebből a célból – olyan esetekben, amikor a tagállamok (gyakran igen eltérő) nemzeti szabályozással rendelkeznek az áruk tekintetében;

2016. május 26., szerda

26. hangsúlyozza, hogy számos vállalkozás nincsen tudatában a kölcsönös elismerésnek, és úgy véli, hogy az egységes piacon való kereskedelem során meg kell felelnie a rendeltetési tagállam nemzeti előírásainak;

27. felhívja a Bizottságot, hogy lépjen fel a kölcsönös elismerés alkalmazásának javítása érdekében; ebben az összefüggésben számít a Bizottság terveire a kölcsönös elismerésre vonatkozó rendeletre való figyelemfelhívás fokozása és a rendelet felülvizsgálata céljából; úgy véli, hogy a harmonizáció szintén hatékony eszköz annak biztosítására, hogy az áruk és szolgáltatások egyenlő módon megjelenhessenek az egységes piacon;

A szolgáltatások egységes piaca

28. felhívja a figyelmet a szolgáltatók problémáira – különösen az üzleti szolgáltatások, a közlekedési ágazat és az építőipar területén –, amelyek az engedélyezésre, regisztrációra, előzetes értesítésre vonatkozó többszörös és különböző indokoltan előírásokból vagy de facto letelepedési követelményekből erednek; hangsúlyozza, hogy ez hátrányos megkülönböztetéshez vezethet a külföldi szolgáltatókkal szemben, ami ellentétben állna a szolgáltatások szabad mozgásának elvével; ezzel összefüggésben fejlettebb e-közigazgatást és elektronikus regisztrációs rendszert szorgalmaz a folyamat szolgáltatók számára történő egyszerűsítése érdekében;

29. hangsúlyozza, hogy az egységes piacot különösen a szolgáltatási irányelv végrehajtásának hiánya vagy eltérő alkalmazása akadályozza;

30. hangsúlyozza, hogy világos és egységes szabályozási környezetre van szükség, amely lehetővé teszi a szolgáltatások fejlesztését egy olyan piacon, amely védelmezi a munkavállalókat és a fogyasztókat, és amely biztosítja, hogy az EU egységes piacának meglévő vagy újabb szolgáltatói nem szembesülnek értelmetlen szabályozási akadályokkal, üzleti tevékenységük jellegétől függetlenül;

31. felhívja a figyelmet továbbá a szolgáltatók és részvényesi vagy irányítási struktúrájuk jogi formájára vonatkozó, egyes tagállamokban érvényes indokoltan vagy aránytalan korlátozásokra, valamint a szakma közös gyakorlására vonatkozó korlátozásokra; hangsúlyozza, hogy e korlátozások némelyike aránytalanul vagy indokoltanul akadályozhatja a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási követelmények és korlátozások arányosságának egységes értékelését;

32. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatási irányelvben megállapított értesítési kötelezettség hatékonyan csökkenthetné volna vagy számolhatta volna fel az indokoltan nem vámjellegű akadályokat, de alkalmazását a tagállamok és a Bizottság mellőzték; ezért üdvözlí, hogy az egységes piaci stratégiában az értesítési eljárás ismét központi helyet foglal el, mivel a korai szerepvállalás révén a nemzeti intézkedések felülvizsgálhatók, és ily módon a problémák még felmerülésük előtt megoldhatók; úgy véli továbbá, hogy a tagállamok számára elő kell írni, hogy új szabályozási intézkedések bevezetésekor részletesebb indokolást bocsássanak rendelkezésre; rámutat a termékekre vonatkozó értesítési eljárással kapcsolatos kedvező tapasztalatokra, és javasolja, hogy az eljárás szolgáljon példaként a szolgáltatásokra vonatkozó eljárás javításához;

33. emlékeztet arra, hogy a közszolgáltatásokat az általuk ellátott, általános érdekű feladatok miatt különös védelem illeti meg az egységes piaci szabályok vonatkozásában, és ezért az állami hatóságok által a megfelelő működésük érdekében meghatározott szabályok nem minősülnek nem vámjellegű akadályoknak; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a szociális és egészségügyi szolgáltatások nem tartoznak a szolgáltatási irányelv hatálya alá;

34. rámutat, hogy az építőipari szolgáltatást nyújtó szolgáltatóknak gyakran saját országukban kell olyan szervezeti követelményeknek eleget tenniük – többek közt a szervezeti tanúsítási rendszerek vonatkozásában –, amelyek túlságosan bonyolulttá teszik a határokon átnyúló szolgáltatásuk nyújtását; visszafogva a szolgáltatások és szakemberek szabad mozgását az építőiparban;

35. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a szóban forgó akadályok támasztotta problémával, többek közt adott esetben a kölcsönös elismerés javítása és, adott esetben, jogalkotási intézkedés révén; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli intézkedések, így a javasolt szolgáltatói útlevél, nem eredményezhetnek további adminisztratív terheket, hanem a nem vámjellegű akadályok kérdését kell kezelniük;

36. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje a széttöredezett európai bankszektorttal kapcsolatos terheket, amely miatt a külföldi szereplők – különösen kkv-k – számára nehézségeket okoz a más tagállamban történő bankszámlanyitás;

2016. május 26., szerda

37. rámutat, hogy a szabályozott szakmákhoz való hozzáférésre és azok gyakorlására vonatkozó tagállami szabályozások egyes esetekben aránytalanok és ezért indokolatlan szabályozási akadályokat gördíthetnek bizonyos szakmák végzése, valamint a szabályozott szakmákat folytató szolgáltatók mobilitása elé; elismeri ugyanakkor a tisztességes verseny és a képzés minősége biztosításának és a sikeres minősítési rendszerek támogatásának fontosságát;

38. megerősíti a Bizottság azon álláspontját, hogy az Európai Unión belül bevált gyakorlatként kell javasolni a duális képzési rendszereket;

39. üdvözli az elmúlt két évben végrehajtott kölcsönös értékelési gyakorlatot; úgy véli, hogy a megfelelően kialakított és a tagállamok közti összevitte ösztönző szakmai értékelési eljárások hatékonyan mozdíthatják elő a változásokat; ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy terjesszék ki ezt a gyakorlatot, különösen az egységes piac szabályozásának más területeire;

40. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a tagállamok reformprioritásaival a szakmai szolgáltatások területén az európai szemeszter és a tagállamokban gyakorolt bizonyos szakmák deregulációjáról szóló, országspecifikus ajánlások összefüggésében;

A kiskereskedelem egységes piaca

41. hangsúlyozza a Bizottság által 2014–2015 folyamán a kiskereskedelmi egységekről készített szakértői értékelést, amely kimutatta, hogy a kiskereskedők a vállalkozások létrehozása és folytatása során az egységes piacon gyakran szembesülnek aránytalan és nem megfelelő feltételekkel és eljárásokkal;

42. felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a teljes körű digitális egységes piacon rejlő lehetőségek kibontakoztatásának folyamatát és az európai digitális menetrend végrehajtását;

43. felhívja a figyelmet, hogy némely tagállamok a kis- vagy nagykereskedelmi ágazatokban működő vállalkozások számára diszkriminatív előírásokat vezetnek be a működés területe, a vállalat nagyságrendje vagy járulékos tőkéje alapján, ami nem egyeztethető össze az egységes piac eszméjével és a szabad verseny elvével, valamint korlátozza a munkaerőpiac fejlődését;

44. rámutat, hogy az olyan szabályozás, amely a kiskereskedelmi és nagykereskedelmi tevékenységek tekintetében korlátozásokat vezet be, valamint ellenkezik az uniós előírásokkal és aránytalan, lényegesen megnehezítheti a piacra lépést, aminek következtében kevesebb új üzlet nyílik, ez pedig hátráltathatja a versenyt és magasabb fogyasztói árakat eredményez; e tekintetben hangsúlyozza, hogy egyes intézkedések, így díjak és vizsgálati illetékek nem vámjellegű akadályokként működhetnek, amennyiben azokat nem indokolják közpolitikai célok; úgy véli, hogy a kis- és nagykereskedelmi tevékenységek tekintetében bevezetett bármely működési korlátozásnak nem szabad indokolatlanul vagy aránytalanul korlátoznia ezeket a tevékenységeket, és nem vezethet a piaci szereplők közötti de facto diszkriminációhoz;

45. felhívja a Bizottságot, hogy az arányosság és a szubszidiaritás elvének figyelembe vételével állapítsa meg a kiskereskedelmi vállalkozások létrehozásához kapcsolódó bevált módszereket az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának biztosítása céljából;

46. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a kis- és nagykereskedelemre vonatkozó, egységes piacon belüli működési korlátozásokat, szükség esetén terjesszen elő reformjavaslatokat, és 2017 tavaszán tegyen jelentést erről az elemzésről;

47. hangsúlyozza, hogy az elérhető, megfizethető, hatékony és kiváló minőségű csomagkézbesítés a kkv-k, és különösen a fogyasztók javára szolgáló, határokon átnyúló virágzó elektronikus kereskedelem alapvető előfeltétele;

IV. Következtetések

48. felhívja a Bizottságot, hogy 2016-ban adjon átfogó áttekintést az egységes piacot érintő, nem vámjellegű akadályokról, és készítsen elemzést ezek kezelésének módjáról, egyértelműen megkülönböztetve a nem vámjellegű akadályoktól a tagállamok valamely jogszerű közpolitikai céljának arányos módon történő végrehajtására vonatkozó szabályozásokat, és ennek keretében terjesszen elő ambiciózus javaslatot e nem vámjellegű akadályok mielőbbi megszüntetésére annak érdekében, hogy fel lehessen szabadítani az egységes piacon rejlő, még mindig kiaknázatlan potenciált;

2016. május 26., szerda

49. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezze időben uniós szakpolitikai és jogalkotási fellépések mérlegelését az újonnan megjelenő területeken, széles körű konzultációt folytatva az érdekelt felekkel, különösen a kkv-kkal és a civil társadalmi szervezetekkel;

50. felhívja a Bizottságot elsőként annak biztosítására, hogy a tagállamok tartsák tiszteletben az egységes piacra vonatkozóan már meglévő szabályokat, ahelyett, hogy további újabb jogszabályokat vezetnének be olyan kérdéseket illetően, amelyeket a meglévő szabályok már lefednek;

51. felhívja a Bizottságot, hogy mélyítse el a végrehajtással és az egységes piacot alátámasztó alapelvekkel kapcsolatos munkáját; úgy véli, hogy a nemzeti intézkedésekkel és az indokolatlan nem vámjellegű akadályokat képező végrehajtási eljárásokkal kapcsolatos korai beavatkozás hatékony lehet, és ily módon hamarabb érhető el eredmények, mint kötelezettségszegési eljárások révén; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy súlyos vagy tartós eredménytelenség vagy az uniós jog helytelen alkalmazása esetén a Bizottságnak valamennyi rendelkezésre álló intézkedéssel élnie kell, beleértve a kötelezettségszegési eljárások középpontba állítását, biztosítandó az egységes piaccal kapcsolatos uniós jogszabályok teljes körű végrehajtását;

52. sajnálatosnak tartja, hogy a Parlament még mindig csak korlátozottan fér hozzá a kötelezettségszegési eljárást megelőző eljárásokkal és a kötelezettségszegési eljárásokkal kapcsolatos információkhoz, és – a titoktartásra vonatkozó szabályok kellő tiszteletben tartása mellett – nagyobb átláthatóságra szólít fel e tekintetben;

53. felhívja a tagállamokat, hogy tekintsék az egységes piacot olyan közös kezdeményezésnek, amelyet összehangolt és kollektív módon kell fenntartani és amely az uniós gazdaság versenyképessé tételének feltétele; úgy véli, hogy végső soron a fogyasztók szenvedik meg az indokolatlan nem vámjellegű akadályok következményeit, akik nem férhetnek hozzá a belföldi piacra újonnan belépőkhöz, és akiknek magasabb költségekkel, alacsonyabb szintű minőséggel és leszűkült választékkal kell szembenéznüik; úgy véli, hogy a tagállamoknak több időt kellene szentelniük az egységes piachoz kapcsolódó horizontális problémák megoldásának és az egy vagy több tagállam általi elsőbbségi intézkedéseket megkövetelő területek azonosításának az egységes piac fenntartása és előmozdítása érdekében;

o

o o

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0237

Az egységes piacra vonatkozó stratégia

Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az egységes piacra vonatkozó stratégiáról (2015/2354(INI))
(2018/C 076/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9. cikkére,
- tekintettel a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című, 2015. október 28-i közleményére (COM(2015)0550),
- tekintettel „Az európai egységes piaci stratégia – Elemzés és bizonyítékok” című, 2015. október 28-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0202),
- tekintettel „Az egységes piac integrációja és a versenyképesség az Európai Unióban és tagállamaiban” című, 2015. október 28-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0203),
- tekintettel a Bizottság európai digitális egységes piaci stratégiáról szóló, 2015. május 6-i közleményére (COM(2015)0192),
- tekintettel az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez -Együtt egy újfajta növekedésért-” című, 2011. április 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0206),
- tekintettel „A második egységes piaci intézkedéscsomag -Együtt egy újfajta növekedésért” című 2012. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2012)0573),
- tekintettel a Mario Monti által az Európai Bizottság elnöke számára készített „Az egységes piac új stratégiája – Európa gazdasága és társadalma szolgálatában” című 2010. május 9-i jelentésre,
- tekintettel az egységes piacnak a 2015-ös európai szemeszter keretében történő irányításáról szóló, 2015. március 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az összes szereplő javát szolgáló európai kiskereskedelmi cselekvési terv” című, 2013. december 11-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósítása felé” című, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A hathatós munkaügyi ellenőrzések: az európai munkakörülmények javítására irányuló stratégia” című, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 304., 2011.11.22., 64. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0580.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0009.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0012.

2016. május 26., szerda

- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság megbízásából készült, „Az európai szintű cselekvés hiányából fakadó költség az egységes piacon” című, 2014. szeptemberi tanulmányra,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság megbízásából készült, „Stratégia az egységes piac kiteljesítésére: »a billió eurós bónusz«” című, 2015. szeptemberi tanulmányra,
 - tekintettel „A késedelmes fizetésekről szóló irányelv utólagos értékelése” című, a Bizottság megbízásából készült 2015. november 20-i tanulmányra,
 - tekintettel „Az uniós bútorpiac helyzete és a bútortermékekre vonatkozó lehetséges kezdeményezés” című, a Bizottság megbízásából készült 2014. novemberi tanulmányra,
 - tekintettel az online egységes piaci eredménytábla 2015. októberi kiadására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0171/2016),
- A. mivel az egységes piac eddig is az uniós integráció sarokköve, valamint a fenntartható növekedés és munkahelyteremtés motorja volt és továbbra is az marad, az EU-n belüli kereskedelem előmozdítása, és ezzel egyidejűleg az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdése alapján magas versenyképességi szociális piacgazdaság garantálása révén;
- B. mivel az európai belső piac elmélyítése továbbra is fontos gazdasági kérdés, különösen az új technológiák kifejlesztésével összefüggésben, melyek esetében kritikus méretű piac szükséges annak elősegítéséhez, hogy innovációs és versenyképes szereplők jelenjenek meg a globális szinten;
- C. mivel az egységes piac az elmúlt években jelentős pozitív fejlődésen ment keresztül, ám majdnem az összes területen többet is elérhetne, beleértve a digitalizáció vezérelte piac serkentését, az induló vállalkozások ösztönzését, a globális ellátási láncok integrálását, a munkavállalók mobilitásának és szociális jogainak javítását, az új üzleti modellek kezelését, továbbá a piaci működés elősegítésének, a kölcsönös elismerésnek, a szabványosításnak és az engedélyek szakemberek számára történő kiadásának biztosítását, ha az indokolatlan fizikai, jogi és technikai akadályok felszámolásra kerülnek;
- D. mivel a Parlament saját kutatásai alapján az egységes piac kiteljesítéséből származó várható nyereség 3 billió eurót tesz ki (ami éves szinten 615 milliárd euró potenciális hatékonyságnövekedést jelent); mivel az egységes piac széttöredezettsége a nagyobb strukturális gazdasági növekedés egyik fő akadálya;
- E. mivel valódi stratégiai megközelítésre van szükség az egységes piac további integrációjához, és mivel a fennálló kihívásokra adott válaszoknak úgy politikai, mint technikai természetűnek kell lenniük, különösen az egységes piacon belüli indokolatlan, nem vámjellegű akadályok esetén;
- F. mivel az Uniónak valódi egységes piacra kell törekednie és azt valamennyi polgár, munkavállaló, gazdasági szereplő és tagállam közös erőforrásként kell kezelnie, és mivel az egységes piac csak akkor fogja lehetőségeit teljes körűen kiaknázni, ha valamennyi, egymással együttműködő tagállam teljes támogatását élvez;
- G. tekintettel arra, hogy az uniós szintű jogszabályokat és javaslatokat egységes stratégiai elképzelésbe kellene belefoglalni, ezért azoknak egymással koherenseknek és ellentmondásoktól menteseknek kell lenniük; mivel a tagállamoknak tartózkodniuk kell az olyan megkülönböztető intézkedésektől, mint a kizárólag bizonyos ágazatokat vagy üzleti modelleket érintő és a versenyt torzító kereskedelmi és adójogszabályok, amelyek megnehezítik a vállalkozások számára, hogy letelepedjenek egy adott tagállamban, ami egyértelműen a belső piac elveinek megsértését jelenti;

2016. május 26., szerda

- H. mivel az egységes piacot nem szabad más horizontális politikai területektől, különösen a digitális egységes piactól, az egészségügytől, a szociális és fogyasztóvédelemtől, a munkajogtól és a polgárok mobilitásától, a környezettől, a fenntartható fejlődéstől, az energiától, a szállítástól és a külpolitikától elszigetelten vizsgálni;
- I. mivel az egységes piac kiteljesítése a termékek és szolgáltatások ágazata terén, valamint az akadályok felszámolása kiemelt prioritást jelent, ami gyorsított eljárást igényel a tagállamok és az uniós intézmények részéről;
- J. mivel az egységes piacon belüli akadályok a fogyasztók számára kevesebb választási lehetőséghez és drágább termékekhez és szolgáltatásokhoz vezetnek;
- K. mivel a szociális gazdaság vállalkozásainak elismertsége európai szinten alacsony, és mivel e vállalkozások többségét európai szintű jogi keret nem ismeri el, hanem azokat csak egyes tagállamokban, nemzeti szinten ismerik el, különböző jogi formában; mivel az európai uniós jogi keret hiánya gátolja e vállalkozások belső piacon belüli, határokon átnyúló működésre való képességét;
- L. mivel a hamisítás súlyos fenyegetést jelent a közegészségre és a közbiztonságra nézve, és mivel a csempésztett hamisított áruk összértéke az elmúlt években jelentősen növekedett, súlyosbítva ezzel a hamisítás káros hatását az innovációra, a foglalkoztatásra és az európai vállalkozások márkaépítésére;
- M. mivel az egységes tőkepiac létrehozása elősegítené a kockázatok határokon átívelő megosztásának növelését és javítaná a piacok likviditását;
- N. mivel a Bizottság összefoglaló jelentése a területi alapú tartalomkorlátozásról szóló konzultációról rámutatott, hogy a fogyasztók erőteljesen támogatják a területi alapú tartalomkorlátozással szembeni jogalkotási intézkedéseket;
- O. mivel a pénzügyi válság gazdasági következményei még mindig érződnek, és a GDP számos tagállamban továbbra is a 2008-as szint alatt van;
- P. mivel az egységes piacot tartósan magas munkanélküliségi arány jellemzi; mivel a pénzügyi válság több mint 6 millióval növelte a munkanélküliek számát; mivel 2015 végére az Unióban több mint 22 millió munkanélküli volt;

Szakpolitikai célkitűzések

1. támogatja az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó egységes piaci stratégiára vonatkozó, „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című bizottsági közlemény átfogó célkitűzéseit, és értékeli a kulcsfontosságú területeken az egységes piacon rejlő lehetőségek fogyasztók, munkavállalók és vállalkozások – különös tekintettel az induló vállalkozásokra – számára történő, teljes körű kiaknázása, a fenntartható munkahelyek számának növelése és a kkv-k növekedése és fejlődése érdekében előirányzott fellépéseit; sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan átfogó szakpolitikákat, amelyek a tisztességesebb és versenyképesebb egységes piac megvalósítását szolgálják, az EUMSZ általánosan alkalmazandó rendelkezésekről szóló II. címével összhangban;
2. megállapítja, hogy az Unió számára alapvető célkitűzés egy olyan belső piac létrehozása, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása;
3. üdvözli, hogy a stratégia ki kívánja egészíteni a más területeken tett erőfeszítéseket; úgy véli, hogy a már meglévő kezdeményezéseket javítva a stratégia jó lehetőségeket kínál, hogy elősegítse a gazdasági jólét biztosítását, fokozza a fenntartható munkahelyteremtést és növekedést, konkrét intézkedésekkel javítsa az európai polgárok jólétét, vonzóvá tegye az Európai Uniót a befektetések számára és fejlessze az európai vállalkozások globális versenyképességét; hangsúlyozza azonban e stratégia megvalósításának szükségességét a különböző kezdeményezések közötti következtetések és átfedések elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy a javaslatoknak bizonyítékokon kell alapulniuk és igazodniuk kell a minőségi jogalkotásra vonatkozó elvekhez;
4. hangsúlyozza, hogy a versenyképesség, a fenntartható növekedés, a kutatás, az innováció, a munkahelyteremtés, a fogyasztói választék és az új üzleti modellek tekintetében megvalósuló kézzelfogható és gyors eredmények elérése érdekében sürgősen meg kell szüntetni az egységes piacon lévő indokolatlan akadályokat; úgy véli, hogy e célok elérése érdekében szükség esetén törekedni kell a jogszabályok fokozottabb harmonizációjára – a lehető legmagasabb szintű fogyasztóvédelem fenntartása mellett –, és megfelelő intézkedéseket kell elfogadni a tagállamok által állított indokolatlan akadályok leküzdésére;

2016. május 26., szerda

5. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia féldős felülvizsgálatának nagyratörő célokat kell kitűznie, hogy 2020-ra megvalósuljon egy nagy versenyképességű, szociális piacgazdaság és a fenntartható növekedés; hangsúlyozza, hogy az egységes piacnak központi szerepet kell játszania e cél elérésében;
6. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy innovatív módon hajtsák végre az egységes piaci jogszabályokat; hangsúlyozza a munkaintenzív ágazatok, mint például a kiskereskedelem és a vendéglátóipar komoly lehetőségeit a munkahelyteremtésre, az integrációra és a fiatalok munkanélküliség leküzdésére;
7. úgy véli, hogy a 2010-es, „Az egységes piac új stratégiája” című Monti-jelentést teljes mértékben végre kell hajtani és figyelembe kell venni az egységes piaci stratégiával kapcsolatos munka során;
8. hangsúlyozza, hogy az egységes piaci stratégiának nem szabad figyelmen kívül hagynia az ipari ágazatban rejlő lehetőségeket, ami a fenntartható növekedést és minőségi foglalkoztatást illeti Európában;
9. úgy véli, hogy a belső kereslet, és különösen a vásárlóerő erősítése, innovatív intézkedések elfogadása és a zöld gazdaságba való beruházás elengedhetetlen feltételei az egységes piacon rejlő lehetőségek teljes körű kihasználásának és a fenntartható növekedés előmozdításának;

Korszerűbb és innovatívabb egységes piac

10. üdvözli, hogy a stratégia olyan szempontokra összpontosít, amelyek célja a vállalkozások, különösen a kkv-k, a mikrovállalkozások és az induló vállalkozások támogatása az egységes piacon folytatott tevékenységeik, növekedésük és piacon maradásuk elősegítése érdekében, ezáltal előmozdítva az innovációt és a munkahelyteremtést; hangsúlyozza, hogy a kkv-kkal és induló vállalkozásokkal kapcsolatos minden kezdeményezés azonnali fellépést igényel, és kiemelt fontosságúként kellene kezelni, de emlékeztet arra, hogy ezek a kezdeményezések nem adhatnak lehetőségeket a tisztességtelen vállalkozások számára ahhoz, hogy megkerüljék a meglévő szabályokat, gyengítsék a munkavállalókra és a fogyasztókra vonatkozó előírásokat, vagy fokozzák a vállalati csalások, a bűncselekmények és a postafiókcségek kockázatát;
11. úgy véli, hogy a stratégia új lehetőségeket kínálhat az európai gazdaság gerincét képező kkv-k, továbbá a mikrovállalkozások és az induló innovatív vállalkozások számára; úgy véli, hogy a megfelelő üzleti környezet kialakítása a kkv-k számára biztosított magánkockázati-tőke-rendszerek javítása, a finanszírozáshoz való hozzájutás elősegítése, az erőteljes szabályozás és a „gondolkozz először kicsiben” elvnek az egységes piac egészében való, teljes körű alkalmazása révén elengedhetetlen, és támogathatja a növekedést és a munkahelyteremtést;
12. úgy véli, hogy az igazgatási terheknek és a vállalkozások, különösen a kkv-k megfelelési költségeinek csökkentése, valamint a szükségtelen jogszabályok hatályaon kívül helyezése, ugyanakkor a fogyasztóvédelem, a munkavállalók védelme, valamint a környezet- és egészségvédelem tekintetében a magas szintű normák folyamatos biztosítása alapvető fontosságú a stratégia célkitűzéseinek teljesítése érdekében;
13. szükségesnek tartja az „innovatív” induló vállalkozásokra, kkv-kra és a szociális gazdaságban működő vállalkozásokra vonatkozó lehetséges objektív kritériumok és mutatók figyelembevételét, melyeket hivatkozási pontként lehetne használni kapcsolódó intézkedések elfogadásához; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot ilyen kritériumokra és mutatókra;
14. hangsúlyozza a szociális gazdaságban működő vállalkozások belső piaci politikákon belüli támogatásának szükségességét, szem előtt tartva, hogy az EU-ban körülbelül 2 millió szociális gazdaságban működő vállalkozás van, amelyek körülbelül az összes európai vállalkozás 10-12 %-át teszik ki; hangsúlyozza továbbá, hogy a szociális gazdaság gyorsan növekszik, minőségi termékeket és szolgáltatásokat biztosít és kiváló minőségű munkahelyeket teremt;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy kérje fel a REFIT-platformot, hogy vizsgálja meg az innováció előtti akadályokat és terjesszen elő javaslatot – az Európai Innovációs Tanács létrehozására vonatkozó javaslat mellett – azok csökkentésére vagy megszüntetésére; hangsúlyozza, hogy ez a folyamat nem vezethet alacsonyabb szintű foglalkoztatási, fogyasztóvédelmi és környezetvédelmi előírásokhoz; úgy véli, hogy a jobb szabályozás biztosítása érdekében a meglévő jogszabályokat felül kell vizsgálni, és ahol szükséges, egyszerűsíteni kell, hogy azok a célnak megfelelőek legyenek, miközben minden új jogszabálynak alaphelyzetben időtállóan és digitálisnak kell lennie, és követnie kell a „gondolkozz először kicsiben” elvet;

2016. május 26., szerda

16. megjegyzi, hogy a jó szabályozás a vállalkozások és a munkavállalók számára is előnyös, és segít előmozdítani a gazdasági növekedést és a minőségi foglalkoztatást az egységes piacon; tudomásul veszi a Bizottság minőségi jogalkotási programját, amely magában foglalja az érdekelt felek fokozottabb bevonását például a REFIT platformon keresztül, valamint a hatásvizsgálatok megerősítését; hangsúlyozza, hogy a jogalkotásnak nem csak a rövid távú hatásait, hanem a hosszú távú értékét is fel kell mérni, csakúgy, mint a szabályozás hiányának következményeit; úgy véli, hogy a jobb, hatékonyabb és egyszerűbb jogalkotás csökkenteni fogja az igazgatási terheket, és elő fogja mozdítani a növekedést és a munkahelyteremtést, ugyanakkor továbbra is magas színvonalú fogyasztó-, munkavállalói, egészség- és környezetvédelmet fog biztosítani;

17. úgy véli, hogy az egységes piac további fejlődése a tagállamok közötti kereskedelemmel szembeni akadályok megszüntetését igényli; támogatja a 2016. februári Európai Versenyképességi Nyilatkozatot, különösen a szabályozás egyszerűsítésére és a terhek csökkentésére, az uniós szabályozás általános, és különösen a kkv-kat és mikrovállalkozásokat érintő terheinek csökkentésével kapcsolatos további teendőkre, és egyes ágazatokban a lehetséges tehercsökkentési célok megállapítására vonatkozó kötelezettségvállalást; javasolja az ezen tehercsökkentési célok megállapítására irányuló munka haladéktalan megkezdését;

18. úgy véli, hogy az egységes piac célkitűzéseinek biztosítása, valamint a növekedés és munkahelyteremtés érdekében az EU-nak javítania kell a versenyképességet az Európai Tanács versenyképességről szóló nyilatkozatában foglaltak szerint;

19. üdvözlözi a Bizottság eltökéltségét, miszerint foglalkozni kíván az Európai Unión belüli adókoordináció hiányával, különös tekintettel azon nehézségekre, amelyekkel a kkv-knak az eltérő nemzeti héaszabályozások bonyolultsága miatt kell szembenézniük; teljes körű támogatást nyújt a Bizottságnak a héareform tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan lehet módosítani a digitális szolgáltatásokra számított hea esetén a teljesítés helyére vonatkozó új szabályokat úgy, hogy azok megfeleljenek a kis- és mikrovállalkozások speciális igényeinek; sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje a további koordináció megvalósíthatóságát, és konkrétan értékelje egy egyszerűsített héamegközelítés lehetőségét (bizonyos árucikkek) az e-kereskedelmi ágazatban;

20. támogatja a Bizottság arra irányuló törekvéseit, hogy az Európai Unión belül gondoskodjon a méltányos adóztatásról, és fellépjen az agresszív adótervezés és az adókikerülési gyakorlatok ellen; felszólítja a Bizottságot, hogy törekedjen az országonkénti beszámolási kötelezettség bevezetésére a transznacionális vállalatok esetében;

21. felhívja a figyelmet a vállalkozásokat, különösen a kkv-kat és az induló vállalkozásokat sújtó nehézségekre; hangsúlyozza, hogy a külső tényezők közötti különbségek, mint például a könnyebb hitelhez jutás, az adórendszerek és a munkaügyi jogszabályok okozzák azt, hogy a kkv előnytelenebb helyzetben találják magukat a többiekhez képest; sürgeti a Bizottságot, hogy amellet, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alapon és olyan programokon keresztül, mint a Horizont 2020 és a COSME, vagy az esb-alapok folytatja az ilyen vállalkozásoknak nyújtott értékes támogatást, keressen újabb utakat elérésük megkönnyítésére, különös tekintettel a mikrovállalkozásokra, például a pályázati felhívások hat hónapos időszakokra csökkentése és a vonatkozó eljárások további egyszerűsítése, valamint az európai finanszírozások átláthatóságának javítása révén; üdvözlözi a Bizottság azon szándékát, hogy a COSME program pénzeszközeit kívánja felhasználni az innovatív fiatal kkv-kat megcélzó tájékoztató kampányok finanszírozására; kéri, hogy e kampányokba vonják be a vállalkozások segítéséért felelős összes regionális és helyi hatóságot, mindenekelőtt az Enterprise Europe Network hálózat tagjait; az egyszerűsítést kulcsfontosságú eszköznek tekinti a kkv-k és induló vállalatok finanszírozási forrásokhoz való hozzáféréseben; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a közösségi finanszírozás határokon átnyúló zökkenőmentes megvalósíthatóságát;

22. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kkv-megbízottak hálózatának megerősítését különböző fellépések megvalósításával – elkerülve ugyanakkor a további bürokráciát –, amelyek arra irányulnak, hogy javuljon az eszközzel kapcsolatos figyelemfelkeltés és az eszköz láthatósága a kkv-k körében, fokozódjanak az egyes nemzeti kkv-megbízottak és a hozzájuk tartozó kkv-képviselők közötti cserék, valamint biztosítva legyen a Parlament évente egyszer történő tájékoztatása a hálózat tevékenységéről;

2016. május 26., szerda

23. rámutat, hogy annak ellenére, hogy az Európai Parlament 2011. februárban elfogadta a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló irányelvet, Európában évente több ezer kkv és induló vállalkozás megy csődbe, miközben – többek között az állami közigazgatási szerveknek benyújtott – számláik kifizetésére várnak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a késedelmes fizetésekről szóló irányelv alkalmazásának és érvényesítésének megkönnyítésére irányuló erőfeszítéseiket; sürgeti továbbá a tagállamokat, hogy a késedelmes fizetésekről szóló irányelv nem kielégítő végrehajtása esetén vizsgálják meg az azon vállalkozásoknak nyújtandó megfelelő kompenzáció lehetőségeit, amelyeknek közigazgatási szervek tartoznak pénzekkel, annak érdekében, hogy azok ne legyenek kénytelenek csődöt jelenteni;

24. értékeli a vállalkozások fizetésektelenségéről szóló jogalkotási kezdeményezést – ezen belül is a korai szerkezetátalakítást és a második esélyt –, amely biztosítani fogja, hogy a tagállamok olyan szabályozási környezetet alakítsanak ki, amely elfogadja, hogy időnként csőd következik be, és bátorítja az innovációt, ugyanakkor rámutat, hogy a csődbe jutás költségei és következményei nem kizárólag a vállalkozás tulajdonosát és részvényeseit érintik, hanem annak hitelezőit, munkavállalóit és az adófizetőket is; felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez a kezdeményezés összehangolja a fizetésektelenségi eljárásokat az EU-n belül és csökkentse az eljárások hosszát és költségeit;

25. sajnálja, hogy a Bizottság nem hangsúlyozta eléggé a kézműipar és a kkv-k által végzett hagyományos gyártás speciális szerepét, mint olyan tényezőt, amely komolyan hozzájárul a versenyképességhez és a gazdasági stabilitáshoz Európában; ösztönzi a Bizottságot, hogy a feldolgozóipar tekintetében teljes mértékben használja ki a digitalizálásban és az innovációban rejlő lehetőségeket, különösen a mikro- és kisméretű gyártók és induló vállalkozások, valamint a kevésbé iparosodott régiók esetén, a regionális egyenlőtlenségek csökkentése és a helyi gazdaságok felélénkítése érdekében; úgy véli, hogy a következő évek során erőteljesebb kkv- és kézműipari politikát kell előterjeszteni az összes európai intézmény és a tagállamok egyik kiemelt prioritásaként;

26. üdvözli a Bizottság egységes digitális portálját, amelynek a szolgáltatási irányelv értelmében létrehozott, meglévő egyablakos ügyintézési pontokra kell épülnie, és csatlakoztatnia kell az egyablakos ügyintézési pontokat más hasonló egységes piaci hálózatokhoz; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg minden lehetőséget az egységes digitális portál felhasználásának optimalizálására annak érdekében, hogy segítséget nyújtson az európai induló vállalkozások számára, hogy azok Európa-szerte megerősödhessenek és nemzetközivé váljanak, azáltal, hogy pontos és egyértelmű tájékoztatást nyújt különböző nyelveken a hazai piacon vagy más uniós országokban való működéshez szükséges valamennyi eljárásról és alaki követelményről; sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egységes belépési pontot a vállalkozások és a fogyasztók számára, amelyen keresztül hozzáférhetnek az egységes piaccal kapcsolatos valamennyi információhoz, támogatáshoz, problémamegoldáshoz, valamint az Unión belüli, határokon átnyúló működéshez szükséges nemzeti és uniós szintű eljárásokhoz; sürgeti a Bizottságot ezek gyors végrehajtására;

27. megjegyzi, hogy a vállalkozások, különösen a kkv-k vagy nincsenek tudatában a más tagállamokban alkalmazandó szabályoknak, vagy nehezen találják meg és értelmezik a vállalkozásukra vonatkozó szabályokkal és eljárásokkal kapcsolatos információkat; sürgeti a Bizottságot, hogy egyetlen portálon kapcsoljon össze valamennyi különböző portált, hozzáférési pontot és információs weboldalt, amely felhasználóbarát információkat nyújt a kkv-k és az induló vállalkozások számára, hogy azok képesek legyenek tájékozott döntéseket hozni és időt és költségeket megtakarítani;

28. sürgeti a Bizottságot, hogy az egyablakos ügyintézési pontokat egy szabályozási portálból fejlessze teljes körű online vállalkozási portálok rendszerévé, amely támogatja a vállalkozások képviselői által nyújtott és köztük zajló rendszeres információcserét, és segíti a hazai vállalkozásokat és polgárokat abban, hogy más EU tagállamokban versenyezzenek;

29. emlékeztet a kkv-kat célzó, meglévő egységes piaci eszközök megerősítésének és egyszerűsítésének fontosságára a kkv-k határokon átnyúló terjeszkedésének megkönnyítése érdekében; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a termékinformációs kapcsolattartó pontok és az egyablakos ügyintézés egyszerűsítésére és javítására;

30. emlékeztet arra, hogy a fogyasztók számára mind online mind pedig offline egyenlő szintű védelmet kell biztosítani; kiemeli, hogy a piacon valamennyi online és offline működő gazdasági szereplőnek meg kell tennie minden ésszerű és megfelelő lépést a hamisítás elleni küzdelem érdekében, hogy biztosított legyen a fogyasztók védelme és a termékek biztonsága;

2016. május 26., szerda

31. hangsúlyozza, hogy a megosztáson alapuló gazdaság gyorsan növekszik és miközben megváltoztatja számos szolgáltatás és javak biztosításának és felhasználásának módját, utat mutathat az innováció számára, és képes további előnyöket és lehetőségeket hozni a vállalkozások és fogyasztók számára az egységes piacon; rámutat a megosztáson alapuló gazdaság által nyújtott gazdasági, társadalmi és környezeti előnyökre; sürgeti a Bizottságot, hogy koordinálja a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy rövid vagy hosszú távú jogszabályi megoldásokat találjanak a megosztáson alapuló gazdaság kialakításához; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak be javaslatokat a foglalkoztatási és adózási visszaélések megelőzése érdekében a megosztáson alapuló gazdaságban belül;

32. üdvözli a Bizottság megosztáson alapuló gazdaságra vonatkozóan bejelentett kezdeményezését, és azon szándékát, hogy megvizsgálja az e területen létrehozott vállalkozásokat, és tisztázza – útmutatás révén – a megosztáson alapuló üzleti modellek alkalmazására és működésére vonatkozó, meglévő uniós jogszabályok rendelkezései közötti kölcsönhatásokat; úgy véli, hogy ezen a területen a szabályozói beavatkozásnak rugalmasnak kell lennie, hogy lehetővé tegye a szabályok azonnali kiigazítását és érvényesítését a gyors és hatékony kiigazításokat igénylő, gyorsan fejlődő ágazatban; hangsúlyozza, hogy a meglévő fogyasztóvédelmi szabványok alkalmazása és végrehajtása a digitális gazdaságban szintén szükséges; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a megosztáson alapuló gazdaság számára a fejlődéshez és a növekedéshez szükséges lehető legjobb feltételeket;

33. hangsúlyozza, hogy a megosztáson alapuló gazdaság által nyújtott új biztonsági jellemzők, mint például a fizetések biztonsága, a földrajzi helymeghatározás és a biztosítás elősegítik a tudatos fogyasztói magatartás kialakítását, ezért szükségessé teszik annak értékelését, hogy az utólagos jogorvoslatok hol lehetnek hatékonyabbak, mint az előzetes szabályozások; sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a köz- és magánszféra együttműködését a megosztáson alapuló gazdaságban meglévő akadályok kezelése – különös tekintettel a digitális azonosító megnövekedett használatára –, az online tranzakciókba vetett fogyasztói bizalom kialakítása, az adófizetés digitális megoldásainak kifejlesztése, határokon átnyúló biztosítási rendszerek kiépítése és a munkaügyi jogszabályok modernizálása érdekében;

34. úgy véli, hogy a megosztáson alapuló gazdaságban ösztönözni kell új üzleti modellek fejlesztését, az innovatív szolgáltatásokat és a javak ideiglenes használatát, ám amennyiben lehetséges, hasonló szolgáltatásokra hasonló szabályokat kell alkalmazni a szolgáltatások magas minőségének megóvása érdekében, függetlenül az azokhoz való hozzáférés és biztosításuk szervezési módjától, azonos versenyfeltételeket biztosítva és a fogyasztók jogait és biztonságát szavatolva, ezzel egyidejűleg elkerülve az új üzleti modellek kialakulását hátráltató felszabdaltságot; úgy véli, hogy a megosztáson alapuló gazdasággal kapcsolatban kizárólag egy egységes piaci megközelítés alkalmazható, mivel az egységes piac helyi vagy nemzeti szabályok általi felszabdaltsága megakadályozza a megosztáson alapuló gazdaság európai vállalatainak európai szintű fejlesztését;

35. felhívja a figyelmet az Uniós műszaki szabványok fontos szerepére az egységes piacon megvalósuló innováció, versenyképesség és haladás érdekében; úgy véli, hogy időben fel kell lépni a minőségre, interoperabilitásra és a biztonságra vonatkozó, magas szintű uniós szabványok kialakításáért az uniós iparpolitika előmozdítása érdekében, továbbá hogy ezeket nemzetközi szinten is támogatni kell; sürgeti a Bizottságot, hogy a 1025/2012/EU rendeletben már meghatározottak szerint támogassa és erősítse meg az uniós szabványokat, és tegye hatékonyabbá és célirányosabbá a szabványosítási keretrendszert, többek között a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások kínálta lehetőségek kiaknázása révén; hangsúlyozza, hogy a szabványokat piacorientált, nyitott, inkluzív és versenyképes módon kell megállapítani annak érdekében, hogy könnyen végrehajthatóak legyenek a kkv-k számára, és elkerülhető legyen a zárt értékláncok kockázata, elkerülve egyúttal azonban közzétételük késedelmét is;

36. kiemeli a szabványosítási rendszernek a termékek, és egyre inkább a szolgáltatások szabad forgalomba bocsátásában betöltött jelentős szerepét; megjegyzi, hogy Európában a szabványok önkéntes alkalmazása 0,3–1 %-kal járult hozzá a GDP-hez és pozitívan hat a munkatermelékenységre;

37. emlékeztet arra, hogy a szabványok túlnyomó többségének kidolgozása az ágazatok szerinti igényekre adott válaszként, a szabványok piaci relevanciájának biztosítását célzó, lentről felfelé építkező megközelítés alapján történik; támogatja az egységes piaci stratégiában foglalt, annak biztosítására irányuló elkötelezettséget, hogy Európa globális szinten továbbra is a szabványok kidolgozásának élvonalában maradjon; ösztönzi az olyan szabványosítást, amely globális nemzetközi szabványok kidolgozása, illetve adott esetben egyenértékű nemzetközi szabványok elismerése révén összehozható a nemzetközi megközelítéssel; tudomásul veszi a közös szabványosítási kezdeményezés keretén belül szabványosítási tevékenységekre irányuló keretrendszer kialakításának és az elsőbbségek megállapításának szándékát; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a közös kezdeményezést továbbra is alulról felfelé építkező, ágazatok

2016. május 26., szerda

szerinti igények vezéreljék, így kizárólag azokat a szabványokat részesítse előnyben és dolgozza ki, amelyek a felmért igényekre reagálnak és amelyek piaci relevanciája igazolt, illetve nem vezetnek szükségtelen szabványok követéséhez, vagy az egyik kidolgozott releváns szabványokkal nem összeegyeztethető előírások megállapításához;

38. megjegyzi, hogy a közös európai szabványosítási kezdeményezésre tett javaslat az európai szabványosítási rendszer független felülvizsgálatára fog épülni, és támogatja az európai szabványosítási közösség olyan intézkedések kidolgozására irányuló célkitűzését, amelyek fejlesztik a rendszer egészét, beleértve az európai üzleti vállalkozások inkluzivitására és versenyképességének támogatására vonatkozó ajánlásokat;

39. felhívja a Bizottságot, hogy az európai szabványügyi szervekkel folytatott együttműködés során támogassa a szabványügyi szervezetek és nemzeti társszervezeteiknek a kkv-k mind a szabványosítási folyamatba, mind a kidolgozott szabványok alkalmazásába történő bevonásának fejlesztésére tett erőfeszítéseit; továbbra is ösztönzi a Bizottságot, hogy az európai szabványosításra irányuló 2016. évi munkaprogramban és a vonatkozó rendeletben foglalt kötelezettségvállalások végrehajtása során folytasson szoros együttműködést az európai szabványügyi szervekkel, a nemzeti szabványügyi testületekkel és egyéb szervekkel a szabványosítási folyamat átláthatóságának növelése érdekében;

40. úgy véli, hogy a közös kezdeményezéseknek a munkamódszerek folyamatos javítására kell összpontosítaniuk, elsősorban a műszaki bizottságok összetételének felülvizsgálatát célzó eljárások kidolgozása, valamint a nyitottságot és az inkluzivitást elősegítő olyan intézkedések kidolgozása révén, amelyek az érdekelt felek széles köre számára lehetővé teszik, hogy hozzájáruljanak a műszaki bizottságoknál folytatott eszmecserekhöz;

41. úgy véli, hogy az átláthatóbb és hozzáférhetőbb jogorvoslati mechanizmus megteremtése a bizalmat és javítaná a szabványosítási folyamatokat; úgy véli, amennyiben az adott szabvány kidolgozását a Bizottság kérte valamely jogszabálynak az Európai Unió által történő elfogadását követően, akkor a Parlament illetékes bizottsága, szükség esetén a hivatalos kifogásról szóló határozatot megelőzően, részt vehet a folyamat részét képező nyilvános vizsgálatban és vitában; hangsúlyozza, hogy a szabványügyi testületeknek továbbítandó szabványosítási kérelmek megállapításakor figyelembe kell venni az arányosság és a kockázatalapú megközelítés elvét;

42. úgy véli, hogy a nyilvánosságnak a javasolt szabványok tervezetével kapcsolatos tájékozottságának növelése a végső jóváhagyást megelőzően fokozhatná az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot, valamint megalapozottabb folyamatot biztosítana, az európai szabványosítási közösségnél alkalmazott bevált gyakorlatokkal összhangban;

43. felhívja a Bizottságot, hogy a 2016 végéig nyújtson be jelentést a Parlamentnek a közös európai szabványosítási kezdeményezés végrehajtásáról és az európai szabványosítási közösséggel együttműködésben a 2016. évi éves uniós munkaprogramban foglalt ajánlások terén elért eredményekről;

44. felszólítja a Bizottságot, amely az EU belső piacán zajló versenyért felelős, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokkal együttműködve biztosítson egyenlő versenyfeltételeket a piacon jelenlévő versenytársak között;

45. üdvözli a közelmúlt kezdeményezéseit a hatékonyabb és átlátható közbeszerzésekkel kapcsolatban, a közbeszerzési adatok jobb felhasználása és bizonyos nagyszabású infrastrukturális projektek esetén a közbeszerzés fokozottabb önkéntes értékelése által; sürgeti a tagállamokat, hogy működjenek együtt a Bizottsággal ezen kezdeményezések megvalósításában;

46. reméli, hogy a Bizottság folytatja a közbeszerzési rendszer 2014-ben irányelvek révén megkezdett reformját, és halad a kereslet fokozott meghatározása felé a közbeszerzés területén, azzal a céllal, hogy jutalmazza a technológiai innovációt és az energiahatékonyságot;

47. megjegyzi, hogy a 2014. évi új közbeszerzési rendszer egyszerűbb, rugalmasabb szabályokat tartalmaz annak érdekében, hogy jobban megfeleljen az állami szektorbeli egyéb szakpolitikáknak, valamint a tagállamoknak és a sajátos helyi vállalkozásoknak; rámutat, hogy a tagállamokban még mindig jelentős elégtelenségek mutatkoznak a közbeszerzés terén, amelyek korlátozzák a határokon átnyúló terjeszkedést és a hazai piacokon való növekedést;

2016. május 26., szerda

48. alapvetően üdvözli a Bizottság által kihirdetett, a közbeszerzések átláthatóságának, hatékonyságának és elszámoltathatóságának növelésére irányuló kezdeményezéseket; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az új uniós irányelvek végrehajtásának és alkalmazásának elsőbbséget kell élvezniük az olyan új eszközökkel szemben, mint a közbeszerzési szerződések nyilvántartása; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az adatelemzés lehetséges eszközei nem vezethetnek új vagy kiegészítő beszámolási kötelezettségekhez; emlékeztet arra, hogy egy előzetes értékelési mechanizmusnak a nagy infrastrukturális projektek esetén kizárólag önkéntes természetűnek kell lennie;

49. rámutat arra, hogy teljes mértékben elektronikus közbeszerzési rendszerre van szükség; hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési irányelv egészét gyorsan és teljes körűen végre kell hajtani; kiemeli az elektronikus közbeszerzés szélesebb körű alkalmazásának szükségességét a piacok kkv-k előtt történő megnyitása érdekében;

50. hangsúlyozza az egységes szabadalom fontosságát; támogatja a Bizottság szándékát, hogy megszüntesse a bizonytalanságokat egyrészt azzal kapcsolatban, hogy az egységes szabadalom hogyan fog együtt érvényesülni a nemzeti és kiegészítő oltalmi tanúsítványokkal, másrészt egy egységes kiegészítő oltalmi tanúsítvánnyal kapcsolatban, szem előtt tartva eközben a közegészséget és a betegek érdekeit;

51. sürgeti a Bizottságot, hogy 2019-ig vezessen be és hajtson végre a kiegészítő oltalmi tanúsítványokra (SPC) vonatkozó szabályozás alól a gyártás tekintetében biztosított mentességet a generikus és biológiaiailag hasonló gyógyszereket előállító európai iparágak versenyképességének globális környezetben történő növelése, valamint az Európai Unióban a munkahelyek megtartása és új munkahelyek teremtése, az Unión belüli növekedés fenntartása és megteremtése érdekében anélkül, hogy a védett piacokon az SPC-rendszer keretében biztosított piaci kizárólagosságot veszélyeztetné; úgy véli, hogy az ilyen rendelkezések pozitív hatással lehetnek a kiváló minőségű gyógyszerekhez való hozzáférésre a fejlődő és a legkevésbé fejlett országokban, és segíthetik a gyártás kiszervezésének megakadályozását;

52. intézkedéseket sürget az Európában lévő szabadalmi rendszerhez történő hozzáférés megkönnyítésére – többek között a kérelmezési és megújítási díjak csökkentése és fordítási segítségnyújtás formájában – azon mikrovállalkozások, kkv-k és induló vállalkozások számára, amelyek termékeik és folyamataik innovációjában az egységes hatályú európai szabadalmat kívánják használni; hangsúlyozza, hogy a szabványmegfelelőségi szempontból elengedhetetlen szabadalmak és az innovatív nyílt engedélyezési megoldások egyaránt fontosak, és hogy ez utóbbiak olykor jobban támogatják az innovációt; hangsúlyozza a szabadalmi licencszerződések jelentőségét az uniós versenyjog korlátai között, tisztességes, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes (FRAND) feltételek mellett, a K+F és a szabványosítási kezdeményezések megőrzése, az innováció ösztönzése, valamint tisztességes engedélyezési feltételek biztosítása érdekében;

53. felhívja a Bizottságot, hogy – a Parlament már korábban megfogalmazott kérésének megfelelően – haladéktalanul terjesszen elő a nem mezőgazdasági termékekre vonatkozó földrajzi jelzések oltalmára szolgáló egységes európai rendszerre vonatkozó jogalkotási javaslatot azzal a céllal, hogy egységes európai rendszert hozzon létre, felszámolva a nem megfelelő helyzetet és a rendkívüli széttagoltságot Európában, valamint számos különböző pozitív hatást kínálva a polgárok, a fogyasztók, a gyártók és Európa teljes gazdasági és társadalmi szerkezete számára; hangsúlyozza, hogy ez az eszköz kifejezetten kiemelné számos helyi termék hozzáadott értékét, ami nyilvánvaló előnyökkel jár az érintett gyártókra és régiókra, valamint a fogyasztói tudatosságra nézve;

54. megjegyzi, hogy az uniós tagállamok többségében még nem használták teljes mértékben ki a köz- és magánszféra közötti partnerségekben (PPP) rejlő lehetőségeket; kéri a tagállami PPP keretszabályok harmonizációját, a bevált gyakorlatok terjesztését és e modell népszerűsítését;

55. felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan struktúrákat, amelyek tanáccsal látják el és segítik a határmenti ingázókat az egy másik tagállamban való munkavégzés gazdasági és szociális következményeit illetően;

56. megjegyzi, hogy az egységes piac és a digitális egységes piac mélyítése új lehetőségeket és kihívásokat teremthet, és kérdéseket vet fel a készségek, az új foglalkoztatási formák, a pénzügyi struktúrák, a szociális védelem, valamint a munkahelyi egészség és biztonság tekintetében, melyekkel majd foglalkozni kell, egyaránt szolgálva a munkavállalók, a vállalkozások és a fogyasztók érdekeit;

57. sajnálja, hogy a stratégia nem szentel különleges figyelmet a strukturális munkaerőhiánynak, amely továbbra is az európai egységes piac növekedésének akadályát képezi; aggodalommal állapítja meg, hogy az uniós lakosság 40–47 %-ának elégtelenek a digitális készségei, és hogy a digitális készségekkel rendelkező munkavállalók iránti kereslet évente 4 %-kal nő, miközben az oktatásra fordított állami kiadások 2010 óta 3,2 %-kal csökkentek, ami veszélyezteti az EU középtávú

2016. május 26., szerda

versenyképességét és munkaerejének foglalkoztathatóságát; ösztönzi a tagállamokat a digitális oktatásba és készségekbe való beruházásra;

58. megjegyzi, hogy a munkaerő-mobilitási csomag célja a mélyebb és tisztességesebb egységes piachoz való hozzájárulás; hangsúlyozza azonban, hogy biztosítani kell a csomagban szereplő intézkedések arányosságát, és figyelembe kell venni a bizonyos régiók felé irányuló nagy arányú mobilitás következményeit;

59. hangsúlyozza, hogy a Bizottság támogatja a duális képzési rendszereket, amelyek – a személyes fejlődés előmozdítása mellett – segíthetik az európai munkavállalók kompetenciáinak és képesítéseinek a munkaerőpiac tényleges igényeihez való közelítését; hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy biztosítsák, hogy a stratégia semmilyen módon ne ássa alá a duális képzési rendszereket, egyidejűleg garantálva a tanulószereződéses gyakorlati képzések minőségét, és különösen a foglalkoztatásvédelmet; hangsúlyozza a szociális partnereknek a duális képzési rendszerek kialakításában játszott fontos szerepét; úgy véli, hogy bár az egyik tagállamban alkalmazott duális képzési rendszert nem lehet egy másik tagállamban egyszerűen lemásolni, európai szinten összpontosítani kell a duális oktatás és az ifjúsági foglalkoztatás közötti szoros összefüggésre;

60. támogatja a foglalkoztatás területén a megkülönböztetésmentességgel kapcsolatos uniós jogban meglévő hézagok megszüntetésére irányuló intézkedéseket, különös tekintettel a fogyatékkal élő személyekre; támogatja továbbá a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK irányelv késedelem nélküli végrehajtását;

61. üdvözli a be nem jelentett munkavégzéssel foglalkozó platform létrehozását, és ösztönzi a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy fektessenek bele a lehető legtöbbet a be nem jelentett munkavégzés és a színlelt önfoglalkoztatás elleni hatékonyabb fellépés érdekében;

62. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy élni lehessen a munkák digitalizálásának lehetőségével, biztonságos és rugalmas munkaidő-beosztási szabályokat, stabil munkakörülményeket és szociális védelmet kell kialakítani, valamint elő kell segíteni az intelligens munkavégzést („smart working”), a termelékenység fokozása, és a munka és a magánélet egyensúlyának javítása céljából; e tekintetben hangsúlyozza a digitális műsorszórásra való áttérés fontosságát a vidéki területeken, hogy azok is részesülhessenek a digitális menetrend által kínált számos lehetőségéből, többek között a távmunkából;

63. hangsúlyozza az erős és független társadalmi partnerek, valamint a hatékony szociális párbeszéd fontosságát; hangsúlyozza, hogy a szociális partnereket adott esetben be kell vonni a szabályozott szakmák területén megvalósuló esetleges nemzeti reformokkal kapcsolatos munkálatokba;

64. hangsúlyozza az egységes piac által a foglalkoztatás tekintetében hozott lehetőségekről és változásokról szóló szociális párbeszéd fontosságát;

Az egységes piac elmélyítése

65. sürgeti a Bizottságot, hogy mélyítse el az intézkedések foganatosítására irányuló munkáját; rámutat arra, hogy már számos intézkedést elfogadtak, ám megfelelő foganatosításukra még nem került sor, ez pedig aláássa az egyenlő, tisztességes versenyfeltételeket az egységes piacon; rámutat továbbá, hogy a Bizottság által 2015 közepén szolgáltatott adatok szerint mintegy 1 090 kötelezettségzegési eljárás van folyamatban az egységes piaccal kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy az egységes piacra vonatkozó jogszabályok átültetésének, alkalmazásának és érvényesítésének javítása céljából átlátható és objektív kritériumokon alapuló, az intézkedések foganatosítására irányuló, célirányos intézkedések megtétele révén biztosítsa, hogy az adminisztratív koordináció, az együttműködés és az intézkedések foganatosítása minden szinten (uniós szinten, a tagállamok és a nemzeti, helyi, illetve regionális hatóságok között) prioritást élvezzen, gondoskodva ezáltal az indokolatlan és aránytalan akadályok gazdasági szempontból leginkább jelentős eseteinek leküzdéséről; úgy véli, hogy a nemzeti intézkedések és a végrehajtás tekintetében a korai beavatkozás hatékonyabb lehet és általa jobb eredmények érhetők el, mint a kötelezettségzegési eljárásokon keresztül; hangsúlyozza mindemellett, hogy amennyiben a korai beavatkozás nem vezet eredményre, a Bizottságnak minden rendelkezésre álló eszközzel élnie kell, beleértve a kötelezettségzegési eljárásokat is, hogy biztosítsa az egységes piacra vonatkozó jogszabályok végrehajtását;

66. üdvözli a stratégia azon szándékát, hogy az egységes piaci szabályozás megsértésére vonatkozóan jogkövető magatartást és „zéró toleranciát” teremtsen; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat annak feltárására, hogy a Bizottság kötelezettségzegési eljárásokra vonatkozó hatásköreit nem kellene-e összehangolni a Bizottság versenypolitikai hatásköreivel;

2016. május 26., szerda

67. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson további támogatást a tagállamoknak a jogszabályoknak való megfelelésre és azok érvényesítésére vonatkozó erősebb kultúra kialakításában, többek között a belső piaci információs hálózat (IMI) támogatása és bővítése, a fontosabb új jogszabályokra vonatkozó végrehajtási tervek kidolgozása és a tagállamokkal a megfelelés tárgyában folytatott párbeszéd, a jogszabályok érvényesítéséért felelős nemzeti tisztviselők számára képzés megszervezése, valamint a nemzeti szabályozó hatóságok között a hatékonyabb koordináció elősegítése révén; felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben vállalják az uniós jogszabályok végrehajtását és érvényesítését, és alkalmazzák a kölcsönös elismerés elvét; hangsúlyozza, hogy a helyes érvényesítés és a jobb szabályozás alapvető fontosságú, figyelembe véve az egységes piac töredezettségét, amely korlátozza a gazdasági tevékenységet és a fogyasztók választási lehetőségeit; és ki kell terjednie valamennyi üzleti ágazatra, valamint a jelenlegi és jövőbeli jogszabályokra;

68. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg azokat a szükségtelen korlátozásokat az egységes piacon belül, amelyeket közérdeken alapuló kényszerítő indokok nem támasztanak alá, szükség esetén fogalmazzanak meg új elképzeléseket e kihívások leküzdéséhez és készítsenek jelentést azokról 2017-ben;

69. kéri a tagállamokat, hogy koherens és következetes módon ültessék át a belső piacra vonatkozó szabályozást, valamint maradéktalanul és helyesen hajtsák végre a belső piaci szabályozást és jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy a további vizsgálatokra és regisztrációra vonatkozó előírások, a szabványok és tanúsítványok el nem ismerése, az ellátás területi korlátozása és a hasonló intézkedések többletköltségeket okoznak a fogyasztók és a kiskereskedők számára, megfosztva az uniós polgárokat attól, hogy teljes mértékben kihasználhassák az egységes piac előnyeit; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a hatékonyabb irányítás érdekében megfelelő politikát alkalmazzanak azon tagállamokkal szemben, amelyek nem megfelelően alkalmazzák a belső piaci szabályokat, és ennek érdekében adott esetben indítsanak kötelezettségsegési eljárást, gyorsított eljárást alkalmazva;

70. megjegyzi, hogy az egységes piacra vonatkozóan már meglévő jogszabályok egységesebb végrehajtásának eléréséhez sürgősen szükség van az uniós szabályok egységes és következetes alkalmazására, illetve megfelelő érvényesítésére, valamint kvalitatív és kvantitatív mutatókon alapuló rendszeres nyomon követésre és értékelésre, teljesítményértékelésre és a bevált gyakorlatok megosztására; emlékeztet tehát az egységes piac működésére vonatkozó európai szabályok teljes körű és teljes mértékű átültetésének és végrehajtásának szükségességére valamennyi tagállamban;

71. felhívja a Bizottságot, törekedjen erőteljesebben arra, hogy meglehetősen korai szakaszban azonosítsa az uniós jogszabályok tagállamok által történő esetleges megszegését, és határozottan lépjen fel a nemzeti parlamentekben elfogadott, illetve folyamatban lévő minden olyan jogalkotási intézkedéssel szemben, amely növelheti az egységes piac széttartótlását;

72. kiemeli, hogy a tagállamoknak az uniós jogszabályok megfelelő végrehajtása és alkalmazása iránti elkötelezettsége és hajlandósága elengedhetetlen az egységes piac sikerességéhez; felhívja a tagállamokat, hogy számolják fel az egységes piacra nézve indokolatlan és aránytalan akadályokat, valamint tartózkodjanak a diszkriminatív és protekcionista intézkedésektől a munkahelyteremtés, valamint a növekedés és a versenyképesség fokozása érdekében;

73. megjegyzi, hogy a tagállamoknak fontos szerepük van az egységes piac megfelelő irányításában és működésében, ezért együttesen, előrelátóan kell felelősséget vállalniuk az egységes piacért és annak irányításáért, az egységes piac állapotáról szóló összevont jelentések, a Versenyképességi Tanács ülésein folytatott rendszeres és tematikus viták, az Európai Tanács éves célirányos ülései, valamint az egységes piacnak, az irányítás pilléréként, az európai szemeszterbe történő felvétele révén új politikai lendületet teremtve;

74. megismétli, hogy az EU létrehozhatná az egységes piac integrációjának mértékére vonatkozó, tudományosan megalapozott független mutatóit, amelyeket az éves növekedési jelentés részeként kellene közzétenni, és sürgeti az EU szerveinek elnökeit egy, a valódi egységes piac felé vezető út feltérképezését célzó stratégiai dokumentum „az öt elnök jelentése” elfogadására;

75. hangsúlyozza, hogy a Parlament Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságának meg kell erősítenie a nemzeti parlamentekkel fenntartott kapcsolatait az egységes piacra vonatkozó szabályok átültetéséhez és végrehajtásához kapcsolódó kérdések koordinálása és kezelése érdekében;

76. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a SOLVIT-hálózatot, különösen a SOLVIT, a CHAP, az EU Pilot és az Enterprise Europe Network közötti interakció kiterjesztése révén az uniós panasztételi eljárások szélesebb keretének ésszerűsítése érdekében, és fel kell hívni a polgárok és a kvk-k figyelmét a hálózatra, és annak az egységes piachoz kapcsolódó értelmezési problémák megoldásában betöltött szerepére; úgy véli, hogy a Bizottságnak a jogszabályok

2016. május 26., szerda

érvényesítésével kapcsolatos prioritások meghatározásának módjánál figyelembe kell vennie a SOLVIT-hálózaton keresztül kérdésekre vonatkozó adatokat; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket a legproblémásabb esetek megoldásában a tagállamoknak biztosított segítségnyújtás terén; felkéri a tagállamokat, hogy lássák el a szükséges eszközökkel és megfelelően pozícionálják nemzeti SOLVIT-központjaikat, hogy azok betöltsék szerepüket;

77. hangsúlyozza, hogy a nemzeti szabályok átláthatósága létfontosságú eszköz a határon átnyúló kereskedelem lehetővé tételéhez az egységes piacon belül és segít a nem vámjellegű kereskedelmi korlátok azonosításában; ösztönzi a tagállamokat, hogy a növekvő kereskedelem érdekében, amely valamennyi tagállam javát fogja szolgálni, tegyék online módon könnyebben és több nyelven elérhetővé nemzeti szabályaikat;

78. rámutat a mobilitás előmozdításának jelentőségére képzési, gyakornoki, készségfejlesztési és a foglalkoztathatóságot előmozdító programok keretében, úgymint az Erasmus+ és az EURES, melyek európai munkavállalók milliói számára nyújtanak lehetőséget hasznos tapasztalatok szerzésére;

79. sajnálatát fejezi ki, hogy sok tagállam nem alkalmazza megfelelően a kölcsönös elismerés elvét; ezzel összefüggésben várakozással tekint a Bizottság javaslatára az áruk egységes piaca megerősítésének részeként, mivel az javítani fogja a kölcsönös elismerést a figyelemfelkeltésre irányuló fellépések révén, továbbá biztosítani fogja a kölcsönös elismerés elvének jobb alkalmazását és érvényesítését a kölcsönös elismerésről szóló rendelet felülvizsgálata révén, egyebek között a kölcsönös elismerés elvének helytelen végrehajtásával vagy alkalmazásával kapcsolatban kialakult viták megoldását elősegítő eszközök javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy amennyiben az illetékes hatóságok Unió-szerte megfelelően alkalmazzák a kölcsönös elismerés elvét, az lehetővé tenné a vállalkozások számára, hogy szigorúan csak az üzleti tevékenységekre és az Unió növekedésének fellendítésére összpontosítsanak ahelyett, hogy a kölcsönös elismerés elvének a tagállamok általi be nem tartásából eredő különféle nehézségek leküzdésére törekednének;

80. úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak proaktívabbnak kell lennie azon ágazatok azonosításában, amelyekben nagy lehetőségek rejlenek a határokon átnyúló kereskedelem és a digitalizáció tekintetében, és amelyekben alkalmazható lenne a kölcsönös elismerés elve;

81. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza, hogyan működnének a javasolt piaci információs eszközök, és hogy mi az ilyen eszközökre irányadó jogalap;

82. ismételten sürgeti a Tanácsot, hogy mihamarabb fogadja el a termékbiztonsági és piacfelügyeleti csomagot és felhívja a Bizottságot, hogy e tekintetben maradéktalanul töltsse be a megoldás elősegítésére irányuló szerepét; hangsúlyozza a kiskereskedelmi termékekre vonatkozó releváns információk biztosításának, különösen a származási ország feltüntetésének fontosságát, ami alapvető fontosságú a fogyasztók védelme és a hamisítás elleni küzdelem megerősítése érdekében;

83. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szigorítsanak a hamisítás esetén alkalmazandó szankciókon, és biztosítsák az e területre vonatkozó uniós jogszabályok maradéktalan végrehajtását;

84. hangsúlyozza, hogy az egyes tagállamok között a különböző címkézési és minőségi előírások terén fennálló különbségek szükségtelen akadályokat teremtenek az áruk értékesítőinek tevékenységei és a fogyasztóvédelem számára; hangsúlyozza az ökocímke hozzáadott értékét; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje, mely címkék alapvető fontosságúak a fogyasztók tájékoztatásához, és mely címkék nem azok, és vizsgálja meg a kézzel gyártott és az ipari termékekkel kapcsolatos kulcsfontosságú tájékoztatásra vonatkozó kötelező rendszer bevezetését, mint ahogyan azt uniós szinten például a bútorgázagt tekintetében már tanulmányozták, a fogyasztók alapvető tájékoztatásának és a különböző tagállamok vonatkozásában a termékminőség azonos szintjének biztosítása érdekében; úgy véli, hogy egy ilyen kezdeményezés előnyös lehet a fogyasztók, az ágazatok és a kereskedelmi szereplők számára, mivel biztosítja az átláthatóságot, az európai termékek megfelelő elismerését és a szereplőkre vonatkozó összehangolt szabályokat az egységes piacon;

85. a szolgáltatások egységes piaca tekintetében hangsúlyozza, hogy egyértelműen szükség van a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás javítására, ugyanakkor figyelmet kell fordítani arra, hogy ne segítsék elő a szociális dömpinget; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a szolgáltatásokról szóló irányelv megfelelő és hatékony alkalmazását, elkerülve ugyanakkor a túlszabályozást; üdvözlí a Bizottságnak a szolgáltatásokról szóló irányelv értelmében történő értesítés

2016. május 26., szerda

javítására irányuló javaslatát, mivel a jelenlegi eljárás nem hatékony és nem átlátható; úgy véli, hogy az értesítésnek a jogalkotási folyamat korábbi szakaszában kell megtörténnie annak érdekében, hogy az érdekelt felek és a tagállamok időben kifejhessék észrevételeiket és csökkenjenek az új jogszabályok elfogadása során felmerülő késedelmek; egyetért az (EU) 2015/1535 irányelvben foglalt értesítési eljárás valamennyi olyan ágazatra történő kiterjesztésével, amelyre az irányelv nem terjed ki; elutasítja a szolgáltatásokról szóló irányelv hatályának kibővítésére vonatkozó bármely kérést; felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a széttagozott európai bankszektorra nehezedő terhekkel, amelyek miatt a külföldi szereplők – különösen kkv-k – számára nehézségeket okoz a más tagállamban történő bankszámlanyitás;

86. kéri a Bizottságot, hogy törekedjen a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtással kapcsolatos eljárás egyszerűsítésére és egységesítésére, a kkv-k belső piaci integrációjának előmozdítása érdekében;

87. rámutat arra, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv 16. cikkének (1) bekezdése és az EUB ítélezési gyakorlata világosan meghatározza az arányos szabályozással szemben támasztott követelményeket; emlékeztet arra, hogy ha egy tagállam kevésbé szigorú szabályokat alkalmaz mint egy másik, ez nem jelenti azt, hogy ez utóbbi szabályai aránytalanok és ennek következtében az európai uniós jogszabályokkal összeegyeztethetetlenek lennének; megismétli, hogy azon szabályok, amelyek a határon átnyúló szolgáltatásokat megnehezítik, akadályozzák vagy nem vonzóak állítják be, csak akkor összeegyeztethetők a belső piac követelményeivel, ha a közérdeken alapuló kényszerítő indokot szolgáltatnak, e célra valóban alkalmasak, és a szolgáltatásnyújtás szabadságát csak olyan mértékben akadályozzák, amely az általuk követett közérdekű célkitűzés védelmében szükséges;

88. rámutat arra, hogy biztosítani kell a szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási követelmények és korlátozások arányosságának egységes értékelését; nyugtázza a Bizottság szolgáltatói útlevél bevezetésére irányuló javaslatát, amely a kulcsfontosságú gazdasági ágazatokban, mint például az üzleti szolgáltatások ágazata, elősegíti a vállalatok fejlődését és mobilitását az egységes piacon; úgy véli, hogy a kezdeményezésnek egyrészt a határon átnyúló szolgáltatásnyújtást folytatni kívánó szolgáltatókat és a hatóságokat terhelő adminisztratív eljárások egyszerűsítésére, másrészt a szabályozási jellegű akadályok leküzdésére kell törekednie, amelyek elriasztják ezeket a vállalatokat attól, hogy megjelenjenek más tagállam piacán; kéri, hogy az esetleges szolgáltatói útlevél illeszkedjen a belső piaci jogszabályok támogatását szolgáló horizontális eszközök, mint például a belső piaci információs rendszer (IMI) vagy az egységes ügyintézési pontok sorába, amelyekről a szolgáltatásokról szóló irányelv a határon átnyúló szolgáltatásokra vonatkozóan minden szükséges adminisztratív eljárás intézésére szolgáló egységes hatósági felületként rendelkezik; hangsúlyozza, hogy a szolgáltatói útlevél bevezetése nem vezethet arra, hogy az EUB által kialakított ítélezési gyakorlatot a közérdeken alapuló kényszerítő indokokról, amelyek a szolgáltatások határon átnyúló mozgását korlátozó szabályozását legitimálhatják, meggyengítsék vagy hatályon kívül helyezték; kiemeli azonban, hogy a szolgáltatói útlevél felesleges lehetne akkor, ha a szolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtása és érvényesítése megfelelően történne; hangsúlyozza, hogy ezzel nem járhat együtt a származási ország elvének bevezetése;

89. üdvözli az egységes piacon a szolgáltatások szerepére irányuló erőteljes összpontosítást és annak biztosítását, hogy a szakemberek és a szolgáltató vállalatok, különösen a kiskereskedők, nem szorulnak be a nemzeti piacokra; hangsúlyozza, hogy a szakmai és szolgáltatói útlevélrendszerek a tagállamok közötti felesleges adminisztráció elkerülésére fognak összpontosítani, amely visszatartja a polgárokat a határokon átnyúló munkavállalástól és kereskedelemtől;

90. ismételten hangsúlyozza – többek között nyelvi és adminisztratív, valamint a tájékoztatás hiányából fakadó – akadályok elhárításának fontosságát, amelyek korlátozzák a határokon átnyúló online kereskedelemben rejlő üzleti lehetőségeket és gyengítik a fogyasztók egységes piacba vetett bizalmát; hangsúlyozza a kiskereskedelmi tevékenység gyakorlását érintő működési korlátozások, mint például az üzletek nyitvatartási idejének szabályozása, a kiskereskedelemre vonatkozó egyedi és szelektív adók és a vállalatokat érintő aránytalan információigénylés megszüntetésének jelentőségét;

91. elismeri a helyi hatóságok hatáskörét a várostervezés vonatkozásában; rámutat ugyanakkor arra, hogy a várostervezést nem lenne szabad ürügyként használni a boltok szabad létesítéséhez való jog megkerülésére; ezzel összefüggésben emlékeztet a szolgáltatási irányelv megfelelő végrehajtásának fontosságára; sürgeti a tagállamokat, hogy számolják fel a szabad mozgás előtt álló akadályokat és nyissák meg piacukat a versenyképesség ösztönzése és a boltok sokszínűségének elősegítése érdekében, hiszen ez alapvető fontosságú ahhoz, hogy a bevásárlóközpontok, különösen a városközpontokban, vonzóak maradjanak;

2016. május 26., szerda

92. kiemeli, hogy a kis- és nagykereskedelmi ágazat a legnagyobb üzleti ágazat Európában; úgy véli, hogy a kiskereskedelem szükségtelen szabályozói, adminisztratív és gyakorlati akadályainak csökkentése prioritást jelent;

93. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kiskereskedelmi ágazat helyzetét kezeljék politikai prioritásként, lévén a közös piac egyik tartóoszlopa, beleértve az egységes digitális piacot, és szüntessék meg azokat a szabályozási, adminisztratív és gyakorlati korlátokat, amelyek megnehezítik a vállalkozások indítását, fejlesztését és fenntartását, valamint a kiskereskedők számára a belső piac lehetőségeinek teljes kiaknázását; úgy véli, hogy a kiskereskedelmi piacra vonatkozó jogszabályoknak bizonyítékokon kell alapulniuk, figyelembe véve az ágazat szükségleteit;

94. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a kiskereskedelmi egységeket érintő azon szükségtelen korlátozásokat az egységes piacon belül, amelyeket közérdeken alapuló kényszerítő indokok nem támasztanak alá, szükség esetén fogalmazzanak meg új elképzeléseket e kihívások leküzdéséhez és készítsenek jelentést azokról 2017 tavaszán;

95. a szabadfoglalkozású szolgáltatásnyújtási ágazatra vonatkozóan úgy véli, hogy a különböző szabályozási megközelítések önmagukban nem jelentenek akadályt a belső piac elmélyítésében; hangsúlyozza, hogy a foglalkozáshoz való hozzáférésre és a foglalkozási gyakorlására vonatkozó szabályok a közérdek védelme és a fogyasztóvédelem érdekében szükségesek lehetnek, és ezeket csak a mindenkorin nemzeti kontextusba ágyazva érdemes értékelni;

96. egyetért a Bizottsággal abban, hogy számos tagállami szabályozás a szabályozott szakmák hozzáférése és gyakorlása terén nincs arányban a követelményekkel, és ezeknek a szakmáknak a hozzáférhetőségét korlátozó akadályokat hoz létre;

97. úgy véli, hogy a határon átnyúló ideiglenes szolgáltatásnyújtást, beleértve a szakmai szolgáltatásokat, a belső piac kulcsfontosságú elemének kell tekinteni, mivel munkahelyeket teremt és kimagasló minőségű termékeket és szolgáltatásokat biztosít az uniós polgárok számára; ezért úgy véli, hogy az időszakos iránymutatás hasznos eszköz a tagállamok számára, figyelembe véve a tagállamok eltérő gazdasági, földrajzi és társadalmi hátterét;

98. üdvözli a megújult figyelmet az egységes piac legújabb stratégiáján belül a szabályozott szakmákra és a szellemi szabadfoglalkozásúakra vonatkozóan Európában, akik jelentős növekedési és foglalkoztatási tényezőt képviselnek az egységes piacon: sürgeti a Bizottságot, hogy olyan konkrét intézkedéseket javasoljon, amelyekkel végrehajthatók a Bizottság munkacsoportjának „A szabadfoglalkozású tevékenységek megerősítését célzó cselekvési irányvonalak” ajánlásai;

99. üdvözli a bizonyos szakmákhoz való hozzáférést korlátozó szabályozási jellegű akadályok megszüntetésére irányuló bizottsági jogszabályjavaslatot mint az egységes piac megnyitásban és a munkahelyteremtés ösztönzésében tett fontos lépést;

100. támogatja a Bizottság kezdeményezését, hogy felülvizsgálja a szabályozott szakmákat, azonban emlékeztet arra, hogy minden efféle gyakorlatnak támogatnia kell a foglalkoztatás és a szolgáltatások, a megfelelő képesítések és a fogyasztói biztonság magas színvonalát;

101. úgy véli, hogy a vállalkozások számára nehézségeket okozhat az, hogy versenyképesek maradjanak, és fenntartsák a munkahelyeket, illetve újakat hozzanak létre, amennyiben nem állnak rendelkezésre versenyképes szakmai és üzleti szolgáltatások szerte az EU-ban;

102. kiemeli, hogy a nem hatékony szállítási szolgáltatások, különösen az utolsó kilométereken történő szállítás tekintetében, jelentős akadályt jelentenek a határon átnyúló értékesítésben az Európai Unióban; hangsúlyozza, hogy a hozzáférhető, megfizethető, hatékony és magas színvonalú szállítási szolgáltatások az egységes piac sikerének elengedhetetlen előfeltételei; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó cselekvési tervet a csomagszállításra vonatkozóan és határozzon meg az e piacon 2020 végéig elérendő célokat; felhívja a Bizottságot, hogy fektessen nagyobb hangsúlyt azon akadályok felszámolására, amelyekkel a határon átnyúló szállítás során a szolgáltatók szembenéznek;

2016. május 26., szerda

103. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal a szakmai képzések elismerésére vonatkozó eljárás egyszerűsítése és felgyorsítása érdekében, többek között közös képzési keretek bevezetésének előmozdítása és ösztönzése révén, a szubszidiaritás elvének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a képzéseket és az oktatást az információs és kommunikációs technológiák, illetve a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika területén annak érdekében, hogy mind a jelenlegi, mind a jövőbeli munkavállalók rendelkezzenek a vonatkozó digitális készségekkel;

104. üdvözli, hogy a stratégia utal az Unió-szerte tapasztalható magas munkanélküliségre, azonban sajnálatát fejezi ki, hogy nem tartalmaz olyan konkrét lépéseket és intézkedéseket, amelyek segíthetnék az embereket az elhelyezkedésben, mint például az oktatás és képzés színvonalának javítása, az egész életen át tartó tanulásra irányuló célok teljesítése, valamint a munkavállalók és szakemberek készségei és képesítései közötti különbségek leküzdése; úgy véli, magától értetődő, hogy az egységes piac a különböző ágazatok digitalizálása következtében gyorsan változik és az új munkahelyeken más készségekre és képesítésekre lesz szükség;

105. helyteleníti, hogy a Bizottság az egységes piaci stratégiában nem hozott olyan konkrét intézkedéseket, amelyek a fogyatékkal élő személyek és fogyasztók, az idősek, illetve a vidéki és távoli területeken élők szükségleteinek kielégítését célozzák meg;

106. úgy véli, hogy a Juncker bizottsági elnök által hirdetett „ugyanazon a helyen egyenlő munkáért egyenlő díjazás” elv a piaci torzulások elleni küzdelem fontos eszköze;

Tisztességesebb belső piac

107. hangsúlyozza, hogy a valódi egységes piacnak az áruk és szolgáltatások jobb minősége, szélesebb skálája, ésszerűbb ára, és biztonsága tekintetében előnyöket és védelmet kell biztosítania a polgárok, a fogyasztók és a vállalkozások számára; hangsúlyozza, hogy a szolgáltatásban részesülők (fogyasztók és vállalkozók) állampolgárság vagy lakóhely/székhely alapján történő indokolatlan, és semmilyen objektív és ellenőrizhető szemponttal nem alátámasztható hátrányos megkülönböztetése – akár online, akár offline környezetben – elfogadhatatlan az egységes piacon; úgy véli azonban, hogy a vállalatok olyan kötelezettsége, hogy az Unió egész területére értékesítsenek, nem megvalósítható;

108. sürgeti a Bizottságot, hogy mielőbb terjesszen elő jogalkotási javaslatot az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás és a diszkrimináció piaci szereplők által alkalmazott más indokolatlan formáinak kiküszöbölésére; sürgeti a Bizottságot, hogy határozzon meg hatékony kritériumokat a területi alapú tartalomkorlátozás indokolatlan jellegének értékelésére; hangsúlyozza, hogy minden ilyen javaslatban tiszteletben kell tartani a kereskedelem szabadságának alapelvét; hangsúlyozza emellett, hogy a bizottsági javaslatnak figyelembe kell vennie az arányosság elvét, különösen a kis- és mikrovállalkozások esetében; megjegyzi, hogy a piaci szereplőknek olykor piacválasztást kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy az adott piaci feltételek mellett működjenek;

109. egyetért azzal, hogy a fogyasztóknak az áruk és szolgáltatások belső piacon történő vásárlásánál átlátható információkra és az érdekeik védelmét szolgáló modern és stabil jogokra van szükségük; úgy ítéli meg, hogy a fogyasztóvédelmi jogi irányelvek felülvizsgálata, összevonása és egységes szerkezetbe foglalása meglehetősen magas szintű fogyasztóvédelmi és érvényesítő jogokat biztosítana, elismerve ezáltal a nemzeti jogszabályokból származó, meglévő bevált gyakorlatokat;

110. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a fogyasztókat érintő jelenleg fennálló jogbizonytalanságokat, és adott esetben szüntesse meg azokat a fogyasztói jogok jogi keretének egyértelműsítése és kiegészítése révén; ismételten hangsúlyozza a fogyasztókat érintő valamennyi javasolt uniós jogszabály rugalmas harmonizációjának elve iránti elkötelezettségét, illetve hogy teljes harmonizáció csak akkor valósul meg, amennyiben biztosítja a fogyasztók magas szintű védelmét és egyértelmű előnyökkel jár a fogyasztók számára;

111. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaságban működő vállalkozások különféle üzleti modelleket képviselnek, ami elengedhetetlen a versenyképes és tisztességesebb egységes piachoz; felhívja a Bizottságot, hogy illessze be a szociális gazdaságot az egységes piacra irányuló szakpolitikáiba és dolgozzon ki európai cselekvési tervet a szociális gazdasági vállalkozások számára annak érdekében, hogy felszabadítsa a fenntartható és inkluzív növekedésben rejlő teljes potenciált;

2016. május 26., szerda

Következtetések

112. sürgeti a Bizottságot, hogy a fenti javaslatok figyelembevételével mihamarabb terjesszen elő jogalkotási javaslatokat és kezdeményezéseket a jogalkotók számára a megfelelő érintettekkel folytatott egyeztetéseket és hatásvizsgálatokat követően a javaslatok időben történő elfogadásának biztosítása érdekében;

o

o o

113. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. május 26., szerda

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0231

Gianluca Buonanno mentelmi jogának felfüggesztése**Az Európai Parlament 2016. május 26-i határozata a Gianluca Buonanno mentelmi jogának felfüggesztésére
irányuló kérelemről (2016/2003(IMM))**

(2018/C 076/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az olaszországi Vercelli Rendes Bíróság helyettes államügyésze által 2015. november 20-án, a Vercelli Rendes Bíróság előtt Gianluca Buonanno nevében kezdeményezett, állítása szerint ismeretlen hívó fél által a mobiltelefonjára 2015. április 14-én érkezett telefonos fenyegetésekkel kapcsolatos büntetőeljárással (hivatkozási szám: 2890/15 R.G.N. R. mod. 44) összefüggésben eljuttatott és 2015. december 14-én a plenáris ülésen bejelentett, egy Gianluca Buonanno által használt telefonszámra vonatkozóan a telefontársaságoktól a forgalmi adatokkal kapcsolatos adatkérés engedélyezése iránti kérelemre,
- miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Gianluca Buonannót,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Olasz Köztársaság alkotmányának 68. cikkére,
- tekintettel a 2003. június 20-i 140. sz. törvény 4. cikkére, amely az alkotmány 68. cikkének végrehajtási rendelkezéseit tartalmazza és a magas rangú állami tisztséget betöltő személyek büntetőeljárás alá vonására vonatkozik ⁽²⁾,

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

⁽²⁾ Legge n. 140, disposizioni per l'attuazione dell'articolo 68 della Costituzione nonché in materia di processi penali nei confronti delle alte cariche dello Stato, 2003. június 20. (GURI No 142, 2003. június 21.).

2016. május 26., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0180/2016),
- A. mivel a Vercelli Rendes Bíróság helyettes államügyésze eljuttatott egy arra irányuló kérelmet, hogy engedélyezzék a Gianluca Buonanno Olaszországban megválasztott európai parlamenti képviselő által használt telefonszám forgalmi adatainak beszerzését a telefontársaságoktól egy, a Vercelli Rendes Bíróság előtt e képviselő nevében kezdeményezett, állítása szerint ismeretlen hívó fél által a mobiltelefonjára 2015. április 14-én érkezett telefonos fenyegetésekkel kapcsolatos büntetőeljárás kapcsán;
- B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját tagállamuk területén az adott tagállam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- C. mivel az Olasz Köztársaság alkotmányának 68. cikke kimondja, hogy „e Ház engedélye nélkül a Parlament egyetlen tagját sem lehet motozásnak vagy házkutatásnak alávetni, sem letartóztatni vagy személyi szabadságától más módon megfosztani, sem őrizetben tartani, kivéve jogerős bírósági ítélet végrehajtása esetén, vagy ha a képviselőt olyan bűncselekmény elkövetésén érik tetten, amelynél tettenérés esetén a letartóztatás kötelező. Ilyen engedélyre a parlamenti képviselő beszélgetései vagy az általa folytatott kommunikáció megfigyeléséhez, vagy e képviselő postájának lefoglalásához is szükség van.”;
- D. mivel a 2003. június 20-i 140. sz. törvény 4. cikke, amely az Alkotmány 68. cikkének végrehajtásáról rendelkezik és a magas rangú állami tisztséget betöltő személyek büntetőeljárás alá vonására vonatkozik, többek között rögzíti, hogy ha parlamenti képviselő telefonos forgalmi adatainak beszerzése szükséges, az illetékes hatóságnak be kell szereznie annak a parlamenti kamarának az engedélyét, amelynek az adott személy a tagja;
- E. mivel a Gianluca Buonanno mentelmi jogának felfüggesztése iránti kérelem arra irányul, hogy a nyomozó hatóság hozzáférhessen a képviselő mobiltelefonszámának forgalmi adataihoz arra a napra vonatkozóan, amikor a képviselő állítása szerint fenyegető hívásokat kapott;
- F. mivel a Vercelli Rendes Bíróság helyettes államügyésze a mentelmi jog felfüggesztése iránti kérelmében elismeri, hogy nem egyértelmű, hogy ez a parlamenti kiváltság azokra az esetekre is vonatkozik-e, amikor a parlamenti képviselő egy bűncselekmény feltételezett sértettje; mivel a helyettes államügyész ennek ellenére arra a következtetésre jut, hogy a nemzeti jogszabályok legmegfelelőbb értelmezése szerint e kiváltság a parlament tagjait eljárásjogi jogállásuktól függetlenül megilleti; mivel azonban az e következtetését alátámasztó nemzeti ítélkezési gyakorlatot nem terjeszt elő;
- G. mivel az Európai Parlamentnek nem feladata a parlamenti képviselők kiváltságaival és mentességeivel kapcsolatos nemzeti szabályok értelmezése; mivel mindazonáltal helyénvalónak tűnik emlékeztetni arra, hogy az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke elsősorban a parlamenti képviselők függetlenségét kívánja biztosítani, annak megakadályozásával, hogy letartóztatás vagy bírósági eljárás indítása általi fenyegetettség a Parlament ülészakainak ideje alatt nyomást gyakoroljon rájuk; mivel a jelen esetben vitathatatlanul úgy tűnik, hogy az érintett képviselőre nem gyakoroltak semmilyen nyomást, hiszen az eljárás olyan feltételezett fenyegetésekkel kapcsolatos, amelyek miatt a képviselő mint a telefonos fenyegetések sértettje maga tett feljelentést;
- H. mivel a fentiek fényében úgy tűnik, hogy nem lett volna szükség arra, hogy a Vercelli Rendes Bíróság helyettes államügyésze az Európai Parlament engedélyét kérje ahhoz, hogy elrendelje Gianluca Buonanno 2015. április 14-i telefonos forgalmi adatainak beszerzését;
- I. mivel a fentiek ellenére a jogbiztonság érdekében óvatosságból helyénvalónak tűnik a Vercelli Rendes Bíróság helyettes államügyésze engedélyezés iránti kérelmének teljesítése;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Gianluca Buonanno mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését az olaszországi Vercelli Rendes Bíróság helyettes államügyészeének és Gianluca Buonannónak.

2016. május 10., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0205

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok

Az Európai Parlament határozata a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendeletet helyesbítő, 2016. április 8-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzéséről (C(2016)2002 – 2016/2656(DEA))

(2018/C 076/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2016)2002),
- tekintettel a Bizottság 2016. március 11-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezlete elnökéhez intézett 2016. április 21-i levélre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
- tekintettel az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 278. és 279. cikkére, valamint 284. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság határozatra irányuló ajánlására,
- tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (6) bekezdésére,
- tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 105. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2016. április 28-án járt le – nem érkezett kifogás,

A. mivel az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet ⁽²⁾ elfogadását követően kiderült, hogy a 12. melléklet egyszerűsítéseket érintő részéből bizonyos nyomtatványok tévedésből kimaradtak, ami rendkívül negatívan érinti majd a vámhatóságokat és a kereskedőket, amennyiben 2016. május 1-jéig, vagyis az Uniós Vámkódex és végrehajtási rendelkezései alkalmazásának kezdő időpontjáig nem illesztik be azokat a mellékletbe;

⁽¹⁾ HL L 269., 2013.10.10., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. december 17.) a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról (HL L 69., 2016.3.15., 1. o.).

2016. május 10., kedd

- B. mivel az említett 12. melléklet egyszerűsítésről szóló részében lévő nyomtatványokban használt terminológiát illetően is találtak bizonyos hibákat, és mivel ha e hibákat nem javítják ki, azok kihatással lesznek a jogi egyértelműségre és az Unió Vámkódex és végrehajtási rendelkezései megfelelőségére;
- C. mivel ezért ennek megfelelően helyesbítení kell az (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendeletet, és a 12. mellékletben, az egyszerűsítéseket érintő részbe be kell illeszteni a hiányzó nyomtatványokat, illetve a melléklet ugyanezen részében ki kell cserélni a meglévő nyomtatványokat;
- D. mivel a vámuníó zökkenőmentes működésének biztosítása és a kereskedelmi forgalom fennakadásának megakadályozása érdekében a felhatalmazáson alapuló rendeletet 2016. május 1-jétől alkalmazni kell;
- E. mivel e felhatalmazáson alapuló rendelet a Parlament és a Tanács rendelkezésére álló ellenőrzési időszak lejártával csak akkor léphet hatályba, ha az ellen sem a Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást, illetve ha ezen időszak lejártá előtt a Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást; mivel az ellenőrzési időszakot a 952/2013/EU rendelet 284. cikkének (5) bekezdése az értesítés időpontjától számított két hónapban határozta meg, vagyis 2016. június 9-ig tart, és további két hónappal meghosszabbítható;
- F. mivel azonban a Bizottság 2016. március 11-én sürgősségi alapon kérte, hogy a Parlament 2016. május 1-je előtt hagyja jóvá a felhatalmazáson alapuló rendeletet;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2016. május 10., kedd

P8_TA(2016)0206

Az EU-ban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelem *I**

Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2014)0660 – C8-0229/2014 – 2014/0305(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – kodifikáció)

(2018/C 076/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0660),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0229/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. december 10-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a jogalkotási szövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. és 59. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0257/2015),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0305

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. május 10-én került elfogadásra az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről (kodifikált szöveg) szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/1037 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 230., 2015.7.14., 129. o.

⁽²⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2016. május 10., kedd

P8_TA(2016)0207

Az EU-ban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelem *I**

Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (kodifikált szöveg) (COM(2014)0667 – C8-0232/2014 – 2014/0309(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – kodifikáció)

(2018/C 076/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0667),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0232/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a jogalkotási szövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. és 59. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0256/2015),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport véleménye szerint a szóban forgó javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0309

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. május 10-én került elfogadásra az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (kodifikált szöveg) szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/1036 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2016. május 10., kedd

P8_TA(2016)0208

Az EU és Libéria közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás ***

Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Libériai Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (13015/2015 – C8-0402/2015 – 2015/0224(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 076/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (13015/2015),
 - tekintettel az Európai Unió és a Libériai Köztársaság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás tervezetére (13014/2015),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával és 218. cikke (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0402/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikke (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0142/2016),
1. egyetért a megállapodás és az ahhoz csatolt jegyzőkönyv megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Libériai Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2016. május 10., kedd

P8_TA(2016)0209

Az EU és Mauritánia közötti halászati partnerségi megállapodás: halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás ***

Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság között érvényben lévő halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás négyéves időszakra történő megállapításáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő aláírásáról szóló tanácsi határozattervezetről (12773/2015 – C8-0354/2015 – 2015/0229(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 076/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12773/2015),
 - tekintettel az Európai Közösség és a Mauritániai Iszlám Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás négyéves időszakra történő megállapításáról szóló jegyzőkönyv tervezetére (12776/2015),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával és 218. cikke (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0354/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikke (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0147/2016),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Mauritániai Iszlám Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2016. május 10., kedd

P8_TA(2016)0210

Együttműködési megállapodás Koreával a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) ***

Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti, a polgári globális műholdas navigációs rendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (05977/2016 – C8-0116/2016 – 2015/0265(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 076/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (05977/2016),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti, a polgári globális navigációs műholdrendszerről (GNSS) szóló együttműködési megállapodás tervezetére (11516/2006),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 172. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0116/2016),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére, 108. cikkének (7) bekezdésére, valamint 50. cikke (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság ajánlására (A8-0065/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Koreai Köztársaság kormányának és parlamentjének.
-

2016. május 10., kedd

P8_TA(2016)0212

A fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a közvetlen külföldi befektetésekkel kapcsolatos statisztikák *I**

Az Európai Parlament 2016. május 10-i jogalkotási állásfoglalása a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a közvetlen külföldi befektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról szóló 184/2005/EK rendeletnek bizonyos intézkedések elfogadása érdekében a Bizottságra ruházandó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörök tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2014)0379 – C8-0038/2014 – 2014/0194(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 076/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0379),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 338. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0038/2014),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 284. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2014. december 5-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. február 24-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0227/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0194

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. május 10-én került elfogadásra a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a külföldi közvetlentőke- befektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról szóló 184/2005/EK rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/1013 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 31., 2015.1.30., 3. o.

2016. május 11., szerda

P8_TA(2016)0214

Az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek *I**

Az Európai Parlament 2016. május 11-i jogalkotási állásfoglalása az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek tekintetében az 575/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0648 – C8-0403/2015 – 2015/0295(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 076/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0648),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0403/2015),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2016. március 3-i véleményére, ⁽¹⁾
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2016. április 27-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. március 29-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére és 50. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0064/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2015)0295

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. május 11-én került elfogadásra az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességek tekintetében az 575/2013/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, (EU) 2016/1014 rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 130., 2016.4.13., 1. o.

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2016. május 11., szerda

P8_TA(2016)0215

A Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynöksége (Europol) *II**

Az Európai Parlament 2016. május 11-i jogalkotási állásfoglalása a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (14957/2/2015 – C8-0130/2016 – 2013/0091(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 076/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (14957/2/2015 – C8-0130/2016),
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0173) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0164/2016),
- 1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
- 2. jóváhagyja az Európai Parlament és a Tanács ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
- 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
- 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
- 5. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
- 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek 2014.2.25., P7_TA(2014)0121.

2016. május 11., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Tanács és az Európai Parlament közös nyilatkozata a 44. cikkről

Az uniós polgárok alapvető jogait annak révén lehet megfelelően tiszteletben tartani és megvédeni, ha az Unión belül olyan harmonizált és magas szintű adatvédelem valósul meg, amely kiterjed a rendőrségi és igazságszolgáltatási tevékenységekre is. Mivel a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörrel rendelkeznek, alapvető a jelentősége annak, hogy a felügyeleti hatóságok között szoros és hatékony együttműködés valósuljon meg nemzeti és uniós szinten. Az Európai Parlament és a Tanács úgy ítéli meg, hogy az általános adatvédelmi rendeletjavaslat és a rendőrségi és igazságszolgáltatási ágazatban végzett adatkezelésre vonatkozó adatvédelmi irányelvjavaslat – beleértve az új, hamarosan létrejövő Európai Adatvédelmi Testületet is – és a 45/2001/EK rendelet beharangozott felülvizsgálatának fényében az európai adatvédelmi biztos és az ezen a területen működő nemzeti felügyeleti hatóságok – köztük az e rendelettel létrehozott koordinációs testület – közötti együttműködés különféle mechanizmusait a jövőben úgy kell átszervezni, hogy biztosítva legyen a hatékonyság és a következetesség, és el lehessen kerülni a szükségtelen párhuzamosságokat, nem sértve a Bizottság kezdeményezési jogát.

2016. május 11., szerda

P8_TA(2016)0216

A harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseré és au pair tevékenység céljából történő beutazása és tartózkodása *II**

Az Európai Parlament 2016. május 11-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcsereprogramok vagy oktatási projektek és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi állásponttról (átdolgozás) (14958/2/2015 – C8-0131/2016 – 2013/0081(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 076/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (14958/2/2015 – C8-0131/2016),
 - tekintettel a görög parlament által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján benyújtott, indokolt véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. szeptember 18-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2013. november 28-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0151) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0166/2016),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
 2. jóváhagyja a Parlament és a Tanács ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 5. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 50. o.

⁽²⁾ HL C 114., 2014.4.15., 42. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek 2014.2.25., P7_TA(2014)0122.

2016. május 11., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament és a Bizottság közös nyilatkozata a 20. cikk (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott elutasítás indokairól

Az Európai Parlament és a Bizottság úgy értelmezi ezen irányelv 20. cikke (2) bekezdésének f) pontját, hogy a tagállamok eseti alapon és a harmadik országbeli állampolgár sajátos körülményeinek és az arányosság elvének figyelembevételével, valamint bizonyíték vagy komoly és tényszerű okok alapján utasíthatnak el egy kérelmet. A Bizottság biztosítani fogja, hogy az irányelv átültetésekor a tagállamok ezen értelmezéssel összhangban hajtsák végre e rendelkezést, és arról – a 39. cikkből fakadó kötelezettségei keretében – tájékoztatni fogja a Parlamentet és a Tanácsot.

Az Európai Parlament és a Bizottság úgy véli, hogy e rendelkezés ezen irányelvbe való beillesztése nem teremt precedenst a legális migrációról szóló jövőbeli jogi eszközökre vonatkozóan.

2016. május 12., csütörtök

P8_TA(2016)0221

Kötelező automatikus információcsere az adózás területén *

Az Európai Parlament 2016. május 12-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2016)0025 – C8-0030/2016 – 2016/0010(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

(2018/C 076/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0025),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. és 115. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0030/2016),
 - tekintettel a svéd parlament által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján előterjesztett indokolt véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0157/2016),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat

1 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) Az elmúlt években nagymértékben megnőtt az adócsalás és az adókijátszás jelentette kihívás, és e jelenségek napjainkban már az Európai Unión belül és világszerte egyaránt jelentős aggodalmat váltanak ki. Az automatikus információcsere e tekintetben fontos eszköz, és a Bizottság az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervet tartalmazó 2012. december 6-i közleményében kiemelte, hogy határozottan ösztönözni kell az automatikus információcsere mint az adóügyi átláthatóság és információcsere jövőbeli európai és nemzetközi standardját. Az Európai Tanács a 2013. május 22-i következtetéseiben az adócsalás, az adókijátszás és az agresszív adótervezés elleni küzdelem céljából kérte az automatikus információcsere uniós és globális szintű kiterjesztését.

Módosítás

- (1) Az elmúlt években nagymértékben megnőtt az adócsalás, **az adókikerülés** és az adókijátszás jelentette kihívás, és e jelenségek napjainkban már az Európai Unión belül és világszerte egyaránt jelentős aggodalmat váltanak ki. Az automatikus információcsere e tekintetben fontos eszköz, és a Bizottság az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervet tartalmazó 2012. december 6-i közleményében kiemelte, hogy határozottan ösztönözni kell az automatikus információcsere mint az adóügyi átláthatóság és információcsere jövőbeli európai és nemzetközi standardját. Az Európai Tanács a 2013. május 22-i következtetéseiben az adócsalás, az adókijátszás és az agresszív adótervezés elleni küzdelem céljából kérte az automatikus információcsere uniós és globális szintű kiterjesztését.

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat

2 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) A multinacionális vállalatcsoportoknak, mivel több országban fejtik ki tevékenységüket, lehetőségük van arra, hogy agresszív adótervezést folytassanak, amire az egyetlen országban működő vállalkozásoknak nincs módjuk. Amennyiben a multinacionális vállalatok élnek ezzel a lehetőséggel, az különösen **érintheti** a csupán belföldön működő vállalatokat, rendszerint kis- és középvállalkozásokat (kkv-k), mivel **adóterheik magasabbak lesznek, mint a multinacionális vállalatcsoportokéi.** Másfelől minden tagállamban jelentkezhetnek bevételkiesések, és fennáll annak a kockázata, hogy **egyes országok** versengeni kezdenek egymással a multinacionális vállalatcsoportok további adóelőnyök nyújtásával történő megnyerésében. A probléma tehát a belső piac megfelelő működését érinti.

Módosítás

- (2) A multinacionális vállalatcsoportoknak, mivel több országban fejtik ki tevékenységüket, lehetőségük van arra, hogy agresszív adótervezést folytassanak, amire az egyetlen országban működő vállalkozásoknak nincs módjuk. Amennyiben a multinacionális vállalatok élnek ezzel a lehetőséggel, az különösen a csupán belföldön működő vállalatokat, rendszerint kis- és középvállalkozásokat (kkv-k) **sújtja**, mivel **ők általában olyan tényleges adókulccsal adóznak, amely sokkal közelebb áll a jogszabályban előírt kulcshoz, mint a multinacionális vállalatok esetében, ami a belső piac torzulásaihoz és működési zavaraihoz, valamint a verseny kkv-k rovására történő torzulásához vezet. A verseny torzulásának elkerülése érdekében a hazai vállalkozásoknak nem szabad hátrányba kerülniük méretük vagy határon átnyúló kereskedelmi tevékenységük hiánya miatt.** Továbbá minden tagállamban jelentkezhetnek bevételkiesések, és fennáll annak a kockázata, hogy **tisztességtelen módon** versengeni kezdenek egymással a multinacionális vállalatcsoportok további adóelőnyök nyújtásával történő megnyerésében. A probléma tehát a belső piac megfelelő működését érinti. **Ennek kapcsán hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság felel a belső piac megfelelő működésért.**

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat

2 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2a) *Alapvető fontosságú az Unió számára, hogy az adójogszabályok ne hátráltassák a növekedést és a beruházásokat, ne okozzanak versenyhátrányt az uniós vállalkozások számára, ne növeljék a kettős adóztatás kockázatát, és úgy legyenek kialakítva, hogy a minimalizálják a vállalkozások költségeit és adminisztratív terheit.*

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat

3 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3) **Az uniós** adóhatóságoknak a multinacionális vállalatcsoportok struktúrájára, transzferárazással kapcsolatos politikájára és az Unióban és azon kívül zajló belső ügyleteire vonatkozóan átfogó és lényegi információkra van szükségük. Ezek az információk lehetővé teszik majd az adóhatóságok számára, hogy a jogi szabályozás megváltoztatásával vagy megfelelő kockázatértékelésekkel és adóellenőrzésekkel fellépjenek a káros adózási gyakorlatokkal szemben, valamint felismerjék, ha egyes vállalkozások olyan gyakorlatokat alkalmaznak, amelyek révén jelentős összegű bevételt csoportosítanak át mesterségesen adózási szempontból előnyösebb környezetbe.
- (3) **A tagállami** adóhatóságoknak a multinacionális vállalatcsoportok struktúrájára, transzferárazással kapcsolatos politikájára, **adóügyi egyezségeire, adójóváírásaira** és az Unióban és azon kívül zajló belső ügyleteire vonatkozóan átfogó és lényegi információkra van szükségük. Ezek az információk lehetővé teszik majd az adóhatóságok számára, hogy a jogi szabályozás megváltoztatásával vagy megfelelő kockázatértékelésekkel és adóellenőrzésekkel fellépjenek a káros adózási gyakorlatokkal szemben, valamint felismerjék, ha egyes vállalkozások olyan gyakorlatokat alkalmaznak, amelyek révén jelentős összegű bevételt csoportosítanak át mesterségesen adózási szempontból előnyösebb környezetbe. **A vonatkozó versenyszabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében a Bizottságnak is hozzá kell férnie a tagállami adóhatóságok között átadott információkhoz. A Bizottságnak az információkat bizalmasan kell kezelnie, és minden megfelelő intézkedést meg kell tennie ezen információk védelme érdekében.**

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat

4 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) Az adóhatóságok **előtti nagyobb átláthatóság** arra ösztönözheti a multinacionális vállalatcsoportokat, hogy felhagyjanak bizonyos gyakorlatokkal, és **megfelelően** eleget tegyenek adófizetési kötelezettségüknek abban az országban, ahol **nyereségre tesznek szert**. A multinacionális vállalatcsoportok átláthatóságának növelése tehát lényegi részét képezi az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás visszaszorításának.

Módosítás

- (4) **A tagállami adóhatóságok, illetve a Bizottság számára szolgáltatott, illetve azok által egymás között cserélt adatok megfelelő szintje** arra ösztönözheti a multinacionális vállalatcsoportokat, hogy felhagyjanak bizonyos gyakorlatokkal, és eleget tegyenek adófizetési kötelezettségüknek abban az országban, ahol **az értéket létrehozák. Ennek következtében a tagállamok kölcsönösen nagyobb nyomást gyakorolnának egymásra, és a pénzügyi piacok figyelmét a multinacionális vállalatok pénzügyi elszámoltathatóságára irányítanák.** A multinacionális vállalatcsoportok átláthatóságának növelése **az Unió versenyképességének rontása nélkül** tehát lényegi részét képezi az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás, **és végső soron az adóikikerülés** visszaszorításának.

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat

6 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (6) Az országokénti jelentésben a multinacionális vállalatcsoportoknak minden egyes olyan adójogrendszer tekintetében, amelyben üzleti tevékenységet folytatnak, minden évben meg kell adniuk a bevétel összegét, az adózás előtti eredményt, valamint a megfizetett és a még esedékes nyereségadót. A multinacionális vállalatcsoportoknak alkalmazottaik létszámáról, jegyzett tőkéjükéről, eredménytartálékukról és tárgyi eszközeikről is jelentést kell tenniük minden egyes adójogrendszer vonatkozásában. Végül a multinacionális vállalatcsoportoknak meg kell adniuk minden egyes olyan, a csoporthoz tartozó gazdálkodó egységet, amely az adott adójogrendszerben folytat üzleti tevékenységet, és meg kell jelölniük minden egyes gazdálkodó egység üzleti tevékenységeit.

Módosítás

- (6) Az országokénti jelentésben a multinacionális vállalatcsoportoknak minden egyes olyan adójogrendszer tekintetében, amelyben üzleti tevékenységet folytatnak, minden évben meg kell adniuk a bevétel összegét, az adózás előtti eredményt, a megfizetett és a még esedékes nyereségadót, **valamint az adójóváírást.** A multinacionális vállalatcsoportoknak alkalmazottaik létszámáról, jegyzett tőkéjükéről, eredménytartálékukról és tárgyi eszközeikről is jelentést kell tenniük minden egyes adójogrendszer vonatkozásában. Végül a multinacionális vállalatcsoportoknak meg kell adniuk minden egyes olyan, a csoporthoz tartozó gazdálkodó egységet, amely az adott adójogrendszerben folytat üzleti tevékenységet, és meg kell jelölniük minden egyes gazdálkodó egység üzleti tevékenységeit.

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 7

Iránylevire iránylevő javaslat

8 preambulumbekendezés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (8) A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében az Uniónak gondoskodnia kell arról, hogy az uniós multinacionális vállalatcsoportok és azon nem uniós multinacionális vállalatcsoportok, amelyek egy vagy több gazdálkodó egysége az Unió területén található, tisztességes versenyt folytassanak egymással. Ezért az adat-szolgáltatási kötelezettséget a vállalatcsoportok mindkét kategóriájára ki kell terjeszteni.

Módosítás

- (8) A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében az Uniónak gondoskodnia kell arról, hogy az uniós multinacionális vállalatcsoportok és azon nem uniós multinacionális vállalatcsoportok, amelyek egy vagy több gazdálkodó egysége az Unió területén található, tisztességes versenyt folytassanak egymással. Ezért az adat-szolgáltatási kötelezettséget a vállalatcsoportok mindkét kategóriájára ki kell terjeszteni. **Ennek kapcsán a tagállamoknak kell felelniük a multinacionális vállalatcsoportok jelentéstételi kötelezettségeinek betartatásáért, például büntetések bevezetésével a jelentést nem készítő multinacionális vállalatcsoportok számára.**

Módosítás 8

Iránylevire iránylevő javaslat

9 a preambulumbekendezés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (11) A tagállamok közötti információcsere tekintetében az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK iránylev hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi iránylev már több területen előírja a kötelező automatikus információcsere. Ennek hatályát ki kell terjeszteni az országok közötti jelentésekre vonatkozóan a tagállamok által folytatandó kötelező automatikus információcsere előírásával.

Módosítás

- (9a) **A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az adóhatóságok közötti automatikus információcsere és az adatok adóhatóságok általi feldolgozására szánt emberi, technikai és pénzügyi erőforrások szintje ne csökkenjen, vagy növekedjen.**

Módosítás 9

Iránylevire iránylevő javaslat

11 preambulumbekendezés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (11) A tagállamok közötti információcsere tekintetében az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK iránylev hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi iránylev már több területen előírja a kötelező automatikus információcsere. Ennek hatályát ki kell terjeszteni az országok közötti jelentésekre vonatkozóan a tagállamok által folytatandó kötelező automatikus információcsere előírásával.

Módosítás

- (11) A tagállamok közötti információcsere tekintetében az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK iránylev hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi iránylev már több területen előírja a kötelező automatikus információcsere. Ennek hatályát ki kell terjeszteni az országok közötti jelentésekre vonatkozóan a tagállamok által folytatandó kötelező automatikus információcsere, **valamint az ilyen jelentések Bizottság részére történő továbbításának előírásával. Emellett, a Bizottságnak ezeket az országok közötti jelentéseket annak értékelésére kell felhasználnia, hogy a tagállamok megfelelnek-e az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályoknak, mivel állami támogatási dimenziója is van a tisztességtelen adózási gyakorlatoknak a társasági adó terén.**

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 10

Írányelvre irányuló javaslat

12 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) Az országokénti jelentésekre vonatkozóan a tagállamok által folytatandó kötelező automatikus információcserének minden esetben magában kell foglalnia az alapvető információk azon meghatározott körének a közlését, amelyhez hozzáférhetnek azok a tagállamok, amelyekben az országokénti jelentésben foglalt információk alapján a multinacionális vállalatcsoport egy vagy több gazdálkodó egysége vagy adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy a multinacionális vállalatcsoport állandó telephelyén keresztül végzett üzleti tevékenység alapján adófizetésre kötelezett.

Módosítás

- (12) Az országokénti jelentésekre vonatkozóan a tagállamok és a Bizottság által folytatandó kötelező automatikus információcserének minden esetben magában kell foglalnia az **egységes fogalom meghatározásokon alapuló** alapvető információk azon meghatározott körének a közlését, amelyhez hozzáférhetnek azok a tagállamok, amelyekben az országokénti jelentésben foglalt információk alapján a multinacionális vállalatcsoport egy vagy több gazdálkodó egysége vagy adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy a multinacionális vállalatcsoport állandó telephelyén keresztül végzett üzleti tevékenység alapján adófizetésre kötelezett.

Módosítás 11

Írányelvre irányuló javaslat

16 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (16) Meg kell határozni az országokénti jelentésekre vonatkozó tagállamok közötti információcsere kapcsán alkalmazandó nyelvi követelményeket. El kell fogadni továbbá a CCN-hálózat fejlesztéséhez szükséges gyakorlati intézkedéseket is. Annak érdekében, hogy a 20. cikk (6) bekezdésének és a 21. cikk (7). bekezdésének végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

Módosítás

- (16) Meg kell határozni az országokénti jelentésekre vonatkozó tagállamok közötti információcsere és az ilyen jelentések Bizottság részére történő továbbítása kapcsán alkalmazandó nyelvi követelményeket. El kell fogadni továbbá a CCN-hálózat fejlesztéséhez szükséges gyakorlati intézkedéseket is, továbbá gondoskodni kell az előírások vállalkozások adminisztratív költségeit növelő megkettőzésének elkerüléséről. Annak érdekében, hogy a 20. cikk (6) bekezdésének és a 21. cikk (7) bekezdésének végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 12**Irányelvre irányuló javaslat****18 a preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (18a) *A tagállamoknak az ezen irányelv szerint a Bizottságnak megküldendő éves jelentéseikben részletesen be kell számolniuk az ezen irányelv 8aa. cikke és III. melléklete II. szakaszának 1. pontja szerint teljesített adatszolgáltatás nagyságrendjéről, továbbá fel kell sorolniuk azokat az adójogrendszereket, amelyekben az Unióban bejegyzett csoporttagok végső anyavállalatai illetőséggel rendelkeznek, de ahol nem került sor teljes körű jelentések benyújtására vagy továbbítására.*

Módosítás 13**Irányelvre irányuló javaslat****18 b preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (18b) *Az ezen irányelv értelmében teljesített információk cseréje elmaradhat, amennyiben az ilyen információ-csere olyan üzleti, ipari vagy szakmai titok, üzleti folyamat vagy információ felfedéséhez vezetne, amelynek felfedése ellentétes lenne a közrenddel.*

Módosítás 14**Irányelvre irányuló javaslat****18 c preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (18c) *Kellő figyelmet kell fordítani a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2015. november 25-i európai parlamenti állásfoglalásra, a Parlament Jogi Bizottságának jelentésére a 2007/36/EK irányelvnek a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzése, valamint a 2013/34/EU irányelvnek a vállalatirányítási nyilatkozat egyes elemei tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról, valamint a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a társaságiadó-politikák Európai Unión belüli átláthatóvá tételéről, összehangolásáról és közelítéséről szóló, 2015. december 16-i állásfoglalására.*

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat

20 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (20) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tagállamok közötti, a belső piac megfelelő működésével összeegyeztethető hatékony közigazgatási együttműködést a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok – a szükséges egységesség és hatékonyság miatt – az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

Módosítás

- (20) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tagállamok közötti, **valamint a Bizottsággal folytatott**, a belső piac megfelelő működésével összeegyeztethető hatékony közigazgatási együttműködést a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok – a szükséges egységesség és hatékonyság miatt – az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – - 1 pont (új)

2011/16/EU irányelv

1 cikk – 1 pont

Hatályos szöveg

Módosítás

(-1) Az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

1. Ez az irányelv megállapítja azokat a szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag releváns információk cseréje céljából együttműködnek egymással.

„(1) Ez az irányelv megállapítja azokat a szabályokat és eljárásokat, amelyek alapján a tagállamok a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag releváns információk cseréje céljából együttműködnek egymással **és a Bizottsággal.**”

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 17**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – -a pont (új)**

2011/16/EU irányelv

3 cikk – 2 pont

Hatályos szöveg

Módosítás

-a) A 3. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(2) „központi kapcsolattartó iroda” az a kijelölt hivatal, amely elsődlegesen felelős a közigazgatási együttműködés területén a többi tagállammal való kapcsolattartásért;

„(2) »központi kapcsolattartó iroda«: az a kijelölt hivatal, amely elsődlegesen felelős a közigazgatási együttműködés területén a többi tagállammal **és a Bizottsággal** való kapcsolattartásért;”

Módosítás 18**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 1 pont – a pont**

2011/16/EU irányelv

3 cikk – 9 pont – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

a) a 8. cikk (1) bekezdése, a 8a. cikk és a 8.aa cikk alkalmazásában előre meghatározott információk előzetes megkeresés nélküli, rendszeres, előre meghatározott időközönként történő közlése egy másik tagállammal; a 8. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában rendelkezésre álló információkon az információt közlő tagállam adónyilvántartásában található, az adott tagállam információgyűjtésre és -feldolgozásra szolgáló eljárásaival összhangban visszakereshető információkat kell érteni;

a) a 8. cikk (1) bekezdése, a 8a. cikk és a 8.aa cikk alkalmazásában előre meghatározott információk előzetes megkeresés nélküli, rendszeres, előre meghatározott időközönként történő közlése egy másik tagállammal **és a Bizottsággal**; a 8. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában rendelkezésre álló információkon az információt közlő tagállam adónyilvántartásában található, az adott tagállam információgyűjtésre és -feldolgozásra szolgáló eljárásaival összhangban visszakereshető információkat kell érteni.

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 19

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 a pont (új)

2011/16/EU irányelv

4 cikk – 6 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(1a) A 4. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(6) Amennyiben egy kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő együttműködésre vonatkozó megkeresést vagy egy ilyen megkeresésre adott választ küld vagy kap, úgy a tagállama által meghatározott eljárásoknak megfelelően tájékoztatja tagállamának központi kapcsolattartó irodáját.

(6) Amennyiben egy kapcsolattartó szerv vagy illetékes tisztviselő együttműködésre vonatkozó megkeresést vagy egy ilyen megkeresésre adott választ küld vagy kap, úgy a tagállama által meghatározott eljárásoknak megfelelően tájékoztatja tagállamának központi kapcsolattartó irodáját **és a Bizottságot**.

Módosítás 20

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 b pont (új)

2011/16/EU irányelv

6 cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(1b) A 6. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(2) Az 5. cikkben említett megkeresés tartalmazhat konkrét közigazgatási vizsgálatra vonatkozó indokolt kérést. **Ameny-nyiben** a megkeresett hatóság úgy véli, hogy nincs szükség közigazgatási vizsgálatra, ennek indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal.

(2) Az 5. cikkben említett megkeresés tartalmazhat konkrét közigazgatási vizsgálatra vonatkozó indokolt kérést. **Ameny-nyiben** a megkeresett hatóság úgy véli, hogy nincs szükség közigazgatási vizsgálatra, ennek indokait haladéktalanul közli a megkereső hatósággal **és a Bizottsággal**.

Módosítás 21

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 c pont (új)

2011/16/EU irányelv

8 cikk – 1 bekezdés – e a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1c) A 8. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ea) országokénti jelentések,”

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 22

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont

2011/16/EU irányelv

8 aa cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Azon tagállam illetékes hatósága, amely az (1) bekezdés szerinti országokénti jelentést megkapta, a (4) bekezdés szerinti határidőn belül automatikus csere útján közli a jelentést minden olyan másik tagállammal, amelyben az országokénti jelentésben foglalt információk alapján az adatszolgáltatásra kötelezett gazdálkodó egység multinacionális vállalatcsoportjának egy vagy több vállalatcsoportához tartozó gazdasági egysége adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy a multinacionális vállalatcsoport állandó telephelyén keresztül végzett üzleti tevékenység alapján adófizetésre kötelezett.

Módosítás

(2) Azon tagállam illetékes hatósága, amely az (1) bekezdés szerinti országokénti jelentést megkapta, a (4) bekezdés szerinti határidőn belül **a lehető leghamarabb** automatikus csere útján közli a jelentést minden olyan másik tagállammal, amelyben az országokénti jelentésben foglalt információk alapján az adatszolgáltatásra kötelezett gazdálkodó egység multinacionális vállalatcsoportjának egy vagy több vállalatcsoportához tartozó gazdasági egysége adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy a multinacionális vállalatcsoport állandó telephelyén keresztül végzett üzleti tevékenység alapján adófizetésre kötelezett. **Az érintett tagállam illetékes hatósága az országokénti jelentést eljuttatja a Bizottságnak is, amely felelős az országokénti jelentéseknek az illetékes szolgálatai rendelkezésére álló központosított nyilvántartásáért.**

Módosítás 23

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont

2011/16/EU irányelv

8aa cikk – 3 bekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

a) minden egyes olyan joghatóság tekintetében, amelyben a **Multinacionális** vállalatcsoport tevékenységet fejt ki, a bevétel összegére, az adózás előtti eredményre, a megfizetett nyereségadóra, a még esedékes nyereségadóra, a jegyzett tőkére, a felhalmozott nyereségre, az alkalmazottak számára és a pénzeszközökön és a pénzeszköz-egyenértékeseken kívüli tárgyi eszközökre vonatkozó összesített információk;

Módosítás

a) minden egyes olyan joghatóság tekintetében, amelyben a **multinacionális** vállalatcsoport tevékenységet fejt ki, a bevétel összegére, az adózás előtti eredményre, a megfizetett nyereségadóra, a még esedékes nyereségadóra, a jegyzett tőkére, a felhalmozott nyereségre, az alkalmazottak számára, a pénzeszközökön és a pénzeszköz-egyenértékeseken kívüli tárgyi eszközökre, **a kapott állami támogatásokra, az eszközök értékére és fenntartásuk éves költségére, valamint a csoport eladásaira és beszerzéseire** vonatkozó összesített információk;

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 24

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont

2011/16/EU irányelv

8aa cikk – 3 bekezdés– b a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ba) a multinacionális vállalatcsoportnak a Bizottságnak az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére irányuló 2012. évi cselekvési tervében említett jövőbeli európai adóazonosító száma (TIN).

Módosítás 37

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 pont

2011/16/EU irányelv

8 a a cikk – 4 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4a) Annak érdekében, hogy növelje a polgárok számára az átláthatóságot, a Bizottság az országokénti jelentések központosított nyilvántartásában szereplő információk alapján közzéteszi az országokénti jelentések összesített összefoglalóját. Ennek során a Bizottságnak be kell tartania a 23a. cikk titoktartásra vonatkozó rendelkezéseit.

Módosítás 26

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 2 a pont (új)

2011/16/EU irányelv

9 cikk – 1 bekezdés – bevezető rész

Hatályos szöveg

Módosítás

(2a) A 9. cikk (1) bekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

(1) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az alábbi esetek mindegyikében közli az 1. cikk (1) bekezdésében említett információkat bármely más érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával:

(1) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az alábbi esetek mindegyikében közli az 1. cikk (1) bekezdésében említett információkat bármely más érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával **és a Bizottsággal.**”

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 27**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 2 b pont (új)**

2011/16/EU irányelv

9 cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

(2) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai minden olyan tudomásukra jutott információt spontán információcsere keretében közölhetnek egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amely **az** az utóbbi számára hasznos lehet.

*Módosítás***(2b) A 9. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:**

„(2) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai minden olyan tudomásukra jutott információt spontán információcsere keretében közölhetnek egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival **és a Bizottsággal**, amely **a többi tagállam illetékes hatóságai** számára hasznos lehet.”

Módosítás 28**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 4 a pont (új)**

2011/16/EU irányelv

23 cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

(2) A tagállamok közölnek a Bizottsággal minden olyan releváns információt, amely az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem érdekében ezzel az irányelvvel összhangban folytatott közigazgatási együttműködés hatékonyságának értékeléséhez szükséges.

*Módosítás***(4a) A 23. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:**

(2) A tagállamok közölnek a Bizottsággal minden olyan releváns információt, amely az adócsalás, **adókijátszás** és adókikerülés elleni küzdelem érdekében ezzel az irányelvvel összhangban folytatott közigazgatási együttműködés hatékonyságának értékeléséhez szükséges.”

Módosítás 29**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 pont**

2011/16/EU irányelv

23 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A tagállamok éves értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8., a 8a. és a 8aa. cikk szerinti automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. A Bizottság végrehajtási aktusok révén megállapítja az éves értékelés formáját és közlésének feltételeit. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 26. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárással kell elfogadni.

Módosítás

(3) A tagállamok éves értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8., a 8a. és a 8aa. cikk szerinti automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. **A Bizottság megfelelő módon, például egy, a jelentéstételi eljárás eredményét és kimenetelét taglaló éves összefoglaló jelentés révén tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot ezekről az eredményekről.** A Bizottság végrehajtási aktusok révén megállapítja az éves értékelés formáját és közlésének feltételeit. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 26. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárással kell elfogadni.

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 30**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 a pont (új)**

2011/16/EU irányelv

23 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5a) A 23. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Bizottság éves összevont jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az automatikus információcsere hatékonyságával és az elért gyakorlati eredményekkel kapcsolatos éves tagállami értékelésekről.”

Módosítás 31**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 b pont (új)**

2011/16/EU irányelv

23 cikk – 3 b bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(5b) A 23. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3b) Amennyiben az országokénti információk nyilvános közzétételének következményeire vonatkozó bizottsági hatásvizsgálat megállapítja, hogy a multinacionális vállalatcsoportokra nézve nincsenek kedvezőtlen következmények, a Bizottság haladéktalanul jogszabályt javasol az információk nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan.”

Módosítás 32**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 5 c pont (új)**

2011/16/EU irányelv

24 cikk – 1 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(5c) A 24. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag fontos információt kap, az említett hatóság – amennyiben ezt az adott harmadik országgal kötött megállapodás lehetővé teszi – továbbíthatja az információt azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelyek számára ez az információ hasznos lehet, valamint a megkereső hatóságoknak.

„(1) Ha egy tagállam illetékes hatósága egy harmadik országtól a 2. cikkben említett adókra vonatkozó tagállami jogszabályok kezelése és végrehajtása szempontjából előreláthatólag fontos információt kap, az említett hatóság – amennyiben ezt az adott harmadik országgal kötött megállapodás lehetővé teszi – továbbíthatja az információt azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságának, amelyek számára ez az információ hasznos lehet, valamint a megkereső hatóságoknak **és a Bizottságnak.**”

2016. május 12., csütörtök

Módosítás 33

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 7 a pont (új)

2011/16/EU irányelv

27 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(7a) Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság ...[ezen irányelv hatálybalépésétől számított három év elteltével] -ig felülvizsgálja ezen irányelv hatékonyságát.”

Módosítás 34

Irányelvre irányuló javaslat

Melléklet – III melléklet – II szakasz – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Amennyiben ugyanazon Multinacionális vállalatcsoportnak több Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egysége is rendelkezik belföldi adóügyi illetőséggel az Unióban, és a b) pont szerinti feltételek közül egy vagy több teljesül, a Multinacionális vállalatcsoport kijelölheti az egyik ilyen Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egységét arra, hogy bármely adatszolgáltatási pénzügyi év tekintetében a 8aa. cikk (1) bekezdése szerinti határidőig a 8aa. cikk (1) bekezdése szerinti követelményeknek megfelelően benyújtsa az országokénti jelentést, valamint értesítse a tagállamot arról, hogy a jelentés benyújtásával az adott Multinacionális vállalatcsoport összes olyan Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egysége tekintetében eleget kíván tenni a jelentéstételi kötelezettségnek, amely az Unióban belföldi adóügyi illetőséggel rendelkezik. Ez a tagállam a 8aa. cikk (2) bekezdése értelmében minden olyan más tagállammal közli a hozzá benyújtott országokénti jelentést, amelyben az országokénti jelentésben foglalt információk alapján az Adatszolgáltatásra kötelezett gazdasági egység Multinacionális vállalatcsoportjának egy vagy több Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egysége belföldi adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy állandó telephelyen keresztül végzett üzleti tevékenység tekintetében adófizetésre kötelezett.

Amennyiben ugyanazon Multinacionális vállalatcsoportnak több Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egysége is rendelkezik belföldi adóügyi illetőséggel az Unióban, és a b) pont szerinti feltételek közül egy vagy több teljesül, a Multinacionális vállalatcsoport kijelölheti az egyik ilyen Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egységét – **lehetőség szerint a legnagyobb árbevétellel rendelkezőt** – arra, hogy bármely adatszolgáltatási pénzügyi év tekintetében a 8aa. cikk (1) bekezdése szerinti határidőig a 8aa. cikk (1) bekezdése szerinti követelményeknek megfelelően benyújtsa az országokénti jelentést, valamint értesítse a tagállamot arról, hogy a jelentés benyújtásával az adott Multinacionális vállalatcsoport összes olyan Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egysége tekintetében eleget kíván tenni a jelentéstételi kötelezettségnek, amely az Unióban belföldi adóügyi illetőséggel rendelkezik. Ez a tagállam a 8aa. cikk (2) bekezdése értelmében minden olyan más tagállammal közli a hozzá benyújtott országokénti jelentést, amelyben az országokénti jelentésben foglalt információk alapján az Adatszolgáltatásra kötelezett gazdasági egység Multinacionális vállalatcsoportjának egy vagy több Vállalatcsoporthoz tartozó gazdasági egysége belföldi adóügyi illetőséggel rendelkezik, vagy állandó telephelyen keresztül végzett üzleti tevékenység tekintetében adófizetésre kötelezett.

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0229

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – „EGF/2015/010 FR/MoryGlobal” referenciaszámú kérelem – Franciaország

Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Franciaország kérelme: EGF/2015/010 FR/MoryGlobal) (COM(2016)0185 – C8-0136/2016 – 2016/2043(BUD))

(2018/C 076/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0185 – C8-0136/2016),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ (2013. december 2-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 13. pontjára,
 - tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0182/2016),
- A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott, vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket;
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és különösen figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;
- C. mivel az EGAA-rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, 60 %-ra növelik a javasolt intézkedések becsült összköltségéhez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságnál, a Parlamentnél és a Tanácsnál, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezett körét, valamint támogatják a saját vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2016. május 26., szerda

- D. mivel Franciaország „EGF/2015/010 SE/MoryGlobal” referenciaszámon az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be a NACE Rev.2. rendszer alatti 49. ágazat (Szárzaföldi és csővezetékes szállítás) és 52. ágazat (Raktározás és szállítás kiegészítő tevékenység) szerinti gazdasági ágazatban a Franciaország kontinentális területén bekövetkezett elbocsátások tekintetében, és mivel várhatóan 2 132 EGAA-hozzájárulásra jogosult elbocsátott munkavállaló fog az intézkedésekben részt venni; mivel a kérelem benyújtására a MoryGlobal bírósági felszámolása után és az „EGF/2014/017 FR/Mory-Ducros” referenciaszámú kérelem folyamánként került sor;
- E. mivel a kérelmet az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti beavatkozási kritériumok alapján nyújtották be, amely a támogatást a következőkhöz köti: legalább 500 elbocsátott munkavállaló egy négyhónapos referencia-időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban, ideértve a beszállítók vagy a továbbfeldolgozó vállalatok körében elbocsátott munkavállalókat és/vagy a tevékenységüket megszüntető önálló vállalkozókat is;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Franciaország jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó 5 146 800 eurós pénzügyi hozzájárulásra, ami a 8 528 000 eurót kitevő teljes költség 60 %-a;
 2. megállapítja, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta a kérelem francia hatóságok általi 2015. november 19-i benyújtásától számított 12 hetes határidőt, mielőtt 2016. április 7-én lezárta annak értékelését, hogy a kérelemben foglaltak megfelelnek-e a pénzügyi hozzájárulás megadása feltételeinek, és az értékelésről ugyanazon a napon értesítette a Parlamentet;
 3. úgy véli, hogy a MoryGlobalnál történt elbocsátások a termelés európai általános visszaeséséhez köthetők, amely a fuvarozandó mennyiségek csökkenéséhez és árhaborúhoz vezetett a közúti fuvarozási ágazatban – a működési árres folyamatos szűkülését és Franciaországban jelentős veszteségeket eredményezve az ágazatban 2007 óta –, mindez csődök sorozatát váltotta ki, beleértve a Mory-Ducros és később a MoryGlobal vállalatokat, amely utóbbi a Mory-Ducros 2 107 volt dolgozóját vette át;
 4. rámutat, hogy a Mory-Ducros 2 513 volt munkavállalójának 2015 áprilisában ⁽¹⁾ jóváhagyott EGAA-támogatás összege 6 052 200 EUR;
 5. megjegyzi, hogy eddig a „Szárzaföldi és csővezetékes szállítás” ágazattal kapcsolatban két másik EGAA-kérelem került benyújtásra: az EGF/2014/017 FR/Mory-Ducros, valamint az EGF/2011/001 AT/Nieder- und Oberösterreich referenciaszámú kérelem, mindkettő a globális pénzügyi és gazdasági válsággal kapcsolatban ebben az ágazatban bekövetkezett 2 804 elbocsátásra vonatkozóan; megjegyzi, hogy a két kérelemben több intézkedés hasonló;
 6. megjegyzi, hogy a francia hatóságok már 2015. április 23-án, a javasolt összehangolt csomagra vonatkozó EGAA-támogatási kérelem előtt elkezdtek nyújtani az érintett munkavállalók számára a személyre szabott szolgáltatásokat;
 7. üdvözlözi, hogy Franciaország elindította a szociális tervet, amelyben a MoryGlobal is részt vesz pénzügyileg, mielőtt megkapná a kiegészítő EGAA-támogatást; nagyra értékeli, hogy az EGAA-ból kért támogatás nem tartalmaz az EGAA-rendelet 7. cikke 1. bekezdésének b) pontjában szereplő intézkedéseket – nevezetesen juttatásokat –, hanem valós hozzáadott értékkel bíró intézkedésekre irányul az elbocsátott dolgozók munkaerőpiacon történő újbóli beilleszkedése érdekében;
 8. megjegyzi, hogy az EGAA által társfinanszírozott, személyre szabott szolgáltatások szakértő tanácsadói csapat által nyújtott tanácsadást és útmutatást foglalnak magukban, amelyek kiegészítik a szociális tervet és a francia állam által finanszírozott, a munkavállalók munkaerő-piaci visszaailleszkedését elősegítő foglalkoztatási biztonsági szerződést; megjegyzi, hogy a tanácsadói csoportot működtető három szerződő fél nyújt szolgáltatásokat a Mory-Ducrostól elbocsátott dolgozóknak is; elvárja, hogy a Bizottság és a francia hatóságok szigorúan betartsák azt az elvet, hogy az ügynökségeknek az elért eredmények alapján fizetnek;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/738 határozata (2015. április 29.) az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről (Franciaország „EGF/2014/017 FR/Mory-Ducros” referenciaszámú kérelme) (HL L 117., 2015.5.8., 47. o.).

2016. május 26., szerda

9. megjegyzi, hogy a szerződő felek (BPI, Sodie és AFPA Transitions) feladata, hogy segítséget nyújtsanak az elbocsátott munkavállalóknak, és segítsenek nekik azon lehetőségek megtalálásában, amelyek lehetővé teszik, hogy a munkaerőpiacon maradjanak és új munkahelyet találjanak olyan személyre szabott szolgáltatások révén, mint a csoportos és egyéni tájékoztatás, a pályamódosítás és a segítségnyújtás új munkahelyek keresésében;

10. úgy véli, hogy az 55 és 64 év közötti munkavállalók esetében magasabb a hosszú távú munkanélküliség és a munkaerő-piaci kirekesztés kockázata, ami esetleg társadalmi kirekesztettséghez vezethet; ezért úgy véli, hogy azon munkavállalóknak, akik a javasolt fellépések várható kedvezményezettjeinek 19 %-át teszik ki, speciális igényeik vannak az EGAA-rendelet 7. cikkének megfelelően a számukra nyújtott személyre szabott megközelítés során;

11. megállapítja, hogy Franciaország jelezte, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagja az intézkedésekkel megcélzott kedvezményezettek képviselőivel és a szociális partnerekkel egyeztetve készült el;

12. emlékeztet arra, hogy az EGAA-rendelet 7. cikkével összhangban a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának kialakítása során előre kell jelezni a jövőbeli munkaerő-piaci kilátásokat és a szükséges készségeket, és a csomagnak meg kell felelnie az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság felé történő elmozdulásnak; üdvözlöi, hogy Franciaország minden szükséges biztosítékot benyújtott arra vonatkozóan, hogy a javasolt fellépések a globális kihívásokhoz való igazodást célzó kombinált intézkedéseként egészítik ki a strukturális alapok által finanszírozott intézkedéseket a fenntartható gazdasági növekedés elérése érdekében, ahogy azt az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap 2007 és 2014 közötti időszakára vonatkozó európai végrehajtási értékelése ⁽¹⁾ kiemeli;

13. megjegyzi, hogy a tanácsadói csoportot működtető szerződő felek megegyeznek azokkal, amelyek a Mory-Ducrostól elbocsátott dolgozóknak nyújtanak szolgáltatásokat; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen értékelést a Mory-Ducros elbocsátott munkavállalóinak jelenleg folyósított támogatás költséghatékonyaságáról, mivel a jelen kérelem az EGF/2014/017 FR/Mory-Ducros referenciaszámú kérelem folytatása és a személyre szabott szolgáltatásokat ugyanazok a szerződő felek nyújtják;

14. figyelembe veszi a speciális munkaerőpiac érzékenységet, mivel a 28 tagállam közül Franciaország rendelkezik a legnagyobb hozzáadottérték-aránnyal a közúti szállítási szolgáltatások ágazatában;

15. tudomásul veszi, hogy a francia hatóságok megerősítették, hogy a javasolt intézkedésekre más uniós alapból vagy pénzügyi eszközökből nem folyósítanak pénzügyi támogatást, és hogy azok kiegészítik a strukturális alapok által finanszírozott fellépéseket;

16. megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás a nemzeti intézkedéseket egészíti ki és nem helyettesítheti azokat az intézkedéseket, amelyekért a tagállamok vagy a vállalatok felelősek;

17. nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást; tudomásul veszi az új ütemezés miatti szoros határidőket és az ügyre vonatkozó utasítások hatékonyságára gyakorolt esetleges hatást;

18. emlékeztet a Bizottsághoz intézett azon kérésére, hogy biztosítson hozzáférést a nyilvánosság számára az összes EGAA-kérelemmel kapcsolatos dokumentumokhoz;

19. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;

20. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;

21. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/558763/EPRS_IDA\(2016\)558763_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/558763/EPRS_IDA(2016)558763_EN.pdf)

2016. május 26., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA
az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről
(Franciaország kérelme – EGF/2015/010 FR/MoryGlobal)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, (EU) 2016/989 határozat.)

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0230

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – „EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa” referenciaszámú kérelem – Görögország

Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Görögország kérelme – EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa) (COM(2016)0210 – C8-0149/2016 – 2016/2050(BUD))

(2018/C 076/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0210 – C8-0149/2016),
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ (2013. december 2-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 13. pontjára,
 - tekintettel a kiskereskedelmi ágazattal kapcsolatos öt korábbi EGAA igénybevételi kérelemre,
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2016/000 TA 2016 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) szóló, 2016. április 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0181/2016),
- A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világerkedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott, vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket; mivel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) a kis- és középvállalkozások, valamint multinacionális cégek által elbocsátott munkavállalók érdekeit szolgálja, függetlenül a megszüntetésre vonatkozó döntést motiváló politikáktól vagy érdekektől, különösen a multinacionális cégek esetében; mivel az EGAA-rendeletnek és az uniós kereskedelempolitikának fokozott figyelmet kellene fordítania az Unión belül a munkahelyek, a termelés és a know-how megőrzésének mikéntjére;
- B. mivel az Unió által a rászoruló munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az EGAA igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0112.

2016. május 26., szerda

- C. mivel Görögország „EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa” referenciaszámon az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be a Közép-Makedónia (Κεντρική Μακεδονία) (EL12) és Thesszália (Θεσσαλία) (EL14) NUTS 2. szintű régióiban a NACE Rev 2. rendszer alatti 47. ágazat (kiskereskedelem, kivéve: gépjármű és motorkerékpár) szerinti gazdasági ágazatban bekövetkezett elbocsátások tekintetében, és mivel az intézkedésekben várhatóan 557 elbocsátott munkavállaló, valamint a fenti régiókban élő 543 munkanélküli, képzésben vagy oktatásban nem részesülő, 30 év alatti fiatal (NEET-fiatal) fog részt venni; mivel a munkavállalók elbocsátására a Supermarket Larissa ABEE csődje és bezárása miatt került sor;
- D. mivel a kérelmet az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti beavatkozási kritériumok alapján nyújtották be, amely a támogatást a következőkhöz köti: legalább 500 elbocsátott munkavállaló egy négyhónapos referencia-időszak alatt egy vállalkozáson belül egy tagállamban, ideértve a beszállítók vagy a továbbfeldolgozó vállalatok körében elbocsátott munkavállalókat és/vagy a tevékenységüket megszüntető önálló vállalkozókat is;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Görögország jogosult az említett rendelet értelmében nyújtható 6 468 000 EUR összegű pénzügyi hozzájárulásra, ami a 10 780 000 EUR-t kitevő összes kiadás 60 %-a;
 2. megállapítja, hogy a pénzügyi hozzájárulás 557 elbocsátott munkavállalót fog érinteni, akik közül 194 férfi és 363 nő;
 3. emlékeztet arra, hogy ugyanebben a régióban további 543 munkanélküli, képzésben vagy oktatásban nem részesülő, 30 év alatti fiatal is részesülhet személyre szabott szolgáltatásokban, például pályaeorientációs tanácsadásban az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében;
 4. megállapítja, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta a kérelem görög hatóságok általi 2015. november 26-i benyújtásától számított 12 hetes határidőt, mielőtt 2016. április 14-én lezárta annak értékelését, hogy a kérelemben foglaltak megfelelnek-e a pénzügyi hozzájárulás megadása feltételeinek, majd erről 2016. április 15-én értesítette a Parlamentet.
 5. megállapítja, hogy a tervek szerint az 557 elbocsátott munkavállalón kívül a fenti régiókban élő 543 munkanélküli, képzésben vagy oktatásban nem részesülő, 30 év alatti fiatal (NEET-fiatal) is részt fog venni az intézkedésekben, és az EGAA által társfinanszírozott, személyre szabott szolgáltatásokban fog részesülni; megállapítja, hogy a görög hatóságok azért kérik a NEET-fiatalok bevonását az intézkedésekbe, mert a régióban összevetve a munkakeresők magas számával nincsenek elhelyezkedési lehetőségek, és Thesszáliában a munkanélküliek 73,5 %-a 12 hónapnál hosszabb ideje nem talál munkát (Eurostat);
 6. megállapítja, hogy a görög gazdaság súlyos recessziója, amelyet a háztartások fogyasztásának visszaesése és a vásárlóerő csökkenése követett, ahhoz vezetett, hogy 2015-ben az élelmiszerek, italok és dohányárak kiskereskedelmi volumene 30 %-kal alacsonyabb volt, mint 2008-ban a válság kezdetén; megállapítja, hogy a Supermarket Larissa értékesítési adatai a görög gazdaság visszaesésének megfelelően alakultak;
 7. ezért megállapítja, hogy a Supermarket Larissa, amely kis élelmiszerüzletek 1986-ban létrehozott, 42 üzletből álló és 600 munkavállalót foglalkoztató szövetkezete, nem tudta kiheverni a veszteségeket, és 2014 második negyedévében arra kényszerült, hogy bezárja boltjait; rámutat, hogy mindez a megszorító intézkedések, többek között a (30 %-os) fizetéscsökkentés, a bérleti szerződések újratárgyalása és a számlák esedékességi idejének késleltetése ellenére következett be; megállapítja, hogy a fenti helyzethez a vállalatok hitelezésének drasztikus csökkenése is hozzájárult egy olyan környezetben, ahol az Európai Központi Bank által végrehajtott mennyiségi lazítás nem tudta beindítani a hitelezést; megállapítja, hogy a fenti eset a hitelezők Görögországra gyakorolt folyamatos nyomásának és az európai megszorítási politikának a drámai eredménye;
 8. üdvözli, hogy a görög hatóságok már 2016. február 26-án, a javasolt összehangolt csomagra vonatkozó EGAA-támogatás odaítéléséről szóló határozat előtt elkezdték nyújtani az érintett munkavállalók számára a személyre szabott szolgáltatásokat;
 9. megjegyzi, hogy az EGAA-rendelet szerint e jövedelemtámogatási intézkedések szigorúan a személyre szabott szolgáltatási csomag legfeljebb 35 %-ára szorítkoznak, és a munkakereső vagy képzési tevékenységekben részt vevő megcélzott kedvezményezettek tevékeny részvételétől függnak;

2016. május 26., szerda

10. megállapítja, hogy noha a szövetkezet megszorító intézkedéseket vezetett be, többek között csökkentették a fizetéseket, újratárgyalták a bérleti szerződéseket, késleltették a számlák esedékességi idejét, olcsóbb termékeket árultak és csökkentették a működési költségeket, mégis arra kényszerült, hogy elkezdje egymás után bezárni boltjait;
11. tudomásul veszi, hogy a Görögország által az elbocsátott munkavállalók és a NEET-fiatalok számára tervezett intézkedések az alábbiakból állnak: pályaorientációs tanácsadás; képzés, átképzés és szakképzés; vállalkozásalapításhoz nyújtott hozzájárulás; részvételi támogatás és képzési támogatás; mobilitási juttatás;
12. megállapítja, hogy a saját vállalkozást indító munkavállalók és NEET-fiatalok meglehetősen magas összeget (15 000 EUR-t) kapnak a személyre szabott szolgáltatások részeként; ugyanakkor megállapítja, hogy az elbocsátott munkavállalók közül sokan rendelkeznek vállalkozói háttérrel, ami növeli esélyeiket a sikerre ebben a szektorban;
13. megállapítja, hogy fennáll annak lehetősége, hogy a vállalkozások egy része szociális szövetkezetként fog működni, és ezzel összefüggésben üdvözlő a görög hatóságok által a görögországi szociális gazdasági ágazat erősítésére tett erőfeszítéseket;
14. megállapítja a tájékoztatási kampány elindításának fontosságát, amelynek célja a fenti intézkedésekkel megcélzott NEET-fiatalok elérése; emlékeztet az azt szorgalmazó álláspontjára, hogy a NEET-fiatalokat folyamatosan és fenntartható módon támogassák;
15. üdvözlő, hogy a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagja a kedvezményezettek képviselőivel és a szociális partnerekkel tartott további egyeztetések nyomán készült el;
16. emlékeztet arra, hogy az EGAA-rendelet 7. cikkével összhangban a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának kialakítása során előre kell jelezni a jövőbeli munkaerő-piaci kilátásokat és a szükséges készségeket, és a csomagnak meg kell felelnie az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság felé történő elmozdulásnak;
17. hangsúlyozza, hogy személyre szabott képzéssel minden munkavállaló foglalkoztathatóságát javítani kell, és elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzés megfeleljen mind a munkavállalók, mind az üzleti környezet igényeinek;
18. felszólítja a Bizottságot, hogy a növekedési potenciállal rendelkező és így munkaerőt felvevő ágazatokról szóló jövőbeni javaslataiban jobban térjen ki a részletekre, valamint megalapozott adatokat gyűjtsön az EGAA-támogatás hatásáról, amelyet többek között az állások minőségére és a munkaerőpiacra való újbóli beilleszkedésnek az EGAA révén elért arányára gyakorol;
19. tudomásul veszi, hogy a görög hatóságok megerősítették, hogy a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást;
20. nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást; tudomásul veszi az új ütemezés miatti szoros határidőket és az ügyre vonatkozó utasítások hatékonyságára gyakorolt esetleges hatást;
21. emlékeztet a Bizottsághoz intézett kérésére, hogy biztosítson hozzáférést a nyilvánosság számára az összes EGAA-kérelemmel kapcsolatos dokumentumhoz;
22. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
23. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
24. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. május 26., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA
az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről
(Görögország kérelme – EGF/2015/011 GR/Supermarket Larissa)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, (EU) 2016/990 határozat.)

2016. május 26., szerda

P8_TA(2016)0232

A nemzetközi védelem területén Svédország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések *

Az Európai Parlament 2016. május 26-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2015/1523 tanácsi határozat 9. cikkével, valamint az (EU) 2015/1601 tanácsi határozat 9. cikkével összhangban a nemzetközi védelem területén Svédország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2015)0677 – C8-0017/2016 – 2015/0314(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 076/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0677),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikkének (3) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0017/2016),
- tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0170/2016),
- 1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
- 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
- 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
- 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
- 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Módosítás 1**Határozatra irányuló javaslat****5 preambulumbekkezdés***A Bizottság által javasolt szöveg*

- (5) Svédország olyan szükséghelyzettel szembesül, amelyet harmadik országok állampolgárainak a migrációs áramlások jelentős megváltozása miatti hirtelen, az ország területére irányuló beáramlása jellemez. December 8-án Svédország hivatalosan kérte az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 tanácsi határozat értelmében rá rótt kötelezettségek felfüggesztését.

Módosítás

- (5) Svédország olyan szükséghelyzettel szembesül, amelyet harmadik országok állampolgárainak a migrációs áramlások jelentős megváltozása miatti hirtelen, az ország területére irányuló beáramlása jellemez. 2015. december 8-án Svédország hivatalosan kérte az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 tanácsi határozat értelmében rá rótt kötelezettségek felfüggesztését, **mivel az érkezés szerinti első ország és a végső célország kettős kihívásával kell szembenéznie;**

2016. május 26., szerda

Módosítás 2

Határozatra irányuló javaslat

9 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (9) Svédországban 2015-ben a nemzetközi védelmet kérelmezők lakosságarányos száma (egymillió lakosra vetítve 11 503 kérelmező) jelentősen **meghaladja** az Unió más tagállamaiban jellemző értéket.

Módosítás

- (9) Svédországban 2015-ben a nemzetközi védelmet kérelmezők lakosságarányos száma (egymillió lakosra vetítve 11 503 kérelmező) jelentősen **meghaladta** az Unió más tagállamaiban jellemző értéket, **továbbá 2016 márciusában összesen 107 104 kérelmezőt fogadott, közülük 73 331 gyermeket, és azon belül 36 181 kísérő nélküli kiskorú gyermeket.**

Módosítás 3

Határozatra irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) Svédországot a kísérő nélküli kiskorúak számában az utóbbi időben beállt számottevő növekedés is nehéz helyzet elé állítja, mivel a kérelmezők egynegyede kísérő nélküli kiskorúnak vallja magát.

Módosítás

- (10) Svédországot a kísérő nélküli kiskorúak számában az utóbbi időben beállt számottevő növekedés is nehéz helyzet elé állítja, mivel a kérelmezők egynegyede kísérő nélküli kiskorúnak vallja magát, **akik különleges bánásmódot és plusz forrásokat igényelnek, hogy az uniós menekültügyi szabályoknak megfelelően hozzáférhessenek az egészségügyi ellátáshoz, a méltó lakhatáshoz és oktatáshoz.**

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU